

EDEN BRADLEY

*Plăceri
întinse*

e r **O** t i k o s

După un roman de debut foarte reușit, Eden Bradley se întoarce cu trei povestiri care explorează tărâmul întunecat al plăcerii. Senzual și misterios, noul volum seduce la fiecare pagină. Fiți gata să pătrundeți într-o lume a provocărilor!

Trei femei sunt aproape de extaz și vor ajunge dincolo de limite. În *Lanțurile iubirii*, un cuplu ar face orice să-și salveze căsnicia și e dispus să încerce și eficiența perversiunii. În *Vizuina*, o femeie gata de sex sălbatic răspunde la un anunț de la mica publicitate, dar găsește ce nu se așteaptă. În *Dragoste și disciplină*, o jurnalistă se duce să intervieveze un adept al plăcerilor extreme, dar se trezește atrasă de dorințele unui necunoscut frumos și descoperă ce nu știa despre ea însăși.

ISBN 978-606-579-274-6

n e m i r a . r o

Coperta: Gabi DUMITRU

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BRADLEY, EDEN

**Plăceri întunecate / Eden Bradley ; trad.: Ștefania
Andronescu. - București: Nemira Publishing House, 2011
ISBN 978-606-579-274-6**

I. Andronescu, Ștefania (trad.)

821.111(73)-31=135.1

Eden Bradley

THE DARKER SIDE OF PLEASURE

© 2007 by Eden Bradley

**This translation is published by arrangement with
The Bantam Dell Publishing Group,
a division of Random House, Inc.**

© Nemira, 2011

Redactor: Dana IONESCU

Tehnoredactor: Emanuel BOTEZATU

Tiparul executat de Graficprint Industries

**Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări,
fără acordul scris al editorului, este strict interzisă
și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.**

ISBN 978-606-579-274-6

*În amintirea lui David, fratele meu
mai mare, din al cărui cântec Love & Discipline
m-am inspirat pentru una dintre poveștile din această
carte și care, sunt sigură, ar fi fost mândru de mine.*

MULȚUMIRI

Îi mulțumesc Laurei Bacchi, primul meu mentor în ale literaturii, de la care am avut atât de mult de învățat. Le mulțumesc, de asemenea, amicilor cu care puneam țara la cale: Jax Cassidy, Gemma Halliday, Lacy Danes, Crystal Jordan, Emma Petersen și Eva Gale. Mulțumiri și prietenei mele dragi, Desiree Nauman, întotdeauna plină de idei minunate și care are toate datele să devină scriitoare.

Și, mai ales, îți mulțumesc ție, B, pentru că m-ai susținut mereu și ai avut încredere în mine. Fără tine, n-aș fi reușit!

LANȚURILE IUBIRII

*B*ondaj. Cuvântul a răsunat în creierul lui Jillian și un fior i-a străbătut tot trupul, electrizându-l.

Avea stomacul strâns de când se urcase în BMW-ul ei tip sport și apăsase pedala de accelerație, după o zi nesfârșită la serviciu. Apoi a stat și s-a uitat la locul ăla modern, din sticlă și lemn de sequoia, pe care soțul ei îl crease special pentru ei doi, cu șase ani în urmă, imediat după ce se căsătoriseră și se mutaseră în Seattle.

A respirat adânc și a încercat să-și desprindă mâinile care strângeau convulsiv volanul. Seara asta era seara cea mare. Când ea și Cameron o să încerce să-și salveze căsnicia.

A frânat brusc în parcare și când a coborât și-a înșfăcat geanta și punguța cea roz, în care era lenjeria nouă, cumpărată anume pentru această ocazie. Cameron avea dreptate. Trecuse o eternitate de când nu mai purtase ceva special pentru el. La naiba, erau luni întregi de când dormea singură în camera de oaspeți. Și asta nu din cauza lui. Era clar vina ei și o știa prea

bine. Numai că la un moment dat nu mai suportase să fie atât de aproape de el și, totuși, să simtă întinderea de gheață dintre ei. O durea prea tare.

Când a deschis ușa din față, zăngănitul cheilor i-a reverberat în toată ființa și a simțit cum nervii i se izbesc unul de altul, făcând un zgomot la fel de puternic.

– Cam? Ai ajuns?

Niciun răspuns. A scos un oftat de ușurare. Avea nevoie de un băgar să se pregătească. Nu doar fizic, ci mai ales psihic, chiar dacă trecuse o săptămână de când discutaseră despre asta. De fapt, poate că avusese prea mult timp la dispoziție ca să se gândească... Era specialistă în a despica firul în patru în orice situație. Și-a trântit geanta pe parchetul din lemn dur, a înșfăcat punguța cu lenjeria nouă și a luat-o înainte pe hol.

I se părea aproape un ritual să-și scoată hainele în dormitorul care plutea în semiîntuneric. În casă era liniște. Lumina moale a înserării se strecura prin hârtia japoneză care tapeta ferestrele uriașe. Aerul mirosea a el, a parfumul lui, toată încăperea îi dădea o senzație de intimitate, era locul în care se culcaseră împreună atâta vreme, până la momentul în care ea se mutase în camera de oaspeți, cu câteva luni în urmă. Dar înainte de asta nu mai făcuseră dragoste de foarte mult timp. Și în acele rare ocazii când se întâmplase, ea ajunsese să se simtă ciudat, de parcă n-ar fi luat cu totul parte la actul sexual, de parcă n-ar fi fost pe deplin prezentă în propriul ei trup, de parcă ar fi privit totul de undeva din afară. Iar în seară aia se presupune că o să

facă ceva ca să schimbe situația. Numai gândindu-se, a simțit că i se strânge stomacul.

A intrat în baia din faianță, a dat drumul la apa fierbinte și s-a lăsat în voia ei, sperând că o s-o detensioneze. La urma urmei, era vorba de propriul ei soț. A închis ochii, mișcându-se sub jetul de apă care-i aluneca pe corp și a încercat să-și îndrepte gândurile pe un drum mai puțin întunecat.

Cameron. Era atât de tânăr când se cunoscuseră, avea doar 21 de ani. Ea, în schimb, era deja o doamnă de 25 de ani... Dar el era atât de matur pentru vârsta lui, atât de serios și demn de încredere! Și existase întotdeauna în ființa lui o latură întunecată care-l făcea să pară mult mai mare. Poate din cauza tatuajului de pe bicepși, un cerc sinuos într-un desen negru, tribal. Tribul Maori, îi spusese el. Ei îi plăcea la nebunie. Îi plăcea corpul lui înalt, athletic, musculos. Dumnezeuule, Cam avea cei mai tari mușchi abdominali din câți văzuse ea la vreo ființă umană. Îi plăcea cum îi intra în ochi părul negru și drept, îi plăceau până și ochelarii cu rame închise la culoare, pe care-i purta când citea.

De fapt, așa îl văzuse Jillian pentru prima dată, la cursul de literatură engleză, la facultate. Era absorbit într-o carte și s-a uitat la ea atunci când i-a întins un print. I-a simțit ochii cenușii cercetând-o – avea niște ochi pe care orice femeie i-ar fi putut invidia, umbriți de gene lungi și negre. Ochii tulburători, cu sclipiri aproape înspăimântătoare, și expresia serioasă de pe

chipul lui aspru contrastau izbitor cu gura senzuală și apetisantă.

Încă mai purta ochelarii ăia. Chiar și acum, după tot ce trăiseră împreună, încă mai simțea un fior ori de câte ori îl vedea cu ei. Asta, dacă venea în pat, să citească, destul de devreme cât s-o găsească trează, pe când încă dormeau împreună...

Dar n-avea de gând să se lase acum pradă amintirilor. Astă-seară trebuia să se pregătească pentru un nou început, nu să scormonească răni vechi.

A închis robinetul, a pășit pe faianța rece și a început să-și întindă pe corp loțiunea parfumată. Lui Cameron îi plăcea aroma de vanilie, îi spunea că-i face poftă să-i lingă încet tot trupul. A avut o tresărire neașteptată între coapse, când s-a gândit...

Și-a pus halatul de mătase verde pe umeri și s-a dus să scoată din pungă lenjeria cea nouă. Sutienu era din dantelă neagră, cu jumătate de cupă, și de-abia îi acoperea sânii. Iar chiloții tanga erau mai degrabă un susur firav, tot din dantelă. Se simțea sexy, a recunoscut în timp ce se admira în oglinda uriașă a dulapului. La 33 de ani, arăta încă bine, deși sânii și coapsele i se mai lăsaseră, nu mai erau ca în urmă cu opt ani, când îl cunoscuse pe Cam.

Mai bine nu te gândi la asta acum!

Și-a strâns cu mâinile părul lung și blond, s-a privit și pe urmă a hotărât să-l lase pe spate pentru că lui Cam îi plăcea mai mult așa.

Când și-a întins pe picior dresul negru, totul a început să i se pară un ritual, un fel de pregătire cu totul specială. Fără să știe de ce, a simțit un fior de dorință răscolindu-i trupul. Iar când s-a încălțat cu cizmele negre, imposibil de înalte, pe care Cam insistase să le cumpere, sentimentul s-a accentuat. Și-a dat seama brusc că face toate astea pentru el, dar că, în același timp, răspunde și unei nevoi ale ei. Să-i faci celuiilalt plăcere, ca să te simți întreg.

Era o noutate pentru ea. Se închisese în ea însăși de atât timp, cufundându-se în propria nefericire, că uitase cum e să privească în jur. Uitase cum e să-și privească soțul.

Când Cam îi sugerase să încerce să se regăsească prin sex, se împotrivise. I se păruse cam frivol. S-a gândit că e egoist și ridicol. Dar încet, încet el i-a amintit că sexul înseamnă intimitate și că bondajul este cea mai simplă formă de încredere reciprocă. I-a luat ceva vreme să digere toate astea și pe urmă și-a dat seama că există un sâmbure de adevăr în tot ce spunea el. Și că trebuie să încerce să facă ceva, orice, înainte ca prăpastia dintre ei să se adâncească. Seara asta avea să fie un adevărat test.

Și-a ridicat ciorapii, trecându-și degetele prin cărlionții aurii dintre coapse. Zona e atât de sensibilă, că sângele a năvălit imediat și a trebuit să-și prindă movilița în palmă și să apese ca să-și stăpânească dorința. Era ciudat! Cum să fie atât de sensibilă și să reacționeze așa

de rapid, când, de aproape un an, fusese departe de toate astea?!

Zgomotul puternic al mașinii Harley a soțului ei, care ajunsese în parcare, a făcut-o să-și vină în simțiri. A sosit Cam!

A aruncat o ultimă privire disperată spre oglindă, apoi și-a umezit buzele cu puțin gloss, fără să-și poată stăpâni tremurul mâinii. Era pregătită pentru el.

Cel puțin așa credea. Tremura de teamă și de nerăbdare în timp ce-i auzea pași apropiindu-se. A deschis ușa cu o mișcare delicată și iată-l! Soțul ei în persoană. Arăta atât de bine, cum stătea acolo în dreptul ușii, că nu și-a putut reprima un zâmbet.

Iar el i-a răspuns.

– Parcă încep s-o recunosc pe Jillian de pe timpuri. Îmi place la nebunie când zâmbești așa. Mă bucur că te-ai pregătit...

– Da.

Și-a înclinat capul, într-un acces de tinuiditate.

El a traversat camera, a luat-o de mijloc, și-a lăsat mâinile să-i alunece pe corpul ei și apoi a urcat încet spre sâni.

– Ești foarte frumoasă.

Vorbele lui au excitat-o puțin, dar tot nu îndrăzne să-l privească. El i-a ridicat încet bărbia cu degetele. Ea s-a gândit că ar vrea să-i mai spună ceva, dar Cam s-a aplecat și a sărutat-o direct. Gura lui atât de senzuală a acoperit-o pe-a ei, iar în clipa în care el și-a deschis buzele, a simțit gust de mentă și apoi aroma

dulceagă de whisky. Așadar, și el era emoționat. Brusc i-a venit să plângă. De-asta îl evitase atâta vreme și nu se mai culcase lângă el, de-asta îi ocolise trupul puternic și fierbinte.

Cam s-a desprins din îmbrățișare și a întrebat-o simplu:

– Ești gata?

Stomacul i s-a strâns din nou, dar a dat din cap în semn că da.

– Da, sunt, dar ce vrei să faci... Adică ce se va întâmpla de fapt?

– Am tot vorbit despre asta. Dacă vrei să meargă, trebuie să ai încredere în mine, să te lași în mâinile mele. Asta e tot. Trebuie să învățăm să avem iar încredere unul în celălalt. Ții minte cuvintele de siguranță?

– Da. „Galben“ pentru „ia-o mai încet“ și „roșu“ pentru „oprește-te“.

– Perfect.

Bărbatul s-a dat un pas în spate și i-a cercetat corpul. Știa că arată bine îmbrăcată în lenjeria aia, așa că privirile lui n-au deranjat-o. L-a urmărit și a văzut cum ochii i se aprind încet de dorință. El și-a pus mâinile în șold, și-a umezit buzele cu limba și i-a făcut semn spre pat, cu bărbia.

– Stai jos!

Ea l-a privit o secundă. Nu îi cunoștea tonul ăsta sigur și poruncitor. Nu suna aspru, dar avea ceva care îi spunea că trebuie să se supună. Un fior de plăcere i-a străbătut șira spinării.

– Acum!

O altă poruncă. De data asta a vorbit încet și la fel de imperativ. A simțit dintr-odată un val de căldură între coapse. S-a așezat.

Cam a străbătut încet camera, privind-o din toate unghiurile, și într-un târziu i-a spus:

– Acum scoate-ți sutienul!

Ea s-a supus imediat, iar sânii au țâșnit din cupele de dantelă. Îi simțea rotunzi, delicați și dornici de atingeri. Era un sentiment care n-o mai încercase de multă vreme. A șocat-o gândul că toate reacțiile astea au apărut numai când îi auzise tonul. Se străduia din greu să nu se gândească.

Cam a venit spre ea și i-a mângâiat sânii cu vârful degetelor, apoi le-a urmărit ușor forma, de-a lungul aureolelor. Sfârcurile i s-au întărit brusc. Dar el nu le-a atins.

L-a privit și a văzut că zâmbește, cu un colț al gurii înălțat seducător. Era atât de sexy!

A făcut din nou un pas în spate și a început să-și desfacă nasturii de la cămașă. Întotdeauna îi plăcuse corpul lui gol. Avea torsul athletic și pe piept câteva smocuri de păr negru, care coborau spre mușchii abdominali atât de bine clădiți.

Avea corp de baschetbalist, cu o înălțime de peste 1,80 metri, cu umeri lați și mușchi perfecți. Pantalonii negri îi picau bine pe solduri și Jilhan a observat că era deja excitat, stofa de lână fină mascându-i cu greu erecția.

S-a frecat puțin de marginea patului și a simțit cum firisorul de dantelă de la chiloți i se umezește.

– Astă-seară o să te rog să faci pentru mine lucruri pe care nu le-ai mai făcut niciodată. Ești pregătită, Jillian?

Asta se întreba și ea. Instinctiv simțea nevoia să fugă, să scape din toată povestea. Era un om puternic și căreia-i plăcea să aibă totul sub control. Dar corpul deja n-o mai asculta. Și totuși, atât de simplu să fie? Știa prea bine ce crede Cam despre bondaj. Totul ține de încredere, încredere absolută în celălalt, altfel, n-are cum să meargă. El o vedea ca pe o cale de a se redescoperi unul pe celălalt. Fără să știe foarte clar de ce, ea avea dubii...

– Deci ești gata? a repetat Cam.

Vocea lui suna cu totul altfel astă-seară. El însuși era cu totul altfel. Sigur pe el. Dominator. Și, totuși, era Cam... Era în stare de asta. O s-o facă pentru el. Sau pentru ei. Iar, după reacția propriului corp, și pentru ea însăși...

– Da, sunt gata.

El s-a îndreptat spre suportul de CD-uri, a ales unul de undeva din vârf și l-a pus în CD-player. A recunoscut imediat formația Enigma cu sunetul ei straniu, hipnotic. L-a privit cum aprinde două lumânări din suportul înalt. În încăpere s-a răspândit un parfum delicat și exotic de mosc, iar lumina caldă a lumânărilor și lucirea moale a asfințitului creau o atmosferă care mustea de senzualitate și erotism.

Cam s-a aplecat și a luat dintr-un sertar o rolă cu sfoară neagră. Jillian nu înțelegea de unde a scos-o, habar n-avea că există acolo. De fapt, prea puțin îi păsa... Dar gândul că o s-o folosească pe corpul ei îi punea creierul pe jar. Un amestec de spaimă și plăcere îi inunda trupul în valuri de dorință și excitare cărora nu le putea ține piept.

A venit spre ea, în timp ce muzica umplea camera, și și-a pus mâinile pe umerii ei. A stat așa o clipă, apoi a coborât spre gât cu atingeri delicate, a mângâiat-o încet, alunecând ușor de-a lungul brațelor spre încheieturi. Cu blândețe, le-a adus laolaltă și le-a strâns cu o mână puternică, apoi le-a ridicat deasupra capului ei. Jillian a tremurat, simțindu-se vulnerabilă.

– Cam?

– Nu te teme!

Vocea lui moale a sunat liniștitor, dar nu i-a eliberat brațele. Cu cealaltă mână a început să-i mângâie din nou sânii și Jillian a simțit cum corpul ei răspunde atingerilor lui, iar pulsul i-o ia razna. Degetele lui blânde i-au făcut sânii să se întărească și sfârcurile să-i zvâcnească dureros. Iar când, într-un târziu, i-a atins ușor cu vârful degetului unul dintre sfârcurile învăltoșate de dorință, n-a mai rezistat și s-a apropiat de el.

– Nu te grăbi, Jillian, i-a zis el amuzat.

Ea a gemut încet. El a răsplătit-o strângându-i cu putere sfârcul între degete. A durut-o, dar i-a plăcut. De fapt, era exact ce-și dorea. Sexul a început să-i tresară și și-a strâns picioarele.

– Întinde-te, i-a cerut Cam.

– De ce? Ce vrei să-mi faci...

– Şşş! Fără întrebări! Astă-seară ești a mea. Lasă-te în mâinile mele.

Da. Asta își dorea. Și nu numai pentru că urma planul. Doar că acum, dacă tot începuseră, simțea că, deși îi e puțin frică, o să-i placă. Sau poate că tocmai teama o atrăgea.

S-a întins pe pat.

Când Cam a venit deasupra ei cu sfoara pregătită în mână, a început să tremure. De nevoie și de dorință. Nu mai trăise niciodată așa ceva. Privindu-l în lumina slabă din încăpere, și-a dat seama brusc că în viața ei nu-și dorise ceva mai mult ca acum. Să se abandoneze. Să uite de ea. Era exact ce-i trebuia. Și, totuși, în același timp, rațiunea se împotrivea. Cum e posibil să-și dorească asta? Nu cumva e o dovadă de slăbiciune?

El s-a aplecat și a sărutat-o tandru, apoi i-a prins buza de jos cu dinții lui albi și puternici și a mușcat-o. A durut puțin.

– Ești a mea, Jillian. Spune-mi-o!

Un fior de spaimă și dorință nesfârșită i-a străbătut toată ființa. Și a înțeles că după seara asta n-o să mai fie niciodată la fel.

– Da, Cam, sunt a ta.

El i-a zâmbit.

– Foarte bine. Acum vreau să rămâi așa, să nu te clintești. Vreau să mă joc puțin cu tine înainte să te leg.

Înainte să te leg! Dumnezeuule! Chiar avea de gând s-o lege. Un fior i-a cutremurat din nou tot corpul, răscolindu-i fiecare por.

Dar n-a avut răgaz prea mare să se gândească. Mâinile lui Cam o atingeau deja, înfiorându-i pielea, coborând dinspre stomac pe coapse. Parcă era pretutindeni în același timp. L-a privit și a văzut că era absorbit. Într-un târziu, a ajuns la sâni, i-a prins în palme și a început să-i frământe. Sfârcurile i se întăriseră, muguri fierbinți în mâinile lui.

O privea cu ochii lui cenușii, urmărindu-i reacțiile când i-a apucat sfârcurile între degete și i le frecat. Săgeți de foc au țâșnit din ele și s-au dus direct către sexul care deja o durea. Cu greu s-a stăpânit să rămână nemiscată. Dar, când a strâns-o tare, a sărit din pat.

– Nu, Jillian! Stai cuminte! i-a spus și a împins-o înapoi pe saltea.

A încercat. A respirat adânc, apoi el a luat-o de la capăt, atâțându-i sfârcurile și ciupindu-i-le. Ea le simțea atât de umflate și de tari, încât i se părea că o să explodeze. Iar sexul îi pulsa plin de dorință. Își dorea ca mâinile lui s-o atingă acolo, jos. Dar știa că trebuie să aibă răbdare. Și încredere în el.

Cam se juca mai departe cu sfârcurile ei și, pentru prima dată în viață, ea a simțit că ar putea să-și dea drumul numai de la asta. Nu-și mai dădea seama cât timp trecuse, se scursese amar de vreme de când creierul îi rămăsese închis la orice altceva și gândurile îi dispăruseră. Sfârcurile o dureau, dar nu-i păsa. Și-a

mușcat buza ca să nu țipe, ca să nu se miște, dar coapsele i s-au desfăcut fără voie. Dumnezeuule, simțea că moare, dacă n-o atinge acolo, între ele. Voia să-i simtă acolo mâinile, buzele... Nu-i păsa. Dar în același timp, voia să-i tortureze sânii mai departe.

În cele din urmă, bărbatul s-a aplecat și i-a atins cu limba umedă și fierbinte unul dintre sfârcuri. A gemut de plăcere. Apoi el a mișcat capul și l-a lins și pe celălalt. Pe urmă, cu ambele mâini, i-a strâns sânii și i-a frecat unul de altul, mișcându-și limba de la unul la altul și mozolindu-i sfârcurile umflate. Îi plăcea la nebunie cum își mișcă mâinile pe pielea ei, iar limba lui o scotea din minți de plăcere. Aproape că l-ar fi implorat să i le ia în gură. Iar el, parcă citindu-i gândul, exact așa a făcut.

I-a luat un sfârc în gură și i l-a supt. Aproape că i-a părut prea blând. Era prea mult, era prea bine... Și-a înfipt mâinile în cearșaf și l-a strâns, încercând să rămână nemișcată, să nu țipe, să nu-l implore să i-l sugă mai tare, ca s-o doară. Sexul i se inundase, mai excitat ca niciodată. Tot corpul îi tremura de plăcere.

Dar el s-a oprit brusc.

– Cam!

Propria ei voce i s-a părut stridentă. El s-a îndreptat, s-a întors spre ea pe jumătate, și și-a trecut mâna prin părul negru.

– Ce s-a întâmplat, Cam?

I-a auzit oftatul prelung și a așteptat să vină înapoi, să-i vorbească. Coapsele i s-au strâns în jurul sexului plin de dorință.

– Poate că ar trebui să mai discutăm despre asta.

– Poftim?

Ea izbucnit în râs.

– Vrei să discutăm acum?! Când eu mai am puțin și...

N-a putut să termine propoziția, să spună cu voce tare că trupul ei reacționase altfel, cum nu i se mai întâmplase de luni întregi. N-a putut să-i zică ce nevoie disperată are de atingerile lui. De ce oare?

Când i-a întâlnit privirea, i-a văzut în ochi tulburarea, a văzut că-și recăpăta cu greu suflul normal.

– E chiar mai intens decât m-am așteptat...

– Da, este! a fost tot ce-a putut ea să răspundă.

Cam s-a așezat pe pat lângă ea și i-a pus o mână pe umăr.

– Vreau să fiu sigur că îți dorești asta. Că nu e doar o reacție a corpului, ci că vrei și cu creierul. La ce te face să te gândești? Ce simți?

Cum ar fi putut să-i explice?

– Simt, în sfârșit, că pot să merg mai departe. Dar în același timp mi-e frică. Iar fizic e... e aproape un șoc. Înțelegi ce vreau să spun?

El a dat din cap că da, privind-o intens în ochi.

– Simt cum învii sub atingerile mele.

Apoi și-a pus degetul pe obrazul ei fierbinte.

– Dar nu știu dacă tremuri de plăcere sau pentru că ți-e frică de mine.

– Cred că puțin din fiecare.

I-a măsurat chipul din ochi. Trăda îngrijorare, dar ardea de dorință.

– Pentru nimic în lume n-aș vrea să te sperii, iubita mea..

Ea a negat dând din cap și o șuviță i-a alunecat peste obraz.

– Nu tu mă sperii. E ceva din mine...

– Eu sunt aici, lângă tine. Ai încredere în mine?

– Da.

– O facem pentru noi doi, iar dacă n-o să meargă, o să găsim altceva. Dar acum îmi doresc asta. Și cu cât te ating, cu atât vreau mai mult să nu ne oprim.

– Și eu la fel. Cred că asta mă sperie cel mai tare.

Cam s-a întins peste ea și i-a atins buzele. A simțit din nou gustul înțepător de mentă și alcool. Apoi mâna lui i-a cuprins ceafa tare, posesiv, și și-a strecurat limba în gura ei. Ea l-a lăsat să intre. Limbile li s-au întâlnit și au început să se adulmece, să se guste și să se atingă pătimaș. Jillian s-a relaxat, a simțit cum gura lui o înfierbântă și arsura coboară și se cuibărește undeva în adâncul pântecelui.

Apoi a culcat-o pe pat și a imobilizat-o. O clipă, s-a speriat, simțind cât de fragilă și vulnerabilă e în mâinile lui și cât de tare o ține, dar era prea excitată ca să se panicheze.

Nu te mai gândi, Jillian!

A apucat-o iar de încheieturi și când i-a ridicat brațele deasupra capului s-a simțit din nou, la mâna lui, vulnerabilă... A deschis ochii și l-a privit. Era teribil de excitat și extrem de atent la fiecare mișcare. S-a uitat la gura lui și a dorit-o.

- Nu te mișca!

Vorbea încet și puțin aspru.

Era greu să stea acolo întinsă pe spate, fără ca el s-o oblige să rămâne nemișcată și să i se supună. Cam s-a ridicat și se plimba prin cameră. A încercat să se concentreze asupra muzicii care nu se oprise, în timp ce el a îngenuncheat lângă pat și înfășura o sfoară de jur împrejurul cadrului. Mai degrabă intuia ce face, pentru că nu putea să-l vadă, dar simplul gând că o s-o lege i-a stârnit un fior prin tot corpul.

El s-a dus în partea cealaltă a patului și a strâns sfoara. Când a întors capul puțin, i-a zărit umerii și mușchii încordați sub pielea bronzată. Era atât de frumos!

Damien s-a ridicat și s-a dus spre ea. Când s-a aplecat și i-a desfăcut picioarele cu mâinile mari și puternice, s-a încordat. Dar Cam i-a mângâiat încet pielea fină din interiorul coapselor, i-a înfierbântat carnea, iar sexul ei s-a umplut din nou de dorință, gata să-l primească.

El i-a luat înâna dreaptă, i-a înfiorat palma cu vârful degetelor și a sărutat-o încet acolo, iar brațul tot i-a tremurat de fiori calzi. Sfârcurile i s-au întărit iarăși.

A început să-i lingă încet mâna, sărutându-i fiecare deget, apoi încheietura. Jillian și-a dat seama într-o clipă că, în timp ce o sărută, îi strecoară o panglică moale, de culoare închisă, în jurul încheieturii și o leagă ușor. S-a uitat la fața lui și i-a zărit un zâmbet discret în colțul gurii.

- Respiră, Jillian!

Așa a și făcut. Și-a umplut plămânii cu aerul în care plutea aroma de ambră și a încercat să-și domolească pulsul care o luase razna. Când a terminat de legat panglica, i-a strecurat în palmă un ultim sărut, s-a mutat pe partea cealaltă a patului și i-a prins piciorul drept. L-a masat ușor, apoi i-a înfiorat pielea cu degetele și, încet, i-a sărutat talpa.

Nu-și amintea să-i mai fi atins vreodată picioarele așa. Nu-și amintea nici măcar de când nu se mai gândise la asta. Dar fără să-și dea seama, micul lui sărut i-a dat sângele în clocot. O săgeată în flăcări i s-a strecurat în sus printre coapse, spre clitoris, sexul i-a explodat de dorință și a juisat instantaneu.

Cam a privit-o de parcă i-ar fi simțit reacția. A zâmbit și i-a sărutat piciorul din nou. Sexul i-a tresărit iar aproape dureros. A gemut încet.

– E incredibil câte putem descoperi după atâta timp împreună...

Vocea lui a fost mai degrabă o șoaptă. Ea n-a putut răspunde. Îi înfășurase deja panglica în jurul gleznei și a legat-o. Apoi s-a mutat la celălalt picior și l-a tras spre marginea patului, în așa fel încât sexul ei a rămas larg deschis și expus, acoperit doar de firisorul de dantelă umed de la chiloții pe care încă îi avea acolo.

El și-a plimbat mâna pe piciorul ei, spre interior, urcând spre coapsă. Sexul i s-a strâns de dorință și de nerăbdare. Dar n-a atins-o acolo și s-a întors încet la piciorul ei, i-a mângâiat talpa și apoi pielea fină din spatele degetelor. Iar când s-a aplecat și a început s-o

atingă și cu buzele, a crezut c-o să-și piardă mințile. Și-a arcuit șoldurile încercând să se ridice. El îi ținea glezna cu putere.

– Stai cuminte, Jillian!

Vocea lui poruncitoare o excita la fel de mult ca atingerile buzelor lui. Într-o clipă, a simțit că i se strânge panglica în jurul gleznei. A încercat să forțeze legătura, dar și-a dat seama că nu poate să se miște mai mult de un milimetru.

Cam s-a aplecat spre stânga ei și i-a luat mâna încă liberă. A înfierbântat-o iar cu lanțul de săruturi. Tot corpul îi ardea de dorință, sexul o durea și se udase. Dar, când el i-a prins încheietura cu panglica, a înghețat.

– Stai puțin!

El s-a oprit și a privit-o. Era calm, dar în ochi îi hăcăreau sclipiri întunecate.

– Respiră, iubito!

A încercat, dar aerul parcă s-a făcut cocoloș și s-a oprit în gât. Odată legată și ultima panglică, o să fie cu totul imobilizată. Cu totul la dispoziția lui. Și, oricât de excitant ar fi fost, ideea o înspăimânta. Avea chef să se lase în voia lucrurilor, să aibă încredere în el, dar, cum să facă asta, când ea n-avea încredere în ea însăși?

– Jillian, aseultă-mă cu atenție.

N-a ridicat tonul deloc, dar cuvintele îi sunau ferm.

– Acum o să-ți leg și mâna asta și n-o să te mai poți mișca. Va trebui să te lași cu totul în voia mea și să nu te opui. Vei fi la cheremul meu. Nu uita: sunt ale *mele*.

Știi că te iubesc. Este ultima șansă, dacă vrei să te răzgândești și să ne oprim. Spune-mi „da” sau „nu”.

Era incapabilă să gândească. Și-a încordat trupul și a simțit legăturile de la glezne și de la cealaltă mână. Dar oare voia asta cu adevărat? Era pregătită?

Haosul și panica îi puseseră stăpânire pe creier. A inspirat adânc, încercând să se liniștească.

Cam i-a pus o mână pe piept și a lăsat căldura să i se strecoare în piele. Jillian a închis ochii și a așteptat ca apăsarea lui fermă să-i absoarbă greutatea din inimă. Sâni au furnicat-o de dorință, sfârcurile i s-au întărit din nou și a rămas neinișcată, concentrându-și întreaga ființă ca fiorul cald să-i aprindă simțurile. Deși mintea-i era tulburată, trupul îi urla un singur cuvânt. Într-un târziu, a reușit să-l facă să-l rostească.

– Da!

Cam a zâmbit. Auzise exact ce-și dorea, iar când spusese „da“, văzuse pe chipul ei încântător că se abandonase total. Cedase...

Iar răspunsul trupului ei la atingerile lui era absolut uluitor. Nu-și amintea s-o mai simțit așa nici măcar la început, în vremurile lor bune. Și, totuși, în ochii ei mari și căprui vedea în continuare spaima și confuzia.

Dar era sigur că face exact ce trebuie, că ăsta e drumul, că numai așa vor putea să reînnoade legăturile intime și să se redescopere. Ideea cu bondajul i se cuibărise de mult într-un ungher al creierului. Îl stârnea. Bondaj și poate și alte jocuri sexuale, puțin sadomasochism... Din adolescență avea fantezii și-i plăcea să-și imagineze cum chinuiește o femeie, cum o bate peste fund. Să simtă un fund de femeie, tare și apetisant, să-l aibă în fața ochilor și să-l lovească, să-i răsunе în urechi când îi lovește tare, cu palma, carnea și-o face să tremure. Iar gândul că-i face asta propriei soții îl excita la culme. Toată săptămâna avusese erecție numai imaginându-și, i se întărise încă din seara în care vorbiseră prima dată.

Niciodată nu se gândise cu adevărat că Jillian va accepta. Dar, când au ajuns în punctul în care el ar fi fost dispus să încerce orice ca să dărâme zidul care se ridicase între ei în ultimul an, s-a mirat să audă că ea ar vrea. S-a bucurat, pentru că avea nevoie de șansa asta ca să repare ce se putea repara din căsnicia lor, să o facă să funcționeze. Încercaseră terapia de cuplu, dar fusese un fiasco. Psihologul nu făcea altceva decât să-l acuze pe el la fiecare ședință de suferința lui Jillian. Femeia aia se purta de parcă el ar fi fost un nemernic insensibil. După câteva ședințe, n-a mai vrut să meargă. Jillian propuse să schimbe medicul, dar el n-a mai avut chef, îi ajunsesese... Ea a mers în continuare la un alt psihoterapeut. Într-un fel a ajutat-o, dar era clar că există o limită pe care n-o poate depăși. Și nu era vina ei. Știa prea bine că se străduiește. Depindea de el de-acum încolo. Și asta trebuia să funcționeze!

S-a uitat la ea și, când i-a văzut sfârcurile întărite de dorință și i-a simțit gâfâitul excitat, a fost sigur că e la fel de prinsă ca și el. Lui i se întărise deja de când o atinsese, de când o legase. Și se excita și mai tare numai când se gândea la ce o să-i facă...

Ea respira sacadat și gâfâitul îi întărea sânii plini și rotunzi. Sfârcurile îi tremurau trandafirii. Mădularul i s-a făcut și mai tare doar când s-a uitat la ea. Era atât de frumoasă, așa cum stătea acolo întinsă în pat, la cheremul lui și umezindu-și ușor buzele cu limba.

Îi simțea fiecare nerv, îi simțea inima de parcă ar fi bătut la el în piept. Și apoi o poftă chinuitoare l-a

dus până la punctul în care a fost gata să-și piardă controlul. A tras aer în piept cu putere și și-a poruncit să rămână stăpân pe situație. Ce urma să se întâmple era treaba lui. Și trebuia să rămână calm atât timp cât Jillian avea nevoie de el.

S-a ridicat și i-a înfiorat pielea cu vârful degetelor, s-a dus spre coaste, a mângâiat-o de jur împrejurul sânilor, apoi a început să coboare... A apucat-o tremuratul, iar el i-a resimțit aproape fizic dorința de nestăpânit, a simțit-o că are nevoie de el acolo jos. Brusc nu s-a mai putut abține. Și mâna lui s-a afundat printre faldurile de catifea, direct între coapsele ei, și i-a atins ușor labiile umede. Dumnezeuule, era udă rău... Penisul i s-a făcut tare ca piatra și a tresărit dureros în chiloți. Și-a retras mâna.

Ia-o ușor!

A privit-o și a văzut că ține ochii strâns închiși. Și-a zâmbit sieși, posedat de sentimentul de putere, fiind deja stăpân peste femeia pe care o iubea. Era a lui așa cum nu mai fusese niciodată. Și voia să i-o tragă chiar acolo și chiar în clipa aia. Penisul îl durea de dorință și avea nevoie să-și dea drumul. Dar nu pentru asta era acolo...

A tras din nou aer în piept și s-a întors la Jillian.

Și-a plimbat mâna peste tot corpul ei, pe șold, pe coapsă, pe picior în jos, spre talpă. Avea pielea fierbinte și moale ca o mătase vie. Nu avusese niciodată un fetiș pentru picioare, dar felul în care răspunsese la atingerile lui mai devreme l-a făcut să se răzgândească.

Când i-a mângâiat degetele, ea s-a înfiorat și le-a strâns. Dar mai erau atâtea lucruri chiar mai plăcute de făcut și trupul ei tot oferea posibilități infinite de explorat.

Jillian nu mai avea orgasm în ultimul an. Nu se mai simțea bine în propriul corp, nu reușea să se lase în voia plăcerii. Dar în astă-seară el o să schimbe situația. O s-o ducă până pe culmile plăcerii. Să aibă orgasm unul după altul. O s-o facă să-l implore. Să țipe. Iar când în sfârșit o s-o pătrundă, când o să intre în ea cu putere, abia atunci ea o să fie a lui pe deplin.

Din nou a simțit cum mădularul îi tresare dureros, dar s-a concentrat asupra imaginii soției lui, întinsă pe pat, larg deschisă și cu totul la dispoziția lui. O s-o fută și încă tare de tot, dar nu așa curând. Deocamdată, trebuia să se ocupe de ea, s-o excite, s-o înnebunească de plăcere. Pentru moment, trebuia să fie cu totul la dispoziția ei.

Jillian a deschis ochii și l-a sfredelit cu privirea pe Cam. De ce stătea acolo și nu făcea nimic, când ea avea atâta nevoie s-o atingă? Dumnezeuule, când își strecurase degetele în ea de-abia se abținuse să nu țipe. Iar acum simțea cum pulsa acolo de dorință și juisase tare, cearșaful de mătase fiind deja ud.

Te rog, atinge-mă din nou!

Dar n-a putut rosti cuvintele cu voce tare. L-a văzut cum îi mângâie corpul cu privirea, iar sfârcurile i s-au ridicat și i s-au întărit, chiar și mai viguros, de parcă i-ar fi simțit mâinile pe ele.

Într-un târziu, s-a aplecat și a început s-o sărute pe burtă, apoi pe sâni. Gura lui era peste tot și încet, încet, creierul ei s-a golit de gânduri, pe măsură ce-i simțea sărutările și mușcăturile chinuindu-i pielea. Când a ajuns la sâni, și-a arcuit corpul căutându-l. Și, când i-a luat în gură unul dintre sfârcuri, ea a simțit cum se întărește și jos, iar plăcerea a țâșnit în valuri. Minte a i s-a blocat cu totul când a început să i-l sugă.

I-a frământat sfârcul în gură până când a început s-o doară. Dar n-a deranjat-o. Era prea bine. Cu mâna neocupată îi mângâia celălalt sân. Sfârcurile mai aveau puțin și-i explodau, sexul îi pulsa fierbinte și aproape că-i simțea gura acolo jos, între picioare.

Da. Vreau să-ți pui gura acolo jos!

Dar era atât de bine, limba lui îi chinuia sfârcul întărit și i-l suga, iar mâna lui se ocupa de cealaltă țâță, i-o frământa cu putere, o trăgea și se juca cu ea, apoi a început s-o ciupească.

Iisuse!

În viața ei nu se simțise mai bine. Brațele ei tânjeau să-l cuprindă, să-l aducă mai aproape, dar sfoara era la locul ei și-i împiedica orice mișcare. Și dorința creștea înlăuntru și îi ardea trupul...

Cam s-a îndepărtat puțin și ea a gemut.

– Ușurel, iubito, aveam toată noaptea la dispoziție și n-o să irosim niciun minut.

– Ce... ce vrei să-mi faci?

– Chiar vrei să știi?

Gura lui sexy a surâs straniu, cum nu-l mai văzuse niciodată, făcând-o să-l dorească și mai mult.

– Spune-mi!

– O să te ating peste tot. O să te ating cu mâinile, pe urmă cu gura. O să te mângâi cu blândețe, pe urmă o să ciupesc și o să strâng, o să te chinuiesc peste tot, exact acolo unde o să-ți dorești... O să te ling peste tot, niciun milimetru din pielea ta apetisantă n-o să scape de limba mea. O să mă joc cu tine cum n-am mai făcut-o niciodată, și cu mâinile, și cu buzele. Și poate o să-ți mai fac și altele...

A tăcut și Jillian a simțit cum sexul ei reacționează la vorbele lui și îi zvâcnește de dorință. Voia cu disperare să își poată strânge coapsele și să le frece una de alta ca să potolească durerea care-o arde acolo, dar sfoara o ținea imobilizată și larg deschisă. Singurul gând era că va veni un moment când Cam o să-și pună gura acolo, așa cum promisese. Nu visa decât la limba lui care o să-i zgândăre clitorisul, la degetele lui strecurându-se cu putere în ea. *O, Doamne!*

Dar el a continuat, cu vocea lui joasă și ușor tabagică.

– O să te fac să explodezi, Jillian. O să te fac să termini, să mori de plăcere și poate și de durere, o să te și chinuiesc puțin... Ce zici?

Ce să zică? Nu putea să se gândească la nimic. Doar simțea... El aștepta un răspuns de la ea.

– Să aud. Jillian?

– Eu...

De-abia a avut puterea să șoptească.

- Da, vreau. Te rog, Cam! Vreau!

- Ce fată cuminte!

Fără să înțeleagă de ce, cuvântul lui a excitat-o teribil și s-a încălzit peste tot.

El s-a întors iarăși la sânii ei și a început să-i mângâie, evitând să-i atingă sfârcurile. Ea a început să tremure.

- Și după ce o să-ți dai drumul, o să te fut, Jillian. O să-mi înfig pula în tine și o să te fut până n-o să mai știu de tine. Vreau să te aud cum mă rogi să ți-o pun.

- Eu...

I-a prins un sfârc între degete și a strâns cât a putut de tare. Ea s-a zbatut și a dat să se ridice din pat, când a simțit durerea străbătându-i tot trupul și transformându-se într-o plăcere cumplită, care i s-a cuibărit arzând în mijlocul pântecelui.

- Da, Cam, vreau... vreau să mă fuți.

Creierul i se golise și nu se putea gândi decât la pula lui cea uriașă și frumoasă, cu pielea ei cea bronzată, așa cum îi era, de altfel, tot trupul.

- Ce fată cuminte!

Din nou valuri de plăcere la cuvintele lui...

Și imediat el era peste ea, gura lui, mâinile lui peste tot corpul ei. A început s-o lingă și din loc în loc se oprea s-o sărute și s-o sugă. Oriunde o atingea, simțea un fel de șoc electric care-i trimitea scânteii de plăcere în toată ființa.

- E bine, iubito?

- Da... i-a răspuns ea cu un suspin.

- Dar acum?

Degetele lui i-au strâns sfârcurile, apoi i le-a mozo-lit cu gura. Și-a mutat mâinile spre șolduri și i-a prins coapsele un moment, iar pe urmă degetele lui au pătruns-o acolo în întuneric și i-a simțit căldura.

Jillian a gemut și vaginul i-a înghițit degetele care se mișcau ritmic înăuntru. Era prea mult! Iar când i-a simțit degetul mare pe clitoris, tot mai puternic, era să țipe de plăcere. „Oh, Doamne!” e tot ce a reușit să șoptească în extaz, atât de aproape de explozia orgasmului.

Cam s-a retras.

Ea s-a frecat în pat și s-a opintit, încercând să forțeze sforile care o țineau nemișcată și cu picioarele desfăcute. Cam se plimba prin cameră, dar ea nu părea să-l ia în seamă. Știa doar că el nu mai e lângă ea și n-o mai atinge.

Într-o clipă, el s-a întors în pat, cu o foarfecă în mână. Ea a început să gâfâie și a deschis gura înspăimântată, încercând să se ridice. Firește că n-a putut.

Cam i-a zâmbit cu ochii strălucind de dorință.

- Voiam să scap de chiloțeeii ăștia sexy, pe care ți i-ai pus pentru mine...

Chiloții au dispărut cât ai zice pește și i-au eliberat sexul.

El a îngenuncheat pe pat, iar cu mâinile a început din nou s-o atingă, să-i mângâie coapsele, încercând s-o relaxeze. Când degetele au început să-i frece clitorisul,

a simțit iar că-i tâșnesc flăcări din sex. Apoi el a făcut ceva ce nu-i mai făcuse niciodată. A început s-o lovească ușor peste clitoris, iar curând loviturile au devenit tot mai puternice, până când a început s-o plesnească ritmic acolo, în locul ei cel mai sensibil. Jillian a fost luată prin surprindere de valul de plăcere pe care i-l provocau loviturile, iar clitorisul chinuit i s-a întărit, gata să explodeze. În clipa în care a început s-o tortureze tot mai tare, era deja prea excitată ca să-i mai pese. Îi plăcea, durerea îi intensifica plăcerea, până când s-au topit una într-alta.

Sexul îi palpita sub mâna lui Cam, gata să-și dea drumul. El a apucat-o brusc de sfârc și a strâns tare. În același timp, i-a prins cu putere clitorisul între degete, iar durerea și plăcerea i-au străfulgerat trupul.

– Hai, iubito, vreau să simt cum îți dai drumul!

Și a strâns și mai tare.

Tot corpul îi ardea, iar sexul i s-a strâns și a tresărit într-un spasm copleșitor. Mintea i s-a golit brusc de gânduri. Un orgasm dureros i-a cutremurat coapsele. Tremurul a devenit tot mai puternic și i-a cuprins întregul corp. A încercat să tragă aer în piept și de pe buze i s-a desprins numele lui:

– Cam!

Când valul de plăcere s-a retras, ea a suspinat și a izbucnit în plâns. Legăturile care-o țineau ținută de pat s-au dezlegat ca prin farmec și a simțit brațele soțului ei. O săruta și îi șoptea numele.

– Jillian, iubito, aici sunt!

- Dumnezeuule, Cam...

- Șșșttt! Acum totul e în regulă. Nu s-a întâmplat nimic. Ești în siguranță.

Și pentru prima dată după multă vreme s-a gândit că are dreptate...

Cam o ținea strâns pe Jillian și o legăna ca pe un copilăș. Nu că s-ar fi gândit la ea ca la un copil, în niciun caz... De fapt, în clipa aia o simțea mai femeie decât o simțise vreodată în viața lui. Dar cu totul altfel.

Era conștient de freamătul emoției străbătându-i trupul sub îmbrățișarea lui, la fel cum îi simțise, puțin mai devreme, fiorii de plăcere stârniți de atingerea lui. Își dădea seama în ce stare e ea. De fapt, încerca să înțeleagă. Trecuse atât de mult timp de când Jillian nu mai avusese orgasmi și, oricum, niciodată nu avusese unul ca ăsta! Oare îi făcuse ceva așa de diferit? Se străduise cu adevărat, dar nu ca alte dăți, în van, acum își propusese doar s-o satisfacă pe ea. Iar corpul lui reacționase la plăcerea ei și i se întărise numai simțindu-i reacțiile, de parcă ar fi fost ale lui. Și s-a simțit satisfăcut numai la gândul că o adusese pe ea în extaz.

Voia s-o facă încă o dată și încă o dată...

A așteptat să se liniștească. Lacrimile s-au oprit, încet s-a relaxat și acum stătea la el în brațe, moale și supusă. O dorea la fel de mult, iar erecția lui tot mai puternică era cea mai limpede dovadă. Dar în clipa aia era bine doar c-o ține în brațe și știa ce-o făcuse să simtă.

Au rămas așa multă vreme, până când ea s-a ridicat și l-a privit. I-a sărutat gura, savurându-i dulceața amestecată cu gustul sărat al lacrimilor. A simțit că-i bate inima. Asta le lipsea de fapt – poate mai mult decât oricând...

S-a relaxat dintr-odată la gândul că reușise să facă tot atât de bine. Trebuia! Și n-o să lase lucrurile să-i scape iarăși de sub control. Depindea de el. Și, cu orice preț, o s-o facă.

– Cam!

Vocea îi era ușor răgușită.

– Da, iubito.

– A fost...

– Cum te simți?

– Mă simt... bine. Mai ușoară. Crezi că e posibil?

– Da.

El i-a zâmbit și i-a dat ușor la o parte o șuviță aurie, care-i alunecase pe față. Îi plăcea la nebunie părul ei moale și sexy, mai ales acum, când era ciufulită toată și îmbujorată.

I-a zâmbit și ea. Apoi, după o clipă de tăcere, i-a spus:

– Vreau mai mult, vreau să mergem mai departe.

– Și eu. Și vreau chiar acum. Ești pregătită? Nu cred că mai pot să mă abțin niciun minut. Vreau să intru în tine.

– Da, Cam!

Era exact ce-și dorea să audă. A ridicat-o în brațe și a întins-o din nou pe pat. Și-a scos boxerii într-o

secundă. Era deja peste ea, având grijă să nu se lase cu toată greutatea. Voia să-i simtă pielea de mătase. Sâni ei pufoși îi apăsau pieptul și sfârcurile i se întăriseră. I le-ar fi luat iar în gură să i le sugă, dar întâi trebuia s-o sărute.

Avea buzele moi și calde. I-a simțit gura fierbinte și umedă când și-a strecurat limba înăuntru. Și asta l-a făcut să se gândească la păsărica ei udă și înfometată. Știa ce bine e când o pătrunde și vaginul ei îi strânge mădularul. Și-a strecurat mâna printre trupurile lor înălțuite, direct între coapsele ei. I-a găsit deschizătura și a început s-o mângâie. Ea a gemut cu gura într-a lui. Cam s-a jucat încet cu labiile ei moi, i le-a frecat și i le-a chinuit puțin cu degetele, înainte să-i scormonească vaginul.

Ea s-a strâns fierbinte și umedă, când i-a simțit degetul pătrunzând-o. Iar el și-a băgat în ea încă un deget și încă unul. Jillian gâfâia de plăcere. Era atât de bine, voia să i-o tragă. Dar nu încă...

Pe urmă și le-a scos și i-a mângâiat movilița, apoi i-a găsit mugurașul întărit și a început să i-l chinuiască între degete. Și-a repezit șoldurile înspre el și pelvisul ei s-a frecat de penisul lui în erecție. O secundă a crezut că n-o să mai reziste, că o să-și dea drumul chiar atunci, pe burta ei, ca un licean.

Ușurell

Cam și-a ridicat șoldurile. I-a desfăcut labiile cu degetele și și-a strecurat încetișor mădularul în ea. Cu multă grijă, pentru că știa că e mare și nu voia s-o doară.

Nu așa... S-a oprit o clipă, cât să-și tragă răsuflarea, dar Jillian și-a strâns dulce și chemător picioarele în jurul lui și el n-a mai putut rezista, așa că a pătruns-o. În căldura ei umedă și întunecată, în tunelul ăla care îi ținea strâns membrul și pulsa de dorință. Apoi a ieșit o secundă și imediat a străpuns-o din nou și i-a băgat-o toată. Acum intrase adânc în ea și era al naibii de bine, era exact acolo unde voia să fie.

– Da, iubito, e bine, așa, ia-o toată, ia-mi-o pe toată..., a gemut el.

A început să i-o tragă și Jillian a intrat în ritmul lui. I-a apucat fundul cu mâinile și i-a ridicat puțin șoldurile, știind că din unghiul ăsta o să poată să-i frece și clitorisul la fiecare mișcare.

Ea găfâia ritmic sub loviturile lui și îl lăsa s-o pătrundă. Penisul lui era tare de dorință și de plăcere și era cât pe ce să-și dea drumul, dar s-a retras ca să o aștepte și pe ea. Comoara ei flămândă îl scotea din minți. La fiecare mișcare, simțea că i se mărește și mai tare și tot trupul îi tremura de plăcere. Știa că n-o să mai reziste mult.

– Vreau să te fut mai tare, iubito, vreau să te doară.

– Da, Cam!

– Vreau să te fut, iubito...

A intrat iar în ea, cu putere, și i-a simțit iar culcușul fierbinte și tremurând de dorință. Ea și-a încolăcit picioarele în jurul lui și l-a chemat și mai adânc. Îi înconjurase gâtul cu brațele, își îngropase fața în umărul lui, îl mușca și-l sugea cu poftă. Îl întărâta la culme.

Pe măsură ce creștea ritmul, mâinile lui îi strângeau fundul și i-o trăgea tot mai tare, tot mai dezlănțuit... Înăuntru și afară, înainte și înapoi, mai tare, tot mai tare, tot mai repede. Era gata să-și dea drumul.

Jillian a țipat și păsărica ei cea moale și mătăsoasă s-a zbătut în dulci convulsii, strângându-i mădulele. El a ejaculat puternic chiar în clipa aia și a simțit spasmul de plăcere străbătându-i organul, urcând spre stomac și apoi cuprinzându-i tot corpul. A țipat și a scos un sunet neinteligibil. Dar, oricum, nu conta. Simțea cum ejaculează întruna, fără oprire, și nu se putea gândi la nimic altceva. Doar se lăsa în voia senzațiilor. Se lăsa purtat de orgasmul ăla dureros și chinuitor și se bucura că Jillian tremură de plăcere sub el.

I-a sărutat toată fața, fără să se poată opri. Dumnezeu, i se părea atât de frumoasă!

– Te iubesc, scumpo.

– Și eu te iubesc.

Oare de când nu mai fusese atât de bine? Cât trecuse de când n-o mai simțise atât de aproape de el? De asta aveau nevoie. Era singurul lucru care o să repare lucrurile între ei. Poate nu dintr-odată. Dar, cu timpul... Până atunci, chiar dacă exercițiul o să-l secătuiască, ce moarte mai plăcută ar fi putut găsi?!

Jillian stătea întinsă și se bucura de căldura trupului masiv al soțului ei. Era minunat. Toată ființa îi vibra încă de șocul celor două cele mai puternice orgasme

pe care le avusese în viața ei. Iar soțul ei, bărbatul pe care-l iubea, o ținea strâns în brațe. Și, pentru prima dată după multă vreme, a simțit câteva sclipiri de fericire, care-i lipsiseră atât de mult.

S-a gândit că și Cam se simte bine. Asta o să-i ajute... și pe el, și pe ea. Cât timp fusese în brațele lui, cât timp durase tortura minunată, nu se gândise nicio clipă la sarcina pe care o pierduse.

La naiba!

Gândul ăsta nu-i dăduse pace un an întreg, o făcuse să se cufunde în propria suferință. A închis ochii și a strâns pleoapele.

Nu acum!

Dar era prea târziu. L-a împins pe Cam și s-a întors într-o parte.

– Ce s-a întâmplat, iubito?

Părea absolut nedumerit. La urma urmei, era bărbat. Doar nu se aștepta de la el să înțeleagă asemenea gânduri și trăiri, mai ales după o partidă de sex.

A început să plângă. Nu s-a putut abține. Poate era de la orgasmele puternice pe care le avusese sau poate doar din cauză că trăise o oră de absolută intimitate și se simțea deschisă și vulnerabilă până în adâncul sufletului. Cam i-a atins umărul ușor, dar ea l-a respins. Deși fuseseră așa de apropiați în ultimele minute, acum nu-i suporta atingerea. Era prea vulnerabilă. Ar fi putut s-o trimită dincolo de granița aia sensibilă, de unde se temea că n-ar mai putea să se întoarcă.

– Jillian, te rog! S-a întors spre ea, a sărutat-o pe umăr și a încercat s-o tragă spre el, dar ea nu putea...

S-a ridicat și a vrut să meargă la baie, dar n-a lăsat-o. A îmbrățișat-o strâns și a ținut-o lipită de el, învăluind-o în căldura trupului lui solid. Ea a suspinat ușor.

– Nu pot, Cam.

– Ba poți. Avem nevoie de timp. Trebuie să împarți toate astea cu mine. Nu înțelegi că, altfel, povestea asta o să fie mereu între noi?

– E prea greu.

– Trebuie! E singura șansă să fii din nou a mea.

Să fi distins în vocea lui o fărâmbă de disperare? În vocea lui Cam, întotdeauna atât de puternică, întotdeauna stăpân pe situație? Inima i-a tresărit și parcă gheața s-a topit puțin la acest gând. Îl făcea să sufere. Știa de mult. Acum și-a dat seama că pierderea sarcinii îl afectase și pe el.

– Vorbește cu mine, Jillian! Nu pot să te pierd iar, după ce tocmai am simțit că încep să te aduc înapoi. Te rog, iubito! Deja am pierdut prea mult. Prea mult timp și prea mult unul din altul.

– Știu.

Și-a tras nasul, iar Cam a scos repede un șervețel din noptieră și i l-a dat.

– Mă străduiesc. Iar acum a fost... minunat. A fost prima dată după multă vreme când m-am simțit bine. Poate că a fost prea bine...

– Prea bine?

A simțit în vocea lui că vorbele ei l-au rănit.

– Vreau să spun că e prea mult pentru cum m-am simțit eu în ultimul timp, că e o diferență ca de la cer la pământ. A fost aproape un șoc să fiu în brațele tale, să simt atâta plăcere.

În cameră se făcuse întuneric. Soarele apusese și lumina venea doar de la lumânările care ardeau pe comodă. La fel de întunecată se simțea și ea în sinea ei și atmosfera din jur îi făcea bine, era primitoare ca un pânțec. N-ar fi putut să-l privească pe Cam în clipa aia, la lumina zilei.

El îi mângâia părul și o săruta pe creștetul capului. S-a lăsat îmbrățișată și i-a dat voie s-o facă să se simtă în siguranță. Știa că totul se întâmplase din vina ei. Corpul ei nu reușise să țină sarcina și apoi propria ei durere, egoistă, se așezase între ei ca un ghimpe. Era timpul să încerce și ea să repare lucrurile. Și asta avea de gând să facă. Ea nu era atât de sigură pe ea cum era Cam, dar știa că se poate baza oricând pe puterea lui. Întotdeauna fusese lângă ea. Trebuia să aprecieze asta mai mult. Era atât de norocoasă să-l aibă!

– Te iubesc, Cam! Te iubesc la nebunie!

El s-a oprit o secundă, parcă luat prin surprindere de vorbele ei.

– Și eu te iubesc, scumpo. Știi cât de mult te iubesc. Vino să dormi cu mine. Vreau să te odihnești și eu o să te veghez.

S-a cuibărit la el în brațe. Voia să învețe iar să aibă încredere în el și în ea însăși. Nu știa cât de mult o să-i ia. Dar era sigură că va fi greu. Totuși, era acolo, cu

minunatul ei soț, un bărbat care o iubea așa cum nu merita cu adevărat. A încercat să-și dea seama de ce, dar mintea i s-a încețoșat și curând a adormit.

La un moment dat, în timpul nopții, Jillian s-a trezit. Brațele lui Cam erau tot acolo, ca un cuib, și o înlănțuiau strâns. A simțit că el e tare din nou. Dar, după respirația lui profundă, și-a dat seama că doarme. A încercat să adoarmă și ea la loc, dar n-a mai putut. Trupul îi era prea conștient de prezența lui... Și-a frecat fundul de sexul lui în erecție. Nici măcar nu era sigură că e treaz când și-a strecurat mâna între coapsele ei și a început să se joace acolo tandru. Și le-a desfăcut ușor ca să-i facă loc. Șoldurile lui le-au căutat cu poftă pe ale ei și mădularul lui își făcea loc să intre. S-a mișcat puțin și și-a ridicat fundul și picioarele, apoi s-a arcuit un pic până când el i-a nimerit sexul fierbinte și deja umed de dorință. El a început să împingă ușor. Plăcerea a fost foarte intensă, dar mult mai blândă și mai dulce decât tot ce experimentase mai devreme.

Cam a sărutat-o somnoros pe creștet când a început să se miște. Îl simțea tare și gros înlăuntrul ei, iar degetele lui îi mângâiau și-i frecau încet clitorisul, apoi alunecau în fierbințeala ei umedă. Tot corpul lui Jillian tresărea de fiori de plăcere. Ca un fel de șocuri electrice, ascuțite... Senzațiile se amestecau și era incredibil de bine. Era aproape de orgasm. S-a împins înapoi în el și i-a simțit mădularul fierbinte și fremătând. Mâna lui i-a urmat mișcarea și a început s-o frece tot

mai tare acolo jos, pe mugurașul care i se întărise dureros, în timp ce i-o trăgea din ce în ce mai puternic pe la spate.

I-a simțit respirația de ușurare când și-a dat drumul, exact în clipa în care a simțit din plin primul val al orgasmului. A străpuns-o, făcând-o să ardă de plăcere, în timp ce degetele lui îi strângeau clitorisul până o durea, iar ea a juisat și creierul i s-a luminat de mii de focuri de artificii. I-a simțit sperma țâșnind în vagin și l-a cuprins și mai strâns într-un spasm care i-a făcut pe amândoi să trăiască aceeași explozie de plăcere devoratoare.

Amândoi respirau din greu. Nu mai era în erecție, dar n-a ieșit din ea. Chiar și așa, moale, Cam era tot mare. Jillian nu voia să se gândească la nimic altceva. O făcuse să se simtă atât de bine, el, soțul ei, cu mădularul lui minunat și cu mâinile lui magice. De ce oare uitasc toate astea? O să se străduiască să nu mai uite niciodată de-acum încolo.

Dar deocamdată era atât de obosită! Și a adormit din nou...

Luia următoare, la serviciu, a trecut ca-n vis pentru Jillian. Îi distrăgeau atenția tot felul de fantezii senzuale și nu s-a putut concentra deloc. O dureau toate membrele de la cât de tare se încordase din cauza legăturilor, și totuși își dădea seama că-i plăcuse senzația și că era încă vie în ea. Pielea îi era sensibilă la cea mai mică adiere, chiar și la atingerile bluzei de mătase, atunci când se mișca.

Stătea la biroul ei uriaș, din sticlă, de la F.D. Leighton Gallery, a cărei directoare era. Prin minte i se perindau imagini: chipul expresiv al lui Cam deasupra ei, pe el concentrat și intrând ritmic în corpul ei. Senzația stranie pe care i-o lăsase frânghia pe glezne și pe încheieturile de la mâini. Își imagina câte alte lucruri i-ar fi putut face el.

Telefonul a trezit-o din reverie.

– Jillian Ross, F.D. Leighton Gallery.

– Bună, Jillian, Briana la telefon. Cum te descurci fără mine?

Briana Douglas era asistenta ei, mâna ei dreaptă și prietena ei cea mai bună. Dar acum era în concediu, pentru că-și rupsese piciorul într-un accident la schi.

– E-n regulă... dar, fără tine, aici nimic nu e la fel, Bri.

– Normal, i-a răspuns ea amuzată. Deci care-i treaba pe-acolo? Cum merge asamblarea la „Madona cu Pruncul“?

– E bine...

– Nu-mi spui ce e cu tine, Jillian?

– Nu e nimic. Sunt bine. Chiar foarte bine.

A zâmbit, amintindu-și noaptea trecută. Nu ținea minte ca el să se mai fi jucat vreodată cu atâta atenție cu corpul ei.

– Pari puțin cam aeriană. Ce-ai pățit?

Jillian a surâs și a lovit ușor cu pixul în cana de cafea.

– Păi...

Cât de mult să-i dezvăluie? Briana era cea mai bună prietenă a ei, dar nu-i putea spune că se simte mai satisfăcută sexual decât fusese vreodată în viața ei, pentru că soțul o legase de pat noaptea trecută.

– Lucrurile merg foarte bine între mine și Cam, atâta tot.

– Ți-ai tras-o, nu?

Jillian și-a dat seama cu surprindere că a roșit.

– Cam așa ceva...

– Și a fost senzațional... Cu supersoțul ăla al tău! Să înțeleg că ți-a plăcut? Te rog, spune-mi că da. Nu mi-am mai tras-o de săptămâni întregi. De când

mi-am rupt piciorul, mă descurc și eu cu jucărioarele. Măcar să-mi povestească altă cum fac sex, să mă simt și eu mai bine...

– Vrei prea multe amănunte, Bri.

– Scuze, dar sunt deprimată rău. Nu vezi?

Jillian voia să schimbe subiectul înainte ca mintea îmbătată de plăcere să-o facă să spună cine știe ce...

– Și când ziceai că te întorci la muncă?

– Doctorul spunea că pot să vin de luni. De-asta te-am sunat.

– O veste foarte bună! O să mă asigur că te ții de cuvânt.

– Deci ne vedem luni. Să sperăm că până atunci creierașul tău o să înceapă să funcționeze la parametri normali.

Jillian a râs.

– Sau, dacă am noroc, poate că nu...

A închis telefonul și s-a întors la gândurile ei. Briana avea dreptate. Cam era senzational. Și era atât de bun la pat! Cum naiba de uitase în ultimele luni? Toate chestiile alea pe care le făcea cu mâinile și cu gura, ca să nu vorbim de scula lui minunată.

A simțit cum i se înfierbântă brusc sexul numai gândindu-se la el și și-a dorit să fi avut la îndemână acolo, la birou, una dintre jucărioarele de care-i zisese Briana.

Dumnezeule, cum naiba să lucrezi în ritmul ăsta? A făcut un efort și a deschis sertarul de la birou. Înăuntru erau niște fotografii cu lucrările unei noi artiste,

care picta nuduri în stil neoclasic. Stilul nu era tocmai potrivit cu o galerie de artă progresistă cum se considera Leighton, dar fiecare lucrare avea altă temă.

Prima reprezenta o femeie așezată pe marginea unei căzi, cu părul castaniu-roșcat, adunat într-un coc în creștetul capului, lăsându-i gâtul și umerii goi, într-un fel provocator. În mână ținea un mic falus. Culorile erau vii, dar deloc țipătoare, iar atmosfera cufundată în clarobscur îi conferea o textură stranie, totul se pierdea într-o ceață care amintea de substanța visului. Iar asta era valabil pentru toate picturile.

Jillian nu-și putea lua ochii de la jucărioara sexuală din mâna femeii din pictură. Era în spirit realist și arăta că se lucrase cu atenție la fiecare detaliu. Excelent realizată, deși nu era tocmai imaginea cea mai potrivită să-i răcorească sângele. Dar nu se putea abține să nu se uite.

Și-a impus să întoarcă pagina. Pictura următoare înfățișa un bărbat bine făcut, cu un trup ca al lui Cam. Stătea rezemat de un zid cu stucaturi, cu capul dat pe spate, în timp ce-și mângâia cu mâna sexul erect. În jurul încheieturii de la mână avea un fel de brățară din sârmă ghimpată. Jillian a simțit că se udă toată numai uitându-se.

Văzuse câteva dintre lucrări chiar la atelierul pictoriței. Dar atunci nu avuseseră efectul ăsta asupra ei. Acum reacționa cu totul altfel. Oare ce se schimbase?

Nu era vorba despre picturi. Ci despre ea însăși. Ce experimentase împreună cu Cam parcă îi trezise

corpul și sexul. Și nu doar că i-l trezise, ci i-l desfăcuse larg... Era o forță căreia nu i se putea opune și ceva ce-și dorea să exploreze.

A dat foaia. Următoarea pictură reprezenta tot o femeie, de data asta legată de un copac cu niște lujeri de viță-de-vie. I se încolăceau languros în jurul brațelor și al picioarelor, iar unul i se strecurase între coapse.

Jillian și-a strâns picioarele pe sub birou. Sexul a început să-i tresară de dorință. S-a ridicat și s-a dus să încuie ușa.

A tresărit când a sunat telefonul și a roșit de parcă cel care suna ar fi putut s-o vadă în clipă aia sau ar fi putut ști la ce se gândește și ce simte. A luat o gură de aer și a răspuns.

– Jillian Ross, Leighton Gallery.

– Bună, iubito! Cum te simți azi?

Vocea intensă a lui Cam era sexy și numai auzindu-i timbrul s-a excitat toată.

– E bine... sunt bine.

– E totul în regulă? Parcă respiri greu. Iartă-mă, dacă te-am întrerupt din ceva.

Nici nu-ți imaginezi tu din ce...

– Nu, deloc. Mă uitam pe niște fotografii.

– Ce fel de fotografii? a întrebat Cam și ea s-a gândit o clipă dacă nu cumva putea să vadă prin telefon.

– Păi...

Și-a mușcat ușor buza.

– ...sunt... cum să spun... sunt destul de fierbinți.

- Povestește-mi.
- Cam, nu cred că...
- Nu era o rugămintel!
- A!

Tonul lui autoritar a luat-o prin surprindere și a simțit că se excită și mai tare.

- Ești singură?
- Da.
- Perfect. Du-te și încuie ușa.
- Am... încuiat-o deja.
- Ce fată cuminte! Stai jos?

Un fior deja familiar i-a străbătut tot corpul.

- Da.
- Ridică-ți fusta, desfă picioarele și spune-mi cum arată imaginile la care te uiți.

Și-a tras fusta în sus, spre talie, apoi și-a depărtat picioarele. Încerca să respire normal.

- E un desen minunat. Realizat în mamieră realistă, dar care trădează moliciuni...

S-a oprit puțin să-și lingă buzele:

- O lucrare ce reprezintă un nud cu un cuplu care se împerechează. Foarte senzual, de altfel. Dar bărbatul o zgârie pe spate pe ea, cu un trandafir plin de spini. Iar ea are răni rozalii pe fund și pe coapse.

- Și asta te excită, Jillian?

Avea glasul puternic și masculin.

Cu greu a reușit să-i răspundă:

- Da.
- Perfect. Privește-o și atinge-te puțin pentru mine...

Ea s-a uitat spre ușa biroului, apoi și-a strecurat mâna între picioare. A dat la o parte chiloții, iar degetele i s-au oprit pe crăpătura umedă și s-a înfiorat.

– Respiri altfel. Simt cât de stârnită ești. Știi ce-mi faci? Mi se întărește numai când îți aud gâfâitul.

Dumnezeule, ce voce avea! O scotea din minți. Glasul lui și faptul că-l simțea că el are putere chiar și acum, prin telefon, chiar și de la distanță, putea să facă orice cu ea. Iar imaginile o excitau și mai tare.

– Ce urmează? a întrebat Cam.

A dat pagina. Era din ce în ce mai bine. Și-a apăsut puternic păsărica.

– E o femeie întinsă pe un fel de canapea. E goală, iar la gât are un soi de colier din nuiele și frunze împletite. În spatele ei e un bărbat dezbrăcat.

A făcut o pauză ca să-și tragă răsuflarea. Nu-i venea să creadă că se simte așa vorbind despre lucrurile alea. Își apăsa în continuare sexul cu mâna și-și mângâia clitorisul.

– Bărbatul își ține... mădularul cu o mână, iar cu cealaltă mână o biciuiește peste fund.

– Și eu mi-am luat-o în mână, a șoptit Cam. Mi-o mângâi și mi-o frec. Îmi imaginez cum mi-o iei tu în gură. Nici nu știi ce tare e! Vreau să te ating! Vreau să te fut! Și vreau să-ți miști mâna cum îți spun eu! Mângâie-ți clitorisul așa cum știu eu că-ți place.

Jillian și-a apăsut mâna pe scoica fierbinte și a început să se frece încet. Imaginea pe care o evocase Cam era prea mult... El, ținându-și măciuca lui minunată

și mișcându-și mâna ritmic, în sus și-n jos. Își imagina cum i se întărește tot mai mult și devine tot mai groasă și mai pofticioasă. S-a umezit toată și a simțit că tot corpul îi ia foc de dorință. Și-a concentrat privirea asupra penisului în erecție din pictură și asupra întregii imagini, cu bărbatul care lovea cu biciul pielea albă, ca de porțelan, și aproape inocentă a femeii din fața lui.

– Spune-mi mai departe, a auzit vocea lui Cam.

– Amândoi sunt frumoși. Iar pielea de pe fundul ei e plină de dungii roșii de nuia.

– Așa o să fie și a ta într-o zi. Vreau să te biciuiesc, iubito. Ți-ar plăcea?

– Da, Cam!

– Imaginează-ți că eu sunt în desenul ăla, cu biciul într-o mână și cu mădularul în cealaltă.

Vocea lui era chinuită de dorință.

– Vreau să-ți desfaci picioarele și să-ți bagi degetele înăuntru. Acum!

S-a lăsat pe spate în scaun, și-a depărtat picioarele, apoi și-a coborât mâna încet și, cu două degete, a început să se joace ușor cu labiile umezite, în timp ce cu podul palmei își freca mai departe clitorisul.

Nici nu-și dădea seama cum începuse să gâfâie în timp ce se masturba cu plăcere. Mâna ei se mișca tot mai repede, iar orgasmul se apropia cu viteză, ca un tren care intră în gară...

– Hai, iubito, apasă mai tare, mai repede, mai repede... Vreau să-ți dai drumul. Și știi că mai ai puțin...

Iar eu sunt atât de excitat, o să termin curând, curând... Vreau să te fut, mai târziu o să te fut tare, dar acum vreau să-ți dai drumul, acum...

– Jillian?

Vocea lui Marie, secretara ei, a răsunat limpede și tare de dincolo, urmată de câteva bătăi în ușă.

– Of, Doamne! a respirat Jillian greu în telefon. E cineva la ușă și probabil e ceva important, dacă mă deranjează.

Își trăsese deja fusta în jos.

– La naiba! Cam a râs.

– Da, știu.

Tot corpul îi fremăta.

– Jillian! a strigat-o Marie din nou. A venit un client care vrea să te vadă. Am încercat să te sun, dar n-ai răspuns.

– Vin imediat.

S-a ridicat de pe seaun și și-a așezat părul.

– Iartă-mă, Cam, chiar trebuie să închid.

– Ne vedem mai târziu neapărat. Luăm cina la Fiorello și rezolvăm problema.

Era restaurantul lor italianesc preferat, cel mai bun din Seattle.

– La 18.30. Și să fii pregătită să sărbătorim.

– Să sărbătorim?

– Da. Nu crezi că avem ce?

– Ba da, avem, a zâmbit Jillian.

Își refăceau căsnicia, iar noaptea trecută și după-amiaza asta erau indicii clare. Și, poate mai important ca

orice, crucial pentru mariajul lor, începea să se regăsească pe sine.

Restaurantul era slab luminat, doar de la licărul lumânărilor care ardeau pe fiecare măsuță rotundă, ușor accentuat de lămpile de pe pereți. Decorul era clasic italianesc, ferestre acoperite de draperii grele și roșii, pereți cu stâlpi în stil romanic, în relief. Și totul era aurit: lămpile, ramele picturilor de pe pereți, vasele uriașe...

În aer pluteau arome îmbietoare de usturoi și de pâine prăjită. Mâncarea era minunată, dar astă-seară lui Jillian nu-i era foame.

Cam era deja la masă. S-a ridicat ca un gentleman când a văzut-o că se apropie. Arăta bine așa cum era îmbrăcat, cu pantaloni negri, cămașă albă și cravată subțire și neagră. Când s-a întins s-o sărute pe obraz, a simțit izul vag de whisky. I-a amintit de noaptea trecută și corpul i s-a aprins de dor. S-a așezat, iar Cam a venit pe nesimțite lângă ea.

– Cum a fost azi?

– Bine, în general, n-a fost o zi prea productivă, dar OK. La tine?

– De mult n-am mai avut o zi așa minunată.

El a zâmbit, iar ochii i-au strălucit în lumina lumânărilor. Lui Jillian i s-a părut că zărește în ei un licăr pervers. Dar așa se simțea și ea. Orgasmul ăla pe care n-apucase să-l aibă nu-i potolise deloc dorința care-i înfierbânta sângele de noaptea trecută. Ba dimpotrivă,

îl dorea pe Cam și mai tare, se gândise la el toată ziua, voia cu disperare să-i simtă atingerile.

Au comandat pastele lor preferate și o sticlă din minunatul vin Chianti. Jillian de-abia aștepta să ajungă acasă cu el.

Băutura a venit prima și, în timp ce sorbeau din pahare, Cam a luat-o de mână.

– Trebuie să vorbim despre ce s-a întâmplat azi-noapte.

– Cred că da...

I-a înfiorat ușor cu degetele părul negru de pe mână și apoi a atins verigheta care-i strălucea pe deget.

– E totul în regulă pentru tine?

Oare era? Nu voia să se gândească prea mult, nu voia să analizeze. Într-un colț al minții, era ceva nedefinit și sâcâitor. Ceva îi spunea că nu e în regulă să cedeze cuiva așa, să se abandoneze total la cheremul cuiva, chiar dacă era vorba despre soțul ei. Întotdeauna fusese o ființă puternică, întotdeauna deținuse controlul, la serviciu sau în viața personală... Până când pierduse sarcina. Atunci se simțise distrusă. Pe urmă tot încercase să-și revină, să facă lucrurile să meargă iar între ei. Ceva care avea legătură cu Cam, cu felul în care o putea controla el, chiar și în pat, îi aducea aminte de toată slăbiciunea care o bântuise în toate lunile astea.

Dar nu, nu voia să se gândească acum la asta. Nu voia să se mai gândească la povara uriașă pe care o simțea în permanență. Pentru că noaptea trecută îi

apropiase mai mult ca niciodată, chiar mai mult decât înainte de avort. Și fusese al naibii de bine.

– Da, e în regulă. Mai am ceva de lucru cu gândurile mele. Mai dă-mi puțin timp să mă obișnuiesc cu ideea. Dar, în rest... cred că e în regulă.

S-a uitat în ochii lui minunați și i-a citit pe față cât de excitat e, i-a văzut gura cea sexy fremătând de dorință. Îi plăcea la nebunie că-l provoacă. Probabil pentru că simțea că așa are și ea putere asupra lui, chiar dacă în pat Cam face regulile.

– Vino mai aproape.

A tras-o lângă el, pe canapeaua de piele, i-a luat mâna și i-a dus-o spre fermoarul de la pantaloni. Avea erecție.

– Uite ce-mi faci, Jillian, i-a șoptit în ureche.

Ea s-a frecat puțin pe scaun și sexul a tresărit dureros. Da, poate că deținea și ea puterea, într-un fel...

– Desfă-ți coapsele, i-a șoptit Cam. Fă-o pentru mine!

– Acum? Aici?

– Da. Acum.

A fost surprinsă de cât de repede s-a supus. Când mâna lui i-a alunecat ușor sub fustă și s-a strecurat pe lângă elasticul de la chiloți, a găsit-o deja pregătită, dar în prima clipă s-a încordat și l-a respins.

Dar el i-a spus încet.

– Nu vede nimeni ce-ți fac pe sub fața de masă. Desfă-te puțin!

S-a supus. Degetele lui i-au necăjit puțin labiile delicate și au mângâiat-o încet acolo. Apoi s-au întors și au început să-i frece mugurașul întărit.

– Ia o gură de vin.

Ea a apucat paharul cu mâna tremurând, l-a dus spre gură și și-a muiat buzele. Când i-a simțit degetul în ea aproape s-a înecat.

– Cam!

– Da? i-a răspuns el amuzat.

– Nu pot s-o fac.

– Ba poți și o s-o faci pentru mine.

Da. Pentru el. Șoldurile ei au reacționat de la sine și s-a lăsat în voia mâinii lui. Degetul mare i-a apăsător clitorisul și, când a început s-o atingă încet acolo, cu mișcări circulare și delicate, ea s-a gândit că o face și pentru ea.

Încă strângea paharul în mână. Semiobscuritatea din restaurant o făcea să se simtă cumva ascunsă, la adăpost, dar în același timp era conștientă de prezența oamenilor de la celelalte mese, de chelnerii care se mișcau de colo-colo cu platouri încărcate.

Dumnezeule, dacă veneau acum să le aducă mâncarea?

Cam devenise insistent, se juca tot mai tare cu clitorisul. Și-a ridicat privirea și ochii ei s-au oprit pe un cuplu de la o masă alăturată. Se certau. Femeia era frumoasă și îmbrăcată în roșu închis. La gât purta un șirag lung de perle. Avea fața îmbujorată de emoție.

Cam și-a băgat în ea încă un deget și ea l-a primit și s-a strâns în jurul lor. Dumnezeuule, era atât de aproape!

Bărbatul de la masa de lângă arăta bine. Masiv, ca și Cam, dar cu un corp de fotbalist. Jillian ar fi pariat că are un penis uriaș, la fel ca al soțului ei. Ochii lui au strălucit în lumina lumânărilor, iar expresia de pe chipul lui s-a intensificat. Avea mâini mari și puternice, exact ca mâna lui Cam, care se juca acum pe sub masă cu ea acolo, jos... și era atât de bine.

– Hai, iubito, dă-ți drumul! i-a șoptit Cam în ureche.

Degetele i s-au încheștat pe paharul de vin. Iar sexul i-a tresărit puternic și s-a încheștat pe degetele lui. Și a avut orgasm, și-a dat drumul în clipa aia, în mâna lui, mușcându-și buza până la sânge. A închis ochii și a lăsat valul de plăcere să vină peste ea. Respira greu și a încercat să-și ascundă tulburarea îngropându-și fața în umărul lui. Își simțea sexul arzând și s-a străduit din greu să nu geamă.

Fusesse atât de bine!

– Ce fată bună și cuminte!

Cam și-a scos încet degetele din ea, apoi i-a așezat fusta la loc. Zâmbea. Calm, a luat o gură de vin din paharul lui.

– Vreau să ți-o trag chiar aici pe masă, Jillian.

De-abia a reușit să-și rețină geamătul. Chelnerul a venit să le aducă salata.

– Cum e vinul? i-a întrebat.

Cam s-a uitat la ea și a zâmbit sexy și pervers.

– Cum e, Jillian? Spune tu.

– Foarte bun!

Oare chelnerul văzuse cât de amețită era?

– Mă bucur. Mai doriți ceva? i-a întrebat.

– Mai vrei ceva, Jillian?

Cam era de-a dreptul amuzat.

Ea s-a întors spre ospătar și i-a răspuns:

– Nu, mulțumesc.

Cina a continuat ca prin vis. Tot ce știa era că el își ține mâna posesiv pe coapsa ei și că de-abia așteaptă să ajungă acasă și să-i simtă iar degetele între picioare. Mâna lui, gura lui, sexul lui... Nu-i păsa cu ce o atinge, numai s-o atingă.

Ce se întâmplase cu ea? Devenise brusc obsedată de sex?

Nu conta.

Atât timp cât era cu Cam, și acum era cu el *pe bune*, nimic altceva nu conta. Felul în care o făcea să simtă o scotea din minți. Știa că e în siguranță lângă el. Avea încredere în el. Poate că în timp o să înceapă să aibă încredere și în ea însăși.

Când au ajuns, casa era cufundată în întuneric. Jillian s-a dat jos din BMW-ul ei și l-a așteptat pe Cam să-și scoată servieta cu acte și hârtii din torpedoul de piele de la Harley-Davidsonul negru și uriaș. Era arhitect și tot timpul avea la el un vraf de documente. Din fericire, motocicletă era suficient de rezistentă să-l susțină și pe el, și toate materialele de care avea nevoie la serviciu.

Cum au intrat, și-a lăsat lucrurile și a tras-o mai aproape. I-a simțit imediat căldura răspândindu-i-se prin corp când s-a aplecat s-o sărute.

- Du-te și pregătește-te pentru mine, Jillian.

Era pregătită! Dar știa la ce se referise.

S-a dus sus, și-a scos hainele, și-a prins părul și a intrat la duș. Apa fierbinte îi lăsa o senzație plăcută pe piele. De noaptea trecută, corpul parcă îi revenise la viață, era sensibil la orice atingere. Și simțea că fusese de-abia începutul...

S-a uitat la buretele de lufă agățat deasupra și și-a imaginat suprafața lui aspră pe piele, pe sfârcuri... fără să vrea, a tresărit. Orice putea fi o nouă senzație, totul plutea într-o aură de senzualitate. Voia să fie atinsă în orice fel, să experimenteze orice, la nesfârșit. Aventura cu soțul ei îi trezise simțurile pe neașteptate, dar era deschisă, voia mai mult.

Și îl dorea chiar în clipa aia. A oprit apa, ca să nu-l lase pe Cam să aștepte prea mult, oricât de plăcut ar fi fost dușul. Nu mai conta ce excitant era jetul de apă, ce ispititoare ideea atingerii buretelui sau înțepăturile periei de spate... O să primească mult mai mult.

S-a uscat și s-a uns cu loțiune, apoi și-a tras pe umeri halatul de mătase și a intrat în dormitor. Cam era acolo, cu părul ud și ușor zburlit. Probabil se spălase puțin la baia din hol. Avea o pereche de boxeri negri și atât... Stinsese luminile și aprinsese din nou lumânările cu parfum de ambră. Și, din nou, se auzea muzica în surdină, îmbietoare și senzuală.

Flacăra lumânărilor se răsfrângea pe umerii lui musculoși, pe pieptul lui...

Cam a venit spre ea, a luat-o în brațe și a întors-o cu spatele la el. A apucat-o cu mâinile de sâni pe sub halatul de mătase. Sfârcurile i s-au întărit aproape instantaneu. Apoi și-a pus mâinile pe umerii ei, s-a aplecat și a sărutat-o pe gât. Avea gura fierbinte și buzele lui i-au înfiorat șira spinării.

– Acum trebuie să te dezbraci.

I-a tras ușor halatul peste umeri și l-a lăsat să alunece pe podea.

Mâinile i-au cuprins din nou sâni. A început să-i frământa ușor sfârcurile, care i s-au făcut și mai tari. Ea aștepta cuminte să vadă ce o să-i mai facă, iar sexul îi zvâcnea de nerăbdare.

Panglicile cu care o legase noaptea trecută erau la locul lor, prinse de tăblia patului.

– Întinde-te cu spatele în sus, Jillian!

Același ton poruncitor care o făcea să se umezească de dorință.

S-a supus.

I-a îndesat o pernă sub șolduri, ca să-i ridice fundul. Se simțea total dezgolită. Expusă. Vulnerabilă. Dar sentimentul nu-i displăcea.

Cam lega frânghia. Pruna încheietură, apoi gleznele, apoi cealaltă mână, exact ca noaptea trecută. Numai că acum vedea clar ce se întâmplă. Și asta o mai relaxa.

Prima atingere a fost palma lui blândă alunecându-i pe piele. Pe spate în jos, pe fund, pe coapse...

Un timp a continuat s-o mângâie așa până când s-a relaxat de tot. Apoi a început s-o lovească peste fund. O plesnea ușor, cu degetele. O durea puțin... Totuși, durerea era plăcută, se simțea minunat, iar sexul ei, care se umezea tot mai tare, era cel mai bun indiciu.

Apoi a început s-o lovească ceva mai tare și a durut. Iar usturimea i s-a dus direct spre sexul care s-a întărit de dorință.

Cam s-a aplecat peste ea și a întrebat-o în șoaptă.

– E bine?

– Da!

O lovea din ce în ce mai tare, cu toată palma, iar usturimea era tot mai puternică. Și odată cu ea, dorința îi cuprindea tot corpul și-i făcea sângele să dea în clocot. Și-a frecat șoldurile de pernă.

– Nu așa, Jillian. Stai cuminte.

Și i-a tras o palmă cu putere.

Ea a țipat. Dar de ce se simțea atât de bine? Își dorea să fie lovită din nou.

Iar Cam parcă i-a citit gândul. O plesnea tot mai tare. Și-a dat seama că, de fapt, el asta-i face. O pedepsește... Iar ritmul era în crescendo. Palma lui îi lovea fundul din ce în ce mai tare, îi făcea pielea să se înroșească de usturime, de la sângele care năvălește la suprafață la mâna care o plesnește și o chinuiește. Iar ea era atât de excitată, de parcă i-ar fi simțit degetele între coapse.

Loviturile erau deja foarte puternice și, la un moment dat, și-a strecurat câteva degete în scoica ei

care aștepta, deschisă, iar Jillian a simțit că-și pierde mințile, că nu mai poate gândi.

Tot ce știa era că mâna lui o plesnește cu putere, auzea sunetul înăbușit al loviturii, iar și iar, ca un fel de cadență perversă stabilită de el, ce crescuse încet în intensitate. Îi simțea degetele în ea, mișcându-se înăuntru și în afară în ritmul loviturilor. S-a arcuit, săltându-și puțin fundul. Iar Cam, ghicindu-i imediat dorința, ca de obicei, și-a scos degetele din vagin și a început să-i mângâie clitorisul.

În timpul ăsta o lovea tare cu palma peste fund. Simțea că-i arde pielea. S-a împins puțin, căutându-i degetele, iar clitorisul îi era tare și dureros. Când a împuns-o cu degetul mare și i-a atins punctul G, tot trupul i s-a cutremurat de un fior puternic. Mâna lui grea, care îi plesnea posteriorul, a făcut-o să-și dea drumul. Avea degetul gros înfipt în ea și degetele celelalte îi frecau păsărica încălzită și udă. Era prea mult, iar orgasmul a venit cumplit și dureros.

De undeva de departe, s-a auzit pe ea însăși țipând. De plăcere. De durere. Nu mai conta.

Când valurile de plăcere au început să se retragă, s-a gândit că o să se oprească, dar Cam, deși nu-i mai atinge sexul care juisa și era încă în spasme, o lovea în continuare peste fund.

După orgasm, pielea ei era chiar mai sensibilă ca înainte, dar îi plăcea. Mâna îi dădea lovitură după lovitură, arzând-o, plesnindu-i carnea delicată. Se întreba de ce nu se oprește, apoi, când i-a auzit

tipătul și i-a simțit sperma fierbinte peste fund, a înțeles.

Bătaia s-a oprit. Și-a dat seama că găfâie. La fel și Cam. Apoi, el i-a întins sperma cu degetele pe fund. Era bine, pe pielea ei care ardea, senzația era minunată.

Aștepta. Frânghia care-o ținea legată îi provoca o plăcere și mai mare. Se simțea în siguranță, iar carnea parcă-i ardea. Avea mintea amorțită. Dar corpul îi era relaxat și plin de viață, ca o flacără care pâlpâie.

L-a auzit pe Cam mergând la baie. S-a întors după o clipă cu o cârpă moale și caldă și i-a curățat sperma de pe fund. Apoi s-a aplecat și a început să-i sărute pielea delicat pe spate, înfiorând-o.

Îl dorea la fel de mult. Voia să-l simtă în ea, să i-o tragă, dar știa că trebuie să mai aștepte puțin. Între timp, era fericită să stea acolo în pat, legată cu panglici, și să se bucure de gura lui.

Oare de ce se simțea atât de bine când era legată? Nu-și dădea seama. De fapt, nu-i păsa cu adevărat de asta, numai că, atunci când se gândea, i se părea ciudat. De parcă așa n-ar mai fi avut nicio vină pentru nimic, de parcă nu mai avea nicio răspundere. Nimic nu se putea întâmpla cât timp stătea acolo legată, fără nicio putere. Era o mare eliberare.

Cam i-a atins fiecare părticică de pe brațe și de pe umeri cu mâinile lui mari, apoi i-a masat chiar și degetele. Era atât de tandru și de blând! O diferență atât de mare între ce-i făcea acum și bătaia pe care i-o administrase mai devreme... dar asta făcea totul și mai plăcut.

După un timp, i-a simțit corpul peste al ei. Pieptul lui îi apăsa spatele. Întotdeauna îi plăcuse la nebunie trupul lui masiv. Și instrumentul lui uriaș. Prima dată când făcuseră sex i se păruse că n-o să-l poată primi în ea pe de-a-ntregul, dar, cu timpul, corpul ei s-a obișnuit... Iar acum nu se putea gândi la nimic altceva decât la mădularul lui înfipt adânc în ea. Și-a mișcat soldurile și l-a simțit cum se întărește. Creștea, se făcea tot mai mare, până când i l-a simțit greu și umflat între picioare, pe la spate.

Cam i-a șoptit în ureche:

– O să te fut, iubito. Și o să-ți placă la nebunie. Și o să-ți dai drumul din nou...

– Da! i-a răspuns ea oftând, în timp ce el își strecura vârful penisului între coapsele ei desfăcute, direct în crăpătură.

A încercat să împingă puțin ca să-l primească, dar n-a lăsat-o.

– Nu tu hotărăști ce se întâmplă aici, Jillian. Ne-am înțeles?

– Da, Cam, i-a răspuns respirând cu greutate.

– Așa e mult mai bine...

A împins și a intrat în ea încă puțin, încă un centimetru. Sexul ei s-a strâns și s-a umezit iarăși. El s-a retras din nou, lăsându-și în ea doar capul... Atunci i-a simțit mâinile pe fund. I-a depărtat ușor bucle, și-a lăsat degetul mare să-i alunece acolo și i-a depărtat buzele de jos. Niciodată nu se simțise atât de expusă, cu fundul ridicat și cu sexul larg deschis. Și numai gândul

că era așa o făcea să juisseze de plăcere. Își dorea să se frece puțin, cu greu se stăpânea să rămână nemișcată. Dar o să facă exact ce-i cerea Cam.

– Ai cea mai frumoasă păsărică din lume, iubito. E atât de fierbinte și de apetisantă. E umedă și roz. Aș vrea să ți-o ling până îți dai drumul din nou. Dar acum trebuie să te fut, vreau să te fut până n-o să mai știi de tine.

Și în clipa aia a pătruns-o. Și-a înfipt mădularul în ea, iar Jillian s-a simțit atât de plină de el, că ar putea să plesnească. Și apoi a început să se miște. Intra în ea cu putere, pompa cu forță, fără milă. I-o trăgea cu forță, exact cum îi promisesese.

Vaginul ei se încheșta pe mădularul lui uriaș la fiecare lovitură. Iar ea își împingea șoldurile spre el ca să-l înghită tot. O durea, dar era bine.

Toate tabuurile i se făceau țândări, dar se simțea în siguranță, așa cum stătea legată, în dulcea îmbrățișare a panglicilor. Și în timpul ăsta Cam i-o trăgea, tot mai tare, până când a simțit că se apropie orgasmul. Și când a venit a fost o explozie care i-a străbătut toată ființa, întâi i-a pârlolit sexul și apoi s-a ridicat în tot corpul.

Chiar atunci și-a dat drumul și Cam, iar corpul lui s-a încheștat. L-a auzit cum îi strigă numele. Apoi a căzut moale peste ea.

Duminică dimineața. Soarele se răsfrângea prin ferestrele înalte, aruncând o lumină caldă și aurie pe podeaua din lemn. Jillian a simțit aroma puternică de cafea venind dinspre bucătărie.

S-a întins leneșă în patul uriaș, dorindu-și ca soțul ei să fi fost lângă ea. A aruncat o privire spre ceas și a constatat cu surprindere că era aproape 11.00. Niciodată nu se mai trezise atât de târziu. S-a gândit că acum i se trăgea de la cât de mult o ținuse Cam în pat tot weekendul.

Își simțea sexul sensibil și dureros și brațele și picioarele puțin rigide. Iar fundul o durea groaznic. Dar în viața ei nu se simțise atât de bine. Bine folosită și bine iubită.

De ce îi dădea sentimentul ăsta faptul că Cam o bătuse peste fund, că o chinuse, că o făcuse să simtă iubirea lui cu totul altfel? De ce tot ce se întâmplase o ajutase să înțeleagă cât de profunde erau sentimentele ei pentru el? Nu-și dădea seama.

– Bună dimineata, somnoroaso!

I-a zâmbit soțului ei cel senzual când l-a văzut intrând în cameră cu două căni de cafea, pe care le ținea de toarte, într-o singură mână. Purta doar o pereche de pantaloni de pijama în dungi și avea un zâmbet gen „încep să mă excit”. I-a privit mușchii bine conturați, umerii puternici, tatuajul care-i înconjura bicepșii. Arăta minunat. Nu se sătura să-l privească. Și, în afară de anul ăsta de amorțeală, întotdeauna simțise așa. S-a așezat pe pat și i-a întins o cană. Cafeaua era dulce și cu multă frișcă, exact cum îi plăcea ei.

– Bine c-ai venit. Începusem să-ți simt lipsa.

El s-a întins și a sărutat-o, lăsându-i pe buze aroma de cafea. Apoi s-a dat înapoi și a făcut o grimasă.

– Am creat un monstru...

– Exact.

– Micuța mea nimfomană mai are de așteptat.

– Așa repede te-am dat gata?

– Nici gând! Dar m-a sunat Tom de dimineată. Trebuie să plec la Chicago să mă ocup de o lucrare.

– Nu poate pleca altcineva?

– Iartă-mă, iubito, dar eu am pus la punct proiectul și eu trebuie să mă duc.

Jillian a oftat. Spera să îl aibă lângă ea tot weekendul.

– Și când trebuie să pleci?

– Am făcut rezervare pentru zborul de la ora 15.00.

– Ai făcut deja duș, a spus ea respirând cu nesat parfumul proaspăt de șampon din părul lui.

– Da, dar trebuie să-mi fac bagajul.

– Te ajut eu. Promit că în jumătate de oră ieși pe ușă.

– E prea devreme, nu trebuie să plec înainte de o oră.

Jillian și-a lăsat cana pe noptieră, apoi i-a luat-o și lui din mână.

– Atunci, vino încoace înai repede.

Cam a râs.

– Mi se pare mie sau fetița inea a devenit cam autoritară?

El s-a întins peste ea, a tras cearșaful care o acoperea și a sărutat-o pe sân, apoi i-a luat sfârcul în gură și a început să-l sugă. Ea s-a lipit de el. Gura lui fierbinte a excitat-o imediat.

– Am avut un profesor bun..., i-a răspuns ea.

A început s-o alinte și să-i dezmierde pielea, coborând tot mai jos și sărutându-i burta senzual. Apoi i-a desfăcut coapsele cu mâinile lui mari și puternice și a coborât și mai mult. I-a luat clitorisul încet și l-a lins până s-a întărit.

– De fapt, cred că nu mă mai grăbesc așa de rău...

Jillian a bătut la ușă apartamentului Brianei, având în mână cealaltă o cutie plină cu sushi. A auzit zgomot înăuntru, apoi vocea ei:

– Intră. E deschis.

A împins ușa și imediat a întâmpinat-o pisica Brianei, pe nume Van Gogh, o mătă uriașă, tărcată și blănoasă, cu o ureche lipsă. Probabil simțise mirosul de sushi, s-a gândit Jillian și s-a strâmbat la ea.

Briana stătea pe canapeaua din catifea roșu închis, cu piciorul bolnav cocoșat pe o pernă.

– Ai trecut pe la Sushi to Dai For. Ești cea mai tare prietenă!

– Până acum nu eram?

Jillian a lăsat cutia pe măsuta de cafea, din lemn de Indonezia, și s-a dus în bucătărie să caute farfuri, pe care le-a găsit imediat.

Apartamentul Brianei era un fel de a doua casă pentru ea, mai ales când Cam era plecat din oraș.

S-a întors în cameră încărcată cu farfuri, șervețele și două perechi de bețigașe negre, lăcuite. L-a gonit pe Van Gogh cel blănos de pe canapea, s-a așezat și s-a apucat să aranjeze mâncarea pe platouri.

– Am luat pește yellowtail și rulouri California.

– Mor după ele, sunt preferatele mele.

Briana și-a dat pe după umăr părul lung și negru strâns în coadă și s-a repezit la farfurie. În timp ce au mâncat, au trântănit mai ales despre ce mai e pe la serviciu. După cină, s-au așezat pe sofa, sorbind încet din Chardonnay-ul pe care Jillian îl găsisese în frigider.

– Așadar... când ai de gând să-mi spui care-i treaba cu aura asta superstrălucitoare care te înconjoară? a început prietena ei discuția.

Jillian a început să râdă.

– Cum adică?

– Ce naiba, Jillie? Împrăști lumină ca o insectă și tu stai acolo pe canapea și mănânci și îndrugi tot felul

de lucruri despre galerie, de parcă nu s-ar fi întâmplat nimic. Las-o baltă, păpușa!

Jillian a simțit că-i urcă tot sângele în obraji. Chiar era atât de vizibil? Apoi a încercat să-i răspundă cât de normal a putut.

– Cum ți-am spus și la telefon, relația mea cu Cam e tot mai bună.

– E clar că nu e doar atât și știu că de fapt de-abia aștepti să-mi povestești. Ești femeie. Nu se poate să ți se întâmple ceva, de bine sau de rău, și să nu simți nevoia să vorbești despre asta cu o altă femeie. E o chestie genetică...

– E... foarte intim.

– Super! Cu atât mai bine.

– Ți-am zis vreodată că ești irecuperabilă?

– Tot timpul... Să auzim!

– Bri, nu știu dacă pot să vorbesc despre asta.

– Bine, scuză-mă. Nu mai fac nicio glumiță. E evident că e o chestie mai complicată, nu doar că ați reînceput să faceți sex.

– E ceva mai mult de-atât... Nici nu știu de unde să mă apuc.

Jillian a luat o gură de vin și a lăsat-o să alunece răcoritoare pe gât.

– Și, totuși, ai dreptate. Simt nevoia să vorbesc despre asta. Iar tu ești, cu siguranță, singura ființă în care am încredere, în afară de Cam.

– Atunci, dă-i drumul, drăguță. Te ascult. Nu mai scot niciun cuvântel.

Briana a privit-o grav cu ochii ei mari și căprui. Jillian și-a mușcat buza.

– Păi... tu ai făcut vreodată vreo chestie mai perversă?

– Te rog! Eu sunt perversă din fire. Dar acum, depinde cât de perversă...

– Cum ar fi bondajul...

– Serios?

Gura apetisantă a Brianei s-a arcuit într-un zâmbet ciudat și s-a încruntat puțin.

– Te rog! Jillian simțea că obrajii îi iau foc.

– Sunt puțin surprinsă, atâta tot. Nu, eu n-am încercat niciodată bondajul. Asta nu înseamnă că nu mi-a trecut prin cap de vreo două ori. Dar cred că e o chestie pe care trebuie s-o faci cu cineva în care ai mare încredere.

– Exact. Asta am încercat noi să facem. Să ne recăpătăm încrederea unul în celălalt.

– Și cum merge?

– Cred că bine... Dar mă simt așa de... altfel. Parcă ne redescoperim. Și deja suntem foarte aproape. Simt că pot să am încredere totală în Cam și că mă pot baza pe el oricând. Nu că până acum n-aș fi putut... Dar totul s-a schimbat în rău după ce am pierdut sarcina.

Briana s-a ridicat și i-a pus mâna pe braț.

– Știu, scumpo.

– Tot anul trecut am trăit așa, ca prin ceață. Adică am venit la serviciu, am funcționat normal, mi-am făcut treaba, m-am dus acasă în fiecare seară, am gătit,

ne uitam din când în când la televizor... Dar totul era cumplit de gol. Chiar când stăteam unul lângă altul, nu ne mai luam în brațe. Nu ne mai țineam de mână. Și asta, din vina mea, pentru că îl respingeam.

Ochii i s-au umplut de lacrimi, dar era bine să vorbească, simțea că e timpul să scape de tot, să se descarce.

- Săracul Cam! A avut atâta răbdare cu mine! M-am gândit că e nebun când mi-a propus să încercăm asta. Dar terapia de cuplu a fost un dezastru și m-a adus într-un punct în care mi-am dat seama clar că, dacă nu voi face ceva cât de curând, căsnicia noastră se va duce de râpă. Și chiar îl iubesc, Bri. Pur și simplu nu puteam să las să se întâmple așa ceva.

Briana a găngurit drăgăstos și aprobator.

- Așadar... cum a fost noaptea trecută. Mi-era frică, dar eram și excitată. Și când am început, am intrat puțin în panică, dar pe urmă am depășit momentul. De fapt, mi-a plăcut din prima. A fost așa... nu știu cum să spun... ca o călătorie. Și deseopăr lucrurile pe parcurs, din mers... Înțelegi?

- Perfect. Cred că putem afla o mulțime de lucruri despre noi când ne întoarcem la chestii de-astea care țin de instinct primitiv.

- Exact. Iar sexul este ceva absolut incredibil...

- Se vede pe fața ta, i-a răspuns Briana cu același zâmbet aluziv.

- De ce? Scrie pe fruntea mea?

- Oarecum... Dar nu te stresa. Mi se pare că ce vi se întâmplă vouă e mai important decât tot ce e în jur

și că nici n-ar trebui să-ți pese de ce gândesc ceilalți. Lasă-i să vadă și să se minuneze.

Jillian a îmbrățișat-o pe prietena ei.

– Ce bine că existi!

– Știi că te iubesc, Jillian. Și nici nu-ți dai seama cât mă bucur să văd că te simți mai bine.

Briana s-a desprins din îmbrățișare și s-a sprijinit de perne.

– Ce ziceai c-ai adus la desert?

– Ai luat tot ce-am pus pe listă? a auzit vocea lui Cam de la celălalt capăt al firului.

– Da.

Corpul ei a tresărit excitat când și-a amintit de vizita de puțin mai devreme la un sex-shop.

– Ce fată cuminte!

Ca de obicei, cuvântul a făcut-o să se înfioare de plăcere.

– Pune telefonul pe speaker. Vreau să ai ambele mâini libere. Și pe urmă te dezbraci. Vreau să fii goală. Apoi te duci și te așezi pe scaunul din fața oglinzii. Iei lângă tine toate obiectele pe care te-am pus să le cumperi și le așezi pe măsuta de toaletă.

Nu i-a luat mai mult de un minut să se dezbrace și să-i urmeze instrucțiunile.

– Sunt gata, Cam.

O liniște ciudată i s-a strecurat prin totul corpul, un fior plăcut a făcut-o să se excite și, în același timp, s-a relaxat.

– Desfă-ți picioarele în așa fel încât să te poți vedea în oglindă. Vreau să-ți vezi păsărica. Oglinda e așezată destul de jos. Te uiți la ce-ți spun eu?

– Da.

A fost surprinsă când și-a dat seama c-o excită să-și vadă propriul sex.

– Acum desfă-ți labiile cu degetele și spune-mi ce vezi. Și cum te simți...

Dumnezeule, oare putea să facă asta? Dacă s-ar fi oprit să se gândească, probabil că n-ar fi reușit. Dar era deja prea aprinsă de dorință, vocea lui Cam răsunând în dormitor o excita.

– Văd... pliurile rozalii.

A respirat adânc.

– Continuă, Jillian!

– Iar clitorisul mi s-a întărit deja...

– Te-ai udat?

– Da.

Propria voce i-a sunat ca un susur ușor.

– Perfect! Mi-am dat seama după timbrul vocii. Ai idee cât de tare mă excit când te aud respirând așa? Mor de plăcere să te simt excitată. Dar vreau să te înfierbânți și mai tare. Vreau să ajungi la orgasm. O să faci tot ce-ți spun. Și o să-ți placă la nebunie.

Sexul ei s-a strâns de dorință când i-a auzit cuvintele, numai când și-a imaginat ce-o să urmeze. Degetele i se udaseră de la propriile sucuri.

– Ia vibratorul și dă-i drumul! Atinge-ți ușor clitorisul cu vârful lui.

A făcut exact cum i-a cerut el. Ținându-și labiile desfăcute cu o mână, a luat vibratorul cu cealaltă, l-a deschis și l-a dus spre mugurașul care-i fremăta deja de dorință. A străbătut-o un val de plăcere.

– Ah!

– E bine, iubito? Știam c-o să-ți placă. Acum ține-l acolo. Lasă-l să-ți frământa clitorisul. Cum e?

– O, Doamne! a fost tot ce-a putut spune, în timp ce fiori de plăcere îi străbăteau sexul.

– Cum e? Îți dai drumul, iubito?

– Da!

– Atunci, oprește-te.

Să se oprească? Era o glumă... Dar nimic din vocea lui n-o lăsa să creadă că ar putea îndrăzni să nu i se supună. A dat vibratorul la o parte și a rămas cu respirația tăiată, în pragul orgasmului.

– Ia cârligele!

Cu mâinile tremurând, a lăsat vibratorul pe măsuta de toaletă și a luat clamele micițe din metal. Erau prinse de un fel de lăntișor.

– Puneți-le!

Și-a luat sfârcul drept între degete și a început să-l frământa. Era atât de bine! Tot corpul îi ardea de dorință. Brusc, și-a dat seama că-și dorește mai mult decât orice să-și prindă de sfârcuri clamele alea care-o stârneau.

A prins-o pe prima și când i-a intrat în carne a început să găfâie. A durut-o și a simțit cum fiorul se duce direct spre sex. Deja juisa abundent și de-abia reușea să stea liniștită pe scaun.

– Se pare că te-ai descurcat... Acum strânge-le cât de mult poți. Cum e?

Ea a răsucit puțin șurubul.

– Doare! Oh, Dumnezeuule, mă doare tare, dar e atât de bine!

– Știam c-o să-ți placă, iubito. Acum treci la celălalt.

Jillian s-a supus. Clamele erau acum bine strânse, sfârcurile îi zvâcneau de durere, dar simțea junghiuri de plăcere cum nu mai trăise vreodată. Tremura și tot trupul îi ardea. Iar sfârcurile aproape că-i explodau de durere, de plăcere... de intensitatea senzației.

– E bine, iubito?

– Da... cred că da...

– Respiră și lasă durerea să se transforme în plăcere...

A tras o gură de aer în piept, apoi încă una. Și asta a ajutat-o să se obișnuiască încet cu senzația.

– Acum vreau să folosești din nou vibratorul. Dă-i cu puțin lubrifiant. Și apoi să-ți dai cu lubrifiant jos...

Cu mâini tremurătoare a uns vibratorul și pe urmă a luat puțin lubrifiant pe degete. Și-a atins păsărica și a boncăit-o puțin, apoi a început să o frece peste tot, cu voluptate. Era minunat! Cu greu se abținea să nu folosească vibratorul.

– Acum pot, Cam?

– Da.

A deschis vibratorul și l-a apropiat puțin de sexul nerăbdător. L-a necăjit puțin și s-a jucat cu el. Apoi și-a atins labiile pline de dorință cât de ușor a putut.

Fiorul a urcat prin tot trupul și a simțit și mai puternic clamele care-i strângeau sfârcurile. O dureau și o ardeau. Dar voia mai mult.

– Mișcă vibratorul pe pizdă, iubito, i-a spus Cam. Joacă-te puțin cu ea pentru mine. Freacă-te ușurel, atinge-ți buzele de-acolo și pe urmă clitorisul... Dar nu-ți da drumul încă.

I-a urmat instrucțiunile, privindu-se în oglindă în timp ce-și atingea labiile și le desfăcea ușor, intrând în vagin și ațâțându-se singură, apoi s-a întors la inugu-rașul întărit... Simțea c-o să leșine de plăcere. Era prea mult! Sfârcurile care o dureau, vibratorul dintre coapse, priveliștea sexului larg deschis și aproape îmbibat în propriile sucuri fierbinți. Voia să vadă cum o pătrunde vibratorul, cum alunecă ușor înăuntru, în deschizătura aia roz și îngustă.

– Acum lasă-te pe spate și desfă-ți larg picioarele. Bagă vibratorul în tine!

– *Da!*

S-a întins pe spate, a ridicat un picior și l-a așezat pe marginea măsuței de toaletă și s-a desfăcut cât a putut de mult. Apoi s-a privit în oglindă în timp ce vibratorul intra adânc în crăpătura ei umedă, încet, centimetru cu centimetru.

Nu mai simțise niciodată așa ceva. Tot corpul îi tremura de dorință. Și îi plăcea la nebunie să privească vibratorul care o pătrunde tot mai adânc. Din nou a simțit că e în pragul orgasmului, că o să explodeze de plăcere.

- Cred că nu mai pot aștepta nicio clipă, Cam, a gemut ea.

- Atunci, dă-ți drumul, iubito!

- Da!

A înclinat vibratorul în așa fel încât să-și atingă punctul G. Iar orgasmul a țâșnit într-un val dulce de plăcere, în timp ce sfârcurile ei țipau de durere, așa că totul să fie și mai bine. Și-a folosit mâna liberă ca să-și frece clitorisul cu putere, iar valul de plăcere a devenit și mai puternic, până când s-a simțit înghițită cu totul și tot trupul i s-a cutremurat. A mișcat vibratorul înăuntru și în afară, împingându-l cu putere cât mai adânc, iar sexul i s-a convulsionat în jurul măciuciei dure.

Juisa în valuri. Plăcerea părea să dureze la nesfârșit, iar vibratorul din mână o sporea fără milă, până dincolo de limitele suportabilului. Iar când s-a sfârșit, a scos vibratorul și s-a prăbușit în scaun, gâfâind.

- Ce fată cuminte!

Chiar și acum, cuvintele lui, vocea adâncă și senzuală a făcut-o să simtă un fior de plăcere pe șira spinării.

- A fost bine, iubito, nu-i așa?

- Da, a fost minunat!

- Și o să vezi ce bine o să fie peste câteva zile, când mă întorc acasă. Scoate-ți cârligele. Ușurel, cu grijă... O să te doară. După ce-l scoți pe primul, respiră adânc și așteaptă să treacă usturimea. O să te doară sfârcurile puțin după... pe urmă du-te în pat și culcă-te.

- Te iubesc, Cam!

– Și eu te iubesc, draga mea. Du-te să te culci și să mă visezi pe mine. Să visezi tot ce am de gând să-ți fac când mă întorc.

Au închis telefonul.

Când și-a scos clamele a durut-o mult mai rău decât atunci când le pusese și a respirat cu putere, dar durerea a desfătat-o. Totul era minunat!

S-a culcat, visând la ce-o să-i facă el cu noile jucării, când o să se întoarcă acasă, la plăcerea pe care o să i-o provoace. La plăcerea asta minunată și dureroasă. Exact cum fusese instruită.

Cam s-a întors acasă cu o zi mai târziu decât fusese prevăzut. Jillian i-a simțit lipsa, dar, înai mult decât atât, asta i-a dat prea mult răgaz de gândire. Cât timp fusese lângă ea, o ținuse în priză și-i deșteptase simțurile așa, reușise să-și țină gândurile blocate. Dar acum se întorsese de la birou și nu avea nimic de făcut. Stătea în camera de zi, cu un pahar de vin alb în mână, și se uita prin ferestrele uriașe, afară, în noapte.

Cam făcuse casa exact după gustul lui, iar ei îi plăcuse întotdeauna. Avea mai multe geamuri decât pereți și îi lăsa senzația că lumea de afară mobilează interiorul. Peste tot erau șeminee. Camera de zi era împărțită în două, iar unul dintre spații dădea spre sufragerie. Celălalt se deschidea spre dormitorul mare și un holșor mic ducea spre baia principală.

Casa era extrem de modernă, cu podele din lemn, care încălzeau liniile aspre ale arhitecturii generale.

Decoraseră totul după gustul lor și aleseseră mobilă simplă, în tonuri neutre, cu pete de culoare ici și colo, care creau impresia de spațiu cu încărcătură zen.

Întotdeauna îi transmisese o stare de liniște, ceva senin și calm. Dar în seara asta se simțea doar singură. Parcă era prea mare. Și toate geamurile alea îi dădeau impresia că lumea din afară ar putea da buzna peste ea și peste intimitatea ei.

S-a întins peste pernele lucrate în stil marocan, aruncate pe sofaua în formă de „L“, din piele de căprioară, și a tras peste ea o pătură de lână, lucrată de mână. Prin ferestrele din tavan se zărea strălucirea slabă a stelelor, străpungând vag perdeaua de ceață. Seattle era aproape întotdeauna acoperit de ceață și se întrebase adesea de ce ținuse Cam să facă luminoare și aici, și în dormitor, și în sufragerie. Dar asta fusese ideea lui, să lase exteriorul să pătrundă cât mai mult în interior, să anuleze granițele și limitele între „aici“ și „acolo“.

Limitele. Se pare că avea ceva probleme cu ele astă-seară. Acum, că avusese un răstimp de respiro, când stimulii sexuali încetaseră și nu mai aveau control asupra ei, gândurile își făceau loc și a început să cântărească lucrurile. O vreme simțise că e bine și că este în regulă cu ceea ce i se întâmplă. Una peste alta, ea și Cam erau atât de aproape, cum nu se mai întâmplase de atât timp, ceea ce era bine. Dar dacă stătea să se gândească un pic, ce făceau ei, de fapt?

Tot jocul ăsta de-a puterea era foarte intens. Era tare și amețitor. Și devorator, cât timp se întâmpla.

Închidea ușa lumii din afară după care venea și ce urma și după ce casa din sticlă a lui Cam o lăsa să intre. Dar oare chiar ducea într-o direcție bună? Cu siguranță că era nevoie de o pauză, în care să fugă de propriile gânduri, să fugă de sentimentul de vinovăție, care o rodea pe dinăuntru zi de zi. De toată povestea din mintea ei, care o făcuse să se îndepărteze de Cam.

Dintr-odată a apucat-o sentimentul vinovăției, ca o împunsătură de ghimpe. Știa că totul se întâmplase numai din cauza ei. Soțul ei nu meritase deloc să-l trateze așa cum îl tratase în ultimul an. Fusese atât de distantă și fizic, și emoțional, și sexual. Chiar și când făceau dragoste, ea păstra întotdeauna distanța, se izola undeva în lumea din mintea ei, deși știa că el o simte absentă.

Partea cu bondajul cu siguranță schimbase asta. Și era bucuroasă și pentru Cam, și pentru ea. Dar oare toată povestea asta o să repare cu adevărat lucrurile între ei? Sau o s-o ajute pe ea? Nici măcar nu știa dacă ea poate fi cu adevărat ajutată.

Învăța să aibă din nou încredere în corpul ei, care o trădase cuimplit atunci când pierduse copilul. Dumnezeu, mintea-i era atât de confuză! Trupul ei, suferința ei!

Sentimentul ei de vinovăție.

Ochii i s-au umplut de lacrimi și a sorbit din paharul de vin, ca să-și înghită nodul din gât.

Nu face asta acum, te gândești prea mult!

Dar când să se gândească? De câte ori începea, ajungea în acest punct și trebuia să se oprească. Era prea

mult. Prea mult ca să se poată gândi și mult prea mult ca să poată simți. Toate gândurile ei emanau un miros oribil de vinovăție, în care se bălăcea de când pierduse sarcina.

E prea mult! Oprește-te!

Și-a mușcat buza cu putere. Trebuia să încerce s-o ia de la început cu Cam. Să facă lucrurile să meargă. Era timpul să înțeleagă că e cazul să fie împreună și să înceapă să trăiască din nou. De dragul lui. Și al ei...

Nu știa sigur cum să fugă de propriile spaime și îndoieli, când venea vorba despre toată povestea cu supunerea. Nu putea alunga întrebările și nu știa dacă e sau nu normal să le țină departe de ea. Nu era gata cu adevărat să le abandoneze. Încă avea nevoie să se gândească, să analizeze.

A adormit pe sofa, privind stelele care străluceau prin luminator, cu gândurile încâlcite și pierdute în vechi disperări și speranțe noi.

Expoziția lui Alvina Kramer i-a absorbit aproape întreaga atenție lui Jillian câteva săptămâni. Era o artistă nouă, dar cunoscută deja în toată lumea. Singurul motiv pentru care Leighton Gallery reușise să organizeze o expoziție cu lucrările ei era că locuia în Seattle. Succesul i se urcase la cap, iar „La Kramer“, așa cum o porecliseră oamenii de la galerie, avea aere de vedetă. Într-o lună reușise să scoată din minți pe toată lumea, inclusiv pe Jillian.

În cele din urmă, ziua cea mare a sosit, iar ea de-abia aștepta să se încheie totul. Și-a petrecut dimineața rezolvând problemele cu furnizorii și reglând luminile împreună cu personalul. Voia ca fiecare detaliu să fie perfect. Briana a stat lângă ea toată după-amiaza, verificând ca instrucțiunile ei să fie urmate întocmai. În cele din urmă, cu o oră înainte de vernisaj, au rămas doar ele două, în biroul lui Jillian de la etajul de deasupra. Ea stătea la birou și se uita cu atenție pe lista de pe mapa pe care o avea în față.

– Cred că totul e în regulă. De ce nu te odihnești puțin înainte să te schimbi, Jillie?

– Ce spui? Sunt bine. Vreau să mă pregătesc și să mai fac niște verificări pe ultima sută...

– Nu mai ai ce. Totul e în regulă. Am verificat și eu. Poate ar trebui să bei un pahar de vin.

Jillian și-a ridicat privirea din teancul de hârtii de pe birou.

– De ce? Știi că nu beau niciodată la evenimente de genul ăsta.

– Pari mai tensionată ca de obicei...

S-a lăsat pe spate în scaun și a respirat adânc.

– Iartă-mă, Bri, mă lupt cu gândurile mele.

– Știu că această Kramer a fost ca un spin în coaste...

– Nu are legătură cu ea. Adică nu pot să zic că mi-a făcut vreo plăcere. Îmi vine s-o strâng de gât pe femeia asta. Dar... e vorba despre mine.

Briana s-a așezat pe scaunul de lângă ea.

– Ce vrei să spui? Ce s-a întâmplat? Credeam că totul merge bine între tine și Cam.

Jillian și-a dat părul din ochi.

– Habar n-am, Bri. Totul era bine și brusc am început să-mi pun întrebări. Să mă gândesc și să analizez tot ce se întâmplă. Nu știu dacă ce facem este cu adevărat în regulă.

– De ce să nu fie? Sunteți doi oameni în toată firea și o faceți de comun acord. Nu se întâmplă nimic rău, nu e nimeni rănit. Nu văd care e problema.

- E mult mai complicat.

- De ce nu-mi spui?

- Nu sunt sigură că pot.

A făcut o pauză ca să-și adune gândurile ce-i alergau prin minte cu mii de kilometri pe oră.

- Cum să spun? Viața părea frumoasă, totul era minunat și eu am rămas gravidă.

S-a oprit din nou o clipă, nedorind să dea la iveală secretul pe care nu-l dezvăluise încă nimănui. A tras aer în piept și a încercat din nou.

- Apoi am pierdut sarcina. La cinci luni, era vizibilă, toată lumea știa. Iar când m-am întors la birou, toți voiau să afle ce s-a întâmplat, dar nimeni n-a venit să mă întrebe. Doar se holbau la mine. De parcă se așteptau în fiecare clipă să mă prăbușesc. Dar ce nu știau ei e că totul se surpa în mine, pe dinăuntru, în permanență. Așa am trăit, într-o continuă stare de prăbușire, mereu și mereu, la infinit.

- Știi, scumpo. Am încercat să te protejez cât am putut, cel puțin aici, la serviciu.

- Știi. Dar problema e că, dincolo de ce făceau ceilalți, a trebuit să trăiesc cu ce mi se întâmplase. Și am ridicat un zid între mine și Cam. Luni întregi n-am reușit să mă opresc. Iar acum lucrurile au început brusc să se îndrepte, dar nu știu cât de real e totul.

- Dacă par să se îndrepte înseamnă că *chiar* așa e, Jillie!

- Nu cred. Adică e posibil... Însă dacă e ceva de suprafață?

– Pot să te întreb ceva? Dar, dacă nu poți, nu trebuie să-mi răspunzi.

Jillian a dat din cap că da.

– Când ați făcut sex, s-a întâmplat vreodată să te uiți în ochii lui și să te simți pe deplin conectată, să simți că nu-ți mai aparții?

– Da. S-a tot întâmplat în ultima perioadă.

– Nu cred că asta poate fi ceva fals. Și nu mă refer la faptul că te-ai preface. Dar nu se întâmplă, dacă nu e ceva cu adevărat profund.

– Ai dreptate. Așa cred și eu. Poate că-mi fac eu prea multe griji aiurea. Iar săptămâna asta, cu Alvina pe capul meu, m-a scos din minți. Poate că, după ce-o să se termine totul diseară, o să mă simt mai bine.

– Eu sigur o să mă simt mai bine. Femeia asta e un coșmar!

– Chiar un coșmar!

Jillian a zâmbit. Era așa bine să ai lângă tine un prieten și un tovarăș de suferință, iar biata Briana se luptase cu „diva La Kramer“ la fel de mult ca ea.

Briana a făcut o grimasă și i-a înșfăcat mapa din mână.

– Atunci, să declarăm petrecerea deschisă, păpușa. Ți-ai adus rochița aia roșie și supersexy, da?

Luminile au fost impecabile. Publicul, minunat. Muzica, în surdină, se strecura printre sporovăiala liniștită a vizitatorilor care admirau sculpturile uriașe din bronz, expuse în galerie.

„Diva“ era îmbrăcată într-o robă aurie, cu multe falduri, ca o regină din Antichitate, cu buclele ei lungi și arămii, în contrast cu chipul ei palid și machiat în exces. Își stabilise „curtea“ undeva, într-un colț, înconjurată de admiratori cărora le dăruia de la înălțimea maiestății ei surâsuri sau priviri încruntate.

Totul părea să meargă bine. Într-o oră, aproape toate piesele expuse aveau plăcuța „vândut“. Artista putea să se declare mulțumită.

Până când a venit Cam, Jillian a avut timp să se relaxeze puțin, știind că vernisajul fusese reușit. El s-a oprit în pragul galeriei și a privit în jur. O căuta pe ea, probabil. Dumnezeu, dar bărbatul ei chiar era sexy, se gândea în timp ce-și croia drum prin mulțime către el. Cu pantalonii lui negri, cu cămașa și haina de piele neagră, era cu totul întunecat, misterul masculinității în persoană... Avea acel aer de băiat rău, care ei îi plăcea la nebunie. În cele din urmă, a observat-o și zâmbetul lui ucigător i-a înfierbântat sângele în vene.

I s-a aruncat în brațe și l-a sărutat. Avea buzele reci de la aerul rece al înserării.

– Bună!

– Bună, iubire!

S-a întins spre el și i-a șoptit la ureche:

– Îmi pare rău. Am fost cam agitată cu vernisajul zilele trecute...

– Stai liniștită, că o să plătești pentru asta puțin mai târziu...

Când s-a uitat la el, i-a văzut zâmbetul pervers și a știut exact la ce se referă. Imediat a simțit un fior.

– Hai să bei un pahar de șampanie și s-o saluți pe Briana.

În orele care au urmat, Jillian a fost ocupată cu invitații, trecea de la un grup la altul, se ducea din când în când și să vadă ce face artista. Seara s-a dovedit un adevărat succes și nici măcar „Diva La Kramer” n-a avut de ce să se plângă.

La un moment dat, Gianni, unul dintre asistenții ei, a venit timid și i-a șoptit:

– S-a vândut și ultima piesă. De-acum încolo, socializăm și-atât...

– Mulțumesc, Gianni. E perfect!

Jillian a înșfăcat de la un chelner în trecere pe acolo primul ei pahar de șampanie din seara aia. Acum putea să se relaxeze. Oamenii ei erau foarte buni. Toată seara se agitaseră să facă pe toată lumea să se simtă bine, să nu le lipsească nimic.

L-a căutat pe Cam cu privirea. Își terminase treburile, acum putea să petreacă puțin timp cu soțul ei. L-a zărit într-un colț, vorbind în fața unui grup. S-a întors spre ea chiar în clipa aia, de parcă ar fi simțit-o, iar privirile li s-au întâlnit. Jillian i-a făcut semn din cap și i-a zâmbit, iar el s-a desprins de grup și a venit spre ea.

– Cum merge treaba, iubito? Mi se pare că vânzarea a mers bine.

– Excelent. Am vândut tot.

– Evident! După șampania din mâna ta...

Jillian a zâmbit și a sorbit o gură din pahar.

– Exact. Plus că e singura chestie care mă face să uit de durerea cruntă din cauza pantofilor. Am stat pe tocuri toată seara și sunt moartă...

Cam s-a apropiat de ea și i-a atins obrazul cu vârful degetelor.

– Sărăcuța de ea! Am remediul cel mai potrivit.

– Un burete bun pentru picioare...

– Poate că da..., i-a șoptit el la ureche. Dar eu mă gândeam la altceva.

– Deocamdată suntem în mijlocul galeriei, printre o mulțime de oameni, așa că remediul tău o să mai aibă de așteptat.

El și-a lăsat mâna să-i alunece pe spate. Decolteul adânc de la rochia ei roșu închis îi lăsa spatele gol până aproape de fund. I-a simțit mâna caldă pe piele, trezindu-i senzual simțurile...

Cam s-a aplecat din nou la urechea ei și i-a simțit răsuflarea fierbinte:

– Hai să mergem sus la tine în birou.

– Nu pot.

Dar felul în care a atins-o, respirația lui caldă au excitat-o.

– Hai, iubito! Nu mai e nevoie de tine aici, iar eu chiar am nevoie de tine.

– Cam!

– Nu ți-am tras-o niciodată la tine pe birou, nu? Și mi-ar plăcea la nebunie să te întind pe masă și să te pâlmuiesc puțin peste fund în timp ce te iau pe la spate.

A simțit cum o străbate un fior fierbinte. I s-au înmuiat picioarele și n-au putut să spună nimic.

– Nu te mai gânde! Pur și simplu fă-o! Vino cu mine!

Cam a luat-o de braț și ea nu și-a putut reține un zâmbet când a tras-o după el prin cameră, în sus, pe scări. Nu putea să-și scoată din minte imaginea pe care i-o evocase adineauri. Să stea întinsă peste birou, așa cum îi spusese. Cu rochia ridicată peste mijloc. Și pe Cam în spatele ei, cu mădularul lui uriaș întărit și gata să o pătrundă.

Da!

Când au ajuns în birou, soțul ei a aprins o veioză mititică și a încuiat ușa. A luat-o de mână și a dus-o înspre biroul de sticlă.

– Întinde-te, Jillian!

Tonul lui autoritar îi plăcea la nebunie. L-a ascultat și și-a așezat coatele pe masă, știind că rochia scurtă îi strânge fundul și-l face să pară sexy, iar picioarele arată și mai bine în pantofii cu tocuri mari.

Cam s-a apropiat pe la spate, i-a ridicat rochia, exact cum își imaginase. A simțit aerul rece peste fund și peste coapse. Purta niște chiloței tanga destul de sumari.

– Splendid! a șoptit Cam trecându-și mâinile peste fundul ei.

Era excitată chiar dinainte să simtă prima palmă. Dar la prima lovitură sexul i-a tresărit și s-a udat imediat.

El a lovit-o din nou, de data asta mai puternic, și ea a încasat-o cu plăcere. Voia să dea și mai tare.

Cam a început s-o plesnească ritmic, mutându-se de pe o parte pe alta. Sângele a venit repede la suprafață și pielea i s-a înroșit și-a început s-o ardă. El a întetit ritmul, lovind tot mai tare, iar ea a început să se frece de masă, în timp ce plăcerea îi invada corpul. Și-a apăsât sâmi de suprafața de sticlă a biroului pentru că simțea o nevoie disperată să-și frece sfârcurile de ceva, de orice... Iar Cam o lovea mai departe ritmic, peste fundul care o ardea și o ustura.

Exact când a simțit că nu mai suportă să n-o atingă, el i-a dat la o parte chiloții și și-a băgat în ea degetele. Era minunat! S-a împins spre el, ca să intre mai adânc.

În timpul ăsta, el o plesnea mai departe peste fund, chinuindu-i coapsele, iar loviturile erau din ce în ce mai puternice și degetele lui o penetrau ritmic. Apoi s-a oprit brusc.

– Cam! l-a rugat ea.

– Așteaptă! i-a răspuns el poruncitor.

A urmat un moment care ei i-a părut o veșnicie, până l-a auzit desfăcându-și fermoarul de la pantaloni. Și imediat i-a simțit mădularul tare și gros cum se freacă de labiile ei umezite de dorință.

– Desfă picioarele!

Jillian s-a supus. Apoi pula lui a intrat toată în ea, cu putere, fără s-o menajeze.

A trebuit să-și muște buza ca să nu țipe. El era atât de mare, că a durut când a pătruns-o. Dar era așa de bine! S-a împins înspre el, dorind și mai mult, oricât

de greu ar fi fost să obțină... Cam a început să se miște în ea, să intre și să iasă. Vaginul i-a strâns mădularul întărit. Îi simțea fiecare cută de pe piele, se înfrupta cu voluptate din el. Și fiecare mișcare îi provoca un spasm violent de durere și de plăcere.

Apoi el a apucat-o cu o mână de păr și a tras cu putere, în timp ce cu cealaltă o lovea mai departe peste fund. Îi plăcea la nebunie să-i simtă degetele în păr. Îi plăcea cum îi ține capul, cu putere și atât de posesiv, timp în care scula lui intra în ea ritmic și o umplea cu totul. Din unghiul asta capul mădularului îi atinge perfect punctul G. Mișcările lui, combinate cu loviturile pe care i le administra fără pauză, îi creau o incredibilă senzație. Simțea că-i vor lua foc sexul și fundul. Iar cele două senzații puternice se topeau una într-alta și tot trupul îi ardea.

Au invadat-o primii fiori ai orgasmului. Iar apoi, când a penetrat-o și mai sălbatic și i-a simțit mușcătura pe ceafă, n-a mai putut și și-a dat drumul. Sexul i-a explodat de plăcere și valurile i-au inundat imediat tot corpul. A țipat. El a gemut în urechea ei și pe urmă i-a simțit jetul fierbinte în ea.

Cam s-a prăbușit peste ea și, dacă n-ar fi stat pe birou, ar fi căzut pentru că picioarele îi tremurau puternic.

– A fost senzațional, iubito! a spus el respirând din greu.

– Îhî! Avea mintea blocată, iar trupul îi fremăta încă de fiorii plăcerii.

Cam s-a ridicat, apoi a ajutat-o și pe ea și s-au dus spre sofa. S-au întins acolo, ea în poala lui, încercând să-și recapete respirația.

– Știi ceva? a întrebat-o el după câteva minute.

– Ce?

– Mi-a venit o idee.

– Despre ce?

– Am găsit pe internet un loc în care oamenii merg să se joace. E un fel de temniță...

Jillian a izbucnit în râs.

– O temniță? Chiar așa se cheamă?

– Da.

– Și au celule cu... gratii și cu lanțuri?

– Da, ceva de genul ăsta... Din câte am văzut eu, e doar o singură încăpere mare.

– Adică nu există intimitate? a întrebat ea deloc sigură că-i place ideea.

– Sunt mai multe zone în care cuplurile se pot juca. Iar alții stau și se uită. Eu nu-aș dori mult să mergem împreună.

– Nu știu ce să zic, îmi sună prea serios.

– S-ar putea să fie interesant. Să îi privești pe alții...

– Nu simt nevoia să văd oameni care fac sex.

Deloc nu-i plăcea ideea.

– Nu fac sex. E vorba de bondaj...

Parcă suna ceva mai bine. Dar încă nu era prea sigură că vrea să meargă atât de departe. Bondajul trebuia să fie o chestie cu care se joacă, nu?

– Nu știu ce să zic, Cam.

- Gândește-te! De dragul meu.

A oftat.

- O să mă gândesc.

- Ce fată cuminte!

Pentru prima dată, cuvintele astea n-au mai avut asupra ei același efect.

A urmat o săptămână destul de încărcată și care a zburat cât ai zice pește. Vineri seara, târziu, când luaui cina la măsura lor din bucătărie, Cam a adus din nou vorba despre temniță...

- O să fie o dezbatere în grup și aș vrea să mergem, a spus el nonșalant, luând o gură de vin.

- Ce fel de dezbatere?

- La locul ăla de care ți-am zis.

Jillian a simțit că i se strânge stomacul.

- Aha! Cam... nu cred că suntem pregătiți pentru asta.

- Eu sunt. E doar o dezbatere. Nimeni n-o să facă nimic. Hai, iubit-o, chiar îmi doresc să facem asta.

Era evident că vrea. Dar de ce insista așa? Începea să fie obsedat de sadomasochism? Sigur, îi plăcea și ei să se joace, dar de ce trebuia să devină totul atât de serios? Nu era deloc sigură că-i e de acord cu direcția în care el voia să ducă lucrurile.

Se juca îngândurată cu furculița, împingând resturile din farfurie.

- Nu știu ce să zic...

– Să facem o încercare. Dacă n-o să te simți în largul tău plecăm. Ce zici?

Suna destul de rezonabil și nu prea îi lăsa loc de întors. Atâta vreme cât știa că are o ieșire, s-a gândit că n-o să fie nimic așa dureros la o simplă discuție.

– Bine.

Cam a sărutat-o pe obraz.

– Ești cea mai tare și te iubesc, Jillian!

Ea a oftat. Cine știe în ce urma să intre!

Locul cu pricina se chema „Subterana“. Și așa cum îi spunea numele, era subsolul unei clădiri industriale din centrul orașului. Au parcat, apoi Cam a condus-o către o ușă stacojie, din mijlocul unui zid mare din beton. Niciun semn nu trăda ce s-ar putea afla dincolo. Doar ușa, iar lângă ea, o nămilă care o păzește. Cam i-a întins o invitație pe care o printase de pe website-ul „temniței“, iar paznicul le-a dat voie să treacă. Nimeni n-a rostit niciun cuvânt.

– A fost puțin cam ciudat. Mi-a cam dat fiori... i-a șoptit Jillian în timp ce el o conducea în jos, pe niște scări de piatră.

El a strâns-o de braț ca să-i dea curaj. S-au apropiat de alte două uși stacojii. Cam a împins-o pe una dintre ele și muzica s-a revărsat spre ei, același ritm straniu și hipnotic al formației Enigma, pe care se jucau și ei acasă... Lumina dinăuntru era difuză și roșiatică. I-a luat câteva clipe ca ochii să se obișnuiască. A fost surprinsă când a văzut că erau cu toții așezați în fața

unui birou normal. O femeie durdulie, îmbrăcată într-un corset roșu, stătea de cealaltă parte a lui. Jillian a studiat-o și s-a gândit că ar trebui să aibă undeva în jur de 40 de ani. După cum arăta, ar fi putut fi orice: profesoară, bancher, mama cuiva...

– Bună seara, tuturor, a spus ea pe un ton vesel. Presupun că ați venit pentru dezbaterea în grup. Mergeți, vă rog, și luați loc pe scaune. Distracție plăcută! a continuat apoi aproape călduros.

S-au dus să se așeze în spatele mesei, iar Jillian a încercat să-și păstreze calmul. Era aproape gol și înăuntru trei bărbați îmbrăcați în veste negre de piele păreau să probeze echipamentul. Peste tot erau cruci uriașe din lemn, o pereche de căpriori tot din lemn, prevăzuți cu niște cârlige deasupra, care foloseau probabil pentru bondaj. Erau și câteva cuști de metal, de diferite forme și mărimi, așezate pe podea. Lanțuri lungi atârnavau din tavan ici și colo, unele prevăzute cu manșete de piele la capete. Prin colțuri erau așezate un fel de banchete și mese îmbrăcate în piele sau în vinilin. Erau și câteva piese pe care n-a reușit să le identifice.

Podeaua era acoperită cu un covor roșu, iar pereții erau zugrăviți în negru. Jillian se simțea extrem de vulnerabilă în locul ăla ciudat, iar Cam a condus-o spre mijlocul încăperii.

În spate erau așezate în semicerc scaune pliante, care înconjurau o mică scenă. Câțiva spectatori deja se așezaseră. În mijlocul scenei se afla un fel de scaun de lemn cioplit.

- Cum ți se pare? a întrebat-o Cam când s-au așezat.
- Copleșitor...
- Mie mi se pare înspăimântător și fascinant.

Era evident că el se simte în largul lui. Părea excitat. Ea și-ar fi dorit să nu-l simtă atât de prins de toată povestea asta. Simplul fapt că se afla acolo o făcea să tremure. Trăia o senzație ciudată, un amestec de agitație și nervozitate cu o stare de excitare sexuală. Nu-i făcea nicio plăcere că se simțea excitată, dar asta era adevărul.

Scaunele goale au fost imediat ocupate de alți privitori. După câteva minute, pe scenă a urcat un cuplu, iar muzica s-a întrerupt. Liniștea bruscă a fost aproape un șoc, iar lui Jillian i-au țiuit urechile.

Cei doi păreau cam de vârsta ei. Bărbatul era înalt, slab și avea o barbă neagră și scurtă. Femeia de lângă el era mititică, iar pielea ei neagră strălucea sub lumina scenei. Amândoi aveau haine negre. El purta pantaloni negri și o vestă de piele. Iar ea era îmbrăcată cam ca Jillian, cu o fustă scurtă și un top de dantelă. Dar ea avea la gât o zgardă groasă de piele, prevăzută cu inele din metal, și niște cizme până la genunchi, cu tocuri atât de înalte, încât se întreba cum de reușește să stea pe picioare...

Bărbatul a venit în mijlocul scenei și a spus în forță:

Bine ați venit în acest spațiu unde învățăm să ne jucăm cu trupurile noastre. Este locul în care putem descoperi și explora căile extazului așa cum nicăieri altundeva nu mai poate fi cunoscut. Bine ați venit în Subterană!

Cam a simțit-o pe Jillian că tremură când tipul de pe scenă a început să vorbească. I-a cuprins umărul cu brațul și pe urmă și-a concentrat privirea la tipul din fața lui.

– Eu sunt Vincent. Iar ea e femeia mea, supusa mea, sclava mea, Nya.

Micuța cu părul negru ca abanosul și cu pielea de culoarea cafelei a dat din cap și a zâmbit.

Vincent a urcat pe scenă, apoi a ajutat-o și pe Nya. S-a așezat pe scaunul de lemn, femeia a îngenuncheat la picioarele lui, iar el și-a pus o mână pe gâtul ei. Gestul avea ceva de stăpân, dar în același timp era plin de tandrețe. Cam înțelegea foarte bine sentimentul ăsta, să îți prețuiești femeia și să te simți stăpânul ei.

A aruncat o privire spre Jillian, dar ea stătea liniștită și se uita cu atenție, iar chipul îi era o mască pe care nu se citea nimic. S-a concentrat din nou asupra discuției.

– Aici, în Subterană, învățăm să simțim că supunerea este un dar făcut de bunăvoie și cu dragoste. Și

așa trebuie primit. Sclavii și supușii noștri sunt aici ca să ne jucăm cu ei, să-i torturăm, să-i excităm, să-i lovim, dar întotdeauna cu dragoste, ca să atingă limitele plăcerii, și având grijă ca ei să fie în siguranță și să se bucure de tot ce li se întâmplă.

Vincent a mai vorbit câteva minute despre regulile după care funcționează Subterana. Cam nu se putea gândi decât la ce avea să urmeze. A aruncat o privire discretă înspre instrumentele răspândite prin încăpere. Își imagina cum o trânteste pe Jillian pe una dintre mesele îmbrăcate în piele și îi leagă încheieturile mâinilor și gleznele.

Dar aici, la club, sexul nu era permis, așa că jocurile din Subterană foloseau pe post de preludiu. Nicio problemă. Putea să se stăpânească, fără îndoială. Autocontrolul făcea parte din joc și voia să și-l perfecționeze. De când merseseră atât de departe unul cu altul, nu se gândise la asta prea mult. Dar experiența avea să-l facă să fie mai puternic...

Vincent vorbea mai departe.

– Și, cel mai important, trebuie să vă asigurați în permanență că ființa care e în puterea voastră se simte bine. Nu doar fizic, ci și psihic.

Lui Cam îi plăcea teoria. De când Jillian începuse să i se supună sexual, simțea nevoia s-o protejeze mai mult. I se părea c-o prețuiește mai mult ca oricând. Lui îi plăcea din ce în ce mai mult toată ideea asta și spera că și Jillian va învăța să se simtă bine.

Și-a strecurat brațul, a luat-o de mijloc și a întrebat-o încet:

– Cum ți se pare?

– Nu-mi dau seama. Par foarte organizați.

El a aprobat din cap.

– Iată unul dintre lucrurile care mi-au plăcut și mie în prezentarea de pe website. Par să aibă totul sub control. Și cred că e important. Dar acum mă referam la altceva. Voiam să știu ce crezi, ți-ar plăcea să ne jucăm puțin aici?

Jillian și-a mușcat buza.

– Nu știu ce să zic... Totul îmi pare așa ciudat...

– Și mie, dar asta face parte din farmec, nu crezi?

Chiar și la discuția asta pe ton scăzut, aerul vibra de erotism și de dorință... Cam a simțit că sângele începe să-i alerge prin vene, că pulsul îi crește și inima începe să-i bată cu putere. Deja îi plăcea la nebunie.

Cum naiba de o convinsese Cam să intre în povestea asta? Jillian a tras cu putere aer în piept. Simpla prezență în acel loc o făcea să tremure, dar trebuia să recunoască față de ea însăși că starea de nervozitatea se amesteca fără dubiu cu dorința sexuală.

A studiat rapid chipurile celor prezenți acolo și a observat cu surprindere cât de norinali păreau. Câțiva purtau haine din piele neagră, dar cei mai mulți erau îmbrăcați casual, cu haine obișnuite de stradă. Unii purtau la gât colanul de piele.

S-a concentrat din nou la vocea lui Vincent.

– În seara asta vom discuta despre psihologia bondajului. Exact cum ați auzit, psihologia... pentru că acest mod de viață implică mult mai mult decât experiența fizică. Partea ce mai importantă se petrece, de fapt, la nivelul creierului. Mulți oameni refuză să-și accepte această parte a personalității lor. Unii dintre voi vă întrebați probabil cum e posibil să vă placă durerea sau să vă placă să vă simțiți vulnerabili, abandonați în puterea altcuiva. Dar durerea *e cu adevărat* o formă de plăcere, iar atunci când te supui, e, de fapt, o alegere personală. În asta constă puterea celui care se supune. Poți să spui „da” sau „nu”. Și dai exact ceea ce vrei să dai, iar, pentru că tu ești cel care *alege* să dăruiască, nu ți se ia nimic și nu ești în puterea nimănui. Puterea constă în însuși actul de supunere.

Lui Jillian i-a plăcut ideea. Ajunsese singură la aceeași concluzie, dar nu atât de limpede formulată.

– Unii dintre voi vă întrebați probabil cum e posibil să-ți faci plăcere să provoci durere altcuiva. Dar nu e rău deloc...

Ochii lui au scăpărat scânteii și a zâmbit cu subînțeles, iar membrii grupului au început să râdă.

– O spun din nou. Durerea înseamnă plăcere. Și e chiar mai mult de-atât, nu-i așa?

A făcut o pauză și câteva persoane au dat din cap aprobator.

– Este o formă de a face schimb de energii. Ne hrănim din ele. E o sursă de endorfine de partea celui care se supune și de adrenalină pentru cel care deține

puterea. E o reacție chimică. Dar, în același timp, este un schimb care se petrece la nivel mental. Să vorbim puțin despre asta. Cine vrea să înceapă?

O femeie roșcată, cu părul lung, a ridicat mâna, iar Vincent i-a făcut semn să vorbească.

– Pentru mine, o etapă importantă este pregătirea. Să fac baie, să mă aranjez... Toate astea mă transpun într-o anumită dispoziție. Și, în lipsa ei, nu pot să intru în joc. Dar obiectul care mă face să mă transpunută la sută este zgarda de piele. Nu trebuie decât să mi-o pun la gât și deja simt cum alunec... undeva în mine înșămi.

Jillian cunoștea prea bine sentimentul ăsta, înțelegea exact ce spunea femeia. A simțit că îi ia foc tot corpul.

Roșcata a continuat.

– Pentru mine, simbolurile sunt foarte importante. Și e ceva care-mi place la nebunie în toată povestea asta. Colanul de piele, lumina difuză, tonul autoritar... Aduce cu un ritual străvechi. Am sentimentul că iau parte la ceva adevărat, puternic și cu rădăcini adânc înfipite într-o zonă primordială a ființei noastre. Nu știu dacă are sens ce spun.

Jillian a simțit că i se înmoaie picioarele, în timp ce câțiva dintre cei prezenți au dat din cap aprobator. Da, înțelegea perfect la ce se referă femeia. Probabil că mare parte din spaima ei era legată de sentimentul că se adâncește în acel spațiu mental unde rămâne singură și fără nicio apărare. Și nu se simțea deloc în

siguranță când știa că e atât de vulnerabilă la o dezbatere ca aceea din Subterană. Dar poate că făcea parte din joc. Să își dea voie să se simtă vulnerabilă.

Cuvintele i-au ieșit aproape fără să-și dea seama.

– Și asta nu te sperie?

Cam s-a întors spre ea și a privit-o surprins.

– Poate că da, i-a răspuns roșcata ridicând din umeri. Dar să-ți stăpânești frica face parte din joc. Cel puțin pentru mine...

Să-și învingă frica. Asta chiar era o chestie la care Jillian trebuia să mai lucreze. Îi era frică pentru căsnicia ei, îi era frică de corpul ei, se temea că n-o să fie în stare să acționeze ca o femeie puternică, așa cum se crezuse întotdeauna, lucru de care se îndoia tot mai mult în ultima vreme.

Și totul începuse odată cu pierderea sarcinii. După asta tot pământul parcă îi fugea de sub picioare. Iar acum începea să se simtă din nou în siguranță, datorită jocului pe care i-l propusese Cam. Pentru că singurele momente când nu-i era frică erau în brațele lui și, mai mult, atunci când era legată și cu totul în puterea lui. Atunci când nu se mai simțea responsabilă pentru lumea întreagă și pentru propriile fapte. Numai atunci putea *să fie ea* cu adevărat. Numai atunci își permitea să se lase în voia simțurilor, să trăiască pe deplin clipa, fără să se teamă că ar putea să clacheze. Și, chiar dacă ar fi cedat, Cam era cel care deținea controlul, el era responsabil... Și era atât de sigură de prețuirea lui, încât nu se îndoia că va avea

grijă de ea. Nu că până atunci n-ar fi avut. Dar în bondaj siguranța ieșea la suprafață cu totul altfel, lucrurile fiind bine puse la punct în funcție de rolul fiecăruia. Poate că, de fapt, era mai mult decât o rezolvare de moment...

Umerii i s-au relaxat brusc. Nici nu-și dăduse seama cât de încordată e și cât de strânși îi ținuse. A căutat mâna lui Cam și a strâns-o. El i-a zâmbit dulce, cu gura lui cea frumoasă și senzuală.

Restul discuției s-a petrecut ca prin vis. Deja avea atât de multe lucruri la care să se gândească. Dar se simțea mai bine, era mai liniștită. Și, totuși, în același timp era excitată... Chiar fără să se întâmple nimic concret, în aer plutea un parfum de erotism. Privirile i s-au oprit pe obiectele din sală.

Poate că într-o zi...

Dintr-odată și-a dat seama că nu mai poate aștepta nicio secundă și că trebuie să-și ia soțul să meargă acasă. Sexul i se umezise de dorință și și-a strâns puțin coapsele.

Nu mai voia să se gândească la nimic, nu mai voia să analizeze. Voia, pur și simplu să *acționeze*. Voia să simtă atingerile lui Cam, să fie legată, să fie lovită, să simtă cum îi strânge sfârcurile în clamele alea afurite, care o făceau să-și iasă din minți numai când își imagina...

Și într-o zi, poate că o să vină cu el aici să-l lase să-i facă și altele...

Dumnezeule!

Chiloții i se udaseră deja. Trebuia să plece, să rămână singură cu el.

– Cam, i-a șoptit ea, vreau să mergem.

El s-a uitat la ea și zâmbetul i-a pălit.

– Acum?

– Da, chiar acum.

Jillian nu știa cum să-l facă să înțeleagă ce simte, câtă nevoie are de el.

Și-a desprins mâna dintr-a lui și l-a mângâiat pe pantaloni, direct în acel loc. L-a văzut cum se încruntă, dar i-a simțit erecția. El s-a aplecat și i-a șoptit la ureche:

– Încerci să-mi spui ce cred eu?

I-a răspuns tot în șoaptă:

– Da. Te rog! Acum vreau!

– Se rezolvă.

Dezbaterea oricum se încheiase. S-au ridicat și s-au îndreptat spre ușă, încercând să nu facă zgomot, în timp ce toți ceilalți au rămas mai departe să stea de vorbă la locurile lor.

Au mers repede pe strada întunecată, spre mașina lui Jillian, Cam i-a deschis ei ușa din dreapta, iar el s-a dus și s-a așezat la volan.

– Ești absolut sigură, iubito?

– Absolut!

El a întors cheia în contact și a pornit motorul.

– Deci n-a fost o idee așa de rea să venim aici astă-seară.

Ea l-a aprobat cu un zâmbet.

I-a privit mâna puternică atunci când a manevrat schimbătorul de viteze. Își dorea s-o simtă pe ea, pe sâni, între picioare... Își dorea s-o strângă, s-o lovească, s-o chinuiască. Nu mai avea răbdare. Sângele i-a pulsă cu viteză până când au ajuns acasă.

N-au vorbit. Și-a imaginat că soțul ei nu spune niciun cuvânt ca să nu-i alunge dorința. Și a tăcut și ea. Nu voia să discute despre asta. Voia să facă.

Au ajuns acasă și Cam a dus-o în dormitor. Candelabrul de chihlimbar arunca o lumină misterioasă pe perețele din foaier. A luat-o de mână, a condus-o spre pat și i-a scos puloverul. Apoi i-a cuprins sâni în palme. Avea un sutien negru, dar i-a simțit prin el căldura mâinilor. A strâns-o puțin, de parcă ar fi vrut să-i cântărească greutatea sânilor, iar ea s-a dus spre el nerăbdătoare.

– Așteaptă! i-a spus hotărât apoi a sărutat-o, strecurându-și limba fierbinte în gura ei.

A ciupit-o de sfârc înainte să-și ia palmele de pe sâni ei, iar Jillian ar fi putut să jure că i-a simțit pișcătura direct în sex, de parcă acolo ar fi atins-o. Și-a frecat coapsele arzând de dorință.

– Stai cuminte și așteaptă-mă! Vin imediat. Nu te miști!

Din nou, tonul lui autoritar, căruia nu putea să nu i se supună. Îi plăcea la nebunie. Și l-a ascultat, a încercat să stea nemișcată chiar când a rămas singură în cameră. Senzația era foarte ciudată. Pentru că își dădea seama ce plăcut e să faci ce ți se poruncește. El s-a întors în câteva clipe, cu mâinile pline. A pus obiectele pe

măsuța de cafea și i-a luat alte câteva momente să le așeze: o panglică înfășurată pe o bobină, o pereche de cătușe din piele, pe care ea nu le mai văzuse până atunci, clamele și un bici micuț. A simțit un fior prin tot trupul.

Fără să spună niciun cuvânt, Cam a dezbrăcat-o, i-a scos tot de pe ea până când a rămas goală acolo, în mijlocul camerei. Aerul era rece, dar n-o deranja. De afară se auzea țârâitul greierilor. În rest era liniște, doar inima ei bătea să-i spargă pieptul.

– Întinde-te pe canapea, Jillian, cu fața în jos!

Nici nu i-a trecut prin cap că ar putea să nu execute ordinul. S-a supus.

Creierul ei deja refuza să mai proceseze. Toate spaimele și toate îndoielile rămăseseră undeva, departe, în timp ce se concentra cu totul asupra propriului trup. Pielea de căprioară care acoperea canapeaua era moale. Și-a apăsât sânii pe ea, bucurându-se de senzația plăcută care-i răcorea sfârcurile întărite. Dar imediat i-a simțit mâinile pe piele și nu s-a mai putut gândi la nimic altceva.

Palmele lui i-au alunecat încet pe spate, pe fund, pe coapse... Toată căldura și energia lui îi străbăteau corpul. Apoi și-a strecurat o mână între picioarele ei și i-a frecat puțin movilița care-i gema de durere.

– Te-ai udat deja, iubito. Ești așa fierbinte că de-abia pot să mă abțin.

Și-a retras mâna și i-a tras o palmă peste fund. Ea s-a arcuit și s-a dus spre el, și-a ridicat puțin fundul, implorându-l să o lovească din nou.

– Văd că ești nerăbdătoare... Nu-ți face griji, o să primești exact ce-ți dorești, a râs el blând.

I-a tras brațele la spate, iar ea a simțit senzația stranie a cătușelor de piele care-i strângeau încheieturile. În nări i s-a insinuat vag mirosul de piele proaspăt tăbăcită, care a înfiorat-o. Când era legată avea mereu acest sentiment de siguranță, care-i plăcea la nebunie. Și mai era ceva, ceva ce avea legătură chiar cu pielea care-i lega mâinile și cu faptul că erau cătușe adevărate... Ideea însăși o excita la culme.

A așteptat cu tot corpul tremurând de nerăbdare.

Lovitura a venit imediat, grea și puternică, luând-o prin surprindere. Și imediat și-a dat seama că nu e palma lui, ci biciul... I-a plăcut la nebunie senzația pe care i-o lăsau loviturile de bici pe piele. Și-a dat seama cât de mult își dorise să fie biciuită, chiar din clipa în care îi căzuseră privirile pe cravașă.

El a lovit din nou. Durerea era delicioasă. Voia mai mult.

Iar Cam i-a dat exact ce și-a dorit. A început cu o serie de lovituri ușoare, lucrând sistematic pe fiecare parte a fundului. Simțea cum pielea i se încinge și devine tot mai sensibilă. Și în același timp, fiecare lovitură de bici o desfăta tot mai mult, trimițându-i valuri de plăcere în tot corpul.

Apoi biciul a început să cadă tot mai greu și mai repede. Și din ce în ce mai mult sexul ei se întărea și o durea de dorință, chiar dacă el n-o atingea deloc acolo.

– Îți place, Jillian?

Vocea lui era puțin aspră și plină de poftă.

- Da, Cam.

- Vrei mai mult?

- Da!

- Roagă-mă, Jillian!

- Te rog, Cam! Te rog, vreau mai mult!

Imediat i-a simțit buzele sărutându-i pielea înfierbântată. Senzația era incredibilă prin moliciunea ei dulce, care contrasta cu asprimea loviturilor de bici.

Când și-a retras gura, biciul a căzut din nou, iar durerea a fost îngrozitoare. Aproape că a țipat. Dar imediat usturimea s-a transformat într-o plăcere de nedescris, care i-a absorbit tot trupul.

- Spune-mi ce vrei!

Vorbele lui au fost urmate de o altă lovitură puternică.

- Vreau mai mult, Cam! Te implor!

Pielea cravașei îi ardea carnea, iar el a început lovituri tot mai puternice. Ea s-a zvârcolit pe canapea, frecându-și soldurile de perne, în timp ce tot corpul îi cerea cu disperare să explodeze de plăcere. Iar el o chinua mai departe, biciul îi tortura pielea fără oprire și ea nu-și mai auzea decât propria respirație grea și aspră. Minteja deja i se afla într-un spațiu de niciunde, dar în același timp era prezentă în propriul ei corp mai mult decât fusese vreodată.

A gemut tare când el s-a oprit.

Cam a înșfăcat-o de încheieturile mâinilor, a ridicat-o și dintr-odată iată-l așezat pe sofa, iar ea întoarsă

cu fața în jos, spre genunchii lui. Îi simțea mădularul tare și gros apăsându-i șoldurile. Un tremur convulsiv i-a cuprins sexul.

El a mângâiat-o peste pielea înroșită de pe fund, atingându-i urmele lăsate de bici. Apoi i-a spus cu voce blândă:

– Acum o să primești cea mai tare bătaie din viața ta.

Și a început încet, lovind-o ușor cu degetele. Blândețea loviturilor i s-a părut chinuitoare și a început să se frece.

– Stai cuminte, Jillian!

Dar nu mai putea să aștepte. Și nu mai voia. Avea nevoie de mai mult.

Atunci el a lovit-o peste fund cu forță și ea a zâmbit.

Când palma lui a căzut din nou, durerea i-a copleșit întreaga ființă, iar sexul i-a pulsă de dorință. Și-a ridicat fundul, în așa fel încât să-i ofere lui Cam acces la fiecare părticică din ea, dorindu-și cu disperare să-i simtă mâinile acolo jos, oriunde, pe fund, pe sexul ud...

Bărbatul și-a trecut palmele peste pielea ei o clipă și apoi a început din nou, numai că de data asta nu s-a mai oprit deloc, nu i-a mai dat niciun răgaz să respire. Intensitatea și viteza loviturilor a crescut și deja simțea că pierde contactul cu realitatea. Era conștientă doar de sexul ei care ardea și asta rămăsese singura senzație adevărată, ce o ținea ancorată în propriul trup. Dureea și plăcerea se topeau cu dulceață una într-alta și o

faceau să leșine de dorință. Se zvârcolea în poala lui, dorind tot mai mult și mai mult. Oricât de tare ar fi durut-o, parcă tot nu-i ajungea...

Loviturile erau deja foarte dure, dar el nu se oprea, iar palmele o loveau cu sete, de parcă ar fi vrut să-i erodeze pielea. Senzația era incredibilă, durerea devenise aproape de nesuportat și, totuși, ea voia înai mult, tot mai mult...

Își dădea seama că respirația i se transformase într-un gâfâit aspru, că geme puternic între lovituri. Și bătaia nu se oprea.

În clipa în care simțea că moare dacă nu-și dă drumul, de durere și de plăcere, Cam și-a strecurat o mână și i-a prins clitorisul între degetele lui puternice. Cu cealaltă mână o lovea mai departe. Palmele lui o dureau și degetele care îi frecau încetișor mugurașul erau prea mult. Usturimea îi trimitea valuri de electricitate prin tot trupul și toate se opreau acolo, jos. Apoi i-a strâns cu putere clitorisul năclăit între degete, iar ea n-a mai putut și și-a dat drumul. A juisat în valuri de plăcere, trăind cel mai cutremurător orgasm din viața ei. Sexul îi tresărea în spasme, picioarele îi tremurau și a țipat, scoțând sunete incoerente. Cam însă nu se oprise, o lovea mai departe, îi strângea clitorisul, iar valurile țâșneau din ea cu violență. Cu cât o strângea mai tare, cu atât ea juisa mai puternic și își dorea să nu se sfârșească niciodată.

În cele din urmă, s-a oprit. Dar Cam o lovea în continuare, iar ea și-a dat seama, prin aburii stării de

după orgasm, că exact asta își dorește. Acum, că își dăduse drumul și se eliberase, se putea concentra asupra durerii vii pe care palma lui i-o lăsa pe piele. Fără oprire, mâna lui cădea cu greutate. Durerea era delicioasă. Chinuitoare și absolut încântătoare.

Se simțea ușoară, parcă plutea, dar usturimea o silea să păstreze contactul cu propriul corp. Era ca și cum simțurile i s-ar fi ascuțit până dincolo de fire. Dar era prea bine ca să se gândească la asta acum.

– Te iubesc, Jillian! i-a șoptit Cam printre dinți, chinuindu-i fundul mai departe cu lovituri.

Iar în clipa aia ea a simțit cu adevărat cum iubirea lui i se scurge în trup. Fără să știe de ce, ochii i s-au umplut de lacrimi. Apoi a început să plângă și să suspine. El s-a oprit, a luat-o în brațe și a început s-o lege tandru.

– Gata, iubito, gata, a alintat-o încet.

Dar lacrimile nu se opreau. De fapt, se simțea atât de bine! Cumva, parcă era *împlinită*. Și fizic, și emoțional. Și era prea mult. Senzațiile și emoțiile o copleșiseră și nu se putea opri din plâns.

Cam a strâns-o în brațe cu putere cât timp a simțit că tremură și suspinele îi cutremură corpul. Toată suferința pe care o adunase în ea de atâta vreme țâșnea acum la suprafață, iar suspinele i s-au transformat în urlete, până când i s-a părut că o să se sufocă de plâns.

A mângâiat-o pe păr, i-a șoptit vorbe de alint, dar ea nu auzea nimic din ce-i spunea. Nu simțea decât durerea lăptoasă și fierbinte a disperării și pierderea

aia care îi trimitea cuțite în inimă. Era mai mult decât putea îndura. Și totul i s-a scurs în vene și i-a înmuiat membrele, bubuindu-i în piept ca un ciocan.

Nu și-a dat seama cât timp a ținut-o Cam în brațe, nici cât a plâns. Când s-a sfârșit, o durea tot corpul. Se simțea goală, pustiiată și stoarsă de putere.

El și-a dat seama că Jillian nu poate vorbi despre asta. A luat-o în brațe, a dus-o pe scări în sus și a așezat-o în patul lor uriaș. Apoi s-a întins alături, a cuprins-o cu brațele și a strâns-o tare. Aproape imediat, ea a adormit.

Cam s-a trezit la un moment dat peste noapte și a văzut că patul e gol. Și-a dat seama imediat că ceva este în neregulă. Și-a dat seama că e singur în casă, după tăcerea încăperilor, încă dinainte să iasă în curte și să vadă că mașina ei nu mai e.

Nu. Doar n-o să accepte s-o piardă așa!

Era devreme, aproape 6 dimineața, dar știa unde ar putea s-o găsească. Cerul începea să se lumineze de roșeața palidă a zorilor, când el conducea spre apartamentul Brianei. Străzile erau tăcute, singuratice și pierdute printre rotocoale de ceață.

De ce naiba o fi forțat lucrurile așa de mult? Se gândise c-o face pentru binele ei și pentru căsmicia lor, dar oare cât din tot ce se întâmplase fusese de dragul propriilor dorințe? Și uite că acum o făcuse să fugă.

Știa că trecuse printr-un soi de descărcare emoțională puternică seara trecută, când încheiaseră jocul

erotic. Citise despre ele și știa că se poate să iasă așa ceva, dar credea că se purtase în așa fel încât ea să depășească momentul. Poate că pur și simplu fusese prea mult pentru ea. Îi plăcea la nebunie tot ce se întâmplase între ei, dar ea era mai importantă, pe ea o iubea. Trebuia să-i spună toate astea.

Când a oprit în fața apartamentului Brianei, a văzut mașina lui Jillian parcată acolo. Briana i-a deschis imediat. Purta pantaloni lejeri și avea părul ciufulit, dar nu părea deloc supărată. Ceea ce el a luat drept un semn bun...

– Vreau să vorbesc cu soția mea.

Briana întâi s-a uitat în gol, apoi și-a întors privirea spre el.

– M-a rugat să nu te las să intri, dar eu cred că are nevoie de tine.

El a intrat în casă, dar Briana i-a pus o mână pe braț și l-a oprit.

– Cam, e foarte sensibilă acum.

El a dat din cap:

– Da, știu.

– Bine. E în camera mea.

A găsit-o în patul Brianei, înfășurată într-o pătură albă. Lângă ea, pe noptieră, era o ceașcă de ceai, iar în nări i s-a insinuat aroma de mușetel și de miere.

Jillian și-a întors capul când s-a așezat lângă ea.

– Nu pot să vorbesc cu tine acum.

I-a simțit în voce suferința grea și apăsătoare și l-a durut inima pentru ea.

- Eu cred că trebuie chiar acum.

- Te rog, Cam...

- Nu, Jillian, nu se poate să fugi la infinit. Nu îți dai seama că asta faci?

- Mă doare prea tare. Iată tot ce înțeleg.

- Știu. Dar e timpul să te oprești din suferință și să nu te mai autoînvinovățești.

A întors imediat capul spre el. Avea ochi mari și genele îi erau pline de lacrimi.

- De unde știi?

- Nu a fost vina ta.

- Ba da. A fost. Tu nu poți înțelege de ce, dar a fost vina mea. Și nu mai suport să te mint. Nu mai suport să fiu lângă tine și să simt tot ce simt. Te iubesc prea mult și tu meriți mai mult.

Lacrimile au început să-i curgă pe obrajii palizi. Apoi a spus în șoaptă:

- Am pierdut copilul pentru că nu l-am dorit cu adevărat.

Acceptarea propriei vinovății era mai mult decât putea îndura. Cuvintele i-au sfâșiat pieptul și s-au dus direct spre inimă, dar trebuia să le spună. Trebuia să spună totul cu voce tare.

S-a uitat în ochii lui Cameron. Erau întunecați de încordare și se încruntase.

- A fost vina mea, Cam, pentru că nu am dorit copilul.

- Poftim? Ce vrei să spui?

Jillian a continuat să vorbească, iar cuvintele o răneau ca niște bucăți de sticlă spartă când îi ieșeau din gură.

– Nu l-am dorit. Nu de la început. Mi se părea că nu suntem pregătiți. Niciodată nu ne-am făcut planuri să avem copii. După primele trei luni, când grețurile de dimineață au început să dispară și eu am avut puțin timp cu mine însămi să accept cât și cum ni se va schimba viața, abia atunci am început să-l iubesc cu adevărat. Dar era prea târziu.

Vocea i s-a pierdut într-un suspin și și-a acoperit gura cu mâna.

– Dumnezeuule, Jillian! Nu se poate să crezi așa ceva. Ții toate astea închise în tine de atât timp? Trebuie să le alungi, să scapi de ele...

De emoție, glasul lui Cam tremura aspru. Ea a scuturat din cap.

– Doare prea tare, mai ales acum.

– De ce mai ales acum?

– După... seara trecută. Am simțit că mi s-a deschis toată ființa și totul a țâșnit din mine. Și partea bună, dar și tot ce e rău a ieșit la suprafață. Parcă m-am trezit dintr-odată larg deschisă. Și a fost mai mult decât puteam îndura când mi-am dat seama ce mult te-am rănit. Cât te-am făcut să suferi. Mă simt fără speranță.

– De-asta ai venit aici? De ce ai fugit?

Durerea din piept era cumplită și îi ardea inima.

– Nu cred că mai pot s-o fac, Cam. Nu cred că mai pot fi cu tine și să simt tot ce simt.

A început să tremure din toată ființa.

– Nu spune asta, iubito.

A încercat s-o ia în brațe, dar l-a respins. Nu-i suporta atingerea în clipa aia.

– Nu mă da la o parte! Nu pot să te pierd, Jillian, nu pot și nu vreau.

Când a îmbrățișat-o din nou, ea a încercat să i se opună, dar imediat brațele lui au fost mai puternice, au strâns-o și nu i-au mai dat voie să plece. S-a zbătut puțin, dar a izbucnit din nou în plâns și n-a mai avut putere. Durea atât de tare! Era de nesuportat. Iar îmbrățișarea lui era prea caldă și bună. Nu suporta gândul că-i face toate astea.

El o ținea strâns.

– Te rog, iubito! Liniștește-te, lasă-mă să fiu lângă tine. Te iubesc.

S-a relaxat puțin în brațele lui, prea obosită să mai opună rezistență. Dar lacrimile îi inundau obrajii, iar mintea îi plutea într-o ceață deasă.

– Putem să trecem peste asta împreună, scumpa mea. Nu trebuie să te mai lupți singură. Lasă-mă să fiu lângă tine.

Ea și-a suflat nasul și s-a șters pe față cu un colț de pătură.

– Cum poți să nu mă urăști?

– Nu a fost vina ta. Te iubesc mai mult decât orice pe lumea asta. N-ai pierdut copilul pentru că nu l-ai dorit. Așa a fost să fie. Și, dacă toată viața de-acum încolo n-o să mai avem copii și o să fim doar noi doi,

pentru mine e perfect. Dacă te am pe tine, am tot ce-mi doresc.

– Meriți ceva mai bun, Cam.

– Nu vreau altceva decât pe tine. Și, dacă n-ai înțeles asta până acum, e numai vina mea.

I-a cuprins fața cu mâinile lui puternice și calde.

– Rămâi cu mine, Jillian, ești tot ce-mi doresc.

A simțit în vocea lui că e sincer, i-a citit-o în ochi. Și ceva din ea s-a deschis, dar de data asta era bine... S-a relaxat și s-a lipit de el. A inundat-o un val de ușurare când i-a auzit cuvintele.

– Credeam că trebuie să te eliberez.

– Niciodată! N-o să ne mai îndepărtăm unul de altul niciodată, îți promit.

Ochii lui străluceau și mai puternic decât de obicei, iar ea a văzut în ei emoția adevărată. Și brusc a înțeles.

– Și tu te-ai simțit vinovat.

O clipă, el a fost surprins, apoi a răspuns simplu:

– Da.

– De ce?

– Pentru că n-am știut să rezolv situația.

– Of, Cam!

Și-a strecurat mâna pe ceafa lui. Avea pielea caldă.

– Nimeni n-ar fi putut s-o rezolve.

– Știu, dar tot cred că era datoria mea. Și am dat greș...

Și-a dat seama ce greu îi fusese să spună vorbele astea și știa exact de ce:

– Tu nu ești tatăl tău, Cam.

- Nu sunt cu nimic mai bun ca el, dacă nu reușesc să te sprijin.

- Dar m-ai sprijinit întotdeauna.

Cum era posibil să creadă așa ceva? Doar fusese întotdeauna acolo. Ea se îndepărtase și își pusese în pericol căsnicia, iar el se luptase în tot timpul ăsta s-o aducă înapoi. Și se pare că reușise... Oare de ce simțea că acum toată povestea asta urâtă se încheiase?

- Te iubesc enorm, Cam.

Chipul lui impenetrabil s-a înmuiat.

- Atunci, vino acasă cu mine. Hai să mergem mai departe. Am nevoie de tine.

- Și eu am nevoie de tine. Nu pot să trăiesc fără tine. Nici nu știu cum mi-a trecut prin cap că aș putea.

El s-a aplecat puțin și-a sărutat-o cu gura lui senzuală, iar siguranța pe care i-o dădea dragostea lui i-a încălzit inima. O să depășească episodul. Împreună! Și, fără să știe de ce, gândul ăsta a făcut-o să se simtă mai puternică decât oricând, în ultima perioadă. De fapt, mai puternică decât fusese vreodată.

- Hai acasă, Cam!

VIZUINA

Soarele apunea într-o vâlvătaie de nuanțe portocalii și roz când Cassandra conducea pe autostrada Pacific Coast.

Cu mâinile încheștate pe volan, se uita concentrată la indicatoare, să nu rateze ieșirea spre Pacific Palisades, în zona dealurilor Malibu.

În sfârșit, iat-o: Pacific Crest Road. A virat spre dreapta și a condus mai departe pe șoseaua îngustă și plină de serpentine. De-a lungul drumului, erau o mulțime de vile de milioane de dolari, cu vedere la ocean, tot de milioane de dolari... Dar ea nu se gândea la nimic din toate astea acum. Singurul gând era la motivul pentru care se afla acolo. La ce avea să i se întâmple la prima vizită la casa Maestrului Robert.

O casă de instruire, și-a corectat singură gândul. Sexul i-a tresărit brusc.

În minte i-a revenit momentul când descoperise anunțul lui de pe internet.

Instructor experimentat, caut femeie dispusă să mi se supună. Dacă încerci să descoperi

tainele sadomasochismului și ai nevoie de un maestru, nu ezita să mă cauți. Lipsa de experiență este o calitate, dar nu e obligatorie. La cerere, pot prezenta referințe. Rog, seriozitate!

Anunțul parcă era întruchiparea celor mai întunecate fantezii ale ei. Lucruri la care până atunci de-abia îndrăznise să se gândească.

Interuetul. Era ceva de care până atunci se jenase, crezând că numai perversii (oare ea era perversă?!) își caută împlinirea dorințelor acolo. Dar iată că acum descoperea pe cineva care părea să-i înțeleagă cele mai ascunse fantezii, care o tulburau atât de des. Cineva care putea să vadă acel gol inexplicabil și dureros din ea însăși, pe care oamenii cu care venea în contact zi de zi nu i-l observau. A simțit imediat un fel de legătură ciudată cu acest străin și a fost sigură că el ar putea să înțeleagă golul din străfundul ei, gaura aia uriașă, ce se dorea umplută într-un fel pe care oamenii așa-zis normali nu l-ar fi putut înțelege niciodată. O ființă care ar putea accepta zona întunecată din ea însăși, pe care o ținuse acoperită și bine zăvorâtă, de teama a ceea ce ar putea crede ceilalți.

A știut imediat că e sincer și serios. În toate anunțurile pe care le găsisese până atunci erau chestii de genul: „Vino la tati, fetiță rea ce ești!” Dar tipul era exact ce căuta. Asta voia. Să o antreneze, să o învețe... Nu se aștepta ca ea să știe ceva. Și, citindu-i cuvintele, a avut un sentiment de eliberare, iar corpul ei a

reacționat, o senzație de căldură amestecată cu slăbiciune a năpădit-o imediat, iar gândul că i se va supune a purtat-o spre ea însăși și a făcut-o să simtă iarăși nevoia de perfecțiune. Dar acum voia asta pentru el. Voia să-l slujească perfect.

A redus viteza, iar mașina a început să urce pe drumul care se făcea tot mai abrupt. Mirosul de eucalipt se infiltra chiar și prin ferestrele închise.

Deschisese de nenumărate ori anunțul Maestrului Robert, până să aibă curaj să-i scrie. Răspunsul lui a venit repede și concis. Urmându-i instrucțiunile, s-au întâlnit apoi într-o cafenea micuță din Santa Monica, orașul unde lucra ea, într-un magazin de îmbrăcăminte șic. Au stat de vorbă despre dorințele lor și despre lucrurile pe care ea le-ar putea aștepta de la el. Totul părea ideal. Și era atât de ciudat că aveau conversația aia în mijlocul unei cafenele aglomerate, printre oameni obișnuiți, îmbrăcați în pulovere și tricouri banale. Maestrul Robert purta haine pe care ea le-a catalogat drept o variantă personală de „casual”: o pereche de pantaloni Arinam și un pulover negru de cașmir, care contrasta elegant cu părul lui grizonant.

Era un om a cărui putere de a domina părea absolut naturală și ea nu mai întâlnise niciodată așa ceva.

Pierdută în gânduri, era cât pe ce să treacă de casă. Porțile mari de metal erau parțial ascunse de un gard viu, înalt, și de eucalipti. A deschis geamul și a apăsă pe butonul soneriei, iar parfumul puternic al copacilor a dat buzna peste ea, împreună cu mirosul mării.

Mâinile umezite de transpirație erau încleștate pe volan, iar inima îi bătea să-i spargă pieptul. A așteptat.

Au trecut câteva minute bune până când i-a răspuns o voce de femeie.

– Da.

– Sunt Cassandra Lowell și îl caut pe Robert di Sante... pe Maestrul Robert.

Până și cuvântul „Maestrul“ i se părea încântător când îi atingea limba. Avea ceva periculos... excitant...

Porțile s-au deschis ca prin minune și a intrat cu mașina.

Casa era minunată. Așezată pe un deal împădurit, era o clădire maiestuoasă, pe două niveluri, construită în stil mediteranean, cu stucaturi și ziduri albe. Acoperișul era din țiglă închisă la culoare, iar ferestrele uriașe erau încadrate în structuri metalice interesante. Deși lipseau turnurile, clădirea îi amintea de bisericile pe care le văzuse în Mexic, când părinții ei o luaseră într-una dintre misiuni. Iar locul îi părea încărcat de o aură de sacralitate. Și destul de impunător cât să-i facă pielea de găină. De-abia îndrăznea să-și imagineze ce se află dincolo de ușa grea, din lemn.

Maestrul Robert îi explicase la întrevvedere din urmă cu o săptămână la ce trebuie să se aștepte. În prima lună urma să își petreacă aici doar weekendurile, iar în celelalte zile ale săptămânii trebuia să aibă o viață normală, la ea acasă, și să încerce să asimileze tot ce o să i se întâmple în timpul vizitelor. La sfârșitul perioadei, dacă o să fie mulțumit de ea, ar putea să-i dea

posibilitatea de a semna un contract prin care să devină sclava lui și să-i confere drepturi absolute asupra ei. Dacă va accepta, viața o să i se schimbe cu totul.

Înainte de întâlnire, îi trimisese un lung chestionar cu nenumărate întrebări despre dorințele, fanteziile și limitele ei. Corpul i se înfierbântase și simțise cum i se taie picioarele numai citând întrebările și căutase răspunsuri, când le rostise cu voce tare... Își dorea să fie legată? Avea fantezii cu dureri fizice? Simțea nevoia să fie la dispoziția cuiva, să i se poruncească?

Da, da și iar da!

Desigur, imaginația ei avusese la dispoziție o săptămână să o ia razna, după întâlnirea cu Maestrul Robert. Ce anume o aștepta acolo? O cameră de tortură cu femei goale, legate cu lanțuri de pereți, biciuite și chinuite până când coapsele le sunt pline de urme rozalii? Când și-a imaginat, a simțit un fior prin tot trupul.

A parcat mașina, și-a luat gentuța în care avea o periuță de dinți, un pieptăn, un parfum, niște loșiumi și o pereche de chiloți. Asta era tot ce i se spusese să-și aducă de-acasă.

Simțea aerul cald al nopții pe pielea înfiorată, în timp ce stătea în fața ușii, neștiind exact unde să bată. Cu siguranță știau că e acolo, de vreme ce îi deschise cineva poarta. A mai așteptat câteva momente, apoi a ridicat mâna să ciocăne, dar s-a oprit, încă nesigură, în timp ce imaginația îi lucra mai departe, încercând să-și închipuie ce va găsi dincolo. Visele mai nebunești

aveau să i se împlinească, probabil. Iar gândul că e pe cale să facă ceva interzis, ceva foarte rău, a tulburat-o și a excitat-o.

A tras adânc aer în piept și parfumul sărat al oceanului i-a umplut plămânii. A ridicat mâna din nou. Ușa s-a deschis brusc și a luat-o prin surprindere. În fața ei stătea Robert sau Maestrul Robert, așa cum trebuia să se obișnuiască să-i spună. Arăta bine, era elegant și purta același gen de pantaloni bine croiți, negri, și o cămașă albă cu mânecile suflecate. I-a zâmbit cald, iar pielea de la colțul ochilor negri și tăioși ca oțelul i s-a strâns și ei i s-a părut că e mulțumit de ce vede.

Imediat s-a simțit eliberată și a năpădit-o o căldură stranie. Era bucuroasă că, în ciuda emoțiilor, se hotărâse să vină.

– Bine ai venit, Cassandra!

A ridicat mâna și a mângâiat-o pe obraz, o atingere blândă, atât cât să-i înfioare ușor pielea, dar ea a simțit imediat că ia foc, de parcă degetele lui ar fi atins-o între picioare, nu pe față.

Apoi el și-a așezat mâna pe umărul ei și a apăsat puțin.

– În genunchi!

Tonul i se schimbase. Era mai dur și, totuși, lipsit de cruzime. Iar ea a rămas nemișcată acolo, în prag, parcă nevenindu-i să creadă că totul va începe așa curând.

El și-a strecurat mâna pe gâtul ei, la ceafă, și a împins-o hotărât, dar fără brutalitate:

– Acum, Cassandra!

Și-a aruncat geanta, dorind să se supună, dar simțindu-se înspăimântată de repeziciunea cu care se întâmpla totul. Ochii i s-au umplut de lacrimi. L-a privit sălbatic.

Apăsarea mâinii ia devenit mai puternică, iar privirea bărbatului, puternică și tăioasă, a țintuit-o.

– Nu sunt obișnuit să repet, i-a spus și cuvântul urniător a sunat aproape ca o poruncă. Acum!

Înlăuntrul ei s-a rupt ceva și a cedat. S-a așezat în genunchi. Lespedea de piatră a trosnit când a atins-o, dar ea nu vedea nimic altceva decât ochii lui. Privirile îi erau poruncitoare, dar nu fără blândețe. Părea mulțumit de reacția ei supusă. Mulțumit, dar fără nicio urină de infatuare. Nu-și imaginase că el e exact genul de bărbat de care are nevoie.

Brusc a simțit că-și scapă de sub control. Că nu mai răspunde de ea. Chiloții cei negri, pe care și-i pusese special pentru această ocazie i s-au făcut learcă în momentul în care a simțit pământul sub genunchi. Nu se așteptase să aibă o reacție atât de puternică la un lucru atât de simplu. Dar era prea mult în clipa aia ca să stea să se gândească.

– Foarte bine, a spus el și i-a mângâiat părul. Acum o să mă urmezi, dar fără să te ridici.

Ideea i s-a părut de-a dreptul alarmantă și în orice alte împrejurări s-ar fi simțit jignită, dar acum ceva îi șoptea că trebuie să aibă încredere și să înțeleagă că acolo așa se petrec lucrurile. Și o parte din ea chiar se

bucura pentru că i se părea ca o rugăciune să stea în genunchi pe podea.

El s-a aplecat și a luat de jos geanta pe care ea o scăpase, apoi i-a făcut semn să vină spre hol și a închis ușa în urma ei. Apoi s-a întors și a luat-o înainte.

S-a dus după el. Nu era loc de întrebări. Bărbatul nu s-a uitat nici măcar o clipă în spate. Purta niște pantofi negri ce păreau foarte scumpi, iar ea era atât de atentă la picioarele lui, încât nici n-a băgat de seamă plăcile de teracotă pe care se târa.

A mers așa pe hol, în jos, apoi a luat-o la stânga și a intrat într-o încăpere unde pe jos era un covor persan, în nuanțe întunecate de roșu, negru și coral. A dus-o în mijlocul camerei. N-a îndrăznit să-și ridice privirile spre el.

Era extrem de confuză, dar savura momentul. Chiar era acolo! În genunchi, la picioarele bărbatului care avea să-i fie maestru. A simțit cum creierul i se aprinde la acest gând. În sfârșit, exista cineva pe care simțea că l-ar putea satisface. Îi venea să plângă. Apoi i-a simțit din nou mâna pe ceafă și i-a auzit glasul moale:

– Acum o să te leg la ochi.

Un val de dorință i-a inundat trupul la acest gând. Iar când eșarfa neagră și moale i-a acoperit ochii, bine strânsă, s-a scufundat cu totul în el. Fiecare nerv din corpul ei parcă s-a trezit la viață, aprins de dorință și de așteptare...

A ajutat-o să se ridice, ea s-a clătinat puțin, dar el a sprijinit-o. Vocea lui era la fel de liniștită, dar puternică.

– Stai cuminte, Cassandra, acum o să rămâi goală.

A simțit niște mâini care-i scot hainele. Mâini de femeie avea să descopere imediat, când i-au atins pielea. I-au descheiat încet nasturii de la bluză și au lăsat-o să-i alunece pe umeri, apoi a urmat fusta, iar ea și-a dat seama că erau mai multe femei.

A respirat adânc când i-au scos sutienul. Sfârcurile i-au tresărit imediat și i s-au întărit și mai mult când a simțit o atingere ușoară peste ei, din greșeală, s-a gândit.

I-au scos și chiloții, iar acum stătea acolo goală, purtând doar o pereche de ciorapi lungi și pantofii negri, cu tocuri înalte. Fără să înțeleagă de ce, eșarfa care-i acoperea ochii îi dădea un sentiment de bine, o făcea să nu-i mai fie așa frică.

A simțit un deget strecurându-se pe sub elasticul de la ciorap.

– Minunat! a șoptit Maestrul Robert lângă obrazul ei și respirația lui era caldă și parfumată. Îmi place că părul tău de aici e puțin mai închis la culoare decât cel de pe cap. Arată excelent pe pielea albă. Știi că se spune că vrăjitoarele aveau părul roșcat, exact ca al tău... Roșcat, lung și sălbatic? Ai putea vrăji pe oricine cu un păr ca ăsta. Și cu ochii tăi verzi ca smaraldul, ascunși în spatele eșarfei. Arăți ca o zeitățe celtică din Antichitate.

Inima i-a tresărit, încântată că el e mulțumit de ea. Apoi a simțit din nou atingeri feminine, degete mângâindu-i pântecul, clavicula, furișându-se pe spate, pe

șira spinării. Nu-și dădea seama clar câte erau. Două? Trei? Poate mai multe. Pe urmă i-au atins sânii care au început s-o doară. A tresărit puțin, dar mâna s-a retras imediat.

– Nu, Cassandra, i-a auzit imediat vocea, de data asta mult mai dură. Trebuie să rămâi nemișcată când ești examinată, în caz că nu ți se cere altceva. Ai înțeles?

– Da, domnule.

Aproape că nu i-a venit să creadă că ea cu gura ei a rostit cuvintele.

„Examinarea“ a continuat. A simțit mângâieri, atingeri, degete care o ciupesc delicat ici și colo, pe burătă, pe coapse, pe fund, pe gambe sau pe brațe... Apoi, mâinile lui i-au depărtat coapsele și vocea lui i-a ordonat să desfacă picioarele. Mâna lui, mai mare și ceva mai aspră decât cele de femei, deși destul de fină pentru o mână de bărbat, i-a înfiorat ușor părul pubian. Cea mai scurtă atingere, cât și-a strecurat un deget în ea, a fost un adevărat șoc, care a reverberat în toată ființa ei, aducând-o aproape în pragul orgasmului.

El și-a retras degetul aproape instantaneu și a lăsat-o tremurând și cu răsuflarea tăiată.

– Luați-o!

Cum adică? Și unde s-o ducă? Departe de el? Unde să fie dusă, în starea aia de chinuitoare deșteptare a simțurilor?

Mâini de femei au împins-o imediat și a simțit sub călcâie o dușumea tare. La un moment dat, a luat-o la

stânga, apoi la dreapta și au ajuns într-o încăpere în care tălpile i s-au cufundat în moliciunea unui covor. Ciorapii și pantofii i-au fost scoși rapid și a fost apoi împinsă spre o ușă.

Diferența de temperatură era evidentă. Aerul era cald și umed și mirosea delicat a parfum de liliac.

– Și acum... ce urmează? a întrebat ea, dar o mână i-a acoperit imediat gura, iar ea a înțeles că nu trebuie să vorbească.

Două perechi de mâini au ajutat-o să-și ridice picioarele peste ceea ce a recunoscut a fi marginea unei căzi de baie, apoi și-a lăsat trupul să se cufunde în apa caldă și parfumată.

Senzația era minunată pe pielea încinsă și la fel de plăcute erau atingerea moale a degetelor lor și lunecarea buretelui plin de gel cu care îi spălau corpul. Toate simțurile păreau să reacționeze mai intens ca niciodată. Având ochii acoperiți, îi era simplu să se lase în voia acelor femei, oricine ar fi fost ele. Era suficient să știe că cel care o dăduse în grija lor era Maestrul Robert.

Începea să înțeleagă în ce scop o legaseră la ochi. Întâi, ca să o elibereze de orice urmă de responsabilitate, iar apoi, ca să fie atentă numai la propriul ei trup, la propriile simțuri. Acționa ca o vrajă...

Au împins-o ușor, până când capul i s-a odihnit pe ceva ce i s-a părut a fi un prosop rulat și imediat un șuvoi de apă i-a îndepărtat săpunul de pe corp. Își imagina cum arată dușul, strălucitor și cromat.

Apa i-a atins pieptul într-un masaj blând, apoi s-a jucat un pic cu sânii ei. Când a simțit jetul pe sfârcurile excitate, aproape a țipat, dar imediat atingerea s-a mutat spre alte zone.

Nu i-a luat mult să-și dea seama că poate simți șuvoiul chiar și sub suprafața apei din cadă. A coborât ușor sub sâni, pe burtă, apoi tot mai jos, pe coapse, relaxându-i mușchii încordați de acolo.

Pe urmă le-a simțit din nou mâinile, depărtându-i coapsele, în așa fel încât jetul de apă să ajungă direct pe sex. Aproape imediat și-a pierdut controlul și și-a dat drumul, iar orgasmul a fost atât de puternic că a trebuit să țipe și tot corpul i s-a cutremurat de spasme. Și chiar în mijlocul orgasmului amețitor, una dintre ele i-a ciupit sfârcurile făcând-o să se arcuiască de durere sub mâinile ei chinuitoare, iar durerea i-a străbătut tot corpul, intensificându-i orgasmul până când plăcerea a devenit dureroasă.

Când s-a sfârșit, de pe buze i-a scăpat un suspin și fără să vrea a șoptit: „Mulțumesc!“

Din nou, o mână i-a acoperit gura imediat, dar de data asta a zâmbit. Se simțea minunat, era recunoscătoare. Recunoscătoare pentru plăcerea pe care acele mâini de femei i-o dăruiseră, dar și pentru că o făcuseră să simtă, în sfârșit, că aparține cuiva, că e parte din ceva... Și, în același timp, vechiul ei sentiment de vinovăție s-a ivit de undeva dintr-un ungher întunecat al minții. Dar știa că Maestrul Robert avea

s-o curețe de păcate, ceea ce Biserica, spovedania sau rugăciunea nu reușiseră niciodată.

Nu se mai rugase de la 9 ani, când fratele ei mai mare și idolul ei fugise de acasă, lăsând-o pe ea singură să se lupte cu educația strică primită de la părinți, cu nevoia lor de a avea întotdeauna totul sub control. Iar aici simțea că, în sfârșit, poate să renunțe de bunăvoie și să nu mai fie stăpână pe situație, fără s-o oblige nimeni, simțea că împlinește cercul în cel mai frumos mod cu putință.

Un timp au lăsat-o să stea liniștită în apa caldă din cadă. Le auzea că se agită prin cameră, dar n-avea nici cea mai vagă idee ce ar putea face. Era prea amețită ca să-i pese cu adevărat. Apoi au ridicat-o din cadă, i-au șters corpul cu grijă și i l-au spălat atât, încât i se părea că ar trebui să sclipească... Au început s-o ungă cu loțiune și aproape că a fost mai mult decât putea suporta, mâinile lor delicate alunecându-i pe corp. Dar când a gemut ușor, una dintre ele a ciupit-o cu putere de braț, ca o mică pedeapsă, pe care a resimțit-o asemenea unei porunci fără cuvinte.

Curând au terminat și a fost din nou condusă în încăperea cu covorul de pluș. Au așezat-o pe marginea unui pat și au întins-o peste o grămăjoară de perne.

Când a simțit atingerea rece și metalică a unei cătușe peste încheietura mâinii, prima reacție a fost să se lupte să scape, dar apoi s-a liniștit. La urma urmei, de asta venise aici... Totuși, la cea de-a doua cătușă a avut un adevărat moment de panică.

Își auzea răsuflarea înspăimântată. Brusc s-a înroșit și a început să tremure din toate mădularele.

Mâinile lor blânde au început s-o alinte, să-i maseze umerii și brațele. Una dintre ele i-a șoptit „Șșșt! N-ai de ce să te temi. Ești în casa Maestrului. În mâinile lui ești în siguranță.”

S-a liniștit. Minte i se încetșase, era confuză și total epuizată, de parcă tot ce se întâmplase era prea mult pentru o singură seară. Legată de pat, s-a relaxat acolo pierdută printre perne și a adormit. A visat cizme de piele neagră și legături de sfoară complicate. Și un bărbat fără chip care-i împărtășea și-i satisfăcea cele mai adânci și mai întunecate dorințe.

Când s-a trezit, era tulburată. Oare cât timp dormise? I-a luat câteva clipe să-și dea seama unde se află și că e întuneric, pentru că încă era legată la ochi. S-a întrebat dacă face parte din plan. S-a gândit că e posibil ca Maestrul Robert s-o fi vrut puțin dezorientată și amețită, fiindcă așa ar fi ceva mai docilă. Ceea ce se și întâmplase...

Era calmă în timp ce stătea acolo pe pat și se întreba cum de ajunsese acolo, în această situație. La cărțile pe care le scrisese, la anii de singurătate, la nevoia ei de a se izola, care o ținuse atâta vreme departe de oameni. Întotdeauna se simțise altfel, însingurată în dorințele ei întunecate. După această primă seară într-un loc în care visele ei erau înțelese, era împăcată cum nu mai fusese niciodată.

Nu știa ce-o să i se întâmple azi sau mâine. Dar aproape că nici nu conta. Tot ce conta era că e acolo și știe deja că este dispusă să îndure și să se supună la orice i-ar trece prin cap Maestrului.

Zgomotul ușor al unei uși care se deschide a trezit-o la realitatea din jur. Imediat a simțit pe corp aceleași mâini feminine și delicate, cel puțin patru, care au început s-o atingă și s-o ciupească de coapse, apoi s-au strecurat sub ea și au ciupit-o de fund. La început, ciupiturile n-au fost prea puternice, mai degrabă i-au atârnat simțurile, dar destul de repede au devenit de-a dreptul dureroase și s-au transformat într-o adevărată avalanșă, provocată de niște degete chinuitoare.

A început să se frece. Nu se putea abține. Respirația i-a devenit un gâfâit ascuțit. Degetele lor mici îi stârneau durere, dar în același timp o excitau și se simțea udă ca o pisică în călduri, exact atât cât trebuia. Chiar dacă se zvârcolea ca să scape de mâinile lor, corpul i se arcuia spre ele, cerând mai mult.

A avut un moment de pasiune autoindusă, când, amețită de plăcere, s-a întrebat dacă e posibil să-și dea drumul doar din asta. Și a simțit că ar putea... Numai dacă i-ar atinge și sânii și dacă degetele lor chinuitoare ar coborî între coapse.

Se zvârcolea în stare de excitație maximă, gâfâind între durere și plăcere, când, brusc, s-au oprit.

De-abia mai putea să respire. Era exact ceea ce-și dorise, ce așteptase, ce căutase. Sângele îi alerga fierbinte prin vene și venea să se odihnească la suprafață, sub pielea sensibilă și chinuită. Niciodată nu se simțise atât de vie, de sexuală. Atât de excitată.

Și știa că e doar începutul.

Cătușele i-au fost desfăcute de pat, deși i le-au lăsat mai departe prinse de încheieturi și au ridicat-o în picioare. I-au dus mâinile la spate și i le-au încătușat.

Câteva momente au lăsat-o singură, apoi i-au pieptănat părul cu mare grijă. Chiar și asta i s-a părut un gest plin de senzualitate. Pe urmă, a fost din nou condusă.

Au coborât pe hol, au cotit de câteva ori și i s-a părut că ar putea fi aceeași cameră cu covor persan în care se târâse în genunchi la sosire.

Una dintre femei a apăsat-o puțin pe ceafă, exact ca Maestrul Robert, și a știut că acum trebuie să-i îngenuncheze la picioare, în timp ce o alta i-a susținut brațul.

I-a simțit parfumul puternic, masculin, imediat ce a intrat în încăpere. Dar mai era un parfum, mai întunecat, cu iz de lemn și de pământ. Încântător. Oare cine mai era acolo?

Mâinile cunoscute deja au atins-o din nou și a fost dusă brutal spre poala Maestrului. L-a recunoscut după parfum și după șoldurile puternice. Sâni ei goi au nimerit peste pantalonii de lână și, înainte să aibă timp să-și dea seama cât de aproape e de el, bărbatul a spus calm:

– Acum am să te bat peste fund.

Loviturile au început imediat, întâi usturând-o. Dar a fost de ajuns, când și-a dat seama că e prima bătaie pe care o primește de la el, ca să înceapă să tremure și s-a udat atât de tare, încât îi era teamă ca nu cumva lichidele aduse de excitare să înceapă să i se scurgă dintre

coapse. Și, fără să vrea, în minte i-au revenit bătăile de acum mulți ani și nuiua de lemn mânuită de preotul bătrân, care conducea școala la care mergea ea. Era taina ei bine păstrată că-i plăcea încă de-atunci durerea care se revărsa, în toată inocența, prin chiloțelii de bumbac alb.

Maestrul s-a jucat cu pielea ei într-un tempo care a crescut treptat. Durerea s-a intensificat și, dincolo de ea, Cassandra era conștientă doar de sunetul pe care-l făcea palma lui când îi lovea carnea, de zvâcnetul fierbinte din sex și de coapsele lui puternice, a căror formă o simțea prin textura pantalonilor.

Lâna îi irita puțin sfârcurile care i se întăriseră ca piatra și o dureau. El s-a oprit o clipă și ea a crezut că s-a sfârșit, dar imediat a simțit o lovitură atât de puternică, încât i s-au umplut ochii de lacrimi.

A țipat și l-a auzit cum șoptește satisfăcut:

– Așa da!

Iar pe celălalt bărbat din încăpere l-a auzit râzând încântat.

Apoi loviturile au devenit tot mai puternice. Îi plesnea pielea deja sensibilă și dureroasă cu tot mai multă forță, iar ea simțea că o arde. Flăcările parcă o ardeau peste tot și se i strecurau pe sub piele ca niște săgeți ascuțite, pătrunzându-i în fiecare celulă. Când a început să se frece de el, i-a poruncit să stea liniștită, dar cum ar fi putut? Între impulsul de a scăpa de durere și reacția irațională de plăcere, care o atrăgea spre el, îi era imposibil să nu se miște.

Ploaia de lovituri s-a intensificat, cu furie, căzând peste fundul și peste partea de sus a coapselor, atât de repede, încât n-avea timp să-și tragă sufletul de la o palmă la alta. Era vag conștientă de faptul că mintea începe să i se întunece, până când a devenit cu totul doar trup, nu mai gândea, doar simțea, și în curând n-a mai putut face diferența dintre durere și plăcere. A simțit că ametește.

Când el s-a oprit, Cassandrei îi venea să plângă. Nu știa de ce. Pentru că o durea... încă. Pentru că-i era atât de recunoscătoare. Pentru că voia mai mult...

El a mângâiat-o blând pe pielea înfierbântată, șoptindu-i:

– A fost foarte bine, Cassandra. Sunt foarte mulțumit!

Atunci a început să plângă. Nu s-a mai putut abține.

Nu-i trecea prin cap ce-ar putea să urmeze. De fapt, avea mintea golită de gânduri. Era fericită, epuizată și fierbinte. Și aproape îndrăgostită de mâinile Maestrului Robert care o torturaseră până atunci.

A împins-o ușor până când a ajuns în genunchi pe covor și i-a scos cu blândețe legătura de pe ochi. A clipit de mai multe ori până s-a obișnuit cu lumina și apoi l-a văzut...

Străinul avea un chip întunecat și era cu adevărat frumos, stătea într-un fotoliu de piele și o privea cu atenție. Avea părul negru și pielea bronzată. Forma feței trăda forță și obrajii lui erau genul care-și păstrează

asprimea și masculinitatea chiar și după un bărbierit proaspăt. Gura sălbatică și senzuală a făcut-o să-și dorească să i-o atingă cu vârful degetelor, să-i simtă moliciunea buzelor și să-l sărute. Sexul i-a tresărit imediat. Bărbatul a atras-o din prima. Oare să îndrăznească să-l privească în ochi?

Când a îndrăznit, și-a dat seama că are ochi cafe-nii, de culoarea whisky-ului sau poate o nuanță ceva mai închisă. Părul i-a alunecat ușor și el l-a îndepărtat cu mâna, care ei i s-a părut mare și pricepută. Oare cum i-ar fi simțit atingerea pe pielea ei încinsă?

Inima i-a bătut să-i spargă pieptul când s-a gândit.

Cine era acest om? Venise acolo doar ca să se uite? Nu suporta ideea că s-ar putea ca mâinile lui să n-o atingă niciodată, că s-ar putea să nu-l mai vadă niciodată. Era de o frumusețe irezistibilă, fascinantă, cu ochi întunecați, hipnotici.

El s-a aplecat puțin spre ea și a luat-o prin surprindere când și i-a șters lacrimile care-i rămăseseră pe obraji, ca unui copil înspăimântat. Așa se și simțea. Atât de vulnerabilă, încât era speriată de moarte.

Dar încă avea nevoie de atingerea lui. Avea nevoie de mâinile cuiva să-i atingă corpul și să i-l relaxeze. Mai ales acum, când se uita în ochii lui calmi și care păreau să-i pătrundă tot trupul. Dar presupunea că asta n-avea să se întâmple.

– Te-ai descurcat bine, Cassandra, i-a spus din nou Maestrul Robert, întrerupându-i fantasma. Ar trebui să fii detensionată și mai deschisă acum. Am dreptate?

N-a putut decât să aprobe dând din cap.

– E absolut normal. Este un efect al adrenalinei și al endorfinelor eliberate de corpul tău. O să te simți foarte obosită. O să mă asigur că te odihnești cum trebuie și pe urmă o să primești un mic dejun sățios. Uite, să nu-ți fie frig.

I-a așezat pe umeri o pătură moale și apoi i-a apropiat de buze un pahar cu apă, ca să poată sorbi o înghițitură. Se simțea ocrotită. Un timp au rămas tăcuți, lăsând-o să viseze, prin pâcla plăcută în care endorfinele și starea de maximă excitație împlinită îi purtaseră gândurile, la ce avea să urmeze și să se întrebe cine era celălalt bărbat. Nimeni nu părea să aibă de gând să o prezinte. După ceva vreme, și-au făcut apariția și femeile, care s-au așezat în șir lângă fotoliul din piele al Maestrului, iar Cassandra le-a văzut atunci pentru prima dată.

Toate trei erau încântătoare, goale, doar cu un fel de colan la gât. Două erau blonde. Una, înaltă și unduioasă, cu niște sâni mari și frumoși și un păr deschis, răsfirat senzual pe spate. Cealaltă era o femeie micuță, cu un trup perfect proporționat. Părul auriu, ondulat, și gura roz, ca de copil, îi dădea un aer de păpușă. Sexul îi era complet ras și așa părea și mai descoperită, și mai vulnerabilă. Dacă n-ar fi fost sâni mari și pietroși și sfârcurile de un roșu întunecat, în care atârnavau niște inele fine, din argint, ai fi zis că arată chiar ca un copil.

Cea de-a treia femeie era de-a dreptul minunată. Părea japoneză, iar părul lung și frumos îi ajungea până la talie. Pielea aurie era fără cusur. Avea un tatuaj neobișnuit, cu un dragon desenat în stil japonez clasic, în negru și auriu. Desenul pornea de pe șoldul drept și urca pe spate. Coada dragonului, lungă, se încolăcea în jos, pe piciorul stâng, și îi ajungea până la gleznă, fiind lucrată până la cele mai mici detalii.

Chipul îi era ca o mască în perfecțiunea lui. Ochii migdalați erau cafeniu intens, cu ape adânci, umbriți de gene lungi, iar buzele perfect conturate și vișiniu-roșcate se potriveau cu nuanța sfârcurilor mici și rozalii.

Fascinată imediat de ea, Cassandra se întreba dacă e una dintre femeile care se ocupaseră de ea.

– Mika, a strigat-o Maestrul pe feineia tatuată, condu-o pe Cassandra înapoi în camera ei.

Nu s-a deranjat să i le prezinte și pe celelalte două, care stăteau cuminți, cu mâinile strânse la spate, cu capul plecat și cu ochii ațintiți în podea.

Maestrul a ajutat-o să se ridice, iar Mika, surprinzător de puternică, i-a prins cotul și a îndrumat-o printr-un coridor.

Nu suporta gândul că a trebuit să plece de lângă bărbatul frumos, cu chip întunecat. Fără un cuvânt, fără să știe cine e. Și cu urmele lăsate de palmele Maestrului Robert pe trup, făcând-o să treacă de dorință. Să fie dusă de acolo așa, pur și simplu!

Fără să vorbească, Mika a condus-o înapoi în cameră și pentru prima dată Cassandra a văzut cum

arată încăperea. Era mai plăcută decât își înmaginase când fusese legată la ochi și se cufundase în somn seara trecută. Pereții cu stucaturi se înălțau spre tavan, iar un colț era ocupat de un șemineu. Aceleași ferestre arcuite pe care le văzuse de afară erau acoperite de obloane grele, din lemn. În încăpere se lăfăia un pat uriaș, cu baldachin, o piesă de mobilier pe care a recunoscut-o ca provenind, cel mai probabil, din Spania, un adevărat obiect de artă, cum era și biroul mare, așezat în alt colț. Materialul folosit la baldachin, mătase și catifea în nuanțe de auriu, castaniu și roșu, era la unison cu aerul somptuos al încăperii.

Celelalte obiecte de mobilier tipice pentru diverse jocuri sadomasochiste: o băncuță specială pentru ședințele de *spanking*, îmbrăcată în piele – a recunoscut-o din poveștile pe care le citise – și așezată la piciorul patului; pe unul dintre pereți era o ramă grea, din lemn, de care erau prinse câteva seturi de inele metalice, de care atârnavă cătușe de piele. Numai la gândul că dormise într-o cameră cu asemenea obiecte s-a înfiorat de plăcere.

Mika a îndrănit-o încet spre marginea patului. Dar, când a vrut să se întindă pe spate, a tras-o repede de mână, ceea ce însemna că trebuia să rămână așezată în fund. Apoi, însoțitoarea ei a părăsit camera, aruncându-i o ultimă privire peste umăr.

Cassandra a așteptat. Simțea împunsături în fund, după ședința de *spanking* oferită mai devreme de Maestrul Robert, și marginea patului îi întărea durerea.

Ar fi vrut să se întindă puțin să se odihnească. Dimineața asta atât de plină o obosise teribil. Și erau atât de multe lucruri la care trebuia să se gândească, încât nici nu știa de unde să înceapă.

Trăise cu acest vid în ea de atât timp, simțise astfel de dorințe încă din copilărie. Își amintea să fi avut vreo 12-13 ani când a fost pentru prima dată conștientă de dorințele ei sexuale, atunci când primise pedeapsa să fie bătută cu nuiua de preot sau de una dintre maicile supraveghetoare. Și, odată conștientă de ce vrea, nicio relație cu vreun adolescent bădăran nu i-a putut satisface nevoia care striga în ea.

La fel s-a întâmplat și cu iubiții din timpul facultății. Când l-a rugat pe unul s-o bată la fund, tipul i-a spus că e o ciudată și n-a mai căutat-o niciodată. Și chiar așa s-a crezut și ea multă vreme: o ciudată. Era o adevărată eliberare să descopere pe internet sau în cărți că mai există oameni ca ea. Ființe cu asenienea dorințe întunecate, cu aceleași nevoi sexuale.

Dar acum știa foarte bine ce-și dorește și se pare că era pe cale să și primească, și încă așa cum nu-și imaginase că ar fi posibil.

Era o adevărată revelație. Devenise conștientă de toată greutatea a ceea ce i se întâmpla abia când stătuse în poala Maestrului, ceva mai devreme, când îi aplicase bătaia la fund. Nevoia de a i se supune, pe care o simțea în preajma lui, era mult mai mult decât visase vreodată că i se poate întâmpla. Sentimentul că ea renunță la orice control. Se simțea mai femeie decât oricând. Și

începuse să se simtă mai confortabil cu toate dorințele ciudate care o bântuiseră de când se maturizase.

Și mai apăruse și străinul misterios. O să-l mai vadă vreodată? Și cum se face că, printre atâtea lucruri noi care au bombardat-o în ultimele ore și cu atâtea descoperiri despre sine, nu putea să-și scoată din minte chipul lui? Nici măcar atunci când își amintea senzația minunată pe care i-o lăsaseră pe piele mâinile Maestrului chinându-i carnea și nici măcar când retrăia sentimentul de eliberare pe care i-l dăruise amestecul extraordinar de durere și plăcere. Nimic nu-i putea alunga din gând chipul lui.

Într-un târziu, Mika a revenit cu o tavă pe care i-a așezat-o în poală. Un mic dejun continental aștepta pe porțelanuri albe, dintre cele mai fine, cu o margine trasată elegant cu negru. Pe tavă erau un croasant, câteva fructe tăiate, o cutie cu iaurt și o cană cu ceai.

Și-a dat seama brusc că e înfometată și a mâncat tot de pe platou, în timp ce micuța japoneză o aștepta în tăcere lângă ușă. Când a terminat, Mika i-a luat tava și a împins-o spre baie. La întoarcere, a observat că tava dispăruse, iar femeia a dus-o spre pat, i-a prins din nou cătușele de inelele metalice cu care era prevăzut și a lăsat-o singură cu gândurile ei.

A urmat un nou moment de panică, imediat ce s-a trezit singură și vulnerabilă. S-a zbatut să scape, dar normal că legăturile n-au cedat. Ideea că, de fapt, n-are cum să se elibereze aproape că a liniștit-o și, în timp ce se cufunda neajutorată în somn, s-a gândit la străinul

misterios. La trăsăturile lui puternice, la ochii cafenii, strălucitori, la atingerea lui blândă atunci când îi ștersese lacrimile de pe obraz. Ce gest neobișnuit! Ce om neobișnuit! Chiar și acum, trupul ei ducea dorul atingerii lui, al prezenței lui.

Trebuia neapărat să-l revadă. Dar cum? Nici măcar nu-i era îngăduit să-i afle numele. Iar sentimentul de neajutorare, de lepădare de orice urmă de putere încă îl resimțea ca pe o eliberare. Totuși, îi aducea și o suferință de care știa că nu va putea scăpa până n-o să-l vadă iar.

*M*ika a trezit-o tandru pe Cassandra, după care a fost din nou hrănită și pe urmă îmbăiată de cele două blonde, în timp ce soarele de după-amiază târzie se insinua prin ferestrele acoperite. Mâinile lor blânde și grijulii au fost ca un balsam pentru pielea ei sensibilă. Iar pe fund, care încă o durea și la cea mai fină atingere, au uns-o cu o cremă de lavandă foarte răcoritoare.

Acum nu mai era legată la ochi, așa că le-a putut privi în timp ce-și fac treaba. Deși nu se simțise niciodată atrasă de o femeie, și-a dat seama că pe ele le privește cu alți ochi. Cea mai înaltă avea niște sâni absolut minunați. Erau mari și se legănau când se apleca spre ea, iar sfârcurile de un roz pal se întăreau vizibil când atingeau pielea Cassandrei. Și-a dat seama cu surprindere că ar vrea să-i frământa puțin carnea.

Cea mai mică avea un chip încântător. Sâni erau mici, dar potriviți cu statura ei. A observat din nou că are sexul ras complet, dezvăluindu-și ademenitor pliurile ca de catifea.

Când au condus-o înapoi în camera ei, se simțea din nou teribil de excitată. Din cauza înfățișării lor, din cauza senzației pe care i-o lăsaseră mâinile lor pe piele, din cauza întregului aer de ritual cu care se desfășura totul. Baia, comportamentul față de ea... ca față de un obiect: unul prețios, dar tot un obiect.

Îi plăcea la nebunie.

Mika a venit cu o tavă de lemn plină cu cosmetice și a așezat-o pe Cassandra pe un scăunel lângă fereastră. Aproape o jumătate de oră s-a ocupat de fața ei, apoi a trecut la păr. Când a terminat, a dus-o în fața oglinzii care atârna pe perete, ca să se privească.

O schimbase cu totul. Părul i se așeza pe umeri în bucle roșcate, iar o parte era prins sus, în creștet, în zuluși delicați, cu agrafe decorate cu fluturi mici, aurii. Îi machiase ochii verzi tot cu nuanțe de auriu și folosisse o pudră asemănătoare ca să-i accentueze pomeții, clavicula și vârful sânilor. Buzele erau date cu ruj roz și, peste el, cu un gloss tot auriu strălucitor. Arăta exotic așa cum era aranjată acum.

Când Mika s-a așezat în spatele ei și a cuprins-o cu brațele, Cassandra i-a simțit parfumul. Ceva floral, ușor și curat. Apoi femeia a atins-o cu mâinile delicate și micuțe pe burtă și ea a rămas în așteptare. I-a prins în jurul taliei un lănțișor din aur, fragil, iar în chipa aia a simțit împunsătura dorinței. O nevoie disperată de mâinile ei pricepute.

Dar instantaneu atenția i-a fost atrasă de lănțișorul care se răsfrângea în oglindă. O făcea să arate cu

totul altfel. Sau poate să simtă altfel. Mai bine aranjată, pusă în valoare. Dar în același timp supusă, aparținând cuiva. Un fior i-a străbătut corpul și sexul i-a pulsă de dorință.

A întâlnit în oglindă privirea lui Mika. Era în spatele ei și a observat un zâmbet vag ițindu-se la colțul buzelor ei grave. Cassandra i-a răspuns tot cu un surâs. Nu s-a putut abține.

Ochii li s-au întâlnit în apele oglinzii. Mika și-a strecurat încet o mână spre sânul ei și i-a pișcat sfârșul stâng destul de tare cât s-o doară. A zâmbit mai tare când Cassandra a gemut.

S-a umezit pe loc.

Ce era cu dorința asta bruscă pentru atingeri feminine? Să fi fost atracție față de o altă femeie sau mai degrabă totul se întâmpla din pricina atmosferei încărcate de senzualitate? Dar n-a avut timp să se gândească, pentru că Mika a îndemnat-o să iasă.

Când au trecut de ușa încăperii pe care Cassandra o credea un fel de cameră de zi, însoțitoarea i-a dat semnalul deja cunoscut că trebuie să îngenuncheze și a lăsat-o acolo, în prag, așezată în genunchi. Curioasă, a cercetat cu atenție încăperea, a observat decorul elegant, lumina slabă, ca de chihlimbar, răspândită de cele câteva lămpi dinăuntru, și în nări i s-a insinuat un miros vag de whiskey de calitate.

Maestrul Robert stătea în fotoliul lui de piele maro, cu o gleznă așezată odihnitor peste celălalt

genunchi, într-o atitudine care trăda o siguranță perfectă. A surâs când a văzut-o în dreptul ușii.

- Foarte frumos, Cassandra! Aurul ți se potrivește. Vino!

L-a ascultat și a înaintat în genunchi, fără ca măcar să-și sprijine mâinile de podea. Le ținea strânse la spate, sperând că așa o să-l mulțumească. S-a oprit în mijlocul covorului persan, chiar în mijlocul desenului. O secundă s-a gândit mândră cât de bine se potriveau podoabele ei din aur cu draperiile de catifea care acopereau ferestrele înalte și cu toate acele culori îmbinate în desenul de pe covor.

Dar unde era celălalt bărbat, străinul ei întunecat? Un ghimpe de dezamăgire i-a împuns stomacul, deși în același timp a străbătut-o o undă de adrenalină. Maestrul Robert era, totuși, acolo. Și, chiar dacă nu simțea pentru el aceeași atracție ca pentru străinul de mai devreme, el era acela care urma s-o instruiască. Numai gândul ăsta și i-a fost de-ajuns ca să-și dorească să-l satisfacă în orice chip. Era suficient de excitant...

- Da, încântător..., a murmurat bărbatul. Acum vreau să te ridici.

S-a ridicat în picioare și o clipă a izbit-o un val de amețeală, care a dezechilibrat-o. Și nu din cauză că s-a ridicat prea repede. Ci pentru că era îngrozitor de excitată și de nerăbdătoare să trăiască tot ce avea să vină. Și peste toate plana prezența atât de puternică a Maestrului, care o privea cu ochii lui inteligenți și cenușii, ce se potriveau atât de bine cu părul perfect pieptănat.

S-a ridicat și el și i-a prins ambele mâini într-una de-a lui și i le-a ridicat deasupra capului, apoi s-a dat un pas în spate. Ea a rămas așa, cu palmele strânse în aer, în timp ce el a mers de jur împrejurul ei, cerce-tând-o cu privirea.

– Acum vreau să duci mâinile la spate, cu pal-mele înlănțuite.

S-a supus, iar mișcarea i-a făcut sâni și mai vizibili. Începuseră deja s-o furnice de dorință, iar sfârcurile i s-au întărit imediat sub privirea lui. Nu se simțea deloc stânjenită. Era ceva care-i dădea un sentiment minunat de libertate la gândul că i se supune lui pe de-a-ntregul. Trupul ei îi aparținea cu totul, orice ar fi vrut să-i facă. Și-a dat seama că asta se întâmplase, de fapt, din momentul când se întâlnise cu el, în cafe-neaua din Santa Monica.

Și-a întins ambele mâini spre sâni și i-a mângâ-iat ușor sfârcurile, care imediat s-au întărit și mai mult și au început să pulseze de dorință. Sexul i-a tresărit instantaneu, lovit de un val fierbinte.

– Înainte să începem, aș vrea să stăm puțin de vorbă. O să-ți pun câteva întrebări. Nu sunt compli-cate, dar sunt destul de intime. Vreau să mi te des-tăinuiești. În timp ce ești goală, vulnerabilă și cu totul în puterea și la porunca mea. Înțelegi? Acum poți vorbi ca să-mi răspunzi.

– Da, domnule, înțeleg.

Dar oare înțelegea cu adevărat? Ce înseamna asta? Inima i s-a tulburat din nou.

– Spune-mi ce anume te-a adus la mine, ce te atrage la acest stil de viață.

Era greu să-și adune gândurile, mai ales în starea de excitație în care era. Dar Maestrul Robert aștepta un răspuns. Iar răspunsul făcea atât de mult parte din ea, încât a avut încredere că gura ei va găsi exact cuvintele potrivite ca să-i exprime gândurile cu care conviețuise de-atâta vreme și care-i erau atât de aproape.

– A început cu mult timp în urmă. Aproape că nu-mi pot aminti momentele dinainte de aceste dorințe, parcă există dintotdeauna...

A făcut o pauză și și-a umezit buzele care se uscaseră brusc.

– Întotdeauna au existat în viața mea oameni care mi-au spus ce să fac și a trebuit să le urmez comenzile orbește, pentru că nu aveam de ales. Acum alegerea îmi aparține. Înțelegeți cât e de important pentru mine?

Ochii i s-au umplut de lacrimi și n-a mai putut vorbi.

– Înțeleg exact, draga mea.

Din nou, valul acela de recunoștință...

– Mi-ai petrecut cea mai mare parte din viață străduindu-mă să-i mulțumesc pe cei care nu puteau fi niciodată mulțumiți, pentru care nicicând nu voi putea fi bună cu adevărat, pentru care nu voi fi perfectă în veci, oricât aș încerca. Iar aici, pentru prima dată, mă simt acceptată așa cum sunt. Pentru mine, e o revelație, deși am simțit cumva că așa o să se întâmple, dacă voi veni să încerc sadomasochismul. Așa credem din cauza tuturor lucrurilor pe care le-am citit despre

asta. Așa îmi spuneau și instinctele, până în străfundul ființei. Nu știu cum altfel să explic.

Maestrul i-a căutat privirea și s-a cufundat în ochii ei.

– Ai explicat perfect, Cassandra.

A zâmbit. Plânsul încă îi dădea târcoale, dar s-a simțit deodată sufocată de fericire când i-a auzit cuvintele, de plăcerea și de extraordinara libertate de a-și fi deschis inima pentru el, așa cum îi spusese.

– Și acum să trecem la întrebări mai concrete, a zâmbit și a întrebat-o cu vocea lui elegantă. Ai încercat vreodată clamele pentru sfârcuri?

– Nu, domnule, i-a răspuns aproape în șoaptă, iar inima și sexul au început să-i freacă instantaneu.

– O să le încerci acum.

În timp ce ea aștepta tremurând, a scos din buzunar o pereche mică de clame. Spre deosebire de cele cromate pe care le văzuse ea pe internet, astea erau aurii și prinse între ele cu un lănișor fin, care se potrivea perfect cu cel pe care-l avea pe talie.

A simțit un fior puternic. Clamele avea niște dințișori metalici, care arătau înspăimântător. Sâni ei și le doreau cu disperare.

A respirat adânc și a așteptat, sfârcurile întărindu-i-se de la o clipă la alta.

A început cu cel drept. I l-a mângâiat, i l-a excitat, i l-a strâns între degete, i l-a chinuit, până când a devenit mai tare ca niciodată. Atingerea degetelor lui i-a reverberat direct în sexul care deja pulsa de dorință. Făcea un efort să nu-și frece coapsele una de alta. Apoi,

strângându-i sfârcul, el a desfăcut clama cu dințișorii ei înspăimântători și a lăsat-o să se închidă dureros peste carnea ei.

Durerea a fost delicioasă, coborându-i prin tot trupul așchii aprinse. Plăcerea a fost la fel de puternică.

Își simțea capul ușor și respirația îi era greoaie, ca un gâfâit. Mâna Maestrului Robert i s-a așezat pe ceafă, liniștind-o.

– Respiră adânc, Cassandra, transformă durerea în plăcere. Trage aer în piept și pe urmă expiră.

A încercat să-i urmeze instrucțiunile, dar senzația era mai puternică decât ea.

– Concentrează-te!

Mâna lui era tot pe gâtul ei și brusc s-a gândit la ea ca la o ancoră puternică în furtuna de senzații. În cele din urmă s-a calmat și a început să respire normal, chiar dacă durerea era tot acolo. Durerea care era, în același timp, și plăcere. Era cu totul altceva decât atunci când îi torturaseră și-i ciupiseră corpul cu degetele și decât sedința de *spanking* susținută de Maestru. Era mai mult și mai puternic, într-un fel.

Senzația îi cam făcuse ravagii în creier.

În timp ce încerca să își pună ordine în gânduri, a apucat-o de celălalt sfârc, a tras de el și i-a prins a doua clamă.

Durerea a fost la fel de ascuțită ca și prima dată. Poate și mai puternică, iar acum, că trupul ei o recunoștea, i-a plăcut chiar mai mult. Respirația iarăși i-a luat-o razna, până să reușească să stabilească un ritm.

Un val fierbinte între picioare a făcut-o să se frece puțin, în ciuda eforturilor de a nu se mișca.

– Stai cuminte, Cassandra.

S-a oprit, a strâns din dinți și a încercat să-și păstreze aucontrolul. Pentru el. Sfârcurile îi ardeau, sexul de asemenea și tot corpul i se sufoca de plăcere. Și de recunoștință.

Lacrimile s-au ivit în cele din urmă și, ignorându-i instrucțiunile de a nu vorbi, a șoptit:

– Mulțumesc, domnule!

Ca răsplată pentru purtarea ei eronată, Maestrul a tras de lăncșorul dintre cele două clame. Ea a țipat, iar el a râs încântat. După câteva clipe a repetat mișcarea.

Ce bărbat rău și încântător!

S-a dat un pas înapoi și a privit-o din nou.

– O să avem oaspeți astă-seară. Mă bazez pe tine că o să te porți ca o sclavă desăvârșită. Sunt câteva reguli pe care trebuie să le respecti. Întâi, nu ai voie să privești pe nimeni în ochi, decât dacă ți se cere. Nu vorbești, dacă nu ai permisiunea. Cât timp stai în picioare, îți ții mâinile strânse la spate, exact ca acum. Și te supui imediat oricărei porunci pe care o vei primi. Când nu ți se spune să stai în picioare, îți iei poziția clasică de supunere. Așază-te în genunchi! O să te instruiesc.

S-a așezat imediat, cu mintea tulburată de toate senzațiile și informațiile noi. Alți oameni vor s-o vadă în postura asta. Poate că o vor atinge ca s-o pedepsească! Și poate că va fi și el acolo, străinul ei cel misterios. A simțit că ia foc la gândul ăsta.

– În genunchi, Cassandra. Așa e bine. Acum, depărtează-ți picioarele și lasă-te pe călcâie. Vreau să-ți așezi mâinile în față, pe coapse, cu palmele în sus. Asta este o poziție bună pentru a implora, pricepi? Capul trebuie să fie plecat și ochii, în podea. Perfect! Foarte frumos!

Era o poziție de supunere oară. O făcea să se simtă minunat de umilă. Tremura de dorință, de excitare și de plăcerea deja recognoscibilă pe care i-o făcea sentimentul de recunoștință.

– Îmi place cum arăți așa. Cred c-am să te las aici, până ce sosesc oaspeții.

A urmat o rafală de panică la gândul că pleacă de lângă ea. Dar a făcut un efort să se calmeze, să se adâncească în ea însăși, în propriile dorințe. Fiecare nerv din corp îi era viu. Bietele ei sfârcuri chinuite plâneau de durere. Sexul îi fremăta de dorință.

A așteptat.

Marcus se plimba de colo până colo prin fața peretelui de sticlă din camera lui din Hollywood Hills. Era prima dată când nu observa priveliștea orașului pe care-l iubea atât de mult. Era prea adâncit în el însuși.

Se simțea confuz și măcinat de gânduri, ceea ce era o noutate pentru el. În general, știa clar ce vrea și era genul de bărbat sigur pe el, care își cunoaște perfect interesul. Lua singur decizii în privința banilor sau a afacerilor, nu le lăsa niciodată în seama echipei de asistenți, așa cum făcea toată familia lui. Dimpotrivă, se

implica activ în tot ce însemna afacerea și venitul lui. După ce murise tiranul de taică-său în urmă cu zece ani, rămăsese singurul stăpân pe propriul destin. Și pe absolut tot din viața lui. La naiba, de fapt își luase în mâini frâiele sorții când avea 15 ani și a plecat din casa lui taică-său ca să locuiască împreună cu Robert, fratele mamei. Și iată că brusc o femeie îi tulbură echilibrul... De ce?!

Era de neacceptat. Trebuia să-și regăsească stăpânirea de sine. Nu era sigur că reușise să-și ascundă bine reacția de Robert. Unchiul lui știa să deslușească perfect limbajul trupului... Iar Marcus salivase imediat ce o zărise pe Cassandra.

Dumnezeule, chiar era o apariție! Cu părul ei roșcat și rebel, cu ochii verzi ca niște smaralde perfecte, ca să nu vorbim de pielea fără cusur, de sâni fermi, cu sfârcurile roz, rotunde și hotărâte, atât de succulente și de îmbietoare. Numai când se gândea la ea i se întărea...

Fata cea nouă a lui Robert. Ar fi bine să nu uite că *era a lui Robert!*

Făcea ture prin cameră. S-a dus la bar, a luat un pahar mare de cristal și și-a turnat câteva degete de whiskey scoțian. Tăria l-a dezmeticit o clipă. Dar i-a amintit că vrea să ia parte la petrecerea dată în cinstea noii sclave în seara aceea, cel mai bine ar fi s-o lase mai ușor cu băutura. Trebuia să fie capabil să-și păstreze controlul. Asta era mantra vieții lui. Și, la naiba, nu avea de gând să-și arate slăbiciunea în fața lui Robert și a celorlalți. Și nu pentru o femeie.

Era el însuși un maestru experimentat, chiar dacă nu avea vârsta lui Robert sau a câtorva dintre ceilalți. Era, totuși, destul de disciplinat. Întotdeauna fusese, de aceea unchiul îl și luase pe lângă el și-l inițiasse în tainele „micul hobby“, cum obișnuia să-i spună, absolut încântător, pe când Marcus avea doar 18 ani.

Acum, la treizeci de ani, Marcus era unul dintre cei mai tineri instructori din grupul lor mic, dar puternic. Un grup aparținând vechii școli riguroase, de Stăpâni și Stăpâne, oameni care s-au conformat, fiind educați potrivit regulilor stricte ale sclaviei sexuale, practicate de sute de ani. O disciplină care cerea control absolut nu doar asupra sclavilor, ci și asupra propriilor nevoi și dorințe.

A înghițit ce-a mai rămas din băutură. Fir-ar să fie! Ar trebui să aibă grijă. Fata cea nouă îi cam aruncase autocontrolul pe fereastră...

Coapsele obosite au început să-i tremure. Și aștepta în continuare. Trecuse probabil o jumătate de oră. Nerăbdarea și frica puneau stăpânire pe ea pe rând. Ce o să i se întâmple astă-seară? O să vină și străinul ei întunecat? Tremurul din coapse s-a transformat imediat într-o dorință care i-a înfierbântat și i-a paralizat tot corpul, numai când s-a gândit la el.

Clamele îi strângeau sfârcurile la fiecare respirație și o durea și mai tare, făcând-o să se concentreze asupra sânilor. Durerea îi amintea în permanență unde se afla și de ce venise aici. Dacă n-ar fi fost clamele, mintea ei ar fi început să rătăcească. Felul în care i se ordonase să stea, poziția de meditație ar fi făcut-o destul de ușor să hoinărească pe cine știe unde cu gândurile. Dar usturimea aia ascuțită o ține bine ancorată în propriul trup. Usturimea și niște unagini debordând de senzualitate, cu bărbatul al cărui chip nu și-l putea scoate din minte.

Dumnezeule, ce bine ar fi dacă diseară i s-ar permite lui s-o bată peste fund! O repriză de *spanking* cu el!

Sexul i s-a strâns de dorință când și-a imaginat mâinile lui plesnind-o peste buci, lovindu-i și chinuindu-i carnea.

O, da!

Ispita de a-și potoli puțin sexul dureros cu mâna era ca o tortură.

Și-a adus aminte de părul lui negru, puțin ondulat și puțin prea lung, fălcile puternice și ochii căprui, cu reflexe aurii. Ar fi putut să-i privească ochii pentru totdeauna.

De pe buze i-a scăpat un suspin. Dorința ei pentru acel bărbat, pentru atingerile lui, era ca o greutate care i se decantase în corp, în sexul ei ud de nerăbdare. Aproape că a făcut o mișcare să-și apropie coapsele.

Zgomot de pași.

Pulsul i-a luat-o razna, inima a început să bată să-i spargă pieptul. Și-a ținut mai departe ochii în jos și a încercat să respire.

Voci de femei și de bărbați. Sosiseră.

Era o senzație ciudată să stea acolo, goală și îngenunchată pe podea, așteptând s-o observe cineva. Cum era posibil să n-o vadă, totuși? Probabil că oamenii ăștia erau obișnuiți cu așa ceva.

Au început să vină și mai mulți oaspeți. Se mișcau pe lângă ea, de parcă ar fi fost un obiect de mobilier, așezată acolo doar ca decor. Dar nu asta-și dorea? Să se piardă, să devină, pe cât posibil, doar un obiect? Inima-i bătea cu putere.

Cu colțul ochilor zărea pantofi scumpi și manșete de pantaloni plimbându-se în jurul ei. S-au turnat

băuturi. Se auzeau cuburile de gheață ciocnindu-se de pahare de cristal. Adulmeca mirosul înțepător de gin de calitate, aroma ceva mai rafinată de whiskey scoțian, parfumul vinului roșu.

Nu își dădea seama de câtă vreme stă acolo, când a simțit mângâierea Maestrului Robert pe ceafă, dându-i părul la o parte. Știa că e el, îi cunoștea deja atingerea și parfumul inconfundabil. A tremurat sub mâna lui.

– Fata mea cea sensibilă! a spus el râzând ușor.

Încet, încet, vocile au început să se stingă și conversația a amuțit. Robert a avertizat-o apăsându-i ușor ceafa.

– În picioare, draga mea!

Ea s-a ridicat încet, avea genunchii ușor înțepenți, iar inima îi bătea să-i spargă pieptul. Trebuia să-i înfrunte pe toți!

Îl simțea pe Maestru în spate. Mâna lui se odihnea pe unul dintre umerii ei, liniștind-o:

– Uită-te, Cassandra, și fă cunoștință cu oaspeții noștri!

În ea s-a dat o mică luptă, apoi a făcut ce i s-a cerut. Și-a înălțat bărbia, a deschis ochii și i-a privit pe toți.

Erau acolo vreo doisprezece oameni, toți foarte bine îmbrăcați, dar fiecare în felul lui. Cu haine create de designerii cei mai pricepuți la piele și fetișuri. Cei mai mulți erau bărbați, dar a văzut și câteva femei. Câteva sclave stăteau în genunchi, în diverse poziții, în jurul camerei. Erau complet goale.

A respirat adânc. Brusc totul i s-a părut cumplit de real. S-a uitat de la un chip la altul, căutându-l pe străin. Nu era acolo.

Era și tulburată, și exaltată. Oaspeții au început din nou să vorbească între ei încetișor. Apoi un bărbat extrem de distins și de bine făcut, cu părul grizonant, s-a apropiat de ea. A zâmbit peste umărul ei, către Robert, și-a imaginat ea. Pe urmă a ridicat un deget și i-a mângâiat unul dintre sâni. Atingerea lui bruscă a luat-o prin surprindere. Și sexul i s-a udat când el i-a ciupit carnea și a durut-o.

– Minunat! a murmurat bărbatul.

Mai multe persoane s-au apropiat, au atins-o și au pișcat-o de sâni sau de coapse. Robert a răsucit-o puțin și cineva a plesnit-o peste fund. Tot corpul i-a tremurat de dorință și de nerăbdare.

Atingerile, palmele și pișcăturile au continuat, niciuna dintre ele nefiind foarte puternică, dar toate mâinile alea pe corpul ei erau mai mult decât putea îndura. Și chiar sentimentul de copleșire o ajuta să se lase purtată, să se dăruiască, să cedeze.

Maestrul a întors-o din nou și s-a trezit față în față cu o femeie înaltă, zveltă, îmbrăcată într-o fustă strâmtă, lungă și neagră și cu un corset din piele roșie. Avea părul negru prins într-un fel de coadă ciudată în vârful capului, care păstra o alură elegantă.

– Ce zici, Delphine? s-a auzit vocea lui Robert de după umărul Cassandrei.

– Încântătoare fată! Și atât de sensibilă la stimuli!

Vocea femeii era joasă și tabagică.

– Mi-ar plăcea să-mi faci favorul pe care mi-l datorezi, Robert.

– Desigur...

Ce însemna asta? Că o să-i fie oferită acestei femei să se joace cu ea?

Maestrul a continuat:

– Dar e total neexperimentată. Sigur nu vrei să mai aștepti puțin să mai lucrez cu ea?

Femeia a zâmbit. Avea buzele date cu un ruj roșu aprins, fără cusur.

– Glumești! Virginele sunt deliciul nostru. Nu fi zgârcit, Robert!

El a râs:

– Atunci, poți s-o iei chiar acum.

Acum? Dar înainte să aibă timp să se gândească, tipa a apucat-o cu mâna de încheietură, iar Maestrul i-a șoptit la ureche:

– Du-te cu Stăpâna Delphine și supune-i-te ca și mie. I te vei adresa doar dacă ți se cere și îi vei vorbi ca unei stăpâne. Fii fată cuminte și poate că o să primești o mică pauză mai târziu. Sau poate nu...

Cu un chicotit satisfăcut, a împins-o blând spre femeia care aștepta s-o chinuiască.

– În genunchi, frumoaso! a auzit în cealaltă ureche vocea lui Delphine. O să mă urmezi în genunchi.

Cassandra s-a supus, deși inima îi bătea să-i spargă pieptul, iar membrele toate i se înmuiaseră. Oare ce voia să-i facă? Dar nu putea decât să meargă după

tocurile ascuțite, care se ițeau de sub tivul fustei negre a lui Delphine.

Au traversat spre cealaltă parte a încăperii, iar covorul aspru, din lână, îi zgâria genunchii. Acolo, o sclavă goală complet a ajutat-o să se ridice și a așezat-o sub un inel metalic, atârnat de un lanț. I-a întâlnit privirea când i-a pus mâna pe braț. Avea ochi albaștri, păr șaten și cărlionțat și o față simpatcă, de băiețel. I-a zâmbit ușor în timp ce-i prindea cătușele de piele de încheieturi, apoi i-a ridicat brațele deasupra capului. A auzit sunetul metalic al lanțului, atunci când i-a legat bine cătușele de o pereche de cleme de pe bara transversală.

– Minunat! a spus încet Delphine.

S-a mișcat de jur împrejurul Cassandrei, mângâind-o pe ici și pe colo și făcând-o să tremure de plăcere. Sclava i-a înmănat un fel de cravașă mică, din piele neagră, un instrument din două fâșii de piele aspră, cu o lungime de vreo cincisprezece centimetri, prinse laolaltă cu un inel metalic la unul dintre capete. Femeia l-a folosit ca să mângâie pielea Cassandrei, apoi să-i lovească ușor sânii tari. Când i l-a strecurat între coapse, s-a udat din nou.

– Desfă picioarele. Așa! Uite ce fată cuminte!

Și-a depărtat picioarele și s-a surprins dorindu-și s-o mulțumească pe femeia rea și frumoasă ca pe Maestrul Robert. De fapt, nici nu se putea gândi la altceva.

Tipa a venit atât de aproape, în spate, încât Cassandra îi simțea căldura corpului și parfumul vag.

O mână blândă s-a strecurat și i-a cuprins sânul, strângându-l ușor. Apoi i-a șoptit în ureche:

– Inspiră, fata mea, și pe urmă dă drumul aerului!

Ordinul a fost urmat imediat de o lovitură cu cravașa peste fund. A durut, dar nici pe departe la fel de tare ca palmele lui Robert.

Delphine și-a ridicat mâna și a tras de lăntșorul delicat, din aur, care unea cele două clame prinse de sfârcurile ei, și un val de durere și plăcere i-a inundat corpul. Apoi a lovit-o din nou cu biciul. Cassandrei i-au plăcut la nebunie cele două senzații combinate și a încercat să nu ia în seamă emoțiile care o bântuie și să se concentreze pe ce i se întâmpla. Era destul de puțin conștientă de prezența celorlalți oaspeți care se adunaseră să privească. Oare de ce asta făcea totul și mai excitant?

Delphine a lovit-o din nou și din nou, de fiecare dată mai tare. Loviturile îi încingeau pielea și i-o făceau mai sensibilă, iar ei îi plăcea la nebunie de câte ori simțea contactul cu cravașa. N-a putut să se abțină și și-a înipins șoldurile câțiva centimetri în spate, ca să le primească mai bine.

– Nu, Cassandra, stai cuminte!

Loviturile au început să vină ca o ploaie aprigă și creșteau mereu în intensitate. Din când în când, femeia trăgea de lăntșorul dintre sâmi, provocându-i valuri de durere care se propagau dinspre sfârcuri în tot corpul. Aproape că era prea mult, dar în același timp era atât de bine, la fel de plăcut ca repriza de *spanking* a Maestrului Robert. A închis ochii.

Nu și-a putut reține un geamăt și mici tremurul șoldurilor. Carnea de pe fund o ardea, sfârcurile îi erau tari și fierbinți, iar sexul o durea de dorință. Dumnezeu, trebuia să-și dea drumul! Numai de-ar atinge-o odată cineva acolo!

Și, ca prin minune, ca un răspuns la rugăciunea ei, o mână i s-a strecurat între coapse. A deschis ochii în timp ce plăcerea i se scurgea electric prin tot corpul. Privirea i s-a intersectat cu acei ochi căprui, adânci, de pe un minunat chip masculin, încadrat de suvițe negre.

Era el.

Lui Marcus nu i-a venit să creadă că a fost în stare să facă așa ceva. Că s-a dus spre ea și a atins-o în timp ce Delphine se juca cu ea. Încălca serios regulile jocului. Dar nu s-a putut abține, iar femeia n-a făcut decât să zâmbească la porunca lui nerostită.

O mângâiere scurtă pe sexul ei plin și apetisant, apoi s-a retras. Chiar dacă mâna nu i-a zăbovit prea mult, ar fi putut să jure că-i simte parfumul dulce pe piele.

Nu și-a putut reține zâmbetul când i-a văzut în priviri surprinderea. Ochii îi ardeau de dorință. Era, evident, transportată. Și-a dat seama după privirea încetoșată și după ritmul respirației. S-a muștră pentru că întârziase și că nu fusese el primul care să se joace cu ea.

Și, totuși, de ce să-i fi revenit lui, și nu lui Delphine această onoare? De ce gândea cu totul altfel în privința

fetei, de ce era totul altfel decât cu cele pe care le avu-
sese până atunci? La urma urmei, era descoperirea lui
Robert. De ce i se părea că lui ar fi trebuit să-i revină
plăcerea de a se juca primul cu ea?

Pentru că eu o vreau mai mult.

Dumnezeule!

S-a îndepărtat. Ochii fetei au rămas ațintiți asupra
lui. Îl ardeau pe dinăuntru. A ieșit să-și ia ceva de băut.

Când a ajuns la bar, s-a concentrat cât a putut să
ignore gemetele dulci, care i se desprindeau de pe buze,
în timp ce Delphine o chinuia mai departe. A cerut
o apă minerală cu lămâie. Nu mai voia să bea alcool
în seara aia. Stăpânirea de sine i se clătina deja. A sor-
bit puțin din pahar, apoi a respirat adânc și s-a întors
să privească.

Cei prezenți se strânseseră deja mai aproape, dar
încă o vedea. Și era conștient de cât de bine răspunde la
stimuli, iar fundul ei era, evident, cel mai sensibil din
câte întâlnise. Sâni erau atât de plini și de apetisanți,
iar clamele de aur arătau perfect pe sfârcuri. Coapsele
îi erau roz acolo unde le lovise biciul lui Delphine.
Lui Marcus i se întărea numai când se uita la ea.

Robert a venit lângă el.

– Ce zici de noua mea achiziție?

Și-a dres glasul, fără să-și ia ochii de la frumusețea
cu păr roșcat și i-a răspuns:

– E o fată senzațională.

– Da, este.

– E specială.

– Ți se pare?

Marcus a făcut un gest cu bărbia.

– Uită-te la ea. Uită-te la cum se mișcă. Nu vezi că răspunde la fiecare atingere? Îi place durerea. E începătoare și, totuși, reușește deja să treacă dincolo... Pare să înțeleagă imediat cum să convertească durerea în plăcere. Incredibil!

– Ajunge!

Când s-a întors, a văzut pe fața unchiului său un surâs afectat.

– Ce e?

– Nu cred că te-am mai văzut vreodată atât de... captivat.

Sângele lui Marcus s-a înfierbântat brusc.

– O vreau, a spus simplu.

– Atunci, ești următorul care o va avea.

Cassandra își simțea toate membrele moi și fierbinți de la endorfinele care-i inundaseră întregul sistem. Dar în primul rând pentru că știa că *el* e acolo, în aceeași cameră cu ea. Și că o atinsese!

Dumnezeule, și ce atingere! Visul ei cel mai puternic devenise realitate. Și se afla încă pe undeva prin jur, uitându-se la Delphine, care o lovește cu biciul de piele peste fund, îi chinuiește sfârcurile trăgând de lăntșorul dintre cele două clame, în timp ce ea se zvârcolește de plăcere.

Stăpâna s-a oprit puțin, ca să-i lase Cassandrei răgaz să-și recapete suflul. Sclavul băiat i-a cercetat

pulsul să se asigure că totul este în regulă, i-a dat să bea puțină apă și a întrebat-o dacă-i este frig. Frig! Dinpotrivă, ardea de dorință și de nerăbdare, de durere și de plăcere.

Era amestecată. Cu greu putea să se gândească la ceva. Își simțea pielea în flăcări, sfârcurile asemenea, dar și când Delphine se jucase cu ea atât de bine, gândul îi zburase la *el*.

Stăpâna îi cedase pentru moment locul sclavului, care parcă o păzea. A aruncat o privire prin încăpere. Multe chipuri care-i zâmbeau. Dar unde era *el*?

Întâi i-a simțit parfumul. Stătea în spatele ei. Știa că e *el*. După mirosul proaspăt, cu iz de pădure. Când o mână de bărbat a apucat-o de umăr, i s-a părut că-i știe atingerea dintotdeauna.

– Eu sunt Marcus, dar poți să-mi spui „Domnule“.

Vocea lui adâncă a învăluit-o ca un pled de catifea. S-a cutremurat până în străfundul ființei.

Marcus.

Și-a trecut degetele peste gâtul ei, dându-i fiori peste tot. Tremura așa de tare, încât n-ar fi putut să stea în picioare dacă n-ar fi fost legată.

Glasul lui era mai degrabă o șoaptă.

– Ești frumoasă, Cassandra, ca o operă de artă. Ca una dintre cele mai frumoase sculpturi erotice ale lui Rodin. Știi despre ce vorbesc? Cunoști marile opere de artă și pe creatorii lor?

Ea a dat din cap și a respirat adânc.

– Da, domnule.

- Arăți ca *Danaida* lui, cu toate formele astea fluide.
- *Torsul Adelei*¹, a șoptit ea.

Bărbatul a râs.

- Chiar că te pricepi! Exact! Așa legată cum ești, corpul tău pare desprins din sculpturile lui. Iar când stai în genunchi seîneni cu întruchiparea femeii din *Eternul idol*.

Nu-i venea să creadă că are o asemenea conversație cu el, în timp ce e legată și stă în poziția aia. Dar n-a fost deloc surprinsă să constate că au în comun dragostea pentru artă.

Marcus a tăcut, iar mâna i-a explorat pe rând spațele, fundul, coborând încet pe coapse. Măinile-i erau fierbinți pe pielea ei, iar degetele lăsau urme. Cassandre-i venea să creadă că o atinge el.

- Ești delicios de excitată. Dar ce ți-a făcut Delphine este doar începutul a ce o să ți se întâmple la noapte.

I s-a pus un nod în gât. *O, da!*

Mâna lui a ajuns pe burtă, pe urmă în jos, iar sexul i s-a strâns de dorință când i-a trecut degetele prin părul pubian. Ce bine ar fi dacă i-ar strecura-o între coapse, cum făcuse mai devreme! Și ar fi fost atât de ușor, pentru că avea picioarele încă depărtate...

Dumnezeule!

Dar el și-a retras mâna, explorându-i alte zone. Atingerea lui îi provoca o plăcere atât de intensă și era senzuală cum nu mai simțise niciodată. Când i-a tras

¹ Sculptură celebră aparținându-i lui Auguste Rodin (n. tr.).

tare o palmă, a tresărit de durere. Bărbatul a râs încântat și a lovit-o din nou, dar de data asta fata s-a mișcat cât să-i simtă mai bine palma. Doar câțiva centimetri, dar destul cât s-o apostrofeze.

– Văd că încă n-ai învățat să nu te miști.

O nouă lovitură pe care Cassandra s-a grăbit s-o primească.

Acum vocea lui a sunat poruncitor, înmuiindu-i și mai tare genunchii.

– Cassandra, vreau să mă ascuți cu atenție. Vei rămâne absolut nemișcată. Orice ți-aș face, nu te miști. E clar? Poți să-mi răspunzi.

Fără să-și dea seama de unde, a găsit totuși destulă putere cât să-i spună:

– Da, domnule... am înțeles.

Niciun cuvânt în plus, doar o pereche de palme dureroase peste fese și peste coapse. Au fost atât de puternice și de furioase, încât probabil că-și folosise ambele mâini. Sexul i s-a udat și s-a întărit de dorință și fiecare fibră din corpul ei i s-a încordat de efortul de a nu se mișca. Cu fiecare respirație, parfumul lui i se insinua în nări, amestecat acum cu izul ca de mosc al corpului excitat. Dar nu-și dădea seama dacă îl emană corpul ei sau al lui...

Loviturile au devenit tot mai puternice. Pielea ei ardea. De durere, de dorință... Dintre coapse i s-a prelins un firicel de lichid.

Voia să-i vadă chipul. Dar nu dorea ca el să se oprească, avea chef s-o lovească mai departe, deși

pielea îi devenise atât de sensibilă, încât nu știa cât o să mai poată îndura. Și la un moment dat el s-a oprit.

Propriul găfâit îi bubuia în urechi. Marcus a venit și s-a așezat în fața ei. Dumnezeu, cât era de frumos! Toată ființa lui emana putere și încredere. Era singura ființă pe care o vedea în toată gloata de acolo și singura care conta.

– Foarte bine, Cassandra.

Până și vocea părea că-i tremură puțin.

A întins o mână și i-a cuprins bărbia, apoi i-a ridicat fața și s-a uitat în ochii ei. Cassandra a început să tremure. Tot corpul și tot creierul erau un vuiet. Ochii lui străluceau întunecat. Magnetic. Enigmatic. Oare el la ce se gândea?

Cu privirile încă într-ale ei, i-a cuprins sânii în palme, i-a strâns și i-a cântărit. Fata a închis ochii o secundă, înfiorată de plăcerea pură a atingerii lui.

– Nu! Vreau să te uiți la mine!

A deschis ochii. Ai lui erau ca topazul întunecat, adânci și misterioși. I-a spus calm.

– Asta o să doară!

Într-o mișcare rapidă, a apăsat pe cele două clame și i-a eliberat sfârcurile. Durerea i-a străbătut sânii și s-a strâns toată, cumplit de puternică, în vârfurile lor întărite. A gemut. Își simțea capul ca într-un vârtej amețitor de agonie și endorfine. Marcus i-a prins din nou bărbia și a făcut-o să se uite la el, forțând-o să se concentreze asupra feței lui, în timp ce durerea i se răspândea în valuri peste tot.

Când i-a strecurat cealaltă mână între coapse și i-a desfăcut labiile umezite, era să-și dea drumul. A țipat când a pătruns-o cu degetele. Era atât de bine, iar sfârcurile îi urlau de durere. Și-a apropiat șoldurile, dorindu-și cu disperare orgasmul, dar, în clipa în care i-a simțit primul spasm, el și-a retras degetele.

Nu și-a putut reține un suspin. Era atât de bine și, în același timp, era îngrozitor. Avea nevoie s-o atingă! Tot corpul îi ardea.

Bărbatul stătea încă în fața ei. A văzut că și el respira din greu, pieptul sălbatic tresăltându-i sub cămașa din mătase neagră. Oare cum era trupul lui? Să-l simtă gol lipit de al ei...

O, Doamne!

A gemut din nou, de frustrare, când el s-a întors și a plecat.

Marcus a părăsit încăperea și a ieșit în holul larg și răcoros. Robert a venit după el.

– Ce s-a întâmplat acolo?

– A terminat.

– Asta văd. Mika și fetele deja o dau jos. Dar eu mă refer la tine.

A simțit furie în vocea unchiului.

– Ești un instructor prea experimentat ca să pleci pur și simplu și s-o lași acolo, la dispoziția celorlalți, fără să spui un cuvânt. Vrei să-mi explici ce s-a întâmplat?

Marcus și-a îndesat mâinile în buzunare.

– Nu știu.

Robert a tăcut o clipă, apoi a spus:

– Ți-ai pierdut stăpânirea de sine.

Tânărul și-a trecut o mână prin păr. Sigur că unchiul avea dreptate. Dar nu putea să dea nicio explicație, așa cum nu putea să-și explice sieși. A spus încet:

– Da, așa este.

- Știi la fel de bine ca mine că nu putem permite așa ceva. Autocontrolul e totul, Marcus. Este cea mai importantă răspundere a noastră.

- Știu prea bine. Crezi că nu știu?

Vocea lui Robert a sunat calm și rece, ca oceanul care se zărea de la ferestrele casei lui.

- Nu uita cu cine vorbești.

Marcus a tras aer în piept și apoi a expirat.

- Iartă-mă! La naiba! Nu știu ce e cu mine.

- E vorba despre Cassandra? Sau e ceva mai mult?

- Habar n-am. Am nevoie de puțin timp să-mi dau seama.

- M-aș bucura să nu-i ratezi debutul la Vizuină săptămâna viitoare. Dar va trebui să faci ceva să te stăpânești, dacă vii.

- La Vizuină? Vrei s-o duci deja acolo?

- Nevoile ei sunt tot mai mari. Iar noi pentru asta suntem aici, să le satisfacem, nu?

- Dar e prea neexperimentată. Încă nu e pregătită.

Brusc, tot sângele i-a dat în clocot. Dar oare era îngrijorat pentru ea? Sau mai degrabă nu voia s-o atingă nimeni altcineva?

- Ai constatat singur cât de pregătită e...

Marcus a făcut câțiva pași, în timp ce unchiul lui a rămas în mijlocul holului, liniștit. Într-un târziu, i-a spus:

- Poate ai nevoie de ceva care să-ți distragă atenția. Ți-o dau pe Jacqueline câteva zile, dacă vrei.

Blonda cea micuță îl mai slujise pe tânăr de câteva ori și o plăcuse, dar acum n-o voia. Nu se putea gândi

decât la Cassandra și știa prea bine că unchiul n-ar da nimănui o fată atât de puțin experimentată.

Dar, în clipa în care i-a venit ideea s-o aibă doar pentru el, a început deja să-l obsedeze. Să o aibă la el acasă. Pielea aia mătăsoasă, sânii incredibili, părul roșcat și sălbatic, să le aibă în mână... *să fie ale lui...*

Dar fata nu-i aparținea. Asta era situația. Și probabil că asta era, de fapt, problema.

– N-am nevoie de Jacqueline. Mulțumesc, Robert. Unchiul a ridicat din sprâncenele întunecate.

– Ești sigur?

– Da.

– Fă tot ce e de făcut ca să-ți revii, Marcus. Nu poți s-o lași pe fata asta să-ți ia mințile. Și vino la Vizuină sâmbătă seara.

Era deja prea târziu. Fata îi furase mințile... Nu se putea gândi la nimic altceva din clipa în care o zărise prima dată. Și schimbul de replici, scurta lor conversație despre artă, îl atinsese cu adevărat. Avea și creier, nu era doar un înveliș de piele ispititoare. Numai că nu era a lui. *Nu-i aparținea. Nu era pentru el.*

Nu contenea să-și tot repete asta. Pentru că în sinea lui știa că e tocmai invers.

Cassandra s-a cufundat într-un somn adânc după petrecere. Și le amintea ca prin ceață pe cele două blonde ducând-o în camera ei, înubăind-o și așezând-o în pat. Acum, în lumina dimineții ce se insinua printre obloane, tot episodul de noaptea trecută îi părea un vis.

Marcus. Țsta era numele lui. I-a savurat dulceața în timp ce limba îl șoptea pentru sine.

Era cel mai fascinant bărbat pe care-l întâlnise vreodată. Un exemplar perfect de frumusețe masculină și mai avea ceva... ceva esențial.

Îi plăcea la nebunie prezența lui puternică și felul de a ordona, la care semăna cu Maestrul Robert. Dar cel din urmă era mult mai rece, mai lipsit de pasiune. Marcus era tot o văpaie, în timp ce Robert era calm și controlat. Și tocmai flacăra lui o atinsese pe ea...

Iar el îi vorbise. Oare de ce i se părea atât de important? Deși știa că e doar o sclavă, i se adresase. Înțelesese că e mai mult decât un corp care se oferă. Îi plăcuse la nebunie momentul cu pricina.

O îngrozea faptul că nu știa când o să-l poată vedea din nou.

Mika a intrat mergând pe vârfuri și aducând micul dejun pe o tavă.

– Bună dimineăta, Cassandra.

A clipit surprinsă.

– Credeam că... că n-avem voie să vorbim.

Avea vocea caldă și dulce.

– Pleci acasă astăzi. Face parte din terapia de întoarcere la viața normală. Poți să mă întrebi ce vrei. Dar întâi vino să mănânci ceva.

Mika i-a așezat puțin pernele și ea s-a ridicat în pat. Fata i-a pus tava în poală și i-a turnat o ceașcă de ceai aromat.

S-a sprijinit de perne.

- Am atât de multe întrebări! Nici nu știu de unde să încep.

Femeia cealaltă a zâmbit.

- De unde vrei. Avem timp destul.

- De când ești aici?

- Sunt în serviciul Maestrului Robert de trei ani.

- Și locuiești aici tot timpul?

- Da. M-am pus la dispoziția lui.

- Nu ieși niciodată?

Mika a râs cu blândețe.

- Ba sigur că ies. Merg la supermarket și fac tot ce are el nevoie. Cu Laura și Jacqueline merg uneori la plajă.

Cassandra a luat o gură de ceai.

- Laura și Jacqueline? Adică celelalte două fete?

- Da. Și ele locuiesc aici. Laura e cea mai înaltă, iar Jacqueline, tipa cu piercing, e și studentă.

- Mi se pare ciudat să fii aici și să te gândești la lumea de afară. Parcă sunt două lumi diferite.

- Drept care azi o să fii tratată ca un oaspete până să pleci. Durează ceva până reușești să faci cele două dimensiuni să funcționeze firesc împreună. Întoarcerea în lume poate fi șocantă uneori, mai ales când ești începătoare...

- Mă doare că trebuie să plec de aici.

Ochii i s-au umplut de lacrimi și a așezat ceașca la loc pe tavă.

- O să te întorci weekendul următor.

Cassandra a dat din cap.

– E nevoie de timp între vizitele aici, ca să-ți dai seama dacă asta vrei cu adevărat și cât de departe ai de gând să mergi în povestea asta. Să trăiești aici, ca sclavă, e cu totul altceva decât să fii oaspete... Ai nevoie de timp să înțelegi ce-ți dorești cu adevărat și ce ți se potrivește. Maestrul Robert ți-a explicat tot la prima întâlnire.

Fata a aprobat din cap.

– Numai că una e să vorbești despre asta și cu totul alta să trăiești așa.

– Știe el prea bine, motiv pentru care într-o primă fază vei veni doar în weekend. Mai vrei să afli ceva?

– Mika... ți s-a întâmplat vreodată să te... îndrăgostești de unul dintre Stăpâni?

A ridicat ușor din umeri.

– Tuturor ni se întâmplă. Cred că are de-a face cu dorința noastră înnăscută de a ne dăruia și de a-i mulțumi. Stăpânul răspunde unor nevoi de-ale noastre și fizice, și emoționale, pe care nimeni altcineva nu le poate satisface.

– E copleșitor.

– Poate fi. De aceea e atât de important să se ocupe de tine numai persoane cunoscute și respectate în comunitatea sadomasochistă. Iar acum ești în grija Maestrului Robert. Nu ai de ce să-ți faci nicio grijă. Te va da numai acelorora în care are încredere absolută.

– Și Marcus?

S-a înfiorat când i-a simțit numele pe buze.

Mika a dat din cap.

- Marcus di Sante este nepotul Maestrului. E tânăr, dar foarte priceput. Robert are încredere în el ca în propriile lui mâini.

Cassandra s-a gândit la mâinile tânărului pe corpul ei și s-a cutremurat, iar sexul i-a tresărit. Ar fi vrut să întrebe mai mult despre el, dar n-a îndrăznit. Avea atât de mult timp de gândire în săptămâna ce urma... Dar știa că n-o să-i iasă din minte chipul lui Marcus până când n-o să-l revadă. Ba nu! s-a corectat ea. Chipul lui n-o să-i iasă din minte niciodată.

Întoarcerea în apartamentul ei din Santa Monica a fost un șoc. S-a simțit de parcă s-ar fi furișat prin societatea normală și asta numai cât i-a luat să traverseze parcare subterană și să urce cu liftul. Când a intrat în apartament și a închis ușa, s-a simțit eliberată.

Locuia aici de cinci ani. Toate lucrurile ei erau adunate aici: sofaua din catifea roșie, lămpile vechi, rafturile înalte de lemn, pline cu cărțile pe care le iubea. Și, totuși, s-a simțit deodată o străină, de parcă ar fi stat plecată câteva luni, nu doar trei zile.

Tocurile înalte de la pantofii negri au răsunat pe pardoseala din lemn când s-a dus spre dormitor să-și desfacă micul bagaj. L-a așezat pe măsuța de toaletă veche, în stil victorian, și atunci și-a zărit chipul în oglinda ovală de deasupra. Părul îi era puțin ciufulit, iar buclele roșcate, cu reflexe întunecate, i se odihneau pe umeri ca o aură. S-a apropiat. Avea ochii mari și

luminoși. Oare întrezărea într-adevăr în ei ceva ce nu mai văzuse niciodată? Sau i se părea, tocmai pentru că se simțea atât de diferită? Nu mai era aceeași ființă care părăsise această cameră vinerea trecută. Trecuse prin atâtea experiențe în ultimele câteva zile, încât știa că tot ce trăise o schimbase pentru totdeauna.

Toate fanteziile ei deveniseră realitate. Și, în plus, câteva la care nici nu se gândise, anume să fie atinsă și stimulată de femei. Extraordinara excitație pe care o simțise pentru o mulțime de oameni se uitaseră la ea când Delphine se jucase cu trupul ei. Și când venise rândul lui Marcus s-o chinuiască, dar atunci fusese deja prea atentă la el ca să-și mai fi dat seama de prezența celorlalți.

Un val de căldură i-a străbătut corpul când s-a gândit la el. La felul cum o atinsese. Mâinile lui – flăcări care-i dansaseră pe piele. Iar când a bătut-o peste fund...

Telefonul care suna insistent a adus-o cu picioarele pe pământ și a smuls receptorul.

– Alo?

– Cassandra?

O voce gravă, ce i-a sunat cumva familiar...

– Sunt Marcus.

Era prea uimită ca să poată vorbi. Să fie posibil? S-a excitat brusc și sexul i s-a încleștat într-o căldură umedă.

– Mă mai ții minte? Din casa Maestrului Robert.

– Sigur că da.

Dacă-l ține minte! Aproape că nici nu se gândise la altceva din clipa în care-l văzuse.

– Voiam să vorbesc cu tine.

– Despre ce?

Pulsul i-a crescut brusc. Ar fi vrut să se așeze în genunchi.

A urmat o pauză, apoi el a spus:

– Voiam să știu ce simți, ce gândești despre toate astea.

– Pai... Totul e foarte nou pentru mine. Cred că încă plutesc. Minteaa analizează, întoarce lucrurile pe toate părțile... Și probabil că sunt... puțin tristă că s-a terminat.

– E normal. Măine o să te simți mai bine.

A urmat un moment de tăcere din partea amândurora, apoi el a spus calm:

– Adevărul e că n-am putut să stau departe de tine o săptămână.

Oare chiar spusese așa ceva? Și-a dat părul care-i alunecase pe față, apoi s-a așezat încet pe marginea patului, înainte să i se taie picioarele.

Bărbatul a continuat:

– N-ar fi trebuit să te sun. Ești a unchiului.

– Mă bucur că ai sunat. Te doresc și îmi doream să te aud.

Tremura. Nu-i venea să creadă că are o asemenea conversație cu el.

– Trebuie să te văd, Cassandra.

– Da!

A făcut o pauză și l-a auzit cum inspiră adânc.

– N-ar fi cinstit din partea mea să-ți cer asta acum, înainte să te liniștești și să ai timp să te gândești. Dar vreau să ții cont de ce ți-am zis.

– Te rog, Marcus! Domnule! Știu ce vreau.

Un alt moment scurt de tăcere.

– Dumnezeuule, când te aud spunându-mi așa...

Vocea-i era joasă și mustea de dorință.

– Spune-mi de ce, Cassandra.

– De ce vreau să te văd? Pentru că, și într-un grup așa de sofisticat cum e cel din casa unchiului tău, tu ai fost tot timpul ca un far în întuneric pentru mine. Pentru că trupul parcă te cunoaște. Nu știu cum să-ți explic.

Simțea că lui poate să-i spună orice, tot ce-i trece prin cap, că lângă el e în siguranță.

– E în regulă, înțeleg perfect. Și corpul meu îl cunoaște pe al tău într-un fel inexplicabil. Dar acum vreau să te cunosc *pe tine*, să-ți aflu gândurile.

– Îți spun orice vrei să știi.

Sângele îi dansa prin vene, inima a început să-i bată mai tare.

– De ce ai vrut să intri în povestea cu sclavia sexuală?

– Pentru că mi-am dorit dintotdeauna, chiar și când nu mi-am dat seama. Iar acum, după ce am experimentat-o, simt că e exact ce mi-a lipsit în toți anii ăștia.

Cuvintele i-au țâșnit pur și simplu din gură, nici măcar n-a fost nevoie să se gândească la ce spune. Îi spunea adevărul.

– Pentru că am obosit să fiu fata cea bună, iar așa pot să fiu bună și rea în același timp. O satisface pe re-bela din mine și în același timp este o formă de pedeapsă pentru păcatele mele.

– Chiar crezi că ce facem noi e un păcat?

– Da și nu. Dar gândul ăsta îmi provoacă un fel de plăcere întunecată. Numai când mă gândesc că așa mă purific. Presupun că e clasică perspectivă perversă a fetei cu educație catolică.

– Da, dar tu ești mult mai inteligentă și problematizezi la cu totul alt nivel decât o fac în general slavele.

A roșit din cap până-n picioare la cuvintele lui.

– Dar tu, Domnule?

– O fac pentru că-mi place. Pur și simplu. Unchiul m-a crescut după ce am fugit din casa tatălui meu. El nu era un tip tocmai plăcut. Aveam cincisprezece ani când am plecat. La puțină vreme după ce am împlinit optsprezece ani, Robert mi-a dezvăluit viața lui, o viață pe care o suspendase o vreme, cât să mă crească pe mine. Motiv pentru care eu îi voi fi întotdeauna devotat, iar discuția pe care o am acum cu tine, fără ca el să știe, este un mare păcat.

– Atunci, păcătuim împreună, a spus ea calm.

– Exact!

Ar fi putut să jure că a simțit din vocea lui că zâmbește. Se simțea îmbătată de plăcere. Știa că răspunsurile ei îi fuseseră pe plac.

– Și presupun că... e ceva pervers în mine care iubește păcatul, a adăugat el și a continuat după o

pauză. Dar zi-mi de unde știi numele sculpturilor lui Rodin.

– Sunt pasionată de artă. Întotdeauna am fost. Iar sculptura, prin nemișcarea ei înghețată, îmi vorbește într-un fel special...

– Da, așa e. La fel și fotografia alb-negru.

– Îmi place și fotografia, fie că e vorba de Ansel Adams sau de imagini ale unor fotografi mai puțin celebri. Știi lucrările lui Jan Saudek?

– E un extraordinar fotograf. Nu-mi vine să cred că-l cunoști.

– Are frumusețe și erotism, chiar și când e brut.

– Ai perfectă dreptate.

L-a auzit pe Marcus respirând adânc.

– Iartă-mă, vorbesc prea mult.

– Nu. Îmi place să-ți ascult vocea. Vreau să știu ce gândești, ce te interesează...

Cuvintele lui i-au încins tot trupul. Și au făcut-o să-și dea seama că legăturile pe care le presimțea cu el erau și mai profunde, acum, că înțelegea că trec dincolo de fizic.

– Vreau să te văd, Cassandra. Dar o să fiu responsabil, așa cum ar fi trebuit să fiu de la început, și o să te las să te gândești. Măcar atât...

Ar fi vrut să fie cu el chiar *acum*. Să stea de vorbă cu el, să-i simtă mâinile pe piele, să-i simtă buzele... Dar nu putea să-l contrazică. Îi intrase deja în sânge ideea de supunere.

– Da, domnule.

– Ar trebui să ne vedem săptămâna următoare, la un moment dat. Și pe urmă o să vorbim din nou. Despre viață. Sau despre artă, deși, pentru oameni ca noi este același lucru, presupun. O să mă gândesc la tine.

A închis.

Ea a rămas cu telefonul în mână, întrebându-se dacă fusese doar un vis. Dar își amintea perfect fiecare cuvânt pe care și-l spusese.

Trupul îl dorea cu patimă. Și inima îi plângea după el. Pentru moment, însă, numai corpul putea să și-l satisfacă, deși Maestrul Robert îi ceruse să se abțină să aibă orgasm până la următoarea întâlnire. Voia să fie în stare de excitație maximă când se va întoarce la el. Așa că o să păcătuiască din nou...

S-a dus în fața oglinzii de pe ușa dulapului, și-a cuprins sânii în palme, dar asta i-a accentuat dorința. A început să-i frământă, imaginându-și că erau mâinile lui Marcus. Curând, și-a descheiat nasturii și și-a scos bluza, apoi și sutienul. Sfârcurile rozalii i se întăriseră și cereau să fie atinse. Să fie chinuite.

Și-a trecut degetele peste vârfurile tari și plăcerea i-a electrizat tot corpul. A început să le strângă, să le piște și să le frământă între degete, gândindu-se tot timpul la chipul lui Marcus și la mâinile lui minunate. Sexul începuse deja să pulseze și simțea nevoia să-și dea drumul... Își dorea să se întindă pe pat, să se atingă între picioare și să aibă orgasm.

A aruncat o privire spre pat. Pilota albă și pufoasă, grămada de perne brodate cu alb și albastru

arătau îmbietor. Dar acum o fascina să se privească în oglindă.

Și-a tras fusta pe coapse în jos și a scos-o. Stătea goală în fața oglinzii. Trupul ei era apetisant și ochii strălucitori. Și-a desfăcut picioarele și a strecurat o mână printre buclele de un castaniu închis de acolo și a apăsă cu putere. Nu s-a mai putut abține.

A copleșit-o un val de plăcere. Avea nevoie de mai mult. Iar imaginea corpului ei gol și excitat, în fața oglinzii, îi dădea fiori.

Privind mai departe, și-a depărtat labiile cu degetele și a zărit clitorisul întărit. A început să-l frece încet, cu un singur deget, imaginându-și chipul lui Marcus și atingerea lui. Clitorisul a reacționat imediat și a devenit un muguraș tare sub vârful degetului ei. A început să-și miște mâna, chinuindu-l și răsucindu-l încet, până când și-a dat seama că mai are puțin și-și dă drumul. Și-a strecurat un deget în vaginul care mustea de dorință și a simțit cum se strânge în jurul lui, în timp ce, cu podul palmei, a apăsă pe clitorisul care tresărea chinuitor. Era atât de excitată, că o durea.

În timp ce-și mișca degetele în interior, cu cealaltă mână-și strângea tare un sfârc. Nici urmă de durere, doar o plăcere teribilă, care i-a explodat prin tot corpul, ca un șoc electric, aducându-i un orgasm minunat. Și-a sprijinit șoldurile în mâini, dirijând valurile de plăcere peste tot, până când i s-a golit capul de gânduri.

S-a prăbușit peste ușa de la dulap și s-a văzut în oglindă. Avea obraji și sâni îmbujorați, iar ochii îi

străluceau. Plăcerea încă nu i se stinsese, dar voia mai mult. Avea nevoie de o sută de orgasme ca să potolească nevoia care-i făcea fiecare nerv să plângă de dorință.

Trebuia să meargă din nou la casa Maestrului Robert. Trebuia să-l revadă pe Marcus. Era singura cale de a se elibera. O să-și recunoască păcatul în fața lui, îi încălcase ordinul. Avea s-o pedepsească. *Da!* Era exact ce avea nevoie își dorea să fie pedepsită. Un simplu orgasm nu-i era suficient, voia să fie în puterea lui, să i se poruncească, să se afunde în chinurile aducătoare de plăcere.

De-abia aștepta să se întoarcă acolo.

VIZUINA

Oare chiar exista un asemenea loc? Atunci, un loc precum casa Maestrului Robert nu putea prinde contur decât în cele mai sălbătice vise ale Cassandrei. Iar el îi vorbea acum despre un spațiu chiar mai mare, o reședință particulară creată special pentru astfel de plăceri, pentru oamenii ale căror preferințe erotice mergeau până la extrem.

Pentru oameni ca ea. Ca Maestrul Robert. Ca Marcus.

Și acum tot el îi ocupa gândurile, dar pentru moment se afla în fața maestrului care-i vorbea din nou. S-a așezat mai bine pe fotoliul de piele din biroul lui elegant și s-a concentrat.

– Cum am discutat la prima întâlnire, nimic nu se întâmplă fără consimțământul tău și în cazul ăsta o să semnezi un contract că vrei să rămâi cu mine. Cât despre diseară, vreau să știu dacă îți dorești să mergi la locul de care ți-am vorbit.

S-a întins în scaun, ținându-și mâinile încleștate pe biroul imens, din lemn de stejar.

– Vor fi mulți oameni, poate cincizeci, poate o sută... Sunt un grup foarte exclusivist, cu toții extrem de bine instruiți în sadomasochism și toți respectă aceleași legi și se supun aceluiași filosofii ca mine. O să fii la dispoziția lor acolo, te voi da în grija lor, așa cum s-a întâmplat și aici weekendul trecut. Eu aș vrea să mergi, dar tu trebuie să alegi și să faci diferența între dorințele mele și nevoile tale.

– Dar eu sunt aici ca să vă îndeplinesc dorințele, a spus ea calm. Asta e *nevoia* mea cea mai mare, Domnule.

Cu o singură excepție importantă: păcătuia prin sentimentele ei pentru Marcus. Dar era sigură că el o s-o pedepsească pentru asta.

Bărbatul a zâmbit:

– Un răspuns excelent, Cassandra.

I-a surâs și ea, încântată că reușise să-l mulțumească, iar mintea a început să-i lucreze, imaginându-și ce experiențe îi va aduce locul nou. Oare acolo avea să-l revadă pe Marcus? Dar nu putea să întrebe așa ceva.

– Mika o să te ducă acum în camera ta să te pregătească.

– Da, Domnule!

Robert i-a zâmbit, iar ea a tremurat de plăcere la gândul că-l făcuse fericit. Totuși, în același timp, nevoia de Marcus și tot ce simțea pentru el erau ca o povară pentru mintea ei, trimițându-i fiori de vinovăție prin toată ființa.

Mika a apărut imediat, de parcă ar fi așteptat la ușă. Probabil că exact asta făcuse. Fără un cuvânt, a făcut o plecăciune în fața lui Robert, a apucat-o pe Cassandra de braț și a condus-o prin hol spre camera pe care începuse s-o considere a ei.

Acolo, a fost dezbrăcată și îmbăiată de Laura și Jacqueline, exact ca data trecută.

Lui Mika i-a luat ceva vreme să-i aranjeze părul și s-o macheze. Încerca să se lase furată de ritual, dar inima îi bătea prea tare. Își imagina o mie de lucruri, dar revenea în același punct: *Oare Marcus va fi acolo?*

În cele din urmă, a terminat și fata a dus-o în camera de zi, goală și de data asta împodobită în argintiu.

Maestrul Robert stătea în fotoliul lui.

– Arăți minunat, Cassandra. Perfect. Cu excepția ultimului detaliu.

S-a ridicat și abia atunci a văzut că ține în mână o zgardă grea și albă, de piele.

– Ridică-ți părul ca o fată cuminte ce ești și apleacă-ți capul. Excelent!

Se simțea frumoasă și prețuită. Simțea că *aparține* cuiva. Zgarda era un simbol al tuturor vîsurilor ei. O simțea dură și în același timp moale în jurul gâtului. Era în siguranță. Ceea ce a făcut-o să se lase în genunchi la picioarele lui și să-i sărute mîna în semn de mulțumire. Dar el s-a îndepărtat.

– Trebuie să mergem. Mika, cheamă, te rog, mașina. La ușa din față, Cassandra, a spus el și s-a ridicat.

Oare de ce crezuse că va merge îmbrăcată la petrecere? Deși se simțea perfect îmbrăcată cu zgarda de la gât. Deja începuse să se cufunde în acel loc întunecat din mintea ei, chiar dacă încă nu fusese încă lovită sau torturată.

Totul se petrecea mult prea repede, ca să aibă timp să se gândească. Mika a deschis ușa de la intrare și brusc a pătruns un val de aer răcoros, încărcat de sarea oceanului. Maestrul a prins-o de braț și a condus-o către bancheta din spate a unei limuzine negre. Niște mâini au ajutat-o să se așeze pe locul ei și i-a luat ceva timp până s-a obișnuit cu întunericul și a observat că era Delphine împreună cu sclavul ei. Robert s-a așezat lângă ea, a închis ușa, iar mașina a pornit prin noapte.

Cassandra a fost așezată în genunchi pe podeaua limuzinei, lângă sclavul lui Delphine, în timp ce ea și Robert vorbeau calm. Nici măcar n-a încercat să asculte ce-și spuneau. Corpul îi tremura de excitație, întrebându-se ce avea să i se întâmple în noaptea aia. Numai de-ar fi și Marcus acolo! Un val de panică a paralizat-o brusc, la gândul că era posibil să nu fie. A început să respire cu putere, ca să se calmeze. Sexul i se udase deja de nerăbdare și de dorință.

Absorbită în gânduri, călătoria i s-a părut scurtă. Ușa mașinii s-a deschis și aerul rece a izbit-o, trezind-o din reverie.

– Vino, Cassandra, ridică-te!

Maestrul a prins-o de încheietura mâinii, apoi sclavul lui Delphine a ajutat-o să coboare. A simțit sub

tălpile goale trotuarul rece. Casa i s-a părut uriașă – o adevărată vilă – cu o scară interioară largă și impresionantă, susținută de coloane albe. N-a îndrăznit să-și ridice ochii, doar s-a lăsat condusă pe trepte, în sus, de mâinile care-i strângeau încheietura.

Când au ajuns, Maestrul i-a spus:

– În genunchi! Acum știi deja ce înseamnă.

S-a lăsat imediat la picioarele lui, devenind brusc foarte conștientă de zgarda de la gât, avându-l lângă ea pe sclavul lui Delphine. Aerul era altfel, nu se mai simțea umezeala oceanului. Un iz de iarbă proaspăt tăiată stăruia peste tot, îmbinat cu mirosul inconfundabil de ciment ud, ca în plimbările din copilăria ei din Connecticut, după o ploaie de vară.

A îndrăznit să arunce o privire în jur, când cei doi servitori în uniformă au deschis o pereche de uși grele. A urmat picioarele Maestrului și a ajuns într-o încăpere cu marmură albă pe jos. Apoi, a simțit mâna lui pe ceafă și apăsarea care-i devenise deja familiară.

– Poți să te uiți, Cassandra. Vreau să privești locul ăsta, să vezi cât de grandios este. Să admiri minunăția în care vom intra.

L-a ascultat. Parcă erau într-un fel de anticameră. În fața lor se găseau alte două uși uriașe și fiecare era flancată de ceva ce la prima vedere i-au părut a fi statui. Dar după o clipă și-a dat seama că erau oameni vii, sclavi ca ea. Sau poate ceva mai mult... În câte o nișă înaltă, stăteau un bărbat de-o parte și o femeie de alta. Erau goi din cap până-n picioare, dar purtau la

încheieturile mâinilor și la glezne niște cătușe din crom strălucitor și tot corpul era acoperit cu o pudră argintie. Erau ținuiți, fiecare în nișa lui, cu mâinile și picioarele larg desfăcute și prinse în zid de cătușele pe care le purtau. Amândoi aveau capetele plecate. Și-ar fi dorit să le vadă fețele. Erau atât de frumoși, așa cum stăteau împietriți și tăcuți! Exact ca statuile despre care vorbise cu Marcus. Fără să-și dea seama de ce, ochii i s-au umplut de lacrimi.

Și, brusc, i s-a făcut frică. Ce fel de loc era ăsta? Ce o să i se întâmple aici? Doar n-o să fie legată cu lanțuri de un perete și lăsată acolo toată noaptea, precum cei doi sclavi. Îngrozitor! Să fie anulată ca ființă într-atât, încât să devină doar un obiect de arhitectură.

Dar nu asta vrei, de fapt?

Nu. Sau nu tocmai la proporțiile astea. Nu! Niciodată nu-și imaginase așa ceva.

Dar nu asta o atrăgea? Misterul care o înspăimânta și o fascina în același timp? Și, mai mult, îi amețea gândurile, încât cu greu își mai dădea seama ce gândește.

A privit cu coada ochiului spre Maestrul Robert și privirea i s-a fixat pe piciorul lui îmbrăcat în pantaloni negri. O să aibă el grijă de toate, și-a amintit ea dintr-odată și s-a liniștit. Nu trebuia să se gândească la nimic.

Mușchii gâtului i s-au relaxat și a inspirat adânc.

S-au deschis cele două uși uriașe, vopsite în alb, străjuite de cei doi sclavi în lanțuri, iar mâna lui Robert pe ceafa ei i-a dat de înțeles că trebuie să înainteze,

târându-se în genunchi, printre ei, spre încăperea care se întindea dinaintea lor. A urmat un moment de panică, apoi a înaintat, cu ochii la pantofii italienești ai Maestrului.

Sunetele au împresurat-o brusc și i-au pătruns simțurile. Erau oameni care stăteau de vorbă și râdeau. Se auzea sunetul cuburilor de gheață ciocnindu-se de pahare și în aer plutea un iz de parfumuri scumpe. Exact ca la un cocktail, numai că din când în când răzbătea un șuier de lovitură de bici. Contrastul era șocant, între imaginea absolut formală, acele sunete și ce știa că se petrece acolo. Nu voia cu adevărat să-și ridice privirea și să vadă priveliștea, dar nu s-a putut abține.

Aproape că nu i-a venit să creadă. Era chiar un palat, așa cum părea și de afară. Tavanul era atât de înalt, încât nu și-a putut ridica bărbia să vadă unde se sfârșește. Încăperea în care se aflau părea o sală de bal sau un mare salon: era enorm, de jur împrejur cu ferestre uriașe, învăluite în brocarturi grele și aurite, închise acum, că era noapte. Șirurile de ferestre erau întrerupte din loc în loc de picturi grandioase, reprezentând scene erotice, realizate în stil clasic. Nu mai văzuse niciodată picturi în ulei de o asemenea calitate, pe astfel de teme...

Dar cei de acolo erau chiar mai interesați. Oriunde se întorcea, vedea Stăpâni și Stăpâne, majoritatea îmbrăcați în piele neagră, așa cum era obiceiul, dar unele femei purtau rochii de seară minunate și bijuterii asortate. Mulți aveau în mână sau prinse de curea bice, cravașe ori alte instrumente de tortură. Și pretutindeni

mișunau după ei sclavi goi, cu câte o zgardă la gât, târându-se în genunchi și cu mâinile legate la spate. Sclavii erau cu toții minunat de frumoși. Sau poate așa păreau, doar... Supunerea absolută i se părea frumoasă în sine. Era încântător și șocant în același timp să-i vezi pe toți adunați la un loc.

Iar ea era una dintre ei.

O, da! De-abia dacă era un simplu spectator aici.

A simțit din nou atingerea de pe ceafă și și-a dat seama că se oprise în mijlocul încăperii să se holbeze la ceilalți. A urmat picioarele lui Robert undeva, într-un colț, unde el și Delphine se așezaseră pe o canapea lungă și joasă, îmbrăcată în catifea de un roșu aprins.

– Stai în genunchi aici, la picioarele mele, Cassandra.

L-a ascultat, dorindu-și să i se întindă la picioare, visând la splendida lui atingere fierbinte pe pielea ei. Dar el știa mai bine...

O fată complet goală s-a apropiat și i-a întrebat ce să le aducă de băut. Pentru moment, păreau încântați să stea acolo și să discute, iar ea a folosit prilejul ca să se uite mai atent în jur, la acel loc straniu și exotic, unde o adusese Maestrul.

Și-a lăsat privirea să rătăcească peste mulțime, înspre cele mai întunecate colțuri ale încăperii, și a zărit, în sfârșit, echipamentele speciale. Băncuțe capitonate, făcute special pentru *spanking*, de diferite forme și mărimi, erau răspândite printre cruci mari, ca crucea Sf. Andrei, pe care le-a recunoscut pentru că le știa din cărți: un fel de suporturi din lemn, așezate în formă

de „X“, prevăzute cu cârlige speciale, de care un sclav era legat de glezne și de încheieturile mâinilor. Câțiva erau deja acolo, așezați și pregătiți să fie torturați de stăpânii lor.

Într-o parte se afla un grup de supuși, toți îngenunchați pe podea și purtând cele mai ciudate măști, unele de cai, altele de câini. Măștile de pe cap aveau ceva primitiv și erau aurite, asemenea celor din Veneția renescentistă. Toți cei care purtau măști reprezentând câini aveau zgardă și erau ținuți în lesă. Unul dintre ei era obligat de stăpânii lui să bea dintr-un bol de pe podea, în timp ce ei râdeau și-l zgândăreau, lovindu-l cu capetele bețelor. În clipa aia, a avut o erecție fantastică.

O sclavă cu maseă de cal a fost așezată pe o masă lungă, din lemn, ciudat cioplită și poleită cu aur din belșug, mai multă decât măștile. Un bărbat puternic i-a prins capul, în timp ce o femeie i-a pus un frâu de piele în gura care de-abia se zărea. Apoi, bărbatul i-a așezat pe spate o șa micuță, de ponei, și i-a prins-o de talie.

Cassandra a tremurat, pe jumătate de spaimă, pe jumătate excitată. Va fi și ea supusă unei asemenea umilințe? I se părea că n-o să poată îndura. Totuși, în același timp, sexul i-a tresărit și s-a udat inexplicabil. Îi plăcea să-i vadă cum ceilalți sunt supuși la torturi.

Robert s-a aplecat și i-a șoptit la ureche.

– Văd că te uiți la fata-poniei. Poate n-ar fi rău să-ți găsim și ție o șa... Și, bineînțeles, o coadă.

Ochii i s-au oprit imediat pe fundul rotund al tipei care purta șaua. O coadă lungă din păr de cal îi ieșea

dintre fese. A înțeles imediat cum era montată coada acolo și s-a înfiorat din cap până-n picioare.

Dar Maestrul i-a pus o mână pe ceafă, liniștind-o, chiar dacă a chicotit încântat de spaima ei.

– Nu-ți face griji, fetițo, astă-seară am alte planuri pentru tine. Vino după mine!

Apoi s-a întors spre Delphine și i-a spus:

– Ne vedem mai târziu. Distracție plăcută!

A plesnit din degete și Cassandra și-a fixat din nou ochii pe picioarele lui, în timp ce traversa încăperea. Oare unde o duce acum? Ce alte scenarii înspăimântătoare mai născociseră sadicii sofisticăți? Dar chiar în secunda în care își înuncea mintea cu astfel de gânduri, a simțit dulcea și plăcuta senzație, că mintea i se golește. De fapt, nu că se golește, ci că se concentrează numai asupra realității imediate și că orice altceva se estompează cumva. În clipa aia, tot ce conta era să urmeze pașii Maestrului, să i se supună și să-l mulțumească. Și, desigur, se întreba dacă Marcus va fi acolo sau cât de mult va mai avea de așteptat până să-l revadă. Chiar în timp ce se târa după el și se gândea la toate astea, și-a dat seama că simplul fapt de a fi acolo avea un impact extraordinar asupra creierului ei.

Pe podeaua de marmură, de-a lungul unui coridor lung, genunchii i se mișcau rapid pe covoare persane. Nu îndrăznea să se uite în jur. Nu avea nevoie să știe ce se întâmplă, îi era suficient că Maestrul voia să-i arate.

În cele din urmă, a condus-o undeva spre dreapta și a deschis o ușă.

– Ridică-te, Cassandra!

Și-a ridicat capul și a privit în jur. O cameră mare, dar care era mimic pe lângă salonul uriaș pe care-l părăsiseră, era luminată slab de candelabre uriașe și grandios împodobite, atârând din tavanul înalt. De asemenea, ferestre mari, acoperite de draperii de brocart. Singurul obiect din încăpere era o structură din lemn dur, poleită cu aur. Era o ramă minunată, cu nenumărate bare complicate, înaltă de vreo doi metri și jumătate. Cârlige aurite se șteau din loc în loc și frânghii din mătase aurie se întindeau dintr-o parte în alta într-o țesătură complicată. Câteva bare care ajungeau undeva până la talie erau îmbrăcate în catifea neagră. La un capăt, era o masă lungă, tot în catifea neagră.

Iar în mijlocul acestei construcții elegante și înspăimântătoare stătea străinul ei întunecat, care între timp nu mai era așa de străin...

Marcus.

Purta niște pantaloni negri de piele, o cămașă albă, cu manșete largi, și ghetete negre și grele. Cassandrei i s-a părut că era costumația tipică piratului sadomasochist. Avea o mână ridicată, înțeleștată pe o bară de deasupra capului. În cealaltă ținea o cravașă, cu care se lovea ritmic peste picior.

Gura i s-a uscat instantaneu, iar sexul i s-a udă și o stare de amețeală a copleșit-o brusc, împreună cu un sentiment de dorință atât de aprigă, încât știa că, dacă ar fi fost în picioare, s-ar fi prăbușit de emoție.

Ghetele lui negre au impresionat-o în mod special. Își dorea să i le sărute, să le atingă. Exprima o forță specială. Și-a ridicat ochii și i-a privit chipul, îl știa prea bine. Zâmbea ușor. Avea niște dinți minunați, albi și puternici. Gura îi era teribil de senzuală, cu buzele lui roz și, totuși, atât de masculine. Ochii îi erau negri tăciune. Și-a fixat ochii în podea.

– Bună seara, Marcus.

Vocea Maestrului Robert parcă a tulburat liniștea din încăperea aproape goală.

– Bună seara, unchiule.

Dumnezeule, glasul îi era adânc și blând, ca mie-re, ca fumul peste inelasa neagră. Tonul lui i-a făcut sfârcurile să se întărească.

O să moară, dacă n-o s-o atingă astă-seară, dacă o să stea și doar o să se uite cum se joacă Robert cu ea.

– Marfa e livrată, așa cum am promis.

– Mulțumesc, unchiule.

Nici n-a avut timp să se gândească la ce însemnau cuvintele astea. Puțină mișcare în cameră, apoi ghetetele cele negre s-au oprit în fața ei. O mână sub bărbie – Dumnezeu, era *mâna lui!* – obligând-o să-și ridice privirea, până când n-a mai avut scăpare și a trebuit să se uite în ochii lui ca o prăpastie fără fund. Avea o privire fixă și concentrată.

– În noaptea asta ești a mea, Cassandra, pot să fac cu tine ce vreau. Ești pregătită?

A deschis gura să-i răspundă, dar n-a ieșit niciun sunet.

A lovit-o cu degetele peste buze. N-a durut foarte tare, dar a fost suficient s-o trezească. Și, mai ales, gestul lui care trăda forță a excitat-o și orice urmă de rezistență i s-a topit.

Unde dispăruse oare bărbatul care-i vorbise atât de politico la telefon? Dar, de fapt, nu conta. Știa că astea erau cele două chipuri ale lui. Și tocmai combinația dintre ele o scosese din minți și îi stârnea sexul, dar în același timp îi făcea inima să bată.

– Da, Domnule, sunt pregătită.

El a zâmbit părând mulțumit, privirile zăbovindu-i într-ale ei poate mai mult decât era cazul.

Oare era adevărat că astă-seară îi fusese dăruită lui? Ar fi fost recunoscătoare și pentru o singură oră. O s-o tortureze? Nu știa ce urmează... Sigur că fantezia sexuală, puterea imaginației, erau jumătate din farmecul sadomasochismului și tocmai asta avea să descopere.

El se uita în continuare la ea și-i zâmbea, când maestrul Robert s-a aplecat și i-a șoptit în ureche, cu vocea lui blândă și rafinată.

– La noapte ești a lui Marcus. E clar? I te vei supune, așa cum mi te supui mie. O să vin să te iau când o să fiu gata și o să cer toate detaliile despre cum te-ai comportat, așa că ai grijă! N-o să permită niciun fel de abatere de la reguli și o să te pedepsească pentru orice greșeală. Și n-ai fost încă pedepsită... Îți garantez că n-o să-ți placă deloc. Durere fără nici cea mai mică urmă de plăcere. E limpede, Cassandra?

A dat din cap, aproape incapabilă să articuleze vreun sunet:

– Da, Domnule!

Marcus a făcut cu ochiul spre unchiul lui.

– Nu-mi place deloc chestia cu datul din cap. Trebuie să rezolvăm cu o zgardă specială.

– Fă cum vrei, Marcus.

A auzit pașii lui Robert părăsind încăperea. Marcus i-a atins ușor creștetul capului cu cravașa.

– În poziția de supusă, Cassandra!

Știa la ce se referă, dar i-a luat o clipă în plus să-și oblige mușchii să o asculte. Brusc, s-a înspăimântat la gândul că e singură cu el. Știa cât de mult o să-i afecteze asta și sufletul, și mintea. Apoi va fi trimisă acasă cu Maestrul Robert... De neîndurat!

O lovitură de cravașă, scurtă și puternică, pe sânul drept, a făcut-o să se miște. S-a lăsat pe călcâie, a depărtat coapsele, și-a pus mâinile pe ele, cu palmele în sus, apoi și-a plecat capul care-i zbârnâia de la propria ei respirație.

– Rămâi așa! Mă întorc imediat.

A stat cât de nemișcată a putut, tremurând puțin. Încă nu-i venea să creadă că în noaptea asta o să fie a lui. Aproape că era intimidată. Dacă nu o să reușească să-l mulțumească? Părea teribil de important să se descurce.

S-a întors repede și s-a aplecat peste ea din spate, fără să-l fi văzut. I-a șoptit în ureche:

– Voiam să fiu sigur că a plecat înainte să-ți spun că nici nu-ți imaginezi în ce hal m-a scos din minți ideea că la noapte o să fii în mâinile mele. Acum nu e timpul să vorbim, deși mi-e dor să-ți aud vocea. Dar astă-seară suntem la Vizuină și trebuie să folosim locul așa cum se cuvine. Și te voi folosi și *pe tine* cum se cuvine. Până la limită și cu dragoste. Spune-mi că asta îți dorești.

Toată ființa i-a tremurat ascultându-i vocea și cuvintele.

– Asta îmi doresc, am nevoie de asta. Am nevoie de tine.

– Și eu am nevoie de tine. Ridică-ți părul, dulcea mea Cassandra!

L-a ascultat. A desfăcut zgarda pusă de Robert fără să-i atingă pielea. Stomacul i s-a strâns o clipă de dezamăgire. Dar imediat cureaua îngustă de piele a fost înlocuită cu un obiect înalt și dur, asemănător cu protezele cervicale pe care le poartă cei care-și scrântesc gâtul. I l-a închis la ceafă, iar ea se simțea de parcă ar fi avut o prelungire. Un fior de panică a străbătut-o brusc, când și-a dat seama că nu-și poate mișca aproape deloc capul.

Bărbatul și-a pus mâna puternică și caldă pe umărul ei.

– Liniștește-te, Cassandra, totul e sub control. O să te obișnuiești în câteva clipe. O să te facă să te simți în siguranță.

Nu prea știa ea de siguranță, dar era clar că se udase toată de dorință, la simpla lui atingere.

Voia mai mult.

Când mâna lui i-a coborât încet pe braț, a închis ochii și a respirat adânc, încercând să-i rețină parful. Și l-a simțit, o aromă care ei îi amintea de colțurile întunecate ale pădurii. De locul adânc și periculos, din inima codrului, unde se poate întâmpla orice.

El a venit și mai aproape, până când respirația i-a încălzit părul și i-a șoptit în ureche:

– Ești pe mâna mea, Cassandra, înțelegi? În seara asta ești doar a mea. *A mea.*

Coapsele i s-au înfiorat. Parfumul lui o scotea din minți. Iar în creier i se învârtea un singur cuvânt: *Da!*

– Ridică-te!

L-a ascultat și s-a clătinat doar puțin. Apoi mâna lui mare s-a strecurat și i-a cuprins încheietura. Pentru prima dată a observat cât era de înalt, avea cel puțin 1,80 metri, poate câțiva centimetri în plus. Dar prezența lui, esența lui erau copleșitoare.

A dus-o înspre structura de lemn. Deasupra a observat lucrătura cu flori și mlădițe de viță-de-vie, iar lângă ea câte un simbol falic sau un cuplu într-o îmbrățișare senzuală. Lucrarea era minunată, dar acum n-avea timp să se gândească la ea.

Marcus a dus-o spre masa lungă, îmbrăcată în catifea, din partea cealaltă a scheletului de lemn și a întins-o pe spate. Simțea mângâierea catifelei pe spate.

– Ridică-ți mâinile și depărtează-le! Acum vreau să-ți desfaci și picioarele.

S-a supus, iar inima îi bătea atât de tare, încât de-abia putea să respire. I-a prins încheieturile în cătușe de piele, uimind-o cu sărutările pe care i le-a dăruit exact în locul în care a legat cătușele. Era să leșine de încântare. Dacă n-ar fi fost legată, i-ar fi sărit de gât și l-ar fi sărutat.

Dar nu! Marcus nu era așa. Cu el nu va face nicio dată așa ceva.

Apoi i-a prins și gleznele de patul de catifea. Acum era deschisă și cu totul la dispoziția privirii lui cercetătoare. Sentimentul de vulnerabilitate absolută deja îi

inducea o stare de semitransă. L-a privit cu ochii mijiti. Avea un chip senzațional, ca o statuie clasică. Iar gura îi era incredibil de senzuală pentru o gură de bărbat. Nu îndrăznea să se uite în ochii lui.

Când și-a trecut un deget încet printre sâni ei, a început să gâfâie de plăcere. Atingerea era fierbinte ca fulgerul și-i ardea pielea. Sâni au început imediat să îi tresară dureros, iar sfârcurile i s-au întărit în clamele de argint.

De parcă i-ar fi citit gândurile, a tras ușor de lăncșorul care le unea, trimițându-i o undă de senzații prin mugurașii tari. A gemut.

– Îmi place la nebunie că ești atât de sensibilă.

A gemut și mai tare când el și-a strecurat mâna între coapsele ei și a pătruns-o cu degetele. Era udă și însetată. Sexul i-a tresărit și i s-a strâns în jurul degetelor lui. Nu-i venea să creadă că o atinge așa.

– E minunat, Cassandra! a șoptit el.

Cu greu putea îndura totul – vocea lui, expresia chinuită întipărită pe față. A făcut eforturi cumplite să nu se miște, să nu se ducă spre mâna lui. Dar după o clipă a început el, o mișcare regulată, mișcându-și degetele, penetrând-o încet, într-un ritm înnebunitor.

– O, Doanine! a gemut ea, gata să-și dea drumul.

– Nu încă!

Vocea lui era limpede și cuvintele au sunat ca o poruncă, dar parcă nu până la capăt...

A continuat s-o penetreze, încercând să-i atingă punctul G. Ea își mușca buzele în timp ce plăcerea

urca în ea în valuri și se încolăcea într-o spirală de dorință fierbinte.

Nu încă!

Dar el i-a prins bărbia cu mâna cealaltă și a forțat-o să se uite în ochii lui aprinși de emoție sau de dorință, nu-și dădea seama. Era ea însăși prea copleșită și de una, și de alta. Capul i se învârtea și-și pierduse cu totul controlul.

– Încă nu, Cassandra! Mai stai puțin! *Pentru mine!*

A tras aer în piept, și-a mușcat buza și mai tare și a închis ochii. Trupul îi tremura, apropiindu-se de orgasm chinuitor. Dar a așteptat pentru el...

Pentru el.

Degetele lui au intensificat ritmul și ochii ei s-au umplut de lacrimi, care au început să-i curgă pe obraji.

– Să nu-ți dai drumul! Nu înainte să-ți spun eu. Văd prea bine că vrei să îmi faci pe plac.

Plăcerea era insuportabilă, dar, într-adevăr, pentru el merita să facă orice. Și-a încleștat capul în zgarda de la gât, străduindu-se să-și rețină orgasmul. Sexul și sânii o dureau și-i ardeau. Toate membrele îi zvâcneau. Marginea climaxului era tăioasă ca un cuțit și apoi a început s-o resimtă aproape ca pe un orgasm. Un val lung, aproape nesfârșit de plăcere insuportabilă.

A început s-o penetreze și mai puternic, cu ochii în ochii ei, obligând-o să se uite la chipul lui și la nimic altceva, să fie atentă doar la vocea lui și la degetele cu care-i chinuia vaginul.

Marcus.

Când degetul mare i-a atins clitorisul, era să sară de pe masă.

– Acum, Cassandra! Dă-ți drumul pentru mine!

Orgasmul a coplesit-o toată, într-o plăcere ca un torent. Puternic, de nestăvilit, i-a inundat într-o clipă întreaga ființă, cu o viteză incredibilă, purtând-o până la marginea întunericului. Sexul i s-a strâns în jurul degetelor lui, ținându-i-le înăuntru. Șoldurile i s-au cutremurat pătrunse de fior și a simțit cum forțează sforile care o țin legată de masă, în timp ce tot trupul îi era cuprins de convulsii. A țipat.

Un val după altul, violente, minunate, delicioase... Păreau să dureze la infinit. Începea să-și recapete respirația greoaie, pe măsură ce orgasmul se retrăgea, încet, încet. Când el și-a retras, într-un târziu, mâna din ea, sexul îi pulsa încă. Juisase din plin.

– Iar acum o să începem! i-a spus el blând, ținându-i bărbia și privind-o adânc în ochi. Privirile lui erau pline de sclipiri și deschideau prăpăstii nesfârșite. Iar ei i se părea că s-ar putea pierde în ele pentru totdeauna și ar fi fost și fericită.

Respirația nu-i revenise încă la normal, când el a început s-o atingă cu un bici inicuț, care s-a ivit ca prin minune în mâna lui. Mângâieri blânde ale fâșiilor de piele pe tot corpul, pe burtă, pe sâni, pe coapse. Atingerile au devenit repede tot mai puternice și inai dure-roase, curelușele fine mușcând din pielea ei sensibilă.

Dumnezeule, tipul chiar era sadic! Încă mai juisa, iar loviturile de bici i se păreau minunate, chiar dacă

o ardeau. Iar când îi atingea pielea cu vârful degetelor, în timp ce o lovea, simțea că a ajuns în Paradis. O lovitură de bici, apoi o înângâiere... Atingerea îi era blândă și contrasta tare cu biciul care îi mușca dureros din carne, iar alternarea de senzații amplifică totul până dincolo de suportabil.

– Așa, Cassandra! Perfect! Încearcă să trăiești totul...

Și-a dat seama dintr-odată că e prea mult. Mâna lui pe corpul ei, biciul chinuitor, aproape că nu mai simțea diferența, totul se confunda și devenea o singură senzație. Nu-i mai păsa. Tot ce-și dorea era să nu se sfârșească niciodată.

Iar când el s-a oprit, s-a simțit cu totul scoasă din minți, plutind, cufundându-se adânc în durere.

În curând, a început din nou. De data asta, cu un fel de perie aspră. A început să o miște pe corpul ei, uneori blând, alteori atât de puternic, încât o simțea ca pe un șmirghel care-i răzuie pielea. Peste sâni, peste umeri, pe burtă, apoi în jos, pe șolduri, pe gambe și chiar pe vârfurile picioarelor. Îi plăcea la nebunie senzația pe care i-o provoca, îi plăcea felul în care îi făcea pielea să se înfioare, chiar dacă o durea. Și durea cumplit... avea el grijă de asta.

A continuat s-o chinuiască încet, cu peria aspră, destulă vreme, până când a adus-o într-un fel de transă. Pielea îi ardea, se simțea cuprinsă de flăcări. Iar ea plutea... Capul, trupul, toate pluteau... A închis ochii.

Parfumul lui a trezit-o puțin, cât să-i audă cuvintele:

– Acum o să te biciuiesc cu adevărat, Cassandra!

Lui Marcus nu-i venea să creadă cât de frumos răspunde corpul ei. Tremura numai când îi auzea vocea. Și îi plăcea la nebunie că are o asemenea putere asupra ei. Cu puțin antrenament, putea deveni o sclavă perfectă.

Dar nu va fi sclava ta!

Nu! Dar ar putea să o împrumute, așa cum se întâmplase în seara aceea. Știa însă că nu-i va ajunge niciodată numai atât.

Gâfâia teribil când i-a desfăcut cătușele care o imobilizaseră de masă. Ochii ei minunați aruncau flăcări verzi. Partea din față a corpului ei era brăzdată de urme de bici, rozalii. Minunat! A gemut ușor și el i-a privit gura. Buzele ei erau de un roz întunecat. Moi și apetisante.

Invitând la sărutat.

Abține-te! Nu se poate să o săruți aici, unde Robert ar putea intra în orice moment.

În schimb, a ajutat-o să se ridice și a sprijinit-o ușor, conducând-o spre o altă zonă, unde i-a legat din nou mâinile în cătușe de piele, pe care le-a prins apoi de un lanț aurit, care atârna de o bară transversală a structurii din mijlocul încăperii.

Concentrează-te la misiunea pe care o ai de îndeplinit!

Ușor de zis, greu de făcut, când „misiunea“ era Cassandra... Când își dorea s-o sărute și s-o îmbrățișeze, la fel de mult cum își dorise s-o lovească. Și când mintea toată îi era tulburată peste măsură, făcându-l să se întrebe în permanență ce se întâmplă cu el.

Concentrează-te!

I-a verificat legăturile, să fie sigur că e totul în regulă, apoi s-a îndepărtat o clipă și s-a aplecat să ia de jos geanta de piele în care-și ținea echipamentul. A scos de acolo biciul special, lung de aproape un metru și cu o singură coadă, pe care îl voia. Din câte îi spusese unchiul, nimeni nu folosisese încă o asemenea jucărie pe Cassandra.

Nimic nu e mai plăcut decât o piele virgină... E întotdeauna o onoare și, în același timp, ceva care te înfioară să fii primul care aplică ceva asupra unei noi slave. Cu atât mai înult, cu cât era vorba de ea, prima femeie care îl vrăjise. Știa că își ieșise periculos de mult de sub control în preajma ei... Dar n-avea de gând să rateze ocazia de a se juca așa cu ea.

A luat biciul în mână și și-a trecut degetele peste el, de sus până jos. Era negru și arăta înspăimântător. Biciul cu o singură coadă era un instrument cumplit de dureros. Producea o senzație unică, ce începea ca o arsură puternică în momentul contactului cu pielea, apoi se răspândea încet, în așa fel încât efectele fiecărei lovituri se stingeau greu, într-un minut sau chiar două. În mod normal, trebuia folosit pe un fund mai antrenat, dar el simțea că ea o să reziste. Și voia să-i dăruiască el această senzație extremă. Voia să-i dăruiască orice își dorea ea...

Se mișca de colo până colo în spatele ei și a răsucit pielea biciului în jurul mâinii, apoi l-a făcut să plesnească în aer.

Cassandra a tresărit.

El a zâmbit. Vedea deja cum pielea i se înfioară.

S-a dus spre ea, trecându-și mâna peste umerii ei. A simțit-o cum tremură la atingerea lui. Avea pielea moale ca satinul. Acolo era aproape la fel de mățoasă ca moliciunile pe care le explorase în păsărica ei fierbinte. Mădularul i s-a întărit numai când s-a gândit, amintindu-și parfumul și textura vaginului ei, în timp ce degetele lui o chinuiau, adânc înfipite înăuntru.

Apoi i-a spus liniștit:

– Asta o să doară ceva mai tare.

Din nou, același trumur înfiorat a străbătut trupul fetei.

– Ți s-a explicat deja cum să transformi durerea în plăcere, dar biciul ăsta e un adevărat test. Se numește „biciul cu o singură coadă“ sau „biciul-șarpe“. La sfârșit va fi o explozie de endorfine cum n-ai mai trăit niciodată. N-o să uiți niciodată jucărioara asta. O să am grijă să fie bine. Vreau să-mi urmezi indicațiile. Ai înțeles, Cassandra?

– Da... Domnule!

Vocea i-a sunat ca o șoaptă.

El a venit în fața ei. Fata privea în jos. I-a ridicat ușor bărbia delicată, atât cât i-a permis zgarda. Avea ochii tulburi. Vedea limpede că e pierdută, aproape în transă. Avea niște trăsături așa de dulci, arăta atât de inocentă, în comparație cu trupul ei înnebunitor, cu sâmi plini, cu șoldurile apetisante...

Dar privirile bărbatului se întorceau mereu la gura ei.

S-a aplecat și a sărutat-o. A fost doar o atingere delicată a buzelor lui peste ale ei, dar l-a cutremurat ca un șoc.

Dumnezeule mare!

Ea nici măcar nu i-a răspuns. Dar el se simțea de parcă ar fi primit o lovitură de pumnal direct în inimă. Fata asta îi făcuse ceva... Nu putea suporta gândul că ea nu-i va aparține niciodată.

Brusc, s-a înfuriat pe el pentru că nu era capabil să-i reziste. Pentru că nu se purta ca un Stăpân adevărat. Și pentru că nu era în stare să respecte faptul că ea e proprietatea altcuiva.

Rahat!

S-a dat un pas în spate și și-a trecut o mână prin păr.

Era aici ca să o slujească pe ea, să-i satisfacă nevoile. Dar pe cine naiba păcălea el? Ea se afla acolo, cu el, numai pentru că el o dorise. Și o dorise pe ea, Cassandra. Pur și simplu. Chestie care avea să-i dea peste cap toată viața, dacă nu restabilea rapid controlul.

La naiba, joacă-te cu ea doar!

Marcus a tras o gură de aer și a respirat adânc. A mai făcut un pas în spate, apoi a ridicat brațul și s-a răsucit.

Cassandra plutea într-un nor de senzații, transpusă cu totul în propria minte și, totuși, perfect conștientă de fiecare centimetru din pielea ei. Și la fel de conștientă că Marcus e lângă ea. Parfumul lui i se infiltra în nări, i se strecura prin tot corpul și-i inunda întreaga ființă.

N-avea niciun gând conștient. Și nici un fel de control asupra propriului trup. Era o ființă alcătuită doar din dorință și nevoie. Nu conta cum o atinge sau cum o chinuie, totul era prea puțin, nimic nu era de ajuns...

I-a auzit avertismentul și a tremurat de dorință să simtă durerea pură pe care i-o promisese. Dar deja era atât de transportată, încât nici măcar așteptarea n-o mai tensiona.

Lovitura a venit, o durere pătrunzătoare pe care a resimțit-o ca și cum i-ar fi despicat carnea.

– Așa, Cassandra, respiră! Trage aer în piept și acum expiră!

L-a ascultat. Usturimea s-a intensificat și a devenit atât de dureroasă, că a început să gâfâie greoi.

– Așa... e foarte bine, respiră. Și urmează-mi vocea!

Durerea a migrat și s-a răspândit, de pe fund pe coapse, pe picioare în jos, pe piept, prin sâni, ca o rană chinuitoare și aducătoare de plăcere. Sexul i s-a încleștat, răspunzând la stimul, intrând în ritmul pe care durerea i-l dădea peste tot. Aproape că era prea mult, de nesuportat – și, totuși, era exact ce avea nevoie, exact ce-și dorise întotdeauna.

– Încearcă să simți tot, Cassandra! Mișcă-te în durere, du-te după ea!

Imposibil! Senzația era tot mai puternică. A gemut din greu.

– Respiră!

Mâna lui i-a îmbrățișat trupul și i-a atins pielea de pe burtă. În clipa aia o explozie imensă de plăcere chinuitoare i-a străpuns creierul și carnea. Fata s-a cutremurat sub forța ei, iar sexul i s-a încleștat de dorință. Când degetele lui Marcus s-au strecurat în jos, între coapsele ei, și i-au apăsat clitorisul, și-a dat drumul, iar orgasmul a fost copleșitor, mai puternic decât și-a imaginat vreodată că ar fi posibil. Durerea și plăcerea s-au amestecat și au devenit o singură senzație, care ardea în ea ca un val de fier topit.

Mintea i s-a întunecat dintr-odată și în jur totul s-a întunecat.

Au trecut probabil câteva secunde până când a deschis ochii și l-a văzut pe Marcus privind-o intens. A mai trecut un moment până când și-a dat seama că

o apucase de bărbie cu o mână, iar cu celălalt braț îi înconjurase mijlocul.

Era copleșită de recunoștință și de toată senzația extraordinară de după orgasm. Se simțea pierdută, liberă, ușoară și plutind într-un nor de inexplicabilă plăcere.

– Bun venit înapoi! Ești din nou cu mine...

Zâmbetul lui i-a părut o lumină venită din paradis și i-a zâmbit și ea.

– Dumnezeule, cât ești de frumoasă! a șoptit el.

Apoi el i-a mângâiat obrazul și ea și-a dat seama că-i scosese colanul. Și-a întors capul în mână lui și i-a sărutat ușor pielea moale din palmă. Nu s-a putut abține.

– O, Doamne, Cassandra...

Simțea doar o mare plăcere să-i audă vocea răsunând așa, să-i simtă atingerea pe corp, pe față... Și pe urmă cel mai ciudat lucru care se putea întâmpla. El a început să-i sărute fața, săruturi delicate pe obraji, pe bărbie, pe pleoape și, în cele din urmă, pe buze.

A început să-i bată inima de dorință. Să-l atingă, să fie cu el, să-l simtă în ea. Încă nu înțelegea pe deplin tot ce o făcea el să simtă. Și nici nu putea să se gândească în clipa aia.

Marcus avea gust de miere sălbatică.

Când el s-a retras, femeia tânjea plină de pofta pe care i-o făcuseră sărutările lui. Ochii i s-au umplut de lacrimi.

El o privea.

– Ce e, Cassandra? Ce-ți dorești? De ce ai nevoie? Vocea lui a sunat atât de blând, încât a rănit-o.

N-a reușit decât să-și miște puțin capul, fără un cuvânt.

– Atunci, va trebui să aflu singur, a spus Marcus și s-a oprit o clipă, încercând să-i citească pe chip. O să descopăr singur, o să aflu totul despre tine, fiecare gând, fiecare secret întunecat, fiecare moment de dorință.

Vorbea atât de încet, încât Cassandra nu-și dădea seama dacă vrea ca ea să-l audă sau dacă așteaptă vreun răspuns. Așa că a stat liniștită, să vadă care va fi următoarea mișcare. Era fericită că e acolo, lângă el, în mâinile lui, în grija lui. O să accepte absolut orice voia să-i facă acest bărbat.

Era aproape îndrăgostită de el, dar n-avea legătură doar cu senzațiile pe care i le stârnise cu mâinile ori cu biciul dureros, cu o singură coadă. Era mai degrabă din cauza felului gânditor în care o privea, de parcă într-adevăr ar fi încercat să-i pătrundă în suflet și în minte. Era din cauza frumuseții lui masculine și a grației cu care se mișca. Era din cauza singurei discuții pe care o avusese cu ele, una specială și prețioasă, și din cauza felului în care îi vorbea când era cu totul la dispoziția lui. Era primul bărbat căruia chiar îi păsa de ce se întâmplă în creierul ei. Era irezistibil.

A aplecat capul ca să-l vadă mai bine și a simțit atingerea moale a părului ei pe umeri. A străbătut-o un fior.

Voia mai mult. Voia să nu se sfârșească niciodată. Și, chiar când se gândea la asta, el și-a trecut mâna ușor peste trupul ei, începând de sus, de la scorbura gâtului, apoi pe piept, pe burtă și s-a oprit deasupra triunghiului de zuluși dintre coapse.

Fata a gemut ușor, și-a coborât pleoapele, a lăsat capul pe spate, încercând să primească pe deplin senzația mâinii lui pe pielea ei. Sângele i-a năvălit imediat la suprafață, de parcă ar fi vrut să-i întâlnească atingerea.

– Te vreau mai mult de-atât, Cassandra. Te vreau și acum, și mâine, și la anul. Dar tot ce putem avea e noaptea asta. Pentru că nu suntem singuri, nu te pot avea așa cum îmi doresc, să intru în tine, la mine în pat. Vrei să primești ce pot să-ți dau aici? În singurul fel în care te pot simți la mine în brațe?

Ea a dat din cap că da. Nu și-a putut reține un zâmbet. Era atât de fericită în clipa aia, cum nu mai fusese niciodată în viață, chiar dacă nu era sigură când sau dacă o să-l mai vadă vreodată. Îi înțelegea loialitatea față de unchiul lui și își dădea seama și de propria ei loialitate față de Maestrul Robert. Dar nu era capabilă să se gândească la toate astea acum. Era prea greu. Deocamdată voia doar să primească tot ce se putea.

– Vă rog, Domnule...

El s-a ridicat și i-a desfăcut legăturile de la mâini. S-a lipit de ea cât i-a luat să scoată cătușele. Îi simțea mirosul, un amestec de transpirație vagă cu mosc și cu arome de lemn și pământ de la parfumul lui. A inspirat adânc, încercând să păstreze ceva din esența lui în plămâni, să și-i umple, ca să-l poată păstra cât mai mult timp.

A condus-o spre o băncuță joasă, acoperită cu catifea și a așezat-o imediat în poala lui. Îi simțea pulpele tari și puternice sub stomac, iar sânii i se lipeau de carnea lui. Îi plăcea la nebunie să-i simtă corpul sub ea și

visa să fie și el gol... Înainte să aibă timp să se așeze, a lovit-o peste fund. O lovitură puternică, urmată imediat de alta. Palmele lui cădeau atât de repede și cu așa o forță, că nici n-avea vreme să-și tragă sufletul între ele.

O durea. Dar, ca de obicei, durerea se preschimba rapid în plăcere, așa încât nu se transforma niciodată în durere pură... deși, într-un fel pe care nu și-l putea explica, rămânea durere. Și-o dorea cu adevărat. Însă, chiar dacă era pierdută de plăcere în mâinile lui grele și minunate, voia să scape.

În curând a început să gâfâie din greu, incapabilă să țină ritmul cu loviturile lui. Palmele păreau că nu se vor opri niciodată, nici măcar un moment. Dar ritmul însuși a forțat-o în curând să se piardă în el, în durere, în valul de plăcere care-i inunda sexul, sânii, creierul.

Se auzea gemând și gâfâind fără întrerupere. Dumnezeu, durea cumplit! Se îneca încet într-o mare de senzații. Trebuia să-și dea drumul.

Într-un târziu, el s-a oprit. I-a auzit respirația grea. Se potrivea cu a ei. A gemut din nou de dorință nesfârșită.

Atunci a întors-o cu mâinile lui blânde, până când a ajuns să stea la el în brațe, ca într-un leagăn. Și-a trecut mâinile peste umerii ei, peste brațele ei, peste coapse.

Vocea lui era aspră, chinuită și încă nu-și găsisese suflul normal.

- Vreau să te țin în brațe, Cassandra. Vreau să te mai lovesc. La naiba, nu știu ce altceva mai vreau... Ce mi-ai făcut?

Marcus se uita în ochii ei. Era prea pierdută ca să-și dea seama cu adevărat ce vede acolo. Expresia lui trăda suferință, ochii lui erau aproape negri. Bărbatul a clipit cu greu. Apoi a făcut un gest să-i mângâie părul, dar s-a oprit. Intensitatea privirii lui îi chinuia sufletul.

Într-un târziu, el și-a scuturat capul.

– La naiba! a murmurat.

Ei i s-a strâns inima dintr-odată. Oare nu-l mulțumise?

– Nu știu ce ai. Mă faci să-mi pierd controlul și asta nu e bine. N-ar trebui să mă port așa. Cu cât te ating mai mult, cu atât am mai multă nevoie de tine. Iar tu nu ești a mea.

A făcut o pauză și a continuat.

– O să ne oprim aici și acum. Am să te duc înapoi la Maestrul Robert.

– Nu!

Marcus își așezase mâinile pe umerii ei, ca s-o facă să îngenuncheze. Dar cuvântul ei l-a oprit. Era șocat de refuzul ei de a se întoarce la stăpânul de drept. De tot ce simțea pentru ea.

I-a cercetat chipul și ochii de smarald. Ea plutea încă după tot ce se întâmplase cu o noapte în urmă și mai ales după biciul cu o singură coadă... Totuși, uite că era acolo, cu el. Abia dacă o cunoștea, însă privirea ei i-a străpuns inima dintr-un foc.

– Nu știi ce spui, Cassandra.

Gura îi era atât de uscată, încât abia reușea să pronunțe cuvintele. Ce naiba-l apucase?

– Ba știu.

Ea s-a oprit, mușcându-și senzual buza de jos, după care i-a spus:

– Vreau să rămân cu tine. Vă rog, domnule!

El a dat din cap în semn că nu e de acord.

– Te rog, lasă-mă să stau cu tine, a șoptit ea.

Cuvintele ei l-au sfâșiat. Era o situație imposibilă. Numai că dorința de a o avea se transformase într-o nevoie acută și dureroasă. Nu exista cale de întoarcere.

Era caldă cum stătea la el în brațe, ușoară și subțire, și se potrivea mănușă cu trupul lui, chiar dacă vorbea când o apuca și nu respecta nici regulile elementare ale supunerii. Dar lui îi plăcea că vorbește, îi plăcea să-i audă vocea, să afle ce are de spus.

Cu siguranță era pe cale s-o ia razna.

Ea îl privea în continuare cu ochii ei verzi, parcă smălțuiți. Obrajii palizi i se înroșiseră, iar gura plină era de un roz delicios. Rotunjimea sânelui era lipită de brațul lui, exact acolo unde i se ridicase manșeta. Îi simțea căldura pielii la încheietură.

Tânjea să o atingă. Asta era problema, de fapt, nu? Fata era irezistibilă din toate punctele de vedere.

– Te rog, i-a șoptit ea din nou, lipindu-i-se și mai mult de piept, apoi aplecând capul ca să se uite în sus spre el.

Când a oftat, buzele i s-au desfăcut. Lui i s-a părut că i se umeziseră ochii și c-o să izbucnească în lacrimi. Nu mai putea suporta. Și-a lăsat capul în jos și și-a apăsât gura pe a ei.

Ea i s-a deschis imediat. El nu voise decât o atinge-re exterioară a buzelor, se gândise doar s-o stârnească.

Dar cum i-a simțit șoapta respirației dulci în gură, i-a dispărut orice urmă de rațiune. S-a avântat în ea, iată singurul cuvânt potrivit care poate descrie ce s-a întâmplat. Limba lui se bucura de dulceața ei umedă. Ea îi răspundea pătimașă, nerăbdătoare, cu o fierbințeală pe care o simțea prin haine. Trupul îi luase foc, pur și simplu. Și al lui la fel, se aprinsese de dorința de a o poseda.

I-a explorat gura și mai adânc, împletindu-și limba cu a ei. Ea i se foia la el în brațe și i se tăiase răsuflarea între buzele lui. Și lui la fel, fir-ar să fie. Era ca un puști care face o descoperire în premieră. Prohabul i se întărise și stătea să explodeze. Niciodată nu-i mai scăpase situația de sub control în halul ăsta.

Control. La naiba!

S-a tras înapoi plin de regret. El trebuia să fie stăpân pe situație, ce dracu! Și era clar că nu e. Niciodată nu se mai lăsase luat de val ca acum, niciodată și cu nimeni altcineva. Dar nu voia să se oprească. Trebuia să fie a lui. Cu orice preț.

I-a mângâiat părul și a privit-o în ochi încă o dată. Era complet pierdută, aprinsă de poftă, sedusă de substanțele care-i străbăteau corpul. Oare era așa datorită lui? Sau să fi fost de vină decorul, piesa, durerea și plăcerea pe care el i le provocase astă-seară? Trebuia să afle.

– Ascultă-mă, Cassandra.

I-a cuprins fața în mâini. Obrajii-i erau ca o mătase caldă, roșie, prinsă în palmele lui.

– Vreau să vii cu mine și să fim doar noi doi la mine acasă. Nu diseară. Altă dată.

– Da. Te rog, Marcus! Domnule, a adăugat ea.

Pe chipul ei se vedea clar nerăbdarea. Deocamdată, a ales s-o creadă.

– Te sun săptămâna viitoare. O să stăm de vorbă despre asta. Înțelegi ce spun? De ce plângi?

– Pentru că nu pot să aștept până săptămâna viitoare.

Dumnezeule mare! Abia dacă mai putea rezista. Era așa de deschisă. Atât de vulnerabilă... Da, vulnerabilă. Oare el profita? Poate, într-o oarecare măsură. Dar iată de ce o s-o caute acasă săptămâna viitoare, ca să discute cu ea când o să fie într-o stare mai stabilă.

Și când nu o să fie în slujba lui Robert.

Da, și asta. Știa că face o greșală din mai multe puncte de vedere. Ea nu-i aparținea lui. N-avea niciun drept să pătrundă ca un răufăcător pe teritoriul unchiului. Doar era carne din carnea lui, pentru Dumnezeu!

Dar nimic din toate astea nu conta acum.

– Acum trebuie să te duc înapoi la Maestrul Robert.

Ea a început să dea din cap în semn de dezaprobare, dar el a oprit-o, prinzând-o de bărbie cu un gest ferm.

– Te sun peste câteva zile. O să vin să te iau, dacă vrei. Dar acum trebuie să te duc înapoi la el.

Înainte să facă ceva pentru care să-i pară rău mai târziu. Trebuia să se îndepărteze puțin, să se gândească la toată povestea.

Însă știa că singurul lucru care l-ar putea împiedica să fie cu ea ar fi dacă ea n-ar vrea. N-ar forța-o niciodată, nu așa. Privind-o în ochi, ținând-o în brațe, simțea că deslușește ce e în sufletul ei și deja știa că ea

n-o să-l refuze nicicând. Orice demon îl va fi posedând pe el o poseda acum și pe ea. Cumva, erau sortiți să fie împreună. Și el avea de gând să facă astfel încât să fie. Cât despre consecințe, ducă-se naibii!

A ajutat-o să se ridice în picioare și a tras de un fir fixat în perete ca să cheme trei sclave care să aibă grijă de ea și să i-o ducă înapoi Stăpânului ei. Când s-a despărțit de ea, și-a simțit brațele goale. Pieptul i s-a încordat în clipa în care s-a uitat la el peste umăr, implorându-l din priviri. Știa exact ce simte ea.

S-a dus spre ferestrele cele mari, a dat la o parte draperia grea și a scrutat grădina întunecată, trecându-și o mână prin păr. Două zile. În două zile ea va fi departe de casa unchiului, înainte ca el să poată lua legătura cu ea și s-o știe în siguranță. Trebuia să se gândească la o mulțime de lucruri până atunci, imediat ce se va liniști. Acum nu prea era în stare să judece normal. Nu după ce o atinsese și o pătrunsese cu niâinile, nu după ce gura lui o explorase pe a ei.

Erecția i-a zvâcnit la acest gând, numai că era vorba despre mult mai mult decât atât. Erau mai multe lucruri despre ea. Iar el nici n-ar fi putut spune cum de știe. Însă o simțise ca aparținându-i lui încă de prima dată când o văzuse.

Între timp, o să îndure. O să se ducă acasă și o să se mângâie, cu gândul la ea, până o să aibă orgasm. Dar n-o să fie mulțumit decât atunci când o să-i vorbească. Să-i vorbească, pentru Dumnezeu! De când îi păsa lui ce are de spus o sclavă, câtă vreme e frumoasă și supusă?

Trebuie să iasă din Vizuină, să plece din palatul ăsta. N-ar suporta să dea ochii cu unchiu-său chiar acum.

Strângându-și repede echipamentul în geanta din piele, pe care o avea întotdeauna la el, s-a grăbit spre ușă, trecând prin sala principală, unde erau încă o mulțime de oaspeți.

Cassandra era probabil undeva pe-acolo, cu Robert și cu târfa aia de Delphine.

Nu te mai gândi la asta!

I-a făcut semn portarului, dar n-a cerut să i se aducă mașina, ci s-a îndreptat spre locul în care își parcase Porsche-ul lui negru.

Începuse să plouă încet când a deschis portiera, a aruncat geanta pe scaunul din dreapta și a băgat cheia în contact. Motorul a pornit și i-a transmis și lui putere, în timp ce gonea pe străzi.

Tot creierul îi era plin de ea, de pielea ei albă și moale, de gura ei senzuală, de gustul ei. A apăsat pedala de accelerație și a prins viteză în noapte, conducând pe străzile întortocheate din Bel Air. A trecut pe lângă case de oameni care credeau că stilul lui de viață și al unchiului e păcătos și depravat. La naiba toți!

Cauciucurile au scârțâit când a virat brusc și adrenalina i-a dat un moment de mare satisfacție. Dar a durat doar o clipă. Apoi și-a dat seama că, oricât de repede ar conduce, oricât de tare ar fugi, nu are cum să scape de dulcea lui Cassandra.

Duminică după-amiază. Era deja o jumătate de zi de când se întorsese acasă și creierul Cassandrei începea să funcționeze normal. Cel puțin așa credea ea. Dar în weekend se petrecuseră prea multe și încă nu era sigură. O durerea corpul în multe locuri, dar era o durere minunată și-i plăcea la nebunie să-și amintească tot ce i se întâmplase cu o noapte în urmă.

Nu se putea gândi însă decât la Marcus.

O s-o caute săptămâna viitoare, dar oare cât trebuia să aștepte? O tortură îngrozitoare.

S-a așezat comod printre pernele de brocart de pe canapeaua ei îmbrăcată în catifea roșie. A luat în brațe o pernă, și-a strâns picioarele sub ea și a căzut pe gânduri.

Nu trăiesc niciodată ceva mai intens, mai copleșitor ca în orele în care fusese cu Marcus, la porunca lui, în camera din Vizuină. Fusese cu totul transportată și supraîncărcată de energie, știa asta... Dar, pe de altă parte, știa că se întâmplase așa în primul rând pentru că fusese cu el.

Îi plăcuse absolut tot ce-i făcuse și Maestrul Robert, tot ce experimentase cu Mika și cu celelalte fete, tot ce-i făcuse răutăcioasa Delphine. Dar cu Marcus fusese mai mult de-atât. Își pierduse mințile. Creierul, corpul, simțurile, totul se dizolvase într-o senzație inimaginabilă, ultimă.

Oare era o nebunie să-i treacă prin minte că fusese mai mult de-atât, că se înfiripase un soi de legătură mai profundă între ei doi? Poate. Dar era convinsă de asta și sigură că și el simțise la fel. Atât cât reușise să-i citească în ochii întunecați, înțelesese că și lui i se întâmpla ceva, simțise în vocea lui cu inflexiuni disperate când îi vorbise.

Și, totuși, era ceva irațional. De-abia dacă se cunoscuseră. Nu știa dacă el va putea trece peste ideea că-și trădează unchiul vorbind cu ea dincolo de spațiul casei lui, dincolo de episoadele în care Robert i-o dăduse în grijă. Și dacă n-o să poată să depășească sentimentul de vinovăție...

I s-a pus un nod în stomac când s-a gândit. Trebuia să-l vadă. Avea nevoie de vocea lui, de atingerea lui. În același timp, vinovăția i s-a insinuat iar în minte. Maestrul Robert o primise și îi dăruise toată lumea la care visase dintotdeauna. Încă nu semnase un contract de sclavă cu el, dar știa cumva că ce se întâmplase între ea și Marcus nu era tocmai în regulă. Din nou, simțea că este o păcătoasă. Dar n-avea de gând să îl piardă pe Marcus pentru asta...

Când a sunat telefonul, a sărit să răspundă cu înina bătându-i tare. A tras adânc aer în piept și a ridicat receptorul.

– Alo?

– Cassandra.

Tot corpul i-a tresărit când i-a auzit vocea.

– Da.

– Sunt Marcus.

– Da, Domnule!

– Nu trebuie să-mi spui așa acum, da? Suntem doi oameni care stau de vorbă.

Așa ceva nu era posibil.

– Da, Domn... Da, Marcus.

– Acum e mult mai bine.

Când i-a auzit tonul aprobator, a fost cuprinsă de un ușor val de plăcere.

– Trebuie să vorbim. Vreau să te văd. M-am uitat în dosarul tău și știu că lucrezi la un magazin de haine. Poți să îți iei liber azi?

Aveau un dosar despre ea?! Dar acum n-avea timp să se gândească la asta. Trebuia să fie atentă la ce-i spune el.

– Da. Mi-am luat un mic concediu. Aveam nevoie să mă gândesc la ce mi se întâmplă.

– Atunci, vino la mine. Stau în Hollywood Hills.

I-a dat adresa și ea a notat-o pe un carnețel de lângă telefon.

– Poți să vii acum?

– Acum? Vin cât de repede pot.

A închis. Îi tremurau mâinile când a pus receptorul jos. S-a așezat, incapabilă să stea în picioare, iar pulsul i-o luase razna într-un asemenea hal, încât putea auzi cum îi curge sângele prin vene. Dar curând și-a dat seama că are multe de făcut ca să se pregătească pentru el și să se prezinte cum trebuie în fața lui.

A țâșnit de pe canapea și s-a dus la baie să facă repede un duș fierbinte.

O să-l vadă pe Marcus, o să fie singură cu el. Corpul i-a tresărit de dorință numai când s-a gândit. Nu știa exact ce vrea, nu-și dădea seama de ce se petrece, dar cel mai important era că el dorea să fie cu ea. Și, odată cu valul de dorință, inima a început să-i bată cu putere. De nerăbdare și de încă ceva... un sentiment care aproape că o făcea să plângă.

S-a îmbrăcat cu grijă în ținuta tip Academia de Sex Roissy: fustă neagră, bluză albă, dresuri lungi și pantofi negri, cu toc înalt. Se simțea delicios de goală sub sutien și chiloți... Era tot o așteptare, tânjind de dorință. În mai puțin de jumătate de oră o să fie cu el.

Marcus a văzut-o pe fereastră pe Cassandra parcând mașina în față. A coborât plină de grație, în fusta ei scurtă și vaporosă. N-o mai văzuse cu pantofi cu toc până atunci. Fata avea niște picioare incredibile.

Inima i-a tresărit puțin când a bătut la ușă. Oare era pregătit pentru așa ceva? Pentru femeia care-l în-lănțuise? A zâmbit autoironic la acest gând.

A apucat mânerul și a deschis ușa. Iat-o în fața lui, de o frumusețe irezistibilă. Își amintea cum e pielea ei, acum acoperită de haine. Putea rezolva chestiunea imediat, îi putea porunci să se dezbrace chiar acolo, în prag, dar mai întâi voia să stea de vorbă cu ea.

– Intră.

– Mulțumesc.

I-a simțit parfumul de cum a intrat. Mirosea plăcut, o aromă florală și vie, care păstra un grăunte de inocență, exact ca ea...

Dar nu s-ar zice că fata e tocmai întruchiparea inocenței, nu?

Când i-a făcut semn să stea jos, ea s-a așezat pe marginea canapelei de piele maro. Mâinile ei s-au încleștat de saltea, de-o parte și de alta a coapselor.

Dumnezeule, nu te gândeai acum la coapsele ei!

S-a așezat lângă ea, dar nu foarte aproape.

– Cassandra, putem sta de vorbă. Nu trebuie să-ți fie teamă.

– Nu... nu mi-e teamă.

S-a foit, s-a uitat în altă parte, apoi a revenit și l-a privit direct în ochi. I-a zâmbit cu o dulceață infinită și totul în el s-a topit instantaneu.

– Încă nu-mi vine să cred că sunt aici.

– Mă bucur că ai venit. Voiam să te văd și să vorbim mai mult. Dar tot mai simt nevoia să te leg și să te torturez, asta nu s-a schimbat deloc.

Ea i-a răspuns cu un zâmbet vag.

- Numai că eu vreau mai mult..., a continuat Marcus.

- Și eu.

Ochii strălucitori și expresia ei plină de încredere i s-au părut uimitoare.

Nu înțelegea o groază de lucruri. Dar trebuia să se adune și să încerce să stea de vorbă cu ea, așa cum își dorea. Erau atâtea lucruri pe care voia să le afle despre ea - trebuia să le afle - să o cunoască... De unde să înceapă?

S-a întins, i-a luat mâna mică și caldă într-a lui și i-a simțit tremurul degetelor.

- Cum ai ajuns la unchiul?

- Căutam pe internet... oameni care gândesc ca mine. Voiam să găsesc pe cineva care să-mi arate toate lucrurile pe care eu doar mi le imaginam.

Și-a mușcat buza ușor, iar dinții albi i s-au înfipt puțin în pielea moale. Gestul i-a făcut poftă să o sărute. Dar nu încă! Dacă o sărută acum, toată discuția o să se ducă de răpă.

Ea a continuat.

- Am fost foarte surprinsă când am dat de ceva așa de concret pe internet. Am găsit acolo anunțul... știi de anunțul lui?

- De asta nu, dar știu că așa le-a descoperit pe Jacqueline și pe Laura.

- Și pe Mika?

- Delphine a găsit-o. Ea a fost un dar.

Cassandra a dat din cap, iar cărlionții roșcați i s-au așezat frumos în jurul umerilor.

– Dar trebuie să recunosc că nu mi-am închipuit că totul o să fie atât de... copleșitor. Credeam că intrarea mea în lumea asta se va face mai lent.

El a râs.

– Unchiul nu face niciodată lucrurile pe jumătate.

A urmat un moment de tăcere, apoi ea l-a întrebat pe un ton foarte serios:

– Îl iubești, nu?

O mică înțepătură în stomac.

– Da, îl iubese și-l respect.

– El te-a introdus în lumea asta? l-a întrebat ea.

– Da.

– Nu mi-ai spus de ce.

Era un subiect pe care el nu-l discuta nici măcar cu Robert. Erau amândoi acolo și nu simțeau nevoia să vorbească despre așa ceva. Dar brusc și-a dat seama că ei ar vrea să i se destăinuie. Nu înțelegea de ce. Dar instinctul prima când era cu ea. Și el i se supunea mai mult decât rațiunii.

A tras aer în piept și a început să povestească.

– Tata a fost cascador la Hollywood, genul aventurier. Probabil că eu am moștenit ceva, nevoia de senzații tari... chiar dacă mi le satisfac altfel. Toată copilăria am încercat să-l impresionez. Mi-am rupt mâna când aveam opt ani, pentru că am încercat să sar cu bicicleta de pe acoperiș. O prostie. Dar nimic nu îl impresiona. Niciodată n-am reușit să fiu destul de bun pentru el. Iar viața pe care o duc acum e OK. În sfârșit, mă simt în regulă.

Marcus a făcut o pauză. Asta era o parte a vieții lui de care se îndepărtase de multă vreme. Vorbind despre ea, se simțea vulnerabil și deschis. La naiba, Cassandra îl făcea să se deschidă din toate punctele de vedere. Dar nu voia să se lupte cu asta acum.

– Aveam zece ani când a murit mama. Iar tata nu și-a revenit niciodată cu adevărat. Și era și mai rău când se îmbăta. La cincisprezece ani, am plecat de acasă și m-am mutat la unchiul Robert. M-a luat cu el în călătorii, m-a dus în Italia să-mi cunosc rudele de acolo, m-a dus la Londra, pe urmă în Elveția... Sărbătorirea împlinirii a optsprezece ani a avut loc la Paris. Atunci mi-a dezvăluit prima dată lumea asta. Am mers într-un club acolo, un loc discret și intim, unde mi-a arătat o femeie legată și lovită pe scenă. Nu mai văzusem niciodată așa ceva. Mi-a plăcut din prima și, în mai puțin de un an, aveau deja prima sclavă.

– Oh!

Ea și-a întors privirea, dar el a văzut că s-a înroșit.

S-a dus spre ea, a prins-o de bărbie și a făcut-o să se uite la el.

– Nu-ți face griji, Cassandra, asta a fost odată, demult. Acum nu mă interesezi decât tu.

– De ce?

Ochii ei ardeau. De furie? De pasiune?

El și-a lăsat mâna în jos.

– E ceva ce simt mult mai profund, chiar și atunci când chimia dintre noi nu mă izbește direct în piept. E ceva ce simt când îți miros parfumul. Când sunt

destul de aproape de tine ca să-ți simt căldura respirației. Când ești goală, în mâinile mele. Dar simt la fel și acum, când stau aici și doar îți vorbesc.

Cu cât îl asculta mai mult, cu atât mai mari și mai negre i se făceau pupilele, verdele ochilor întunecându-i-se ca-ntr-o eclipsă de lună. Tremura. El a simțit că i se întărește mădularul.

– De ce ai venit? a întrebat-o calm.

– Pentru că n-am putut să nu vin. Din aceleași motive pe care le-ai invocat și tu: chimia, o legătură inexplicabilă pe care o sunt între noi, nevoia de a fi cu tine.

– Am vrut să stăm de vorbă. Îmi imaginam cum ar fi să stăm noi doi aici, pe canapea, și să ne comportăm civilizat.

I-a dat la o parte părul care-i alunecase pe față. Era moale și întunecat precum mătasea.

– Dar nu e nimic „civilizat“ în ce simt pentru tine în clipa asta. Încalc regulile avându-te aici, cu mine, așa.

Ea a dat din cap.

– Știu.

– Dar se pare că nu prea îmi pasă. E mai important să fiu cu tine decât faptul că-l trădez pe unchiul. Știu, e îngrozitor, pe bune... Îmi dau seama că e un risc și pentru tine, așa că ești liberă, dacă vrei, să pleci.. N-o să-ți mai cer nimic. N-o să te țin cu forța... Și trebuie să înțelegi că, deși n-ai semnat contract de sclavă cu unchiul, tu îi aparții lui, până când – dacă și când nu știm – el îți va oferi hârtia, pe care s-o semnezi sau s-o refuzi.

Bărbatul simțea cum inima îi bate să-i spargă pieptul.

– Vreau să știi că nu e bine ce fac. Am sentimentul că profit de tine și asta mă chinuiește. Dar nu la fel de tare ca depărtarea de tine.

– Înțeleg. Și sunt aici pentru că vreau să fiu aici, i-a spus ea privindu-l în ochi. Nu-mi cere să plec. Te rog!

Ceva puternic i se simțea în voce. Marcus și-a dat seama că ea înțelege perfect situația. Și nu-i trebuia mai mult.

A așteptat să vadă dacă el mai spune ceva, sângele gonindu-i înfierbântat prin vene, capul deja învârtindu-i-se. Și, totuși, undeva, în adâncuri era o zonă de calm absolut. Știa că asta e calea cea bună, să fie acolo cu el.

Dar el tăcea. Stătea și se uita la ea fără să scoată un cuvânt, adâncit în gânduri. Mii de emoții i se oglindeau în profunzimile ochilor căprui transparent, dar se perindau prea repede pentru ca ea să le poată descifra. A așteptat aproape ținându-și respirația și a suspinat când el s-a apropiat încet s-o sărute.

Se aștepta la un sărut de probă, dar mici vorbă. I-a apăsât buzele cu putere, i-a deschis gura și și-a strecurat limba înăuntru. Ea l-a primit, atât de emoționată, încât îi venea să plângă. Oare de ce acest om îi stârnește atâtea trăiri? El a strâns-o în brațe și brusc fiecare celulă din corp i-a devenit conștientă de apropierea lui, iar ea a încetat să mai analizeze totul.

A fost un sărut profund și sălbatic, iar ea l-a primit cu toată ființa. Un val de căldură a copleșit-o imediat, iar dorința i-a aprins sângele. Își dorea să fie goală lângă el, nu mai suporta hainele care stăteau între ei.

El și-a înclinat capul și a sărutat-o și mai adânc. Apoi i-a cuprins obrazii cu mâinile și a strâns-o atât de tare, încât a durut. Dar nu-i păsa. Tot ce știa era că, dincolo de constrângerile sociale și de motivele logice pentru care nu era în regulă să simtă ceva atât de puternic pentru el, ce făcea era bine.

Mâinile lui erau peste tot, frământând-o, explorându-i fiecare formă. I-a cuprins apoi sânii cu palmele, iar bluza de pe ea a devenit o barieră de nesuportat.

– Te rog, Marcus...

El a înțeles ce-i cere, i-a desfăcut nasturii de la cămașă și i-a coborât-o peste umeri. A urmat fusta. Nici nu și-a dat seama cum s-a întâmplat. Mai rămăseseră doar dresurile și pantofii. Mâinile lui i-au găsit repede sânii goi, i-au mângâiat, i-au acoperit, s-au jucat cu ei și au început să-i ciupească. Curând, gura lui fierbinte și umedă a luat locul degetelor, iar ea a crezut că o să-și piardă mințile.

A gemut când i-a luat în gură un sfârc, iar limba lui care i-l chinuia încet îi trimitea fiori de dorință prin tot trupul și-i făcea pielea să se înfioare.

– Dumnezeu! Ce dulce ești!

El s-a îndepărtat puțin, iar fata a crezut că o să înceapă să se joace cu ea, să folosească durerea ca s-o

excite. Dar Marcus a privit-o drept în ochi. Ai lui erau cafeniu-închis și furtunoși. Lumina lor aurie era întunecată de dorință și de emoție. Își dorea cu disperare să-i simtă din nou gura, s-o sărute iar, să soarbă totul. Să-și hrănească emoția cu a lui.

– Cassandra... a spus el aproape gâfâind, cu voce plină de dorință. Acum vreau doar să te ating și să fac dragoste cu tine. Nu vreau nimic sadic, pur și simplu am nevoie de tine.

– Da, acum nu-mi pasă de nimic altceva.

I-a mângâiat cu degetul bărbia, apoi buzele și a început să-și scoată hainele. Pe măsură ce se dezbrăca, corpul lui i se dezvăluia pentru prima oară. Era chiar mai frumos decât își imaginase. Pielea lui era ușor bronzată, părul de pe piept era sexy, în jurul sfârcurilor fiind puțin mai des. Umerii, pieptul și abdomenul erau aproape numai mușchi. În cele din urmă, și-a dat jos chiloții și i-a văzut erecția absolut minunată. De-abia aștepta să i-o atingă, să-l simtă în ea. S-a ridicat puțin, iar el a venit spre ea și a împins-o spre canapea.

A început să-i sărute gura, bărbia și pe urmă a coborât spre sânii care i se întăriseră dureros și spre stomac.

– De când te-am văzut prima dată, mi-am dorit să-ți simt gustul, a șoptit el, apoi i-a desfăcut copasele și și-a cufundat gura în părul de acolo.

Când i-a atins clitorisul cu buzele, era să sară de pe canapea. El a împins-o înapoi cu putere, atât cât să-i dea sentimentul că e în mâinile lui, la dispoziția lui.

A continuat s-o excita cu limba și cu mâinile. A început să-i lingă clitorisul și apoi și-a strecurat degetele în vaginul ei. Sexul ei tresărea și s-a întărit, iar prin corp au început să-i curgă râuri de plăcere. Minte i s-a blocat. Niciodată nu trăise un moment de plăcere mai intens, felul cum o excita și tot ce-i făcea o scotea din minți, cu atât mai mult cu cât știa că e vorba de el, de Marcus.

Când a început să-i sugă clitorisul încet, penetrând-o ritmic cu degetele, a ajuns imediat la orgasm, năvalnic, cutremurându-se și strigându-l pe nume. A așteptat-o să termine și pe urmă s-a ridicat și a sărutat-o pe gură – sărutări dulci, blânde și nesfârșite.

Încă stăpânită de spasmul orgasmului, era toată numai dorință, nevoie și bucurie de a fi îndrăgostită.

– Vreau să te simt în mine, vreau să fii atât de aproape încât să te confund cu mine.

– Acum intru, Cassandra.

S-a așezat deasupra ei, sprijinit în mâini, iar fata i-a simțit căldura încă înainte să i se strecoare între coapse. Capul mădularului îi înghiontea ușor labiile, încercând să-și facă loc, iar ei plăcerea deja urca în valuri în corp. I-a privit chipul. Era mult prea frumos ca să poată suporta. Dar nu putea să-și ia ochii de la el. Expresia de pe fața lui era extrem de intensă, iar ochii, de un negru translucid. Și-a încolăcit mâinile de gâtul lui și l-a privit în timp ce intra în ea, centimetru cu centimetru, torturând-o înnebunitor. Și fiecare milimetru câștigat era plăcere pură, ducându-i trupul tot mai sus... tot mai ușor...

- Dumnezeule, Cassandra! a gemut el. Dacă aş fi ştiut c-o să-ţi placă atât de mult, ți-aş fi tras-o din prima clipă. Eşti atât de frumoasă şi atât de fierbinte, încât nu mai pot să rezist, o să-mi dau drumul.

În sfârşit era în ea cu totul, intrase până la capăt. S-a aplecat şi a sărutat-o. Un sărut lung, umed şi înfometat. Un sărut în care era tot ce simţea el şi tot ce avea ea nevoie să ştie.

Apoi a început să facă mişcări ritmice în ea, care-i umpleau venele de plăcere. Soldurile i s-au arcuit ca să-l primească mai bine, vrând să-l simtă în ea cât mai adânc, până în plăsele, dorindu-şi să primească tot ce-i dăruieşte. A început să tremure, în pragul unui nou orgasm. Când el şi-a schimbat poziţia, în aşa fel încât să-i atingă punctul G, a gemut şi l-a muşcat de umăr. El şi-a dat drumul în ea cu toată puterea, a început să tremure, iar ea l-a primit şi amândoi au trăit acelaşi orgasm şi împreună, şi separat. Trup şi suflet, la unison.

Era a treia dimineață la rând când Cassandra se trezea în patul lui, la el în brațe. Marcus. Zilele și nopțile pe care le trăiseră împreună fuseseră minunate și nespuse de intense. Și, printre toate acele momente în care îi chinuise trupul, avuseseră timp să stea de vorbă ore întregi. Zăceau unul în brațele celuilalt. Trecuseră doar două săptămâni de când îl văzuse pentru prima dată, dar nimic în viața ei nu i se păruse vreodată mai bun decât ce i se întâmpla acum.

S-a uitat la el, la ochii lui închiși, i-a observat liniile aspre, apoi și-a trecut degetul ușor peste fața lui, mângâindu-l.

– Marcus...

– Da?

Avea vocea moale și somnoroasă.

– Acum ce urmează? l-a întrebat ea. Ce înseamnă toate astea? Ce sunteți noi doi unul pentru celălalt?

El a deschis ochii, iar maroniul întunecat a căpătat deodată luciri aurii.

– Foarte mult depinde de tine. De fapt, cel dominat are mai multă putere, nu se zice așa? Și e un sâmbure de adevăr aici. Dar vreau să fiu cu tine. E o nebunie, poate, dar ceva din tine...

S-a oprit și a mângâiat-o pe păr, jucându-se cu buclele ei.

– Dacă o să semnezi, o să fie complicat, iar eu o să fiu absolut distrus.

– Și eu! Nici nu-și putea imagina viața fără el.

– Știu că toate s-au întâmplat foarte repede.

– Da, așa e. De-asta stăteam și mă gândeam dacă n-ar trebui să mă opresc și dacă nu cumva toată situația asta n-a făcut ca totul să pară mai intens.

– Relațiile care se nasc în sadomasochism sunt întotdeauna intense. Ceea ce nu înseamnă că nu sunt adevărate.

– Cel puțin așa se simt...

– Exact.

Marcus i-a luat mâna și a sărutat-o ușor la încheietură, iar gestul lui a excitat-o imediat, apoi bărbatul a continuat.

– Am tot evitat discuția asta, dar cred că e timpul să vorbim.

Ea a aprobat dând din cap. Marcus avea dreptate. Și, brusc, pulsul ei a luat-o razna.

– Vreau să știu, a întrebat-o el, dacă ești dispusă să renunți la instrucția cu unchiul ca să fii cu mine. Sincer, nu suport ideea că te atinge altcineva. Dar eu însumi sunt instructor în sadomasochism și pot să-i țin

locul în momentele în care nu vom fi pur și simplu unul cu altul. Dar tu trebuie să hotărăști.

– Vreau să fiu cu tine, chiar dacă asta înseamnă să încalc regulile. Ar fi trebuit să știi până acum. Dar el ce o să-ți facă?

– M-ar putea da afară din organizație...

– Nu!

– Ba da. Iar unchiul ar putea să mă renege, dar am de gând să-mi asum riscul. Dacă n-aș avea încotro, aș fi în stare să-i fac un rău ca să te am.

– Dar nu vreau să te pun într-o asemenea situație ca să fii nevoit să alegi.

– Nu pricepi că nu am de ales? Am nevoie de tine cu orice preț. Niciun preț nu va fi prea mare.

– Nimeni n-a mai gândit așa despre mine.

Cassandra a început brusc să plângă.

– Înseamnă că era timpul să apară cineva...

I-a sărutat mâna din nou, răsucindu-i-o ușor ca să-i atingă cu buzele carnea moale din palmă, apoi i-a spus limștit:

– Știu că e o nebunie, dar m-am îndrăgostit de tine. Și nu mi s-a mai întâmplat niciodată. Așa că merită orice efort.

Lacrimile îi curgeau pe obraji, în palma lui.

– Am crezut că numai eu simt așa.

– Simțim amândoi, i-a spus privind-o în ochi.

Vreau să fiu cu tine, să te iubesc, să te chinuiesc, să te îmblânzesc. Vreau să fii a mea.

– Sunt a ta, Marcus.

A sărutat-o tandru și plin de dragoste. Când s-a desprins din îmbrățișare i-a zis:

– Trebuie să vorbesc cu unchiul.

– Vreau să vin cu tine.

El a aprobat din cap.

– Atunci vom merge împreună diseară.

Cu zgarda la gât și etalându-și tatuajele, Mika le-a deschis tăcută și i-a condus spre biroul Maestrului Robert. I-a lăsat să aștepte la ușă. Cassandra încerca să-și stăpânească tremurul mâinilor. I se părea atât de ciudat să meargă prin casa aia complet îmbrăcată... I-a fost recunoscătoare lui Marcus pentru atingerea puternică a mâinii, care parcă voia să-i spună „Sunt aici“.

Maestrul Robert stătea la biroul lui uriaș. Erau impozante și el, și biroul... Marcus îl sunase și-i spusese că vrea să stea de vorbă cu el urgent și s-a încruntat când i-a văzut intrând împreună.

Marcus a condus-o spre un scaun din fața biroului și el s-a așezat în altul. Robert s-a așezat comod în fotoliu, încrucișându-și mâinile.

– Bună seara, unchiule.

– Chiar e așa de bună?! De ce nu-mi spui mai bine ce căutați aici împreună? Deși am impresia că încep să ghicesc și singur...

– Am venit să-ți cerein să o lași în libertate.

– N-are niciun contract semnat cu mine.

Dar vocea îi era rece și, evident, plină de furie.

– Semnat, nu, dar amândoi știm că există un fel de contract...

– Mda, așa e, a spus Robert și s-a lăsat pe spate în fotoliu. Când s-a întâmpat?

S-a uitat țintă la ea, făcând-o să tremure. Încă își dorea să-i fie pe plac și a încercat-o brusc un sentiment de ratare, pe care nu-l avusese deloc până atunci.

În locul ei a răspuns Marcus:

– Din prima clipă în care ne-am văzut.

– Știam că tu o dorești. Nu te-am mai văzut niciodată reacționând așa la vreo femeie. Ar fi trebuit să-mi dau seama, a spus Robert și, după o pauză, a continuat încruntat: Înțelegi cât de serioasă e toată povestea?

– Sigur că da.

Cassandra a văzut suferința pe chipul lui Marcus. Oare Robert chiar avea de gând să-l renege? Era toată familia lui, tot ce-i mai rămăsese, din câte îi povestise el. Cum de putea să-i facă ea una ca asta? Inima îi bătea să-i spargă pieptul.

– Marcus, ar trebui să știi că nu există niciun act pe lumea asta care să nu aibă consecințe.

– Înțeleg.

– Și merită fata asta?

Dumnezeule! Era cumplit. Cassandra s-a ridicat în picioare.

– Nu! Nu merit!

Apoi a fugit din cameră.

A prins-o de-abia la mașina lui, parcată în fața casei unchiului. Habar n-avea unde voia să plece, când el a apucat-o de braț.

– Cassandra!

S-a întors spre el și și-a șters lacrimile de pe obraz:

– Nu pot să fac asta.

– Ce vrei să spui?

– Nu pot să fiu de acord să-ți facă asta. Nu te las să faci un asemenea sacrificiu. Nu pentru mine. Nu merit eu așa ceva!

– Eu cred că meriți totul.

Ea a dat din cap, cu ochii plini de lacrimi.

– Cum pot fi sigură? Nici măcar nu ne-am cunoscut cu adevărat în două săptămâni. Și oricum, ar merita să-ți pierzi unchiul? Să fii dat afară din comunitate?

El a tras aer în piept și apoi a expirat adânc.

– Te iubesc, Cassandra. Știu că ai fost educată să crezi că nu meriți, dar e o tâmpenie. Eu sunt aici și te iubesc și va trebui să te descurci cumva cu chestia asta...

Apoi i-a luat mâinile, a strâns-o cu putere și i-a șoptit din nou cu asprime:

– Te iubesc!

Fata s-a înecat cu un suspin. Aproape că-l credea. Poate, cu timpul, va ajunge să pătrundă sensul cuvintelor lui cu mintea și cu sufletul.

Din prag s-a auzit vocea lui Robert.

– Iubire, da?

Marcus s-a întors spre el.

– Știi prea bine că n-aș fi făcut așa ceva în veci, dacă n-ar fi fost iubirea.

Amândoi au așteptat, privindu-l pe Robert. Marcus o ținea strâns de mână și pe ea o trăgea inima spre el.

– Cassandra – a răsunat deodată vocea încă rece și aspră a Maestrului, stârnindu-i un tremur.

– Da, Domnule!

– Îl iubești pe nepotul meu?

– Da!

Lacrimile au început să-i curgă parcă la comandă și s-a speriat și mai tare când Marcus i le-a șters cu o mână blândă.

A urmat o pauză nesfârșită.

– Înseamnă că ești a lui în singurul mod care contează. Și cel mai adevărat dintre toate. Eu n-aș putea să-i dau așa ceva. Ia-o, Marcus, și ai grijă de ea. E un dar mai prețios decât îți imaginezi.

L-a simțit pe Marcus relaxându-se lângă ea, cu mușchii destinzându-se.

Robert și-a îndreptat puțin spatele și i-a făcut semn lui Marcus cu bărbia.

– Și, când reveniți cu picioarele pe pământ, vă aștept cu drag la mine acasă. Sunteți bine veniți.

– Mulțumesc, unchiule.

S-a uitat la Marcus și a văzut că era absolut eliberat. Știa că fusese pregătit să facă un sacrificiu pentru ea. Dar era fericită că n-a fost nevoie.

Robert s-a dus înapoi în casă și a închis ușa în spate. Marcus s-a întors spre ea. Chiar și în lumina palidă a

lunii, i-a văzut ochii strălucind de emoție. Și de dragoste. Dumnezeu, chiar îl iubea, oricât de imposibil ar fi părut. Și, dacă era posibil, să te îndrăgostești de cineva atât de repede și de profund, poate că orice era posibil...

Lacrimile au început să-i curgă pe obraji, iar lumea din jur a devenit mai neclară. Ea era departe de a fi o ființă perfectă, dar el o iubea. I se învârtea capul și își dădea seama că de acum înainte ar putea avea viața pe care și-o dorea, că va putea să i se supună lui și că toate astea au ceva aproape sacru pentru că el o iubește. Nu era niciun păcat decât în sensul cel mai delicios al cuvântului. Iar dincolo de toate confuziile din mintea ei, dincolo de lupta care se dădea în ea, inima îi răspundea cel mai limpede: nu avea nicio altă șansă decât să fie cu el. Avea nevoie de el mai mult decât avea nevoie să se autopedepsească.

El a tras-o mai aproape și a îmbrățișat-o cu pasiune. Și când a sărutat-o toată lumea a dispărut... Toți anii de vinovăție, de rușine, totul s-a topit sub forța iubirii lui și a iubirii ei pentru el. Nimic altceva nu mai conta.

Marcus, cu buzele pierdute în părul ei, i-a șoptit:

– Am atât de multe lucruri să-ți arăt. Toate plăcerile senzuale pentru care ai venit în casa asta și încă multe altele... Le vom descoperi pe toate împreună.

Da, era timpul să înceteze să mai vadă totul ca pe o pedeapsă pentru imperfecțiunile ei, să-și dea voie să se bucure de partea întunecată din ea însăși, fără să

o simtă ca pe un păcat. Marcus avea să o ajute. Împreună o s-o scoată la capăt și o să învățe să se iubească în mijlocul acelor plăceri păcătoase pe care amândoi le adorau.

De când descoperise această lume întunecată și plină de voluptate, începuse să se bucure când își împlinea nevoile trupului. Și iată că acum găsisese, pe neașteptate, exact ce îi trebuia ca să-și umple și inima.

DRAGOSTE ȘI DISCIPLINĂ

Vineri după-amiază, când a intrat în barul restaurantului, unde aveau întâlnire, primul gând care i-a trecut prin

cap lui Maggie a fost că expresia „înalt, brunet și arătos“ fusese inventată special pentru el. Tipul s-a apropiat de masă cu o grație leonină și atrăgătoare. Când a ajuns suficient de aproape, a văzut că are ochi căprui, luminoși, o combinație de auriu și argintiu. Niște ochi incredibili. Care te pot hipnotiza. Acest bărbat emana putere în unde aproape palpabile. Stomacul i s-a făcut nod în clipa în care s-a ridicat să-l salute.

– Domnul Knight¹?

– Mă bucur să vă cunosc, domnișoară London! Vă rog să-mi spuneți Damien.

I-a luat mâna și i-a strâns-o cald și hotărât. Când s-au atins, ei îi ardea palma. Da, clar, era un bărbat frumos, înalt și bine construit, cu un păr bogat, închis la

¹ În lb. engl., „knight“ este și subst. comun și înseamnă „cavaler“ (n. tr.).

culoare, și cu niște ochi... Cu ochii ăia putea hipnotiza o femeie. Gălăgia mulțimii care se înghesuia să ia prânzul s-a estompat în fundal, ca și panelurile negre, ca fețele de masă roșii și ca mirosul de pâine cu usturoi.

A înconjurat masa și a venit pe partea ei să-i țină scaunul ca să se așeze, gest care a tulburat-o. În New York sunt așa de puțini bărbați care au habar de manierele de altădată... Iar să dai de un astfel de bărbat în San Francisco chiar e o surpriză. Poate în Europa... da, era foarte european. Avea un nu știu ce. Ținuta de o eleganță lejeră, felul în care se mișca și vorbea. Un pic prea formal pentru un tip de vârsta lui, despre care ea bănuia că ar fi aproape de patruzeci de ani sau cel mult patruzeci.

– Vă mulțumesc că ați acceptat să facem interviul, domnule... Scuze, Damien.

– Comandăm? Ceva de băut? Da.

I-a făcut semn ospătarului, care a venit aproape dintr-un foc. Foarte sigur pe el acest Damien Knight și impunător, într-un fel care-i face pe ceilalți să reacționeze imediat aproape fără să-și dea seama, așa cum s-a întâmplat și cu chelnerul.

– Eu aș vrea un Glenlivet cu gheață. Ce beți, domnișoară London?

– Un Maggie, vă rog.

Doamne Dumnezeule, nu cumva tocmai auzise în propria ei voce că are chef de un flirt? Asta nu se face niciodată. Ea n-a flirtat în viața ei cu nici unul dintre subiecții pentru cercetare și acum își făcea treaba.

Dar un pahar nu înseamnă că depășește limitele profesionalismului.

– Un pahar de vin alb, dar nu prea dulce.

Ochii lui i-a atras privirea.

– Da, nimic prea dulce pentru dumneavoastră, așa mi-nchipui.

Ce era cu imitația din glasul lui?

– Poftim?

– Nu păreți genul de femeie căreia-i place dulcele în... ceva.

Ce insinua? Și oare de ce o făcea să roșească observația asta ciudat de pătrunzătoare? Așa e, nu se înnebunește după zahăr și ciocolată. Nu-i pasă de dulcegăriile copilărești după care sunt înnebunite femeile. Puiuții și plecăciunile nu sunt pentru ea. Era limpede că nu e genul de femeie despre care majoritatea oamenilor să spună că e „dulce”. Ea era competentă, responsabilă, poate că se purta chiar ca o șefă. Dar în niciun caz nu era dulce.

Nu știa ce să creadă despre tipul ăsta.

Mâinile lui frumoase, cu degete lungi, pe pielea ta...

Chiar trebuia să înceteze cu chestia asta!

Și-a dres glasul.

– Îți mulțumesc că ai venit să stai de vorbă cu mine.

– Tu ai venit de la New York. Eu stau aproape, fac doar câțiva pași. Tot mai crezi că o să avem mai multe discuții?

– Da. M-am gândit că tema ar putea cere mai mult de o întrevedere.

– Ai dreptate. Așa este. E mult de povestit despre stilul de viață al sadomasochiștilor. Nu poți afla tot dintr-o singură discuție. La ce revistă ziceai că scrii?

– La *Citi*.

S-a lăsat pe spate în scaun, oferind o imagine plăcută a încrederii în sine.

– E o revistă pentru femei, nu?

– Cam așa ceva. Deși e mai sofisticată, mai meditativă decât o revistă de modă obișnuită. Noi abordăm teme mai dure și revista e mai liberală și mai îndrăzneată decât majoritatea publicațiilor pentru femei. Iată de ce am o rubrică despre sex. Cititoarele noastre sunt femeile care lucrează, femeile din metropole. Femeile care nu se tem de lume.

– Așa ca tine?

Nu cumva-i apăruse un surâs un pic arogant în colțul gurii?

Avea o gură fermă, gura unui bărbat care știe exact cine e. Alura lui, mersul și absolut tot transmiteau același mesaj.

Li s-au adus băuturile și ea a luat recunoscătoare o înghițitură, regretând că n-a comandat ceva mai tare.

El își ținea paharul în mână tot timpul, grațios și emanând o forță senină, mângâindu-l senzual cu degetele.

– Deci spune-mi, domnișoară London, ce nu e în regulă cu un nume ca Maggie? Nu mi se pare că unul ca Margaret ți s-ar potrivi.

– Nu.

– Atunci?

Ea a tăcut o clipă. Privirea lui era mai mult decât cercetătoare. Ea și-a plimbat vârful degetelor pe buza paharului și s-a mișcat în scaun.

– Mă cheamă Magdalena.

– Mama ta era italiancă?

– Franțuzoaică. Eu m-am născut în Italia.

– Părinții călătoreau?

– Mama călătorea. Credeam că eu conduc discuția.

Privirea lui auriu-argintie i s-a oprit pe chip. O privea în tăcere. Era evident că tipul nu se justifică în fața nimănui. Ea a scos din servietă o agendă și un pix.

– Sper că nu te deranjează că-mi notez câte ceva?

– London nu pare un nume franțuzesc sau italianesc.

Ea a oftat. Cum să stăpânească discuția, cu unul ca el?

– Nici nu e. London e numele tatălui meu. E american.

– Și tu de ce te-ai născut în Italia?

– Chiar n-ai de gând să te oprești până nu răspund la toate întrebările, nu?

Tipul a luat o înghițitură din băutură. Ea a auzit cuburile de gheață din paharul lui răsunând nefiresc de tare, ca și paharul în momentul în care l-a pus pe masă.

A ridicat din umerii lui lați, care i s-au mișcat sub haina din cașmir negru, frumos croită.

– Mă faci curios.

– De ce?

– Pentru că o femeie care-și câștigă existența scriind despre sex este de la sine înțeles fascinantă. Urma să-mi spui ce căuta mama ta în Italia când te-ai născut.

Ea a clătinat din cap dezaprobat.

– Mama e artistă. S-a dus în Italia, în Toscana, să picteze. Și ca să mă nască. Mi-a zis că a vrut să vin pe lume sub semnul frumuseții.

– Și așa s-a întâmplat.

După cum s-a uitat la ea, a fost oarecum sigură că nu s-a referit la peisajele rurale din Italia. Se aprinsese la față. A luat o gură de vin.

– Dar tata?

– Nu l-am cunoscut niciodată. Ne-ntoarcem la interviu, te rog?

De unde venise „te rog”? Expresia asta chiar că-i făcea pe oameni să cedeze. Se întâmplase cu ospătarul. Însă nu mai e mult și Damien Knight o să-și dea seama că ea e la fel de tare ca el.

Atunci, de ce de-abia respira? De ce zici că avea jar pe gât și-i tremurau mâinile?

– Desigur.

Iată-l devenind politicos și grațios dintr-odată.

Era mai bine că se întorseseră la treburile lor. Așa o să poată ignora efectul ciudat pe care îl avea tipul asupra ei.

I-a scris numele pe prima foaie de hârtie, sus, după care și-a dres glasul.

– Mi-ai putea da o definiție simplă a sadomasochismului, pentru cititorii mei?

– Sadomasochism înseamnă sclavie și disciplină, dominare și supunere. Poate fi vorba despre oricare dintre ele.

Oare de ce s-a înfierbântat peste tot când i-a zis toate astea?

Concentrează-te!

– Și... când nu practici sadomasochismul ce faci?
Cu ce te ocupi, dacă-mi permiți să te-ntreb?

– Sunt consultant independent. Mă ocup de achiziții și de fuziuni și colaborez cu mari companii.

– Să-nțeleg că ai absolvit o facultate?

– Da. Una de afaceri și una de drept. Asemenea informații sunt importante pentru articol?

– Încerc să conturez un profil. Ți place profesia pe care ți-ai ales-o?

– Da. E palpitantă. Aproape la fel de palpitant ca un interviu cu o femeie frumoasă.

S-a uitat la ea, din ochi scăpărându-i scânteii. Ea s-a uitat iar în agendă și și-a dres glasul din nou.

– Deci de când ai adoptat stilul ăsta de viață?

– De la cincisprezece ani.

– De la cincisprezece ani? Nu se poate!

– Nu știu așa de multe încât s-o iau în serios. Dar chiar și atunci îmi plesneam prietena și-o ciupeam de coapse. Asta, luni întregi înainte să facem sex.

Ei i se înfierbântaseră obrajii din nou. Să faci așa ceva în adolescență! Nu era ea cuminenția întruchipată, dar îi venea greu să și-l închipuie adolescent, punând o fată în genunchi și... Sfinte Sisoe, nici nu spusese asta. În ce direcție să conducă discuția?

– Și când ai înțeles ce faci, ce voiai, de fapt?

- În general, ne ia câțiva ani să ne dăm seama de ce vrem. Ea valabil pentru tot din viața noastră. Nu-i așa, Magdalena?

- Maggie, l-a corectat ea mecanic, după care s-a simțit ca o stupidă. Ce importanță avea cum îi spune individul?

- Maggie, desigur.

Ochii lui au scăpărat iar o scânteie la fel. O lua cumva peste picior?

- Ziceai că... a revenit ea.

- Ziceam că fiecărui om îi ia ceva vreme să se cunoască pe el însuși. Uneori abia la maturitate ne descoperim inimile și dorințele. Dar eu mi le-am descoperit mai devreme. Când am împlinit optsprezece ani, le știam deja. Am înțeles că-mi place enorm să le provoc durere și plăcere femeilor. Îmi plăcea senzația de putere pe care o aveam când le dominam. Era ceva normal pentru mine. Când privesc în urmă, știu că întotdeauna a fost așa. Am reușit să mă descurc cu profesorii și cu alți copii. Voiam să domin, adică pur și simplu să trăiesc în spiritul adevărului despre mine însumi. Despre cine sunt.

Când a tăcut, ea și-a dat seama că stă aplecată spre el, cu marginea mesei intrându-i în coaste. Așa că s-a lăsat pe spate în scaun și a făcut câteva notițe.

- Întotdeauna ai o agendă pe care scrii când iei un interviu?

- Poftim? Da. Știu, e de modă veche. Dar așa mă simt mai aproape de cuvinte decât dacă aș folosi unul din gadgeturile după care leșină toată lumea.

Recunoscând asta, obrajii i-au luat foc din nou. Nici măcar n-avea habar de ce. Poate pentru că dezvăluie ceva personal? Uite că el îi smulgea tot atâtea mărturisiri despre ea câte smulgea ea de la el.

– Să fii de modă veche în unele lucruri are un anumit farmec. Nu în toate, bineînțeles.

I-a zâmbit. Avea dinți albi și puternici, aproape prea perfecți.

– E clar că profesia ta nu e deloc de modă veche și, totuși, te găsesc extrem de fermecătoare.

Ea s-a înfierbântat toată, simțind cum din față îi izvorăște un lichid care coboară spre stomac și se răspândește în brațe și în picioare. Nu știa ce să spună.

El stătea și se uita la ea. Era foarte serios; n-o lua peste picior. După o clipă, i-a zis:

– Continuăm discuția, Magdalena?

Doamne, chiar că trebuie să se stăpânească.

– Îhî... Aveam câteva întrebări...

A căutat în servietă lista pe care-o făcuse înainte să plece de la New York. După cinci minute petrecute cu el, avea o listă nouă de lucruri pe care voia să le afle. Cum ar fi cum se face că se uită prin ea așa, de parcă ar vedea ce se întâmplă în mintea ei. Avea niște ochi ca razele X.

– Ce-ar fi să-ți vorbesc eu pur și simplu? a sugerat tipul. Și inai târziu treci la întrebări.

– Bine.

Își ținea pixul deasupra agendei, simțindu-se ca o caraghioasă, total debusolată. În viața ei nu mai

întâlnise pe cineva care să-i facă una ca asta. Nu-i plăcea.

El a sorbit calm din pahar.

– Dacă tot facem interviul și o să-mi văd cuvintele tipărite, aş vrea să ştii unele lucruri. Noi nu suntem o şleahță de perverși. Viața de genul ăsta înseamnă ceva înai mult. Nu e vorba doar despre sex. Nu e așa de simplu. Dar, în același timp, e vorba despre o dorință primară, pe care ne-o îndeplinim făcând astfel de lucruri. Cred că trăim într-o lume în care suntem suprastimulați. Suntem bombardați din toate părțile – vacarmul din circulație, luminile de neon... Trăim într-o lume de neon. E din ce în ce înai simplu să simțim ceva. Suntem extremiști ai senzațiilor. Dar cred că ne satisfacem o nevoie pe care o au mulți alții, dar n-o recunosc. Părerea mea este că o mulțime de oameni sunt plictisiți.

– Tu nu te plictisești niciodată?

– Niciodată.

– Nu văd cum e posibil. E o exagerare.

El a dat din umeri și a luat iar o sorbitură. Cuburile de gheață se topiseră și rămăseseră doar niște pietricele.

– N-ai cum să-nțelegi, dacă n-ai încercat ce-am încercat noi.

– Sunt aici să înțeleg. Să mă faci să înțeleg.

– Pot încerca. O să încerc. Aș vrea să se înțeleagă ce facem noi, extremiștii senzațiilor.

– Deci ai plănuț ce să-mi spui?

El s-a aplecat în față, strângând fața de masă. Era cu ochii pe ea din nou, cu ochii lui intenși, primitivi, iar ea nu-și putea desprinde privirea.

– Da. Dar trebuie să recunosc că s-a dat tot peste cap când te-am văzut.

I-a căzut pixul pe masă. Nu l-a ridicat.

– Adică?

– Nu mai vreau să-ți spun despre ce e vorba. Vreau să-ți arăt.

S-a văzut pupilele din ochii cenușii dilatându-se, singurul indiciu că era șocată. Aparent, era perfect stăpână pe ea însăși. Și înfățișarea ei, la fel – părul de un blond stins, tuns bob, care-i mângâia bărbia delicată, și ochii de un cenușiu pal. La ea, totul părea alungit și grațios. Picioarele, gâtul, chiar și mâinile. Avea atitudinea unui om stăpân pe propria lume. Numai că el se antrenase să descopere subtilitățile din comportamentul oamenilor. Era important, pentru un dominator ca el.

A știut imediat că ea a înțeles ce vrea să spună.

– Sunt aici ca să iau un interviu, domnule Knight, nu ca să... mă implic într-o relație personală.

Așadar, revenise la „domnule Knight“, nu? Da, acum era de piatră. Cum să înmoui o asemenea femeie? Voia s-o înmoaie și știa că va reuși, dacă ea o să-i dea voie. Îl provoca ideea de a-i alunga indiferența și reținerea.

– E o temă foarte personală, Magdalena.

– Eu scriu o rubrică despre sex. Toate temele mele sunt personale.

- Da, dar când vorbești cu un fabricant de vibra-toare te interesează mai mult produsul și mai puțin persoana. Stilul de viață sadomasochist e ceva extrem de personal. Este vorba despre ce se întâmplă în min-tea noastră, chiar mai mult, despre ce se petrece în corpul nostru. Toată povestea vieții noastre e în joc. Toți trebuie să ne punem întrebări. De ce suntem așa? De ce vrem să facem lucruri pe care alții le consideră anormale? Da, facem lucruri anormale. Dar cel puțin ne desfătăm cu ele.

Observa că ea nu vrea să-i scape nimic. Numai că se gândea în continuare la aluzia lui pe jumătate ascunsă. Și el la fel. Maggie și-a mușcat buza de jos, dinții cufundându-se în perna moale și roz. Avea o gură minunată. Deși nu-și dăduse cu niciun pic de ruj, era roz, cărnăasă, strălucitoare.

O parte din el avea poftă să se strecoare între buzele ei splendide. Alta ar fi vrut pur și simplu s-o sărute.

Lui nu-i stătea deloc în fire să se gândească la a săruta o femeie, ci să-și închipuie cum s-o domine.

- Nu-mi place ce sugerezi, i-a spus ea încet.

- Sugerez asta din motive personale, bineînțeles. N-am zis că e o chestie personală.

Era adevărat. Trebuie să-i atingă cu mâinile pielea palidă și mătăsoasă. Corpul îi vibra de dorință, iar prohabul i se întărea numai când se uita la cum își ține mâinile pe gâtul zvelt. Și-a plimbat degetele în jurul paharului, simțind broboanele reci ca de rouă, dar nici

prin cap nu i-a trecut să-și ia ochii de la ea când a ridicat paharul și l-a dus la gură.

– Dacă vrei într-adevăr să descoperi cum e să duci o astfel de viață, n-ai decât s-o încerci pe pielea ta. Altfel, n-ai face decât să mă citezi. Puteam face interviul la telefon.

Concluzia asta e la fel de adevărată ca pofta de a o poseda.

– N-am nimic împotriva ideii de a te cita.

– Dacă ai avea de scris un articol despre Australia pentru o revistă de călătorii, ai scrie fără să calci pe-acolo? Doar ai sta de vorbă cu oameni și te-ai documenta pe internet?

– Bineînțeles că nu.

– Atunci de ce abordezi așa de superficial un astfel de cavaler?

Ea a tăcut, și-a mușcat iar buza și și-a dat după ureche o șuviță blondă și netedă. El și-a dat seama că se gândește la ce i-a propus. Părea genul de femeie care nu s-ar da în lături de la aproape nimic ca să-și facă treaba bine. Genul care ar accepta provocarea. Dar știa că încă n-o are la degetul mic.

S-a apropiat de ea pe lângă masă și i-a luat mâinile în ale lui. Avea oscioare fragile, ca de pasăre.

– Magdalena, știu că vrei să iasă bine. Iar eu îți ofer o posibilitate. Îți promit că nu e vorba despre sex, doar dacă nu cumva vrei. Ai auzit de proverbul ăla care spune că fundul are puterea într-o relație dominator-dominat?

– Poate... pe undeva.

– Așa este. Stabilești regulile, limitele. O să negociezi cu toată lumea înainte să începem.

Da, vorbea de parcă treaba ar fi fost deja hotărâtă. Era un manipulator, știa, dar trebuie s-o aibă. Îl atrăgea ceva din rezerva ei rece, din fiecare mișcare pe care și-o controla atât de bine. Și mai era și frumoasă. Era exact genul de femeie pe care-i plăcea s-o îngenuncheze, la propriu și la figurat. Bine, în regulă, era sadic. Dar asta nu negase niciodată.

Ea a luat încet o înghițitură de vin și a pus paharul jos, dar ținând între degete piciorul.

– De ce crezi c-ar fi eficient așa? Adică nici măcar nu e ceva care să mă intereseze.

– Să zicem că așa îmi spune instinctul. Fac multe din instinct, când vine vorba despre a domina și a te supune.

– Și instinctele-ți spun că o să scriu un articol mai bun dacă te las să mă domini?

– Nu. Asta îmi spune logica.

S-a aplecat spre ea, vorbindu-i mai încet:

– Potrivit instinctelor mele, ar fi o eliberare enormă pentru o femeie ca tine, întruchiparea competenței și a autocontrolului, să-și dea drumul și să-mi cedeze.

Obraji palizi și netezi i-au luat foc. Iar ochii îi ardeau pur și simplu. Era furioasă. Dar și interesată. El și-a dat seama după cum i se ridicau și apoi îi coborau sâni – sâni splendizi – în puloverul pe gât, negru. El a luat o înghițitură de whisky, lăsând-o să-și revină o clipă.

– Deci spui c-aș avea nevoie de așa ceva? Sunt capabilă să-mi recunosc nevoile și să mi le satisfac. Doar țin o rubrică de sex, nu sunt o mironosiță care-și reprimă dorințele și care n-are habar că există și alte forme de sexualitate.

– N-am zis că ești mironosiță și nici n-am insinuat că-ți reprimi dorințele. Dar cred că poți face o descoperire foarte interesantă. Și aș fi onorat să-ți fiu călăuză.

A urmat o pauză, după care ea i-a spus:

– Ai impresia că ești foarte subtil, nu?

El a ridicat din umeri:

– Chiar contează, din moment ce mă pricep? Te asigur că mă pricep.

Ea s-a jucat cu piciorul paharului, neslăbindu-l din ochi. Încercând în continuare să nu arate că e nervoasă și emoționată.

– E o mică diferență între a fi încrezător și a te purta ca un cocoș.

– De acord. Nu ești prima care mă acuză. Nu mă deranjează. Sunt foarte încrezător în privința asta. Nu te-aș lăsa pe mâna unuia mai puțin priceput și experimentat.

– N-am spus că vin.

– N-ai spus că nu vii.

Ea îl privea fix, cu ochii cenușii tot arzându-i mocnit. Iar el știa că n-o să mai dureze mult și-o să fie a lui, la porunca lui. Prohabul i s-a întărit când s-a gândit. Chiar era încântătoare. Și era și mai bine că, pe

lângă frumusețea regală, avea o minte brici și o mare voință. A așteptat să-i răspundă.

Parcă luase foc. Cum era posibil? Înainte nu prea se gândise la toată povestea cu supunerea și dominarea. Dar iată-l acolo, un străin care-i oferă o astfel de experiență. Una care o intriga împotriva propriei sale voințe. Însă de ce nu? Nu c-ar fi avut ceva de pierdut. Și, pe deasupra, își câștiga existența din explorarea sexualității de patru ani, de când ținea rubrica din *Citi*.

Nu va trebui să le spună cititorilor, editorului, nimănui că s-a documentat așa. Dar ce articol ar putea să iasă! Ideea o provoca și o atrăgea, cu toate că mai puțin decât o provoca și o emoționa el, asta a trebuit să recunoască. Brunet, cocoș, de o frumusețe bărbătească. Sofisticat, elegant. În contrast puternic cu preferințele lui sexuale deviante, care, de fapt, îl făceau și mai și. Nu s-ar fi simțit atrasă nici măcar pe jumătate de el, de ideea asta, dacă ar fi fost un băiat rău în sensul clasic al expresiei.

Își dăduse seama c-o să accepte din prima clipă în care îi făcuse propunerea. Numai că nu voia să-i dea satisfacție și să cedeze prea ușor. Pentru orgoliul ei propriu, da, dar i s-a părut că el e genul căruia-i place să-și vâneze prada un pic, s-o cucerească.

– O să stai două săptămâni în San Francisco.

– Poftim? a ridicat el din sprâncenele negre.

Voia ca ea să aibă curajul să-i spună verde-n față că vrea s-o atingă, s-o plesnească și cine știe ce alte capricii

sexuale îi treceau prin minte. Bine. Ea n-avusese nicio dată nimic împotriva cuvintelor murdare spuse la momentul potrivit. Nu voia să se întrebe de ce i se părea potrivit acum, într-un restaurant, cu oameni în jur. De ce i se părea și mai murdar din cauza asta. De ce o treceau fiori de dorință. Însă îi putea răspunde civilizat.

– O să vin cu tine și o să te las să-mi arăți lumea asta a ta. O să mă supun, fie și numai ea să văd ce-am pierdut.

Cuvinte suficient de îndrăznețe. Deci de ce tremura?

El i-a surâs, dinții sclipindu-i asemenea celor ai unui animal de pradă.

– Începem?

– Poftim? Acum?

– Negocierile durează ceva timp. Aș propune să terminăm cu ele azi, ca să câștigăm timp.

– Adică o să vorbim despre ce o să se-ntâmple?

– O să vorbim despre limitele tale. Eu întreb, tu răspunzi. E simplu. Vrei să mâncăm mai întâi?

– Nu, mulțumesc.

În momentul ăla n-ar fi putut mânca nici dacă ar fi fost amenințată cu moartea. Sângele îi gonia prin vene, iar inima îi bubuia. Între coapse, focul se întetea cu disperare. Imposibil de ignorat.

El a dat din cap.

– Bine. Atunci, să începem.

Ea a încuviințat din cap, a luat paharul de vin și a băut ca să-și umezească gâtul uscat.

– Să începem aici. Spune-mi dac-ai făcut vreodată ceva ce-ar putea fi considerat excentric sau revoltător.

– Am o rubrică despre sex. Bineînțeles că am făcut.

– Ce?

– Vrei să afli povestea vieții mele sexuale? Vorbești serios?

– E o treabă serioasă. Trebuie să știu anumite lucruri despre tine pentru ca atunci când vei fi pe mâna mea să-mi dau seama de ce-ți trece prin cap.

– Prin cap?

– Ți-am zis deja că jocurile astea înseamnă mai mult decât ce se întâmplă cu corpul. Una dintre misiunile mele e să-ți înțeleg reacția la ce-ți fac eu.

Cuvintele au provocat un mic fior de fierbințeală.

– Trebui să-mi dau seama, fără ca tu să-mi spui, de ce-ți place și ce nu.

S-a oprit.

– Povestește-mi.

Auzindu-i tonul poruncitor, s-a înfiorat din nou. Nu-i venea să creadă că se întâmplă așa ceva, că au o asemenea discuție într-un mic restaurant italian de pe North Beach.

– Am fost cu mai mulți bărbați. Și cu două femei. Am avut un *ménage* cu doi bărbați. Am folosit o droaie de jucării sexuale.

Nu-i venea să creadă că spune așa ceva!

– Cătușe? Nu ți-ai legat niciodată amantul cu eșarfe de mătase, nu te-a lovit niciunul?

Ei i s-a umezit sexul. Sfinte Sisoe, o să-i facă ei așa ceva? Și ea chiar voia?

– Nu, niciodată.

- Nu te-ai jucat niciodată cu durerca? Ciupituri și chestii de genul ăsta?

- Pur și simplu am făcut sex violent. Nimic altceva în afară de ce fac o mulțime de oameni.

- Și ți-a plăcut?

I-a răspuns privindu-l în ochi:

- Da.

El s-a lăsat pe spate în scaun într-o atitudine relaxată, încrezător ca de obicei.

- Așa credeam și eu.

- Să mă iei peste picior face parte din joc?

- Nu te iau peste picior. Sunt doar încântat că am presupus bine.

Și-a terminat whisky-ul, apoi i-a făcut semn ospătarului să le aducă două pahare de apă minerală.

- Ajunge cu alcoolul la un astfel de interviu. Și n-o să bem nici când o să ne jucăm. O să fie un experiment al simțurilor și amândoi trebuie să fim pregătiți să simțim pe deplin.

- Tot pomenești de joacă, dar în același timp spui că e treabă serioasă.

- E o joacă serioasă. Joaca noastră îl poate răni pe cel care se supune. Nouă, sadicilor, cetățeni responsabili ai comunității noastre, ne place să-i facem să sufere pe ceilalți, dar niciodată nu vrem să le facem rău.

- Înțeleg.

I se forma un nod tare în gât. Suna cam de speriat, dar era prea atrasă de el, de provocare, de ideea de a încălca tabuuri, ca să dea înapoi acum. Poate și frica

făcea parte din atracție? Nu-i plăcea să se gândească la asta. Părea prea ciudat.

– O să-ți pun niște întrebări despre ce-ai vrea să încerci, despre ce ai refuza categoric și despre ce ți-ar stârni curiozitatea. Îmi răspunzi cu „da“, „nu“ sau „poate“, bine?

– Da, sigur.

– Mi-ai da voie să te leg? Altfel?

– Da. De ce nu?

– Dar să te leg la ochi?

– Îm...

De ce o speria ideea? Dar era o spaimă delicioasă.

– Da.

El a zâmbit. Iarăși dinții ăia sclipitori.

Ce bine o fi să mănânci cu așa ceva.

Chiar că trebuia să se concentreze!

– Dar ce-ai zici despre o zvăpăială cu puțină durere? Ceva palme și ciupituri?

I-a tresărit inima scurt și repede.

– Nu... știu.

– Un răspuns sincer! Foarte bine. E o chestie pe care-o putem explora pe parcurs.

Sfinte Sisoe, o s-o plesnească! A înnodat șervețelul strâns, cu mâinile în poală. Chiloții i s-au udat brusc.

– Dar clești pentru sfârcuri?

– De unde să știu, dacă n-am încercat niciodată?

– Asta înseamnă „nu“? Sau „poate“?

– Habar n-am...

- Să zicem că înseamnă „poate“. Dar ai vrea să fii supusa mea? Să-ți poruncesc?

- Supusa ta? Să-mi poruncești? Adică?

- Adică să îngenunchezi pe podea, cu mâinile prinse la spate. Să-ți scoți hainele.

Tonul îi coborâse iar, vocea devenindu-i aspră și sexy:

- Să faci ce-ți spun. Să-mi aduci de băut, să te apleci la mine-n poală.

Doamne.

- Da.

Răspunsul ei a fost doar o șoaptă.

- Excelent! Pentru moment, nu intră în discuție câteva lucruri - curentul electric, cu care ne-ai putea juca, piercing-ul și jocurile anale. Ești abia la început. O să pornim încetișor.

Doamne, Doamne, Doamne. În ce se băga? Dar chi-loșii uzi learcă erau un indiciu clar că o să-i placă. Chiar voia, cu toate că, de fapt, era prima dată când îi trece prin minte așa ceva. Nu zisese el că o să fie o eliberare să-și dea drumul? Nu știa ce să creadă. Știa doar că o excită gândul de a se deda la asemenea jocuri cu el, că o să se aprindă cum nu se mai aprinsese de mult.

El s-a ridicat și-a scos portofelul din buzunar și a azvârlit niște bani pe masă.

- Începem?

- *A* cum?
 - Cum se spune, cel mai potrivit moment e acum. Ai nevoie să te duci la hotel înainte?

- Am crezut c-o să mergem la mine în cameră.

Trebuia să fie și ea un pic stăpână pe situație. Să aibă puțin control. El prea se stăpânea, prea era calm.

- Am putea, dar nu am obiceiul să merg cu echipamentul la mine. Sigur că m-aș descurca cu mâinile goale și cu ceva curele și eșarfe, dar prefer să fac lucrurile cum trebuie.

- Stai. O clipă...

A ajuns în spatele scaunului ei. S-a aplecat apropiindu-se, până când i-a simțit în păr respirația caldă.

- Dacă-ți dai timp de gândire, dacă stai să analizezi, o să te răzgândești.

- Poate că e o idee bună.

Numai că parfumul lui îi trezise fiecare nerv din corp. Mirosea la fel de sexy și de elegant cum arăta, a

ceva întunecat, ca un fum, ca vocea lui. Ea a tras adânc aer în piept și l-a ținut în plămâni.

Acum vorbea aproape în șoaptă:

– Nu lăsa frica să te țină departe de aventură, Magdalena. Și îți promit c-o să fie o aventură cum n-ai mai avut în viața ta.

Ea tremura toată, un fior ușor străbătându-i corpul asemenea curentului electric.

– Ești gata, Magdalena?

– Da. Sunt gata.

– Atunci, începem.

Mâna lui era fierbinte pe spatele ei mic când a condus-o afară din restaurant. Ea deja simțea că numele lui îi e însemnat pe trup. În fața restaurantului s-a oprit și s-a întors spre ea:

– Presupun că ai celular.

– Da, bineînțeles.

– Ai vreo prietenă pe care să o suni să-i zici ce anume se întâmplă?

– De ce?

– Pentru că o să intri în mașina mea și-o să mergem la mine acasă. Cineva trebuie să știe cu cine și unde te duci.

S-a holbat la el. De ce-i spunea așa ceva? Totuși, și-a dat seama că e o atitudine nobilă și ocrotitoare. Nu mai cunoscuse pe nimeni ca el.

– Aș putea suna un prieten de la New York. O să-nțeleagă. Așa cred.

– Sună-l.

A clătinat din cap când și-a scos telefonul mobil din servietă și a format numărul lui Jet. A așteptat să răspundă. Jet Jackson era cel mai bun prieten al ei. Era titularul rubricii de muzică de la *Citi*. Era înalt, superb, exotic de brunet și homosexual irecuperabil.

– Jet la telefon. Vă ascult.

– Eu sunt.

– Maggie, scumpo! Cum e la San Francisco?

– E... interesant. Uite, Jet, nu prea am timp să-ți explic acum, dar trebuie să-ți dau niște informații.

Damien e dat din cap aprobator, întinzându-i o carte de vizită cu numele, numărul de telefon și adresa lui.

– Spune, păpușă. Aștept.

– O să petrec un timp cu Damien Knight, tipul pe care m-au trimis să-l intervievez aici. M-am gândit c-ar fi bine să știi unde sunt.

– Puteam să aflu la birou, de la Delia.

– Nu, vreau să știi tu.

– „Sunt din ce în ce mai curioasă, a spus Alice“. Va trebui să-mi explici mai târziu. În cel mai mic amănunt.

– O să-ți explic, promit.

I-a citi informațiile de pe cartea de vizită.

– Te sun mâine. Bine?

– Bine, scumpo. Să mă suni neapărat. E splendid?

– Da.

– Cu atât mai bine pentru tine!

– Trebuie să închid, Jet.

A apăsător pe buton după încheierea convorbirii, și-a pus celularul în servietă și s-a uitat la Damien.

El a dat din cap aprobator.

– Foarte bine! Pe aici.

Mașina era parcată chiar în fața restaurantului. Las' pe el să găsească loc de parcare în San Francisco, oraș în care așa ceva e o misiune aproape imposibilă. Avea o limuzină BMW neagră argintie. O mașină de gangster modern.

I-a deschis ușa să intre, cu un gest pe care l-ar fi crezut de domn de altădată, dacă n-ar fi știut ce urmează să-i facă. Ea a alunecat pe bancheta din piele de culoarea smântânii și l-a așteptat să se așeze pe locul șoferului. N-a spus nimic când a pornit motorul, a schimbat viteza și a demarat pe stradă.

Clădirile rămăneau în urmă, una câte una, estompându-se în depărtare. Ce naiba făcea? Dar nu era o mironosiță, după cum îi spusese lui. Fusesse cu o groază de bărbați la vremea ei. Corpul îi fremăta, cuprins de o așteptare minunată. Tentația era mult prea intensă ca să-i reziste. Provocarea era mult prea bună ca să nu-i cedeze. Totuși, era foarte crispată. Dând dovadă de respect față de tăcerea ei, el a pus o muzică familiară, o simfonie clasică. Rockul nu era pentru el. Ar fi fost șocată, dacă ar fi ales așa ceva.

Au mers spre vest și spre sud, au ieșit din North Beach, au coborât la Embarcadero și au luat-o pe la marginea golfului San Francisco. Priveliștea era spectaculoasă, chiar dacă deasupra apei de un cenușiu

albăstrui atârneau rotocoale de ceață tot anul. Aerul de afară era rece și umed, dar în mașină era cald. S-a uitat la profilul lui ferm, la forma bărbiei, la mâinile de pe volan. Șoldurile i s-au crispat și au fremătat. O apuca fierbințeala, urcându-i în cercuri în tot corpul.

Au trecut pe lângă parcul acvatic, unde oamenii făceau jogging, înălțau zmeie sau făceau tae kwondo¹ pe peluzele spațioase, priveștița golfului deschizându-li-se cu adevărat în fața ochilor. Au luat-o apoi spre vest, după care au cotit la stânga și au urcat un deal, într-o zonă pe care ea n-o cunoștea. Casele, etalând o întreagă varietate de stiluri arhitecturale, erau pitorești. Fiecare valora milioane de dolari sau mai mult.

Au luat-o la dreapta pe o stradă laterală, cu locuințe și mai impunătoare, și mai frumoase, de fapt, cu reședințe.

– Locuiești aici?

– Mai avem încă un pic.

Ar fi trebuit să-și dea seama. Un bărbat grațios ca el, cu manierele lui, cu aura lui de putere, sigur locuia într-o reședință pe vreun deal, departe de mizeria și de vacarmul vieții de zi cu zi.

Ea se simțea ca într-o poveste despre altcineva, nu despre ea însăși.

Au oprit în fața unei case cu trei etaje, din cărămidă roșie, acoperită de iederă cățărătoare. Fierul forjat,

¹ Tip de arte marțiale originar din Coreea (n. tr.).

lucrat în modele complicate, înnobila ferestrele și poarta care s-a deschis când tipul a apăsât un buton de la o cheie din breloc, dând la iveală o alee mică.

Au intrat, iar poarta s-a închis în urma lor. Se simțea deja izolată, parcă în altă lume. Corpul i se comporta bizar, cuprins de senzația de toropeală care a șubrezit-o din cap până-n picioare.

A condus până într-un garaj întunecos. S-a aprins o lumină slabă și ușa lată s-a închis în spate. Ea s-a înfiorat și aproape că a sărit când și-a pus mâinile peste mâinile ei.

– Stai. Ți deschid eu ușa.

Da, avea un șarm de modă veche, era clar. Îi plăcea, cu toate că-și ținuse de una singură predici despre cum e să fii femeie independentă.

El i-a întins mâna și a ajutat-o să iasă din mașină, luându-i servieta. Apoi a condus-o în casă pe o ușă laterală.

Au intrat într-un hol îngust, care dădea într-un foaier aerisit. Podeaua era din marmură adevărată, Doamne Dumnezeule! O minunată sculptură modernă stătea pe o coloană, o formă sinuoasă din piatră, o forină evident erotică.

N-a avut timp s-o studieze înainte s-o conducă prin foaier într-o încăpere care trebuie să fi fost livingul. Un perete numai din sticlă era acoperit de rafturi de cărți. Ardea de nerăbdare să se apropie să vadă ce cărți citește. Poate mai târziu.

Camera era amenajată în culori neutre: nuanțe nisipii și de alb cald, de maro și de auriu intens și ici-colo

câte un pic de negru. Pe podeaua din lemn strălucitor era un covor persan mare. Piese de mobilier erau surprinzător de moderne pentru o arhitectură așa de tradițională, dar impresia generală era plăcută, de decor sofisticat, dar în același timp simplu.

– Ia loc, te rog.

I-a făcut semn spre o sofa lungă, albă.

– Ceva de băut?

– Nu, mulțumesc. Știi, chestia asta e ciudat de politicoasă.

– Sunt un om politicos, chiar dacă puțin depravat.

I-a răspuns cu un zâmbet de ticălos sexy.

– Ai crezut că stau în vreo gaură subterană, întunecoasă, unde atârnă lanțuri de pereți?

– Poate.

– Am o cameră subterană. Poate că o să ți-o arăt, dacă ești cuminte.

Ea nu-și dădea seama dacă glumește sau nu, dar a străbătut-o un fior de dorință când l-a auzit vorbind. Strângea tare în mâini marginea pernelor de pe sofa. De unde toate astea?

El a continuat:

– Trebuie să vorbim despre cuvintele care arată siguranță. Înțelegi ce spun?

– Presupun că te referi la cum o să-ți zic că ajunge când o să-mi faci... ce-o să-mi faci.

– Da. Dar trebuie să fim preciși. Dacă simți că e prea mult, psihic sau fizic, și vrei să-o las mai ușor sau să mă opresc, dar nu vrei să renunțăm, spui „galben“.

Dacă vrei să oprim tot, zici „roșu”. Îți promit c-o să-ți respect dorința și n-o să încerc să te conving sau să te duc cu vorba ca să mergem mai departe. Dar să nu pronunți cuvintele cu pricina decât atunci când chiar vrei să spui asta. Și, dacă trebuie să le folosești, nu încerca să le eviți. Să nu te abții din orgoliu. Clar?

– Pare simplu.

– Ai înțeles, Magdalena?

Un ton ferm, fără pic de politețe. Pur și simplu poruncitor.

– Da, am înțeles. Dar trebuie să-ți spun, Damien, că nu știu cum o să reacționezi când o să-mi... poruncești. N-am mai făcut așa ceva niciodată și, cu toate că sunt gata să încerc, este cumva împotriva firii mele.

– Mai ales oamenii ca tine, oamenii puternici, au nevoie să-și dea drumul. Crede-mă. Acum ești pe mâna mea. Da?

Ea a dat din cap aprobator, expirând lung:

– Da.

– Și de acum înainte să-mi spui „Domnule”, Magdalena.

– Poftim?

A văzut în ochii ei cât e de șocată. O, da, fusese suficient de interesată, de fascinată chiar, înainte ca aventura să înceapă cu adevărat. Acum o să lupte. El se așteptase la asta, voise s-o șocheze puțin. Nu doar de dragul unei plăceri sadice, deși nu putea nega că-i face plăcere. Ci pentru că simțea că e singurul fel în care-o poate atrage în așa ceva. Nu era genul de femeie pe

care s-o manevrezi cu mânuși de copil. Era prea puternică pentru asta. Trebuie s-o prindă cu garda jos, s-o tulpure, să-i alunge rezerva, să pătrundă dincolo de zidul pe care ea și-l construise ca să se apere.

– Acum o să începem.

A văzut că în ochii ei se adună nori de furtună și în obraji roșii și i-a plăcut. Dincolo de furie îi simțea o emoție care-l mișca și pe el, care-i făcea poftă s-o atingă.

– Ești supărată. Nu mă deranjează. Numai așa poți să-ți arăți sentimentele acum. Deși crezi că ai idei sofisticate despre sex, deși ai experiență, asta e ceva cu totul nou pentru tine. N-o să meargă decât dacă treci dincolo de limite ca să ajungi la locul ascuns al pasiunii. Nu te îngrijora. Știu exact cum se face.

– Ești incredibil!

Ea s-a ridicat în picioare.

– Ești cel mai încrezut om pe care l-am cunoscut în viața mea! Să crezi că poți să mă manevrezi așa...

– Trebuie să înțelegi că asta mi-e misiunea. Să domini înseamnă mai mult să fuți pe cineva în minte, pardon de expresie.

– M-ai adus aici ca să mă fuți în minte?

Din ochii cenușii îi scăpărau scânteii de mânie. Doamne, ce frumoasă era așa! S-a apropiat de ea.

– Te-am adus aici pentru că te-am vrut aici, Magdalena. Și tu m-ai vrut aici. Nu poți să negi. E ceva magnetic în aer între noi doi. Și ești la fel de nerăbdătoare ca mine să explorezi.

– Cum îndrăznești...

A tras-o aproape și a sărutat-o. A vrut s-o reducă la tăcere, s-o ajute să se calmeze și să-l dorească. Dar nu s-a așteptat să-l apuce o poftă nebună când o să-i zdrobească dulce buzele ei cu ale lui.

Apoi s-a desprins de ea. Ce se întâmplase? Putea să jure că-l luase amețeala. Parfumul ei îi zăbovea în nări. Mirosea a ceva întunecat și condimentat, deloc dulce și deloc inocent. Simțind minunata aromă feminină, i-a zvâcnit mădularul, care cerea alinare.

Domnul să-l ajute.

– Aș...

Ochii îi luascră foc, scăpărând scânteii argintii, necruțătoare.

A trebuit să-și vină-n fire. Era esențial să dețină controlul.

– Te-ai răzgândit, Magdalena? a întrebat-o blând.

Ea a clătinat din cap:

– Nu.

I-a pus o mână pe umăr și a simțit-o că tremură. Aproape că putea să-i miroasă frica. Dar ea oricum o să meargă mai departe. Îi admira forța și hotărârea.

– Hai cu mine.

Ținând-o cu o mână de încheietură, a condus-o înapoi în foaier, coborând holul. Au ajuns la ușa din capăt. A deschis-o, a apăsat un întrerupător ca să aprindă lumina, a luat-o de mână și a dus-o mai departe.

– Ai grijă cum calci.

A coborât scările ținând-o de mâna caldă. Atât de mică, atât de fragilă. Dar femeia asta n-avea nimic fragil.

În capul scărilor, altă ușă. S-a oprit și s-a întors spre ea.

– Aici, dincolo de ușă, se întâmplă totul. E ultima ta șansă să renunți. Te întreb încă o dată, Magdalena: Vrei s-o faci?

Ea l-a privit în ochi ca și cum ar fi căutat ceva. Poate alinare? El a strâns-o de mână.

– Îți promit o aventură cum n-ai mai avut niciodată.

În gând i s-au perindat imagini cu ea goală, în genunchi în fața lui. Cu mâinile lui pe fundul ei de o rotunjime perfectă, biciuindu-i pielea...

Ea a dat din cap în semn că da, părul blond mângâindu-i obrazul.

– Vreau.

– Atunci, o s-o ai. O să ai o adevărată fantezie senzuală.

A tăcut și i-a desmierdat chipul. Pielea-i era moale și rece ca porțelanul, mai puțin obrajii aprinși. Damien voia să se oprească să se gândească de ce se poartă așa de blând cu ea, la ce anuine din ființa ei îl face să se comporte atât de neobișnuit. Dar nu era momentul. Acum o să-i facă cunoștință cu lumea lui, o lume a dorințelor secrete seoase la lumină. A deschis ușa și a zâmbit când a auzit că i se taie respirația de uimire.

Lumini blânde, galbene și roșii, reușeau să lumineze încăperea spațioasă, plină cu piese de echipament cum ea văzuse numai în filme. În minte i s-au ivit scene din sălile de tortură ale Evului Mediu. Însă aici totul era curat, elegant, luxos. De băncile capitonate de varii înălțimi, îmbrăcate în catifea groasă, roșie, atârnavă lanțuri din aur și cătușe placate cu aur. Pereții erau ascunși în spatele unor draperii din damasc auriu. Cătușe din piele roșie și acoperite cu blană zornăiau în lanțuri ce coborau din tavan. Colivii aurite, de diverse forme și mărimi, erau așezate pe blănuri albe, care serveau drept covoare. Un paradis al instrumentelor de tortură. Un paradis pentru bogătași și dezaxați. O ironie perversă se simțea în tot.

Lui Maggie i s-au înmuiat genunchii.

Nu mai văzuse așa ceva. Tocmai urma să intre, doar fusese de acord. Și voia.

– Intră, Magdalena.

Ea nu reușea să-și miște picioarele.

– Intră acum sau te fac să intri în genunchi, i-a zis el blând.

Era tot ce avea nevoie să audă. A pășit în cameră. El era chiar în spatele ei și a închis ușa grea. S-a simțit total izolată de lume. Ar fi trebuit să fie înfricoșată, dar ea era mai excitată ca niciodată. Și s-a aprins și mai tare când el i-a mângâiat umerii cu mâinile, stând în spate fără să se miște. Nu-l vedea, dar îi simțea mirosul, parfumul acela întunecat și masculin. Și-l *simțea* și pe el. El era singura prezență palpabilă. Magnetică.

S-a aplecat și i-a șoptit:

– Acum o să te dezbrac.

Ea a dat din cap. Iar el s-a apropiat și mai mult, i-a tras gulerul puloverului cu mâna și-a sărutat-o chiar sub ureche.

Sărutul lui i-a trimis senzații direct în sex, care s-a umplut și s-a umflat, pulsând de dorință. Oare când mai cunoscuse un bărbat care să-i provoace așa ceva doar cu un mic sărut?

Mâinile lui erau peste tot, blânde, explorându-i formele, dar fără a-i atinge încă sânii și fundul. Când i-a scos puloverul pe cap, era gata și abia aștepta s-o facă.

– Ce piele minunată!

Vocea lui era joasă, mângâietoare.

I-a dezmiardat pielea goală cu mâinile, dar tot fără să treacă dincolo de sutienul din dantelă neagră. O dureau sânii când o atingea. În orice altă împrejurare și-ar fi smuls sutienul și-ar fi cerut ce vrea. Dar nu acum,

nu cu el. Asta era altceva. Frustrant, dar nemaipomenit de plăcut.

I-a netezit umerii, spatele, burta cu palmele.

Mai jos, da...

Ca și cum i-ar fi auzit rugămintea, mâinile i s-au avântat mai jos, i-au desfăcut nasturii de la pantalonii din lână și i-a lăsat să alunece.

– Ești o minune, Magdalena. Fiecare bucățică de piele mătăsoasă e minunată.

Și-a coborât mâinile pe șolduri, pe coapse.

– Ai o piele așa de fină! Fără urme. Virginală. Dar o să mă ocup eu de ea mai încolo.

Ea a strâns din umeri. Ce urma să-i facă? Nervii îi erau întinși la maxim. Pentru că era și din ce în ce mai excitată, abia dacă putea sta locului.

A venit în fața ei, și-a trecut un deget peste conturul sânilor și i s-au întărit sfârcurile.

– Superb! Știi cum e să te ciupească cineva de sfârcuri așa de tare, încât să te doară? Chiar să te doară?

O, Doamne.

Sfârcurile i s-au întărit și mai mult.

– Iată numai una dintre chestiile pe care-o să le fac cu tine. Poate că nu azi, ci altă dată.

S-a oprit zâmbind.

– Sau poate că azi. Îți promit c-o să te tot las să ghicești. Pentru articol, pentru tine, ar trebui să știi că elementul-surpriză, uimirea, face parte din joc. Mica bătaie a inimii, de frica a ceea ce poate urma. Anticiparea a ce va păși fundulețul. Satisfacția pentru ce se

întâmplă în sus. Da, putem fi răi așa. O să înveți să-ți placă, în caz că nu-ți place deja. Dar cred că poate ai descoperit acum plăcerea necunoscutului. Micul fior...

S-a dus iar în spatele ei, i-a ridicat părul și-a mângâiat-o pe ceafă. Iar ea parcă-i simțea degetele între coapse. Sexul i s-a umezit. Și-a strâns coapsele.

– Nu, Magdalena. De fapt, ia desfă picioarele!

Nu era cu putință să-i spună așa ceva ei, să-i ceară una ca asta!

Avea gura chiar la urechea ei:

– O s-o faci, Magdalena. Pentru mine.

Mâinile i-au alunecat pe pulpele acoperite de dantelă, degetele mângâindu-le în spate, apoi strecurându-se între ele.

– Desfă picioarele pentru mine. *Acum.*

Vocea-i era mai fermă ca niciodată. Ei îi trenurau picioarele. Le-a îndepărtat ușor și el i-a cuprins movilița umedă cu mâna.

– Mai mult. Știu că vrei. Mâna mea e chiar acolo. Îți simt căldura, dorința. Ești udă learcă și abia dacă te-am atins. Fă-o, Magdalena. Nu te opune.

Ei i se învârtea totul în cap și s-a supus. Nu reușea să se gândească la asta. Ce era cu ea?

– A! E mult mai bine.

De ce i-a făcut plăcere să-i audă în glas satisfacția?

– E ușor să te supui poruncilor, să știi. Nu trebuie decât să te lași pe mâna mea. O să am eu grijă de tot. Acum, în genunchi.

– Poftim?

- Șșș! Nu-mi răspunde! Fă ce-ți spun.

- Dar nu pot...

- Ba poți. Și o s-o faci.

Și-a apăsât mâna pe ceafa ei. Nu atât cât s-o doară, dar era clar că o s-o împingă în jos, dacă n-o să se aplece de bunăvoie.

S-a lăsat pe podea, inima bătându-i să-i sară din piept.

- Așa. Acum desfă genunchii. Pune-ți mâinile pe coapse, cu palmele în sus.

Ea s-a conformat, aproape nevenindu-i să creadă că ea e cea care stă acum pe jos și face tot ce-i cere tipul. Și-i mai și place. Da, ceva se sfâșia în ea, ceva se deschidea deja. Oare câte-o să-i mai facă înainte să se termine jocul? Cât o să se piardă pe ea însăși în ce întâmplă aici?

- Acum, regulile. Cel mai important e să ții minte că eu conduc. Nu vorbești decât atunci când îți spun. Și atunci trebuie să mi te adresezi cu „Domnule“. Faci ce zic eu, te supui fără să pui întrebări și fără să te oprești. Poate te întrebi de ce-ți cer anumite lucruri. Ai încredere în mine, știu exact ce fac și totul are un scop. O să înțelegi după. Între timp, dacă ai întrebări, le pui după ce se termină scena. Când ne încheiem rolurile, îmi poți vorbi ca de obicei. S-a înțeles? Poți să-mi răspunzi.

Ea a clădinat din cap aprobator, simțindu-și membrele străbătute de un fluid ciudat. Totul era mult prea real.

- Da, am înțeles.

El a întins mâna și și-a cufundat degetele în părul, de care a tras tare, până când a simțit că-i arde un pic pielea capului. Dar îi arătase ceva important.

Maggie a găfâit din cauza micului șoc provocat de durere și pentru că, drept răspuns, sexul i s-a încheștat.

- Da, Domnule.

- Excelent!

I-a dat drumul și s-a întors, iar ea l-a urmărit cu privirea când s-a dus la un vechi dublat sculptat, înalt, așezat în dreptul unui perete. A deschis ușile. Înăuntru erau obiecte din piele, iar la unele zornăiau bucăți de metal. Erau și lanțuri, și sfori, înfășurate în jurul unor cârlige sau atârinate de ele. Fierbințeala care-o apucase mai devreme s-a transformat în foc arzător. Capul i se învârtea.

El s-a întors la ea.

- Ridică-ți părul.

Ea s-a supus. El s-a aplecat și i-a legat un guler de piele în jurul gâtului.

Maggie se simțea... nu știa exact cum se simte. Corpul îi era încordat. Se simțea reținută? Nu, mai mult de atât. Înfricoșată? Panicată?

Lacrimile-i înțepau ochii. A clătinat din cap, mușcându-și buza.

- Nu pot să fac asta. Te rog! Nu pot, i-a șoptit.

El s-a lăsat într-un genunchi ca s-o poată privi în ochi. A apucat-o cu mâna de bărbie, forțând-o să-l privească.

- Ba poți. Știu ce simți. Te lupți cu tine însăși. Dar corpul tău a arătat deja că vrei. Pur și simplu dă-i

drumul. Nu te mai împotrivi. Poți. Îți poți da voie s-o faci. Nu înțelegi că așa nu trebuie să răspunzi de nimic cât timp ești cu mine?

Ea a dat din cap iar, incapabilă să scoată o vorbă.

– Îți dai seama că, deși te împotrivești, ești tot în poziția de supusă? Măinile ți-au revenit unde ți-am zis să le pui, cu palmele în sus, pe coapsele desfăcute. Poate că mintea ta ar vrea să preia controlul, dar corpul mi-a cedat deja.

Ea a tras adânc aer în piept. Era adevărat ce spune!

O lacrimă rătăcită i s-a furișat pe obraz. El i-a șters-o ușor, cu degetul mare.

Maggie a dat din cap, cu ochii încă împăienjeniți.

Damien s-a ridicat. De data asta, nu l-a mai urmărit mișcându-se prin cameră. El s-a întors și i s-a așezat iar în spate.

– Ridică-te, draga mea.

A ajutat-o să se ridice și i-a tras mâinile la spate. Într-o clipă i-a strâns încheiturile de la mână într-o piele moale, după care ea a auzit zornăitul încuietorii.

Acum chiar că s-a panicat și pulsul îi zvâcnea în vene. El i-a mângâiat pielea chiar sub cătușe, cu degetul mare de la ambele mâini.

– Șșș. E în regulă. Ești bine. Respiră adânc de câteva ori. Fă-ți ordine în gânduri. Și scapă de frică.

Ea a încercat să se supună, a tras adânc aer în piept, apoi a expirat, dar tot simțea o povară în piept. Oare pentru că stătea aici, în pielea goală, cu gâtul strâns într-o centură și legată? Nu-i venea să creadă. Dar avea

sfârcurile întărite și o dureau, iar sexul i se umflase de excitare. Rațiunea se lupta cu trupul și încă nu știa care o să învingă.

A dus-o la o bancă ce le ajungea până la brâu și a apăs-o ușor cu mâna între omoplați.

– Acum apleacă-te. Nu te lupta cu mine, Magdalena. Fă-o.

Ea i-a cedat, încercând din toate puterile să nu se gândească prea mult. Catifeaua pe care-o atingeau cu pielea era moale și i-a trecut prin cap că sigur e de cea mai bună calitate, poate din mătase, de vreme ce nu-i zgâria pielea goală.

Se simțea absolut vulnerabilă stând așa, cu mâinile legate la spate.

– Minunat! a îngăimat el. Ai un popou splendid, în formă de inimă. Imploră să rămână gol. Să fie biciuit.

Ea a tresărit. Iar el a râs un pic.

– Dar nu încă. O luăm ușor.

Și-a trecut o mână pe spatele ei, atingând-o ușor ca un fulg. Degetele i-au coborât la dantela de la chioli, apoi pe partea din spate a coapselor, în spatele genunchilor. O atingeau senzual, blând. Și în urma degetelor lui rămânea dorința care-i aprindea carnea și o făcea să tremure înlăuntrul ei.

Dacă desfăcea numai un pic picioarele, își putea strecura mâna acolo din nou...

Când degetele lui au alunecat sub marginea chiloților de dantelă neagră, ea a tras repede aer și-a desfăcut picioarele din proprie inițiativă.

– Plină de nerăbdare, nu? Exact ce-mi place să văd.

A străbătut-o același fior de plăcere când i-a auzit tonul mulțumit.

Degetele lui i-au alunecat în fanta dintre coapse. Atât de aproape.

– Arzi. Știi ce-mi doresc să-ți fac?

S-a oprit.

– Tot. Dar o să respect înțelegerea, deși mai întârâtat ca acum n-am fost niciodată.

O, Doamne.

A coborât glasul până când a ajuns să-i spună în șoaptă.

– Pactul nostru nu mă împiedică s-o fac.

Și-a strecurat degetele în despicătura umedă. Ea a gemut. El s-a pus pe treabă imediat, împingând degetele, în vreme ce cu mâna cealaltă o ținea de mijloc, ca să ajungă să-i mângâie clitorisul.

Coapsele îi fremătau în mâna lui, iar ea devenea din ce în ce mai tensionată. Îi simțea în păr respirația fierbinte. Era vulnerabilă, așa cum stătea acolo, ceea ce făcea fiecare senzație mai intensă. Sentimentul de neajutorare.

– Dă-ți drumul în mâinile mele, Magdalena. Dă-ți drumul.

Și orgasmul a venit repede și cu furie. A străbătut-o, a zdrobit-o un val de plăcere. Corpul i s-a cutremurat, picioarele i-au tremurat, sexul încleștându-i-se și strângându-i degetele cu care-o tot scormonea.

Părea că n-o să se termine niciodată. El nu s-a oprit decât după ce-au trecut ultimele spasme fremătătoare. Când a fost gata, Damien i-a dezmiardat spatele cu sărutări fierbinți, de sus în jos.

– A fost perfect.

De data asta ea s-a lăsat în voia plăcerii, și-a dat drumul. Nu era momentul să se lupte cu nimic. Sau cel puțin asta și-a spus. Dar adevărul e că trupul îi era pe jumătate îndrăgostit de acest bărbat care-o putea stăpâni așa, care putea să-i provoace o plăcere incredibilă. Gândul ei nu era departe.

Of, a fost mult prea ușor să-i vină de hac. Dar ei nici că-i păsa în clipa de față.

– Ți s-a înroșit pielea. E așa de frumoasă! a murmurat el, aproape plin de respect. Mai bine de atât n-ar arăta decât dacă degetele mele ți-ar lăsa urme pe fund.

Chiar spusese una ca asta? Dar ea sigur știa că tipul vorbește foarte serios.

– Ești gata de prima bătaie? Abia aștept să ți-o trag. Poți să-mi răspunzi.

Era gata? Corpul ei era gata de orice-ar fi vrut el să-i facă. Dar și-a zis c-ăr trebui măcar să se gândească și să ia o hotărâre, nu să se lase condusă de nevoile trupului.

– Nu sta pe gânduri. Urmează-ți instinctele.

I-a mângâiat fundul cu mâna. Doamne, cum mai voia să-i simtă mâinile pricepute pe piele! Numai dantela le stătea în cale. Da, voia s-o lovească, s-o atingă. Cum, nici nu conta.

– Da, a șoptit ea.

– Da ce?

– Da, vă rog, Domnule.

A avut o strângere de inimă când a trebuit să i se adreseze așa. Dar era prea excitată ca să-i pese.

– E mult mai bine.

Și-a mișcat iar mâinile pe fundul ei, lăsându-se să alunece sub fese. Pielea de acolo era moale, sensibilă. A ciupit-o ușor. Ea a sărit.

– Trebuie să încerci să stai potolită, orice ți-aș face.

Iată că în tonul lui elegant se insinua aceeași mică amenințare. Îi făcea inima să bată mai tare și sexul să-i zvâcnească, aprins de dorință.

Din nou vocea lui în urechea ei și mirosul lui întunecat, care-o învăluia.

– Acum o să te dezbrac de tot. După care o să-ți trag o bătaie. O să te doară. O să ai cel mai minunat sentiment din viața ta. Pregătește-te.

A văzut că ea tremură, a simțit-o cu mâna pe care i-o ținea pe ceafă. Da, era speriată. Bineînțeles că era. Dar

era și foarte excitată, ceea ce-i ușura situația. Iar spaima ei și emoția îl aprindeau și-i întăreau sângele. Nu mai ținea minte să-l fi stârnit așa vreo femeie, să fi fost atât de fascinat de frumusețea ei nespusă, de receptivitatea ei. Abia aștepta să înceapă cu adevărat.

Și-a trecut palma peste spatele ei. Într-o zi o s-o biciuiască pe spatele lung și încântător. Dar nu azi.

Când a ajuns cu mâna sus, pe fesele ei unduioase, ea găfâia spasmodic. I s-a tăiat respirația când el a apucat de marginea dantelei negre și a tras.

Fundul gol era superb, exact cum se așteptase. A stat o clipă să-l admire înainte să lase dantela să-i alunece jos și înainte s-o ajute să ridice picioarele ca să scape de lenjeria frumoasă, de fată rea.

A ridicat mâinile și-a apucat-o de sânii grei. Îi simțea și prin material vârfurile ascuțite ale sfârcurilor și fierbințeala care-i străbătea corpul valuri-valuri.

Doamne, era așa de bine, totul era fierbinte și moale, mai puțin cele câteva bucățele tari de carne. Oare cum arată și ce gust au? Damien aproape că a gemut tare numai când s-a gândit.

Femeia asta îi spulbera dintr-odată toată stăpânirea de sine. Ce avea? Era minunată, numai piele albă și un frumos păr blond, plus ochii liniștiți și cenușii. Carnea virginală era întotdeauna cea mai palpitantă. Nimic nu se compara cu a fi primul care să-i tragă o bătaie. Dar el se mai jucase de-a dominatorul și de-a supusa și înainte, mai fusese primul care să îngenuncheze o femeie. Dar niciuna nu-l tulburase așa. Palpitant era mereu, dar mădularul lui abia aștepta să intre în ea.

Poate că asta era pentru că se simțea atras de mintea ei sau poate de cum vorbește. Tipa avea o minte brici, el își dăduse seama deja. Și era pătimașă. Era o banalitate să-l excite un asemenea cuvânt și un asemenea lucru. Dar știa că face parte din atracție. O atracție care parcă devenea deja obsesie.

A hotărât să nu riște să-i scoată sutienul. Și-așa abia mai rezista numai să se uite la forma rotundă a popoului ei, știind că o să-l atingă. Știind că, dacă o să desfacă picioarele, o să-i vadă buzele roz ale sexului ud.

Doamne.

Aproape că era prea mult pentru el. Când i se mai întâmplase așa ceva? Poate că niciodată.

A tras adânc aer în piept, calm, și s-a gândit la răspunderea pe care o are. Aceea de a fi primul pentru ea. Trebuia s-o facă să se simtă bine, să fie perfect.

Și-a plimbat degetele pe pielea ei, trasându-i conturul obrazilor. Da, capul ei avea o formă desăvârșită, prea dulce. Și neatinsă. Până acum.

A lovit-o încetișor. Ea a sărit.

– Calm, Magdalena! Nici măcar nu te-a durut. Doar te-a luat prin surprindere.

A mai lovit-o o dată, acum puțin mai tare. Pe piele i s-a ivit deja o roșeață satisfăcătoare. A mângâiat-o cu mâna, simțindu-i căldura, după care a plesnit-o zdravăn.

– O!

– Da, acum te-a durut un pic, nu? Mergi mai departe cu durerea. Respiră în durere. Poți. S-ar putea să-ți placă.

Încă o lovitură și apoi alta. El a început să țină ritmul cu palmele. Știa că întotdeauna e mai ușor dacă stabilește ritmul în care să se cufunde. Și a continuat tot așa, cu lovituri ușoare, nu prea dure, dar cât trebuie ca s-o doară. După cum respira, după cum corpul îi venea spre mâinile lui, își dădea seama că creierul ei emană deja endorfine. Că se scufundă într-un alt spațiu, în locul acela din minte în care lumea exterioară nu mai contează.

Știa că, dacă o să-și strecoare o mână între coapsele ei delicioase, o să fie udă learcă.

Nu, prea mult. Concentrează-te.

A încetinit ritmul, s-a oprit ca s-o ciupească de pielea delicată de sub obraji adorabili. Ea a tresărit, dar imediat s-a lăsat iar pe mâna lui. Da, era a lui.

Numai că, inexplicabil, și el era al ei și asta pentru prima oară în viața lui.

Doamne, așa ceva nu mai simțise niciodată! Pielea îi luase foc peste tot și ardea unde o lovea. Iar sexul îi dădea în clocot, tânjind să se elibereze.

Te rog, te rog...

Dar de-acum știa că nu trebuie să spună cu glas tare.

Pentru ea, era cu totul și cu totul altceva. Nu-i venea să creadă că face așa ceva, că se lasă la mâna cuiva și că-i place. Dar fără îndoială că-i plăcea.

N-a mai lovit-o, lăsând-o să-și recapete suflul o clipă. Apoi i-a netezit carnea aprinsă cu mâinile. Da, era așa de bine când palmele fine îi alunecau pe pielea care-o durea. Era un contrast minunat.

După aceea, mâna a ajuns între picioarele ei și degetele i s-au adâncit în cută, trăgând de ea și ciupind-o. Ea și-a dat drumul imediat, ca o rachetă, zguduită de orgasm de parc-ar fi străbătut-o mii de stele căzătoare. Corpul i s-a cutremurat tare, cuprins de cel mai plăcut val de plăcere.

După ce a trecut, tremura și abia mai respira.

- Ești prea perfectă, Magdalena.

Nu cumva îi tremura puțin glasul? Nu se poate...

I-a mângâiat mai departe sexul ud cu degetele și tensiunea creștea din nou. Cu o mână îi freca clitorisul, iar cu cealaltă a început să-i plesnească încet popoul. Senzația era intensă, copleșitoare. Nu știa ce să facă. Voia să se înfigă în degetele lui scormonitoare, în mâna lui care-o pedepsește.

- Dă-i drumul, i-a șoptit el.

Și s-a supus, lăsându-și corpul să se topească în senzații amestecate, până când durerea provocată de lovituri s-a făcut una cu plăcerea absolută a clitorisului mângâiat de degetele lui. O singură senzație: plăcere pură. A alunecat iar în durere, apoi s-a avântat în plăcere, fără să-i pese de cât de desfrânată pare.

În scurtă vreme s-a apropiat din nou de punctul culminant. De data asta, a tras adânc aer în piept și a trecut de limită, aruncându-se în brațele cutremurătoare ale orgasmului. Corpul îi fremăta, străbătut de senzații tari. Înainte să i se potolească ultimul spasm, a tras-o spre el. S-a lipit de fierbințeala lui, care era în spate. Brațul puternic a apucat-o strâns de mijloc. Ea și-a lăsat capul pe pieptul lui tare.

– Doamne, Magdalena...

Ea a zâmbit. Simțise din vocea lui cât de excitat e, îi simțise corpul tremurând, lipit de al ei. Un corp care trăia acum un alt fel de satisfacție.

Iat-o din nou sus, îmbrăcată și așezată în livingul lui cu mobilă elegantă, ceea ce acum i se părea de-a dreptul supraréalist. Era suspect de politicos, după tot ce tocmai făcuseră.

Capul încă i se mai învârtea puțin și-și simțea corpul ușor. A trebuit să facă un efort ca să-și alunge rânjetul prostesc de pe față.

El stătea relaxat în dreptul șemineului, numai umerii îl trădau. Și acum avea un pahar în mână. Dar

era mult prea încântată de ea însăși ca să-și facă probleme din cauza tensiunii pe care-o vedea la el.

– Cum ești? a întrebat-o. E suficient de cald?

– Da. Sunt bine. Mă simt minunat.

– Ai întrebări?

– Sigur o să am mai târziu. Dar acum, nu. Mă simt prea bine.

– Mănânci, calule, ovăz?

Apoi i-a zâmbit și tensiunea sau sentimentul acela care părea că nu-i dă pace a dispărut. Zâmbetul lui era ucigător ca de obicei.

– Am o întrebare, totuși. Întotdeauna ești așa de distant cu partenerele după ce te joci cu ele?

Sprâncenele întunecate i s-au încruntat o clipă, după care s-a apropiat și s-a cufundat în pernele de lângă ea.

– Iartă-mă. Ar trebui să fiu mai atent. Ești bine?

– Da, sunt bine. Chiar sunt. Doar....

A clătinat din cap neajutorată. Nu știa cum să explice nevoia de a-l simți mai aproape. Să fi fost numai urmarea a ceea ce i se întâmplase? Sau altceva?

Va trebui să se gândească la asta mai târziu.

– Mai bine ți-aș fi spus. Uneori se sparge buba. E o reacție emoțională la experiența prin care a trecut corpul. Un fel de eliberare.

– Atunci, se înțelege.

Da?

I-a dat părul după ureche cu o mână mângâietoare. Un gest așa de tandru de la el, bărbatul de oțel.

În definitiv, poate că nu era așa de rece și de neînduplecat în sinea lui?

Dar nu, nu făcea decât să fie amabil cu ea, să-și îndeplinească misiunea. Și se pricepea de minune.

– Acum o să te duc la hotel. Trebuie să te odihnești, să te gândești la ce s-a întâmplat azi aici.

– Bine.

De ce naiba i se pune un nod în gât la gândul că o s-o lase singură în camera de hotel?

A ajutat-o să se ridice, a condus-o la garaj și apoi în mașină.

A pornit motorul, a apăsă butonul magic și a plecat din garaj. A trecut de porțile de fier și a ieșit în stradă. Ea s-a mirat să vadă că deja se însera. Cât timp stătuse în casa lui? Pierduse orice noțiune a timpului.

Pe străzile din oraș, ceața se perinda pe lângă ei. Se întunecase de-a binelea acum și firmele luminoase, colorate, ieșeau în evidență când treceau pe lângă ele. Maggie, pe care-o apucase lenea, se uita la ele, la baruri și la clădirile de locuințe care alunecau pe lângă geamurile de la mașină. Totul părea aproape ireal. Și afară era prea frig, adică vremea era chiar dușmănoasă.

S-a întors să se uite la Damien din profil. Era atât de concentrat la volan... Dar, după cum îi era croită gura, avea și o oarecare blândețe, o nuanță pe care înainte n-o observase.

– Putem vorbi despre asta?

– Bineînțeles.

A schimbat viteza când a urcat un deal.

– O să vorbim mai târziu. După ce o să ai timp să-ți revii.

De ce nu se uita la ea? Și oare de ce ei i se puneau un nod în gât din cauza asta? Nu era genul care se implică emoțional. Probabil că era reacția despre care o avertizase. Pentru că femeia asta manevrabilă, care mai avea puțin și izbucnea în lacrimi, nu era ea.

Acum nu mai era sigură că va mai fi vreodată ca înainte.

Au ajuns în fața sclipitorului W Hotel de pe Third Street și portarul i-a deschis ușa. Damien a coborât din mașină, i-a dat un bacșiș și i-a spus că intră numai pentru câteva minute. Apoi s-a dus lângă ea și a apucat-o de mijloc. Se simțea bine. Puternic.

– Te conduc la camera ta. Ai cheia?

Ea a scotocit în poșetă și i-a dat un card din plastic.

– Ce cameră?

– 1420.

Au trecut de gresia neagră, lustruită, și au intrat în hol, au lăsat în urmă biroul arcuit de la recepție, cu uriașele lui boluri cu mere verzi, și s-au dus la lifturi. Damien o ținea de mijloc. Iar ea nu putea să nu se gândească pe unde-o mai atinseseră aceleași mâini în aceeași zi.

Au intrat în lift fără să-și spună nimic. Dar Maggie nu simțea nevoia să vorbească despre nimic acum. Se uita la imaginile zilei, așa cum i se derulau în gând. Era suficient de bucuroasă că o cuprinsese cu brațul de talie.

Ușile liftului s-au deschis și el a ieșit, i-a găsit camera și a descuiat ușa. Avea în continuare mâna pe spatele ei mic și așa i-a deschis în camera elegantă și spațioasă.

Ea a crezut c-o să plece imediat, dar el a rămas acolo, ținând-o de mijloc. Cu cealaltă mână a gădilat-o sub bărbie, obligând-o să-l privească. Ochi îi scânteiau.

– Sigur ești bine?

– Da. Tu?

Nu i-a răspuns, ci doar s-a uitat în ochii ei cu privirea lui intensă. Încă emana putere ca în prima clipă când îl cunoscuse. Dar acum era ceva mai mult. Corpul i se înfierbânta iar, dorindu-l din nou. Dar el o s-o lase acolo.

– Magdalena...

– Da?

A dat ușor din cap, după care s-a apropiat și-a sărutat-o, zdrobindu-i buzele de ale lui. Aproape că a rănit-o, dar ea voia, avea nevoie de asta.

Avea un gust vag de whisky. Ușor dulceag, ușor condimentat. Masculin. Și gustul a fost și mai bun când i-a desfăcut buzele cu limba și s-a strecurat în gura ei, desfătându-se și provocând-o. Maggie a gemut, corpul tânjind după al lui.

Dar s-a terminat cât ai zice pește și el s-a îndepărtat. În ochi îi ardea un foc auriu-închis.

– Trebuie să plec. Să mănânci ceva și poate faci o baie. Te verific mai târziu.

S-a dus spre ușă, a deschis-o și a ieșit așa de repede, încât ea s-a întrebat dacă nu cumva sărutul se petrecuse

în imaginația ei. Numai că gustul lui îl simțea intens pe limbă. Căldura lui îi stăruia pe piele.

A mers în dreptul oglinzii de la masa de toaletă. Din oglindă a privit-o propria ei imagine. Avea buze pline, care păreau puțin umflate. Ochii-i erau mari și pupilele, enorme. Avea pielea palidă, dar obrajii foarte îmbujorați.

Arăta altfel, se simțea altfel. Nici nu prea era sigură de ce crede. Da, avea nevoie de timp ca să revină cu picioarele pe pământ, să despice în patru ce i s-a întâmplat, să deslușească ce înseamnă.

Singura certitudine era că Damien Knight atinsese în ea un loc în care nu mai ajunsese nimeni niciodată. Așa, într-o după-amiază, deschisese o parte din ea pe care o ascunsese bine ani întregi și chiar o făcuse să-și dea drumul. Îi dăruise cea mai pură plăcere pe care o simțise în viața ei. Exact așa cum îi promisese. Ce-i mai făcuse? Lucruri mult prea delicios de înspăimântătoare ca să se gândească la ele.

Dar nu putea să nu se gândească la el. A, nu, deja îi pusese pe jar un loc de neșters din minte. Și s-a trezit întrebându-se ca o școlăriță îndrăgostită lulea dacă și el simte la fel.

Câtă naivitate care nu-i stătea în fire! Dar astă-seară își va permite să fie așa.

Ce-o fi crezând imperturbabilul și distantul Damien Knight? Cu siguranță că nu fusese imperturbabil și distant când o lăsase în camera de hotel. Nu cunva reușise să tulbure un tip mai puternic decât ea?

Damien gonea cu mașina pe străzile din oraș. Ce naiba avea? Inima-i bătea să-i sară din piept, de parcă tocmai ar fi scăpat de un accident.

Cert că evitase ce s-ar fi putut dovedi a fi o greșeală tragică, dacă n-ar fi plecat atunci din camera ei de hotel.

Maggie. Magdalena.

Îi plăcea că ea urăște să i se adreseze cu tot numele. Chiar și acum îl făcea să zâmbească. Doamne, chiar că era sadic. Dar în clipa de față el era cel torturat. De imagini în care-i vedea corpul zvelt, lucios, pielea netedă, uriașii ochi cenușii, parcă sculptați în cristal. Femeia era incredibil de receptivă. Și-a dat drumul în mâna lui, iar și iar...

I s-a întărit prohabul, mădularul ațâțat apăsându-i țesătura pantalonilor.

Cu trupul ei o să se descurce ușor. Cu mintea însă o să aibă de lucru. Azi cedase un pic prea ușor. Dar mâine mintea ei va fi doldora de întrebări. Plină de îndoială. Atunci o să se ocupe el.

Între timp, trebuia să și-o scoată din minte cumva. Nu mai fusese atât de obsedat de o femeie de multă vreme. De la începuturile relației cu Julia.

Ce prostie din partea lui să se gândească la Julia acum! Doar n-o lua de nevastă pe Maggie. Nu, n-o să mai facă așa o greșeala niciodată.

Dar de ce naiba îi trecea prin cap așa ceva?

Poate pentru că ea-i făcuse inima să bată și palmele să transpire de parcă-ar fi avut iar douăzeci și unu de ani, cât avea când o cunoscuse pe fosta soție. Căsătoria se transformase într-un adevărat dezastru și numai din vina lui.

A mărit viteza când s-a făcut roșu la semafor, bătând nerăbdător darabana pe volan. Voia să ajungă acasă și să bea ceva. De fapt, voia să bea prea mult. Să facă un duș ca să scape de mirosul ei de pe piele, înainte s-o ia razna de-a binelea.

Era ridicol. Nu mai avea douăzeci și unu de ani. Un bărbat de vârsta lui, cu experiența lui, n-ar trebui să se simtă așa, să simtă că o să fie dărâmat, dacă nu o s-o mai vadă. Ridicol.

Dar, așa absurd cum era, chiar când a ajuns acasă și a intrat pe ușă și-a dat seama că o să găsească un pretext ca s-o sune.

Maggie a închis ochii, lăsându-și capul pe prosopul rulat din spate. Pe marginea de marmură de la cadă era cocoțat un pahar de Cabernet. A tras adânc aer în piept, umplându-și plămânii cu parfumul cumințe de vanilie și ambră, preferatul ei când era vorba de spuma de baie.

Avea o senzație plăcută de durere în tot corpul, senzația cu care s-a desfătat, oricât părea de prostesc. Ce-i băgase tipul în cap? Se gândea și simțea, ceea ce era o noutate pentru ea.

Chiar i se supusese lui Damien Knight azi? Chiar îl lăsase s-o domine, să-i scoată chiloții, s-o facă să-și dea drumul așa cum stătea acolo, în picioare, neajutorată?

Dar nu fusese cu adevărat neajutorată, nu? Făcuse cu bună știință ce făcuse. Ba fusese chiar nerăbdătoare! Și voia să le facă iar. Pentru el.

Și-a trecut o mână săpunită peste sâni, sfârcurile întărindu-i-se imediat. Doamne, era mai frumos decât ar avea dreptul să fie un bărbat...

Telefonul prins în perete deasupra căzii a sunat și Maggie a tresărit.

E Damien.

A ridicat receptorul:

– Alo?

– Acolo erai, scumpo. Am sunat să verific.

– Bună, Jet.

– Deci cum a fost? Povestește-mi tot!

– Îm... a fost interesant. Nu, mai mult de atât. A fost minunat. Revigorant.

– Te-a lovit?

– Numai puțin.

– Și ți-a plăcut?

A tăcut o clipă. Putea să recunoască cu glas tare? Doar era cel mai bun prieten al ei.

– Da.

– Cum adică? Doar „da“? Niciun detaliu?

– Încă nu știu ce să spun. Încă... plutesc puțin.

– Nu prea-mi vine să cred c-ai făcut-o, Maggie. Nu tu, apriga autoare a rubricii de sex din *Citi*. N-am vrut să te jignesc, scumpete, dar tu ești genul care vrea să aibă mereu lucrurile sub control.

– Nu-i nimic. Știu. Cum să nu fiu?

– Draga mea, restul lumii nu înseamnă maică-ta.

– Știu. Dar lucrurile îi scăpaseră total de sub control. Mă simt în siguranță dacă știu că-mi conduc propria lume.

– Poate chiar despre asta este vorba. Să te eliberezi o dată.

– Așa zice Damien.

– Sfinte Sisoe! Doar n-o să te transformi într-o femeie care-și citează iubitul la fiecare pas, nu?

– Nu prea cred. Doar știi cu cine vorbești, Jet. Stai puțin, că sună cineva pe numărul celălalt. Îți dau eu un semn. Cred că e el.

– Cum vrei, scumpo.

A apăsat butonul aprins și a schimbat linia, cu mima bătându-i tare.

– Da?

– Magdalena?

– Da.

I-a tresărit sufletul imediat ce i-a auzit vocea.

– Sper că nu te deranjez. Te odihnești?

– Sunt în baie.

– În clipa asta?

– Da.

A urmat un moment lung de tăcere. După care el i-a zis:

– Trebuie să ne facem timp să ne întâlnim mâine. Pot să vin să te iau pe la prânz. Mergem la masă, stăm de vorbă...

– Și după?

Cum de pronunțase cuvintele astea dintr-o suflare?

– După, dacă mai ești cuminte, ne întoarcem la mine să mai explorăm un teritoriu nou.

– A...

Gura i s-a uscat brusc și n-a mai fost în stare să vorbească. A devenit conștientă de trupul ei gol din apa caldă, parfumată.

– Vreau să te odihnești astă-seară, să mănânci ceva ușor. Mâine să dormi până mai târziu, dacă poți. O să ai nevoie de putere.

Ei i-a sunat mai mult a promisiune decât a amenințare. Corpul răspundea iar la vocea lui porunci-toare, iar sexul i se umplea de dorință și o dureau sânii. Nu știa ce să zică.

– Mai ești, Magdalena? Mă ascuți?

– Da, sunt aici.

Și-a netezit sânul cu degetele, ciupindu-se ușor de sfârc.

Da.

– Ne vedem pe la prânz. Ne întâlnim în hol.

– O să fiu acolo.

Sincer, ar face orice ar vrea el.

Au urmat un *clic* scurt și apoi tonul de apel. A închis telefonul și s-a cufundat mai departe în apa aromată. Și-a alunecat mâinile de-a lungul propriului trup: pe sâni, pe burtă, jos, între coapse. Sexul i s-a încleștat. A continuat, șicanându-și cu degetele buzele umflate și supărate. Șoldurile i s-au ridicat, coapsele i s-au încordat. Doamne, și totul, numai pentru că-i auzise vocea! Dar avea nevoie de așa ceva, avea nevoie să se elibereze. Da, numai un orgasm rapid, care să spargă gheața.

A mișcat degetele de la o mână, strecurând două înăuntru și gemând ușor. Cu degetele de la cealaltă mână și-a mângâiat clitorisul, a tras de el, l-a ciupit. A început să gâfâie repede și tot corpul îi ardea de nerăbdare. I s-au înclinat șoldurile și degetele au explorat mai adânc, în căutarea punctului G.

Și-a închipuit fața lui, mâinile lui mari și puternice. Avea degete de chirurg, lungi și pricepute, sau de muzician. Dar nu, el le folosea în scopuri mai triviale. Le folosisese pe ea.

Da!

Și-a frecat clitorisul mișcându-și degetele puțin mai repede, imaginându-și din nou că e mâna lui, și și-a dat drumul în forță. Îi vedea chipul în timp ce se convulsiona de plăcere. În timp ce sexul i se încleșta în jurul degetelor scormonitoare.

Da!

Când s-a terminat, tremura epuizată. Epuizată de dorința de a fi cu *el*.

Până mâine mai era prea mult.

La ora douăsprezece fără cinci era în holul de la W Hotel. Purta o fustă simplă, neagră, și un pulover pe gât, mulat, tot negru, fiind încălțată în cizme negre, înalte, care-i cuprindeau gambele și-i scoteau în evidență silueta. Se îmbrăca frecvent în negru la New York. Dar de ce asta parcă însemna altceva azi?

Se plimba de colo-colo pe pardoseaua în alb-negru, uitându-se tot timpul la ușa de la intrare. După care, nevrând să pară prea nerăbdătoare, s-a așezat pe unul dintre scaunele din piele neagră.

Se străduia din răputeri să nu-și analizeze gândurile care-i treceau vijelios prin cap, să nu se gândească prea mult înainte de a se întâlni cu el, înainte de a avea ocazia să vorbească cu el despre asta, pentru că de dimineață se simțise dezorientată și asta o deranjase, iar gândurile i se încâlciseră. Habar n-avea ce e normal în astfel de împrejurări, nu era sigură de ce ar trebui să simtă.

– A, aici erai!

– Bună, Damien.

Îi bătea inima și s-a aprins toată chiar în clipa în care l-a văzut și i-a auzit glasul.

– Fără zâmbete în dimineața asta. Se pare că avem de vorbit. Hai!

A întins mâna s-o ajute să se ridice, cu aceleași maniere de modă veche. Cu toate că n-ar fi vrut, ea s-a topit puțin când a atins-o.

– Există chiar în hotel un loc excelent în care se poate mânca. „XYZ“. Ai fost vreodată?

– Nu. E prima dată când vin la San Francisco după ani întregi.

– Serios?

A cuprins-o de mijloc, așa cum făcuse și seara trecută, și a condus-o spre restaurant.

– Cum așa? Îmi închipui că un jurnalist are o groază de ocazii să vină încoace. Dintr-un oraș cosmopolit în altul. Mai ales într-un domeniu ca acela în care ești tu... specialistă. San Francisco e un oraș cunoscut pentru desfrâul la care se dedă. Un adevărat oraș al păcatului.

– Bănuiesc. Eu... eu am evitat să vin încoace, dacă vrei să știi adevărul.

Doamne, de ce a recunoscut în fața lui?

– Să ne așezăm la o masă și îmi povestești de ce.

S-au dus spre ușa restaurantului. După ce au intrat, s-au așezat imediat într-unul dintre separeurile din piele neagră. Perdelele și plafonul jos, ondulat, sugerau ideea de intimitate. Locul avea un aer liniștit, cum au restaurantele foarte elegante. Lumina difuză care pătrundea pe ferestrele fumurii contribuia, și ea, la crearea atmosferei. Personalul se mișca silențios și grațios pe parchetul lucios, aducând la mesele stăpânilor mici opere de artă în farfurii.

A venit un ospătar care le-a întins meniurile legate în piele de căprioară. Damien a comandat San Pellegrino pentru amândoi, după care l-a expediat și s-a așezat în poziția lui obișnuită pe scaunul moale.

– Acum povestește-mi de ce nu vrei să te apropii de San Francisco.

– Nu prea pierzi timpul, nu?

– Nu. Deci povestește-mi.

– Orașul ăsta îmi trezește... amintiri neplăcute.

– Din cauza vreunui tip? Ce ți-a făcut?

– Dar de ce crezi tu că e din cauza unui tip?

– Pentru că așa e de obicei.

– Da, corect.

A venit băutura. Ospătarul a pus paharele pe masă, împreună cu sticla, și i-a întrebat ce comandă.

Damien i-a răspuns înainte ca ea să se fi gândit la ce să mănânce.

– Pentru mine, salată de asparagus cu ou de prepeliță și prosciutto. La fel și pentru prietena mea.

A ridicat o sprânceană, uitându-se la ea. Maggie a dat din cap aprobator. Chelnerul s-a făcut nevăzut. A observat încă o dată că i se adresase lui Damien pe un ton parcă puțin mai serviabil decât se obișnuiește.

– Ai de gând să aștepti înăncarea și să-mi povestești după?

– Ai de gând să renunți, dacă te fac să aștepti și mai mult?

El s-a lăsat pe spate și a luat o înghițitură de apă minerală. În colțul gurii i-a mijit un zâmbet.

– Bineînțeles că nu.

– E din cauza mamei, i-a zis ea oftând.

– Artista franceză?

– Da.

A dus paharul la gură și a sorbit lung, după care l-a lăsat pe masă. Avea gâtul încleștat și-i era greu să înghită.

– Asta e tot ce-mi spui?

– N-ai vrea să auzi așa o poveste. Nu e frumoasă.

– Multe nu sunt frumoase în viață. Există lucruri importante sau interesante, chiar dacă nu sunt frumoase.

S-a uitat în ochii lui care-o priveau.

– Cam faci pe filosoful, nu?

– Iar tu te ascunzi iar.

Maggie a dat din umeri.

– Nu prea vorbesc despre ea. Mamă e o harababură, ca să fiu sinceră. E boemă din cale-afară. Sau cel puțin asta e scuza ei.

– Pentru ce?

– Pentru că e un dezastru. Pentru că și-a petrecut viața hoinărind prin lume, oprindu-se într-un loc cât să picteze ce-i trece prin scăfârlie, mâncând și plătindu-și facturile numai când își aduce aminte și apoi pornind la drum din nou.

– Pentru un copil, e greu să fie mutat de colo-colo.

– N-a fost rău deloc. Chiar și eu trebuie să recunosc. La opt ani, văzusem aproape toată lumea. M-a dus prin toată Europa, în Tahiti, în Thailanda.

El s-a sprijinit de masă, apropiindu-se de ea, coborând vocea la un ton mai intim. Se uita țintă la ea cu ochii lui căprui.

– O viață ca un vârtej.

– O viață scăpată de sub orice control. N-am avut o clipă în care să stau liniștită să mă gândesc la cine sunt și la care mi-e locul în lume. N-am avut un loc...

Și-a amintit imagini și arome din orașele în care-o dușese maică-sa. Lumina de pe apa din Veneția, mirodeniile și florile din Indonezia. Lipsa oricărei siguranțe când mergea în toate orașele alea ciudate cu ea, care uneori pleca zile întregi, fugea cu câte un tip sau ea să picteze ceva care să șocheze și o lăsa singură în camera de hotel.

Mâna lui Damien a alunecat peste a ei, caldă, liniștitoare.

– De asta ești tu așa de controlată acum.

Maggie și-a tras mâna. De ce i se punea un nod în gât?

– Ieri n-am fost așa de controlată cu tine.

– Ești supărată.

– Da, fir-ar, sunt supărată, a șuierat ea.

Sângele îi fierbea brusc.

– Ești supărată pe mine sau pentru că ți-ai permis să te lași luată de val? a întrebat el foarte blând.

Ea a clătinat din cap, încercând să se calmeze.

– Poate că și de una, și de alta.

– Înțeleg.

Asta e tot ce a răspuns, rostind un singur cuvânt. Numai că el însemna enorm.

Vorbea încet și așa de moale, încât trebuia să facă un efort ca să-l audă prin muzica de fundal, prin zumzăitul oamenilor care vorbeau încet în restaurant și prin clinchetul farfurilor.

– Povestește-mi ce s-a întâmplat.

Ea l-a privit fix o clipă. O să-i povestească. Habar n-avea de ce.

– Aveam optsprezece ani. Mă săturasem să am grijă de ea, să fiu eu mama, înțelegi? Nu mai suportam. Trebuia să încerc să-mi fac o viață a mea. Să am ceva stabilitate. Venisem aici de la Londra ca să vorbească ea cu niște galeriști. Iar eu eram... eram așa de obosită... I-am zis că nu mă întorc în Europa cu ea.

– Și nu i-a plăcut?

– A apucat-o depresia.

S-a oprit, și-a amintit-o pe maică-sa așa cum o văzuse ultima oară, cu frumusețea ei mutilată de suferință și de băutură:

– Era furioasă pe mine. Mi-a zis că, dacă nu vin cu ea, sunt pe cont propriu. Deși exact asta voia, mi-a rupt inima să văd că mi-ar face așa ceva. Că m-ar lăsa de izbeliște pentru că m-am făcut mare.

– Nu pentru că te-ai făcut mare, ci pentru că nu voia să fie singură.

Așa să fi fost? Doamne, cum o mai citea, cum îi știa viața, fără s-o cunoască nici cât negru sub unghie, de fapt!

A luat-o de mână iar, de data asta strângând-o cu putere.

– Acum ești în siguranță. O să am grijă să nu pățești nimic câtă vreme ești cu mine.

Și cât însemna asta? Peste treisprezece zile o să plece. El nu va mai fi decât o amintire foarte interesantă.

Păcat să era o minciună sfruntată.

Livingul lui era exact cum și-l aducea aminte. A observat încă o dată contrastul dintre liniile simple, curate, ale mobilei și arhitectura mai încărcată. Un contrast fermecător, de o frumusețe aproape magică, parcă desprins dintr-o revistă. În tăcerea desăvârșită nu s-au auzit decât pașii lui pe covorul persan când s-a dus să tragă draperia, alungând lumina după-amiezei de afară. Ea s-a înfiorat la simplul gând că el e acolo, atât de aproape. I-a trecut prin cap că, dacă s-ar lăsa pe spate numai un pic, s-ar sprijini de pieptul lui și i-ar simți inima bătând prin haine.

Îi era foarte limpede că gândește ca o adolescentă hipnotizată de o vedetă. Dar nu se putea abține.

El i-a strecurat mâinile pe brațele ei, ea simțind chiar prin pulover căldura acestei atingeri. Sâni îi erau deja plini și dorinici, iar sexul i se umezise.

Damien s-a apropiat.

- Acum o să începem.

- Poftim? Aici?

- N-avem nevoie de șocul provocat de luxul din mica mea pivniță. Azi suntem doar noi doi, cu ce găsim la îndemână. Pentru tine, o să fie un alt fel de șoc.

Sexul i s-a încheștat. De ce avea chef de ceartă?

- Nu înțeleg. De ce aici, într-o cameră absolut normală? Și să-mi zici că n-am voie să vorbesc acum. Încă nu ne-am început partida.

El a tăcut o clipă. După care i-a spus:

- Să fii sigură că scot eu furia din tine!

- Da? Acum?

Nu-i păsa că replica suna sarcastic.

Iarăși mâinile lui pe umerii ei, de data asta tensionând-o ușor. Îi simțea căldura strecurându-i-se, prin spate, spre coloana vertebrală.

- Acum o să te leg. O să-ți fac ceva rău și misterios. O să ai un orgasm în forță și o să țipi. O să-ți placă. O să mă implori să te lovesc înainte să terminăm. Să-ți-o trag. Și n-o să mai fii supărată.

Cuvintele lui au înfuriat-o. Au inflammat-o. Și-a strâns coapsele.

- Cu gura aia o săruți pe maică-ta?

- Maică-mea a murit de mult.

- Rahat!

- Ce vocabular ales la o doamnă sofisticată!

- Doamne! Îmi pare rău pentru...

Îi ardeau obrajii de rușine, de dorință.

- ... exprimare. Pentru mama ta.

- Să nu-ți pară. Mama era un coșmar. Și, da, sunt sigur că are mare legătură cu tendința mea de a fi sadic

cu femeile. Un fel de pedeapsă divină. Oricum, divin pentru mine, care am transformat toată furia în ceva bun. Am prefăcut-o în plăcere. Freud ar fi putut face cercetare pe mine. Dar asta nu înseamnă că ce am spus despre tine nu e adevărat.

Tot corpul ei se aprinse, fierbințeala topindu-se într-o poftă care-i inunda întreaga ființă. Cel mai tare îl excita felul în care gândește și vorbește. O înfierbânta și faptul că era la fel de rănit ca ea.

Însă nu-i făcea nicio plăcere că avea dreptate în privința ei. Știa deja că, dacă o s-o atingă iar cum o atinsese cu o zi în urmă, o să țipe și o să-l implore.

Doamne.

– Magdalena?

– Da?

– Începe spectacolul. Pregătește-te.

A înghițit în sec cu putere. Dar nu voia să i se împotrivească dorinței.

A așteptat tăcută cât timp el a umblat prin cameră, aprinzând lumânările în suporturi de sticlă pe măsuta de cafea, pe mesele așezate lateral, pe consolă. Flăcările străluceau în încăpere blând, într-un joc de umbră și lumină.

S-a întors la ea și a dezbrăcat-o rapid și cu aceeași grație cu care făcea tot, fiecare mișcare fiind aproape ca un dans. De data asta i-a scos sutienul și apoi chi-loții. Ea n-a încercat să se opună. Știa că vrea să rămână goală cu el. *Pentru el.*

A așezat-o pe o canapea albă și apoi a luat-o în brațe. Maggie și-a lăsat mâinile să se odihnească de o parte și de alta a propriului ei corp. Nu știa ce să facă cu ele. Dar problema s-a rezolvat când el s-a întins în spate și a tras firul gros din satin de la draperii, cu care i-a legat încheieturile. Panicată, ea l-a strâns tare. Dar, în același timp, se uita fascinată la cum o leagă de mâini. Și firul mătăsos îi plăcea mult mai mult decât o sfoară aspră. Prea perfect. Cum de știa el toate astca?

Vocea-i era joasă, alinătoare:

- Nu te speria. Firul simbolizează libertatea. Faptul că te lași pe mâna mea.

Într-un fel, înțelegea exact ce vrea să spună.

Odată legată de încheieturi, el i-a ridicat brațele deasupra capului și apoi i le-a pus pe ceafă, având acces total la trupul ei gol. A început s-o mângâie imediat, plimbându-și mâinile pe pielea înroșită. Sexul ud și pofticios o durea. A gemut când i-a atins sfârcurile cu vârfurile degetelor. Doamne, erau așa de umflate și de pline, aproape că o dureau. Și au durut-o tare când a ciupit-o. Și-a mușcat buza și s-a desfătat în durere.

- Gata. Vezi că poți suporta? Știai că poți.

Cu o mână i-a desfăcut ușor coapsele, cât să se poată strecura între ele. I-a găsit sexul, i l-a frecat cu degetele și a pătruns-o cu două dintre ele.

Ea a gâfâit.

- Ești udă learcă. Nu mai poți, nu?

Nu era în stare să se oată o vorbă. Plăcerea îi străbătea tot corpul, parcă înjunghiind-o.

El și-a împins mai adânc cele două degete în vagin.

– Spune, Magdalena. Spune că mori de dorință. De plăcerea asta, de puțină durere.

Ea a dat din cap și ar fi vrut să-și ascundă fața de el.

A ciupit-o de un sfârc și s-a arcuit pe dată la atingerea lui obraznică.

– Spune. Acum.

Vocea i s-a înăsprit, devenind impunătoare, după care a ciupit-o iar când și-a adâncit degetele în ea.

– Da! Mor de dorință. De plăcere.

Trupul i s-a convulsionat, deja gata de orgasm.

– Bravo!

Damien a întins mâna într-o parte și a luat o lumână albă de pe masă. A mișcat suportul ca să curgă picăturile de ceară topită din jurul lui și le-a privit alunecând pe lângă sticlă.

– Să nu te miști, Magdalena.

Cu o mână a apucat-o de păr, în dreptul cefei, ținând-o hotărât. Dar a fost și bine, pentru că în clipa în care ea și-a dat seama de ce-o să-i facă cu ceara, ar fi vrut s-o ia la fugă.

– O să te doară. Dar o să fie și o descătușare incredibilă de endorfine. Trebuie să învingi durerea, să-i rezisti.

A tras-o și mai tare de păr, ținând-o în jos. Apoi a luat lumânarea și i-a înclinat-o spre sâni.

Picăturile de ceară topită i-au curs pe piele, aparent încet, lăsându-i suficient timp să se sperie de-a binelea. Fierbințeala i-a atins pielea, la început fără s-o doară,

ca o fierbințeală care se întinde ușurel. După care a dat buzna durerea.

A țipat, a vrut să sară, dar el o ținea bine de păr.

– Respiră, Magdalena. O să rezisti.

S-a străduit, dar nu reușea decât să tragă aer în piept, inspirând iute, gâfâind. L-a privit punând jos lumânarea și strecurându-i mâna între coapse ca să-i maseze clitorisul. Ca atunci când o lovise, plăcerea s-a amestecat cu durerea până când s-a simțit bine.

– E mai bine, nu?

A frecat-o până i s-a umflat sexul care acum îi zvâcnea.

– Să mai încercăm o dată.

A luat lumânarea și de data asta ea s-a simțit mai pregătită când i-a turnat picăturile de ceară.

Iarăși căldura care apoi s-a transformat în durere arzătoare când ceara topită i s-a revărsat pe piept, pe sâni. A rezistat, așa cum o învățase. Acum a putut să transforme durerea. Creierul îi elibera minunatele endorfine, cum îi promisese că o să se întâmple.

A lăsat lumânarea din nou și și-a plimbat degetele peste sexul ei ud, invadat de plăcere. Odată ce-și dădea drumul, senzația era incredibilă.

Când să ajungă la orgasm, i-a frământat sânii plini cu mâna, masându-i pielea cu ceară. Sfârcurile i s-au învârtoșat tare, cerând să fie băgate în seamă. Ca și cum i-ar fi ghicit fiecare dorință, Damien s-a apucat să i le frece, pe rând, între degete. A tras-o și a ciupit-o, aducându-i valuri de plăcere.

Ea fremăta la el în brațe, simțindu-i mădularul întărit în dreptul șoldului. Era așa de mare și de tare... Cum ar fi să-l simtă înăuntru? Dacă i-ar mai strecura degetele între coapse...

– Te rog... i-a șoptit ea.

– Acum nu vorbim!

Doamne, chiar era sadic, nu?

A ridicat iar lumânarea și a picurat ceară, care i-a alunecat pe piele, ca o ploaie de picături aprinse. Acum plăcerea a copleșit-o odată cu durerea. Gâfâia din răsuferință când i-a apăsat ceara pe piele. Căldura se amesteca cu plăcerea, străbătându-i tot corpul. Era amețită, copleșită de senzație. Și voia mai mult. Avea nevoie de mai mult. Avea nevoie de orgasm. Gemea și fremăta. Nu putea sta locului.

– Știu ce-ți trebuie, Magdalena.

A ciupit-o tare de un sfârc. Și senzația a cutremurat-o iar.

– A... Te rog...

– Răbdare!

În cele din urmă, și-a coborât degetele și și le-a strecurat în ea. Sexul i s-a încheștat tare, pofta devorându-i tot corpul.

– Nu, Magdalena. Nu până când îți spun eu.

Cu cealaltă mână a ciupit-o de sfârc, tare, strâns, parcă pedepsind-o. Abia dacă mai putea respira, iar capul și toată ființa parcă îi zbârnâiau. El a schimbat mâna și i-a apăsat clitorisul cu degetul.

– O...

– Nu încă!

Vorbea foarte excitat:

– Nu-ți da drumul încă!

Voia să se supună, era prea stărnită ca să se mai gândească dacă vrea să-i urmeze poruncile. Dar orgasmul era deja gata să explodeze. Și-a arcuit coapsele, gemând.

– Nu, Magdalena!

A luat iar lumânarea și i-a vărsat ceară pe sâni. De data asta, ceara topită, fierbinte și înțepătoare, i s-a întins pe sfârcuri. A tras adânc aer în piept, a închis ochii, s-a concentrat pe senzația creată de degetele care-o frământau înăuntru, frecându-i clitorisul. Și pe durerea care-i pulsa ușor pielea, sfârcurile. Trupul îi era împovărat, gata să-și dea drumul, cutremurat de undele ce prevestesc orgasmul.

– Nu... mai pot.

– O să mi te supui.

Da...

A strâns din dinți, împotrivindu-se valului puternic care se înălța în ea. El o ciupea și o trăgea de sfârcuri în timp ce-i freca clitorisul. Tensiunea creștea la cote amețitoare. Știa că nu se mai poate abține.

– Te rog...

– Ce mă rogi?

– Trebuie să-mi dau drumul.

El a tăcut.

– Serios?

A ciupit-o tare de clitoris. Corpul ei a simțit ecourile durerii, iar sexul i s-a încleștat fierbinte și din ce în ce mai doritor.

– Da!

– Da ce?

– Da, te rog, Domnule..., te rog...

Acum aproape că suspina de dorință.

– Spune-mi ce vrei.

Și-a înfipt degetele tare în ea, adâncindu-i-le în sex.

– Te rog... lasă-mă să-mi dau drumul. Fă-mă să-mi dau drumul.

El s-a aplecat în față, respirându-i fierbinte în ureche.

– Ce vrei? Asta?

A ciupit-o de clitoris și tot corpul i s-a clătinat, cuprins de o plăcere aproape insuportabilă. Minunat de dureroasă.

A găfâit:

– Da!

– Și altceva?

– Doamne...

Și-a împins iar degetele, după care și le-a scos, golind-o.

– Vreau să mi-o tragi... te rog. Am nevoie.

Penisul i-a zvâcnit în dreptul coapsei ei.

Damien s-a aplecat spre ea și i-a zis încet:

– Nici nu știi cât mi-aș dori. Dar futaiul nu face parte din joc.

Lui Maggie i-a scăpat un mic suspin. Cum putea să-i facă așa ceva? S-o facă să-l dorească și apoi să se lepede de ea?

I-a căzut o lacrimă pe perna de pe sofa.

– Ce lacrimi frumoase! Așa de frumoase, că meriți o răsplată.

Ea a închis ochii strâns, străduindu-se să nu plângă. El și-a trecut greutatea corpului pe celălalt picior și s-a aplecat să ia ceva dintre pernele de pe canapea. Maggie a încercat să vadă ce, dar n-a putut. A auzit însă un bâzâit încet. Eliberată, aproape că a izbucnit iar în plâns.

– Am un vibrator foarte mare. Sper că te descurci. Crezi că poți?

– Da! Te rog.

– Ești sigură?

I-a desfăcut mai mult coapsele ca să fie la dispoziția lui. După care i-a atins fofeaza supărată cu vârful zbâr-năitor al falusului. Ea a gemut.

– Simți cât e de mare? Încă nu?

I-a schimbat iar poziția, întorcând-o cu fața în jos, după care a așezat-o în genunchi. A făcut-o să-și desfacă coapsele ca să îngenuncheze la el în brațe și să i se deschidă larg. A atins-o iar cu vibratorul, împingând vârful înăuntru. Maggie s-a cutremurat toată de plăcere.

– Ești așa de udă, încât te-ai mulțumi cu orice, a șoptit parcă pentru el însuși.

După care s-a afundat tare, brusc, în sexul ei dornic.

– O...

Era o senzație chinuitoare. Vibratorul era enorm, o umplea dureros. Iar vibrația era minunată și-i trimitea valuri de plăcere ce-i scuturau trupul, anunțând orgasmul.

– A intrat numai pe jumătate. Poți mai mult? Vrei? Spune-mi.

– Da... da. Vreau.

Tremura din toate măduarele, de dorință și de durere.

L-a împins mai mult, iar ea și-a simțit pereții sexului întinzându-se și a încercat să se obișnuiască cu dimensiunea obiectului. Damien mișca vibratorul foarte încet, după care l-a scos, până când i-a rămas doar vârful în sexul ei fierbinte și încheștat.

– Respiră, Magdalena. Rezistă. Îndură. Mai e puțin și te las să-ți dai drumul.

Ea a tras adânc aer în piept, încercând să se concentreze. Știa doar că șocul plăcerii îi străpunge corpul. Tipul a răsucit vibratorul și ea a gâfâit.

– Stai, Magdalena. Abține-te.

– Nu pot, a îngâimat ea.

– Poți. O s-o faci pentru mine.

Câteva momente lungi, ca o agonie, i-a ținut vibratorul la buzele sexului.

– Te rog... te rog...

– Da, acum.

A răsucit încă o dată vibratorul și corpul ei s-a cutremurat de o plăcere dureroasă, apoi l-a împântat adânc în ea. Durerea și plăcerea s-au amestecat, au

izbucnit, Maggie a țipat și și-a dat drumul. Senzația i s-a răspândit peste tot ca un fulger de căldură, întărind-o, arzând-o ca un fier înroșit. A țipat iar, tremurându-i în brațe.

Chiar și după ce i-a scos falusul tremura și gema și s-a prăbușit la el în poală, zguduită în străfundul ființei de mici valuri de plăcere. Măinile lui erau pretutindeni, mângâind-o peste tot.

– Mi-a plăcut când ai țipat, i-a șoptit el. Mi-a plăcut că te-ai dezlănțuit pentru mine.

I-a sărutat pielea dintre omoplați, coborându-și apoi buzele fierbinți pe spatele ei. Alte lacrimi pe care Maggie nu era în stare să le stăpânească. Cum era posibil ca un bărbat s-o facă să se dezlănțuiască așa? Cum de putea să-i trezească astfel de sentimente?

Plânsul i-a devenit un suspin lung, din toți rărunchii. A întors-o spre el, a luat-o în brațe și a ținut-o așa.

– E în regulă, i-a spus calm, pe o voce puțin excitată.

Și ea simțea că e în regulă să plângă la el în brațe și să-l lase s-o țină. Să-și arate slăbiciunea față de el în felul ăsta.

A dezlegat-o și a lăsat-o să se zguduie de plâns. O clipă, nu i-a dat voie să se miște. Când s-a liniștit, era extenuată. Și-a șters fața.

– Habar n-am ce-a fost cu mine...

– De multe ori jocurile astea îi îndeamnă pe oameni să se descătușeze emoțional.

– Eu nu mă jucam.

El a tăcut o vreme care a părut o veșnicie.

După care i-a răspuns încet:

– Nu. Nici eu.

S-a uitat la el. Ochiul lui căprui erau ca pe jar. Nu știa ce simte el, dar intensitatea sentimentului, care i se citea în privire, a atras-o. Nu-și putea lua ochii de la el. Damien i-a dat la o parte părul de pe față, după care i-a trasat conturul bărbiei cu degetul mare. Atât de tandru, atât de blând, încât ei i s-a pus un nod în gât. Cum putea să facă așa ceva? Cum putea individul ăsta, un ahtiat sexual, sofisticat și distant, să se uite așa la ea?

Cum de reușea să-i facă inima să-i sară din piept?

S-a aplecat și și-a atins buzele de ale ei. Înainte să apuce să se gândească, l-a luat de gât cu mâinile, trăgându-l mai aproape. El a sărutat-o mai tare, parcă vrând cu adevărat s-o sărute. Ea a desfăcut buzele, lăsându-l să intre.

Avea același gust pe care-l ținea minte, dar parcă era mai dulce. El i-a explorat gura cu limba, zdrobind-o cu sărutul lui, zgâriindu-i buzele. Dar ei nu-i păsa. Avea nevoie de asta. Avea nevoie de el.

Când naiba se întâmplase?

S-a tras înapoi și a întors capul, lăsându-și-l pe pieptul lui.

– Nu, te rog.

Gâfâia așa de tare, încât abia dacă mai putea să vorbească.

– Maggie...

– Nu pot, Damien. Nu pot să fac asta, dacă... dacă înseamnă ceva.

– La dracu!

Respira la fel de stârnit ca ea.

– La dracu, Maggie! Pentru mine înseamnă ceva. Habar n-am de ce, dar înseamnă.

– Doamne! Nu-mi spune asta. Nu-mi spune ce vreau să aud.

– Spun doar adevărul.

A rămas tăcută, în timp ce corpul îi era copleșit de emoții ca niște senzații fizice: frică, dorință nespusă. A clătinat din cap și a insistat:

– Nu pot să fac așa ceva.

El n-a scos o vorbă, doar a strâns-o mai tare ca ori-când, de parcă ar fi știu că are nevoie de asta. Are nevoie să se simtă în siguranță când îi bubuie inima-n piept și sângele-i inundă venele.

A ținut-o așa mult timp. Până când, pentru prima oară în viață, s-a simțit în siguranță, a simțit că se poate lăsa pe mâna cuiva. În mâinile *lui*.

Dar tocmai sentimentul de siguranță o speria de moarte. Știa că nu trebuie să se încreadă în ceva care i se poate lua din cel mai mic capriciu.

Vedeă că e înspăimântată. După expresia întipărită pe față, după mușchii încordați. O înțelegea. După ani întregi, era îngrozit de ceva: de propriile lui sentimente față de această femeie.

Doamne, era prea mult în toate privințele. Splendida ei piele palidă, gura dulce, mintea deschisă și chiar și nevoia de a avea lucrurile sub control. Totul îi mergea la inimă. Și când știa că simte ce simte și el... situația devenea și mai tare, și mai bună. O tortură.

Cu mult timp în urmă hotărâse să nu se mai implice emoțional în nicio relație cu o femeie. Acum, când Maggie îi dărâma zidul de apărare, înțelegea ce sacrificase din dorința de a se ocroti. La momentul respectiv, păruse un preț rezonabil. Dar în cele din urmă trebuia să se oprească și să pună la îndoială stilul de viață pe care-l îmbrățișase în cei mai mulți ani de maturitate.

Cum a putut ea să provoace o asemenea schimbare în numai două zile?

Maggie chiar tremura. El trebuie să-și pună ordine în gânduri, era de datoria lui să aibă grijă de ea.

– Ce-ți trebuie? Ceva de băut?

Ea a dat din cap în semn că nu.

A tras de pe brațul sofalei o cuvertură albă, din cașmir, cu care i-a acoperit corpul gol, scuturat de frisoane.

– Ți-e frig.

– Nu. Nu știu.

– Vrei să te îmbraci, ca să te întorci la hotel acum?

– Nu!

După ce i-a răspuns și-a înăbușit un suspin care l-a lovit ca un ciocan în cap.

A tras-o mai aproape.

– Bine, bine. Rămâi aici cu mine.

Cu mine.

Dacă ar fi putut... Dar o să stea cu el astă-seară. Și, dacă are noroc, și în zilele rămase până când trebuia să se întoarcă la viața ei. Ar trebui să fie de ajuns.

Oare lui de ce i se strângea sufletul la acest gând, de parcă ar sta sub o povară grea, care-l lasă fără aer?

A scuturat din cap ca să-și revină. După aceea, luând-o în brațe, s-a ridicat și a dus-o în hol, apoi a urcat la etaj pe scara mare. A trecut de încă o încăpere și a intrat în dormitor, punând-o pe cuvertura maronie și moale, din piele de catifea, cu care era acoperit patul. N-ar fi vrut să plece de lângă ea nicio clipă, dar trebuia să-i curețe ceara de pe piele.

S-a dus repede la baie, de unde s-a întors cu două cârpe, una caldă și udă, cealaltă uscată, și cu o sticlă cu

ulei de migdale. Stătea exact așa cum o lăsase, încremenită pe patul lui mare, înfășurată în cuvertura din living, prin care i se vedeau sfârcurile încă întărite. S-a aplecat și a tras cuvertura, încercând să nu se concentreze pe sâni ei goi, ca două movile delicioase. Cât de ispitoarea era femeia asta...

I-a curățat cu mare grijă ceara întărită de pe piele, pe care a pus apoi câteva picături de ulei. N-a spus nimic cât timp a curățat-o, îndepărtând și ultimele urme de ceară. A suspinat încet când a atins-o cu cârpa caldă și a închis ochii când a început s-o ștergă.

După ce a terminat, a pus totul pe noptieră. S-a întors spre ea, a văzut că se încovrigase într-o parte și părea un copilăș înfricoșat. Cumva, nevinovată. Încântătoare.

A privit-o un moment, dar era pur și simplu o tortură să n-o atingă, să nu-i poată simți căldura corpului. S-a dezbrăcat, păstrându-și însă boxerii negri, s-a urcat în pat, lângă ea, și a tras-o aproape, auzindu-i geaniatul încet. Capul i se potrivea de minune la pieptul ei. Chiar mai bine când s-a lipit și mai tare de el.

Deși nici prin gând nu-i trecuse, s-a întărit imediat ce i-a atins cu fesele. Dincolo de tandrețea pe care o simțea pentru ea în clipa aceea, pofta de-a o avea clo-cotea înăbușit, gata să se stârneasă în orice moment. Cu dorința te descurci mai ușor. Era din ce în ce mai tensionant, căci mădularul s-a învârtoșat și îi zvâcnea.

A mângâiat-o pe piele cu o mână, îndrăgostit de fiecare părticică din ea. I-a dezmiardat formele și văile ascunse în corp – umărul, mijlocul, șoldul, i-a ascultat

cadența din ce în ce mai intensă a respirației. Și cocosul lui s-a înfioat și mai tare.

– Maggie...

– Da?

– Te doresc. Nu e drept să-ți cer asta acum. Nu după ce-am făcut.

Doamne, ce-l apucase? În viața lui nu mai tatonase terenul cu o femeie și, în general, cu nimeni.

– Te rog, Damien... te rog. Am nevoie de tine acum.

S-a lăsat pe spate, lipindu-și de el corpul fin, astfel că trupurile li s-au contopit. Mădularul i-a zvâcnit tare.

– Sfinte Sisoe, ce-mi faci tu mie... a îngăimat înaintea s-o așeze pe spate ca s-o poată săruta.

A sărutat-o cu forță, desfăcându-i buzele și descoperindu-i căldura umedă a limbii. Ea i-a răspuns nerăbdătoare, pofticioasă, punându-i brațele de după gât.

I-a cuprins cu mâinile minunatele movile ale sânilor, simțindu-i în palme sfârcurile tari. Trebuia s-o stârneasă.

Și-a aplecat capul și s-a uitat la pielea frumoasă, care se trezea la viață în fața ochilor lui. Sâni perfecți. Sfârcurile, un roz închis pe piele albă. S-a aplecat și a luat unul în gură.

Ea a gemut și și-a încleștat degetele în părul lui. El i-a șicanat cu vârful ascuțit, după care i-a strâns sânii cu mâinele și i-a supt pe rând. Ea gâfâia, iar respirația excitată îl scotea din minți. Mădularul îi zvâcnea atât de tare, încât aproape îl durea.

Când ea și-a strecurat mâna în deschizătura de la boxerii și l-a apucat de sculă, a trebuit să facă un mare efort ca să nu-și dea drumul.

Să se controleze.

Voia s-o aducă la orgasm din nou, înainte de a face altceva, înainte de a-și face propriile lui plăceri, după o așteptare dureroasă.

S-a strecurat în jos, i-a desfăcut picioarele și a respirat în aroma de miere a florii ei doritoare. Numai simțindu-i parfumul s-a întărit și mai și. S-a aplecat și-a gustat-o.

Mâinile ei i s-au încleștat mai tare în păr, apoi i-au alunecat pe obraji.

– Da...

Și-a plimbat buzele pe movilița ei, apoi s-a întrerupt ca să sufle ușor în ea, încântat de micile ei gâfâieli. După aceea s-a avântat, a început să lingă și să sugă, împingându-și limba în ea, în timp ce Maggie fremăta și gemea sub el.

În câteva clipe i-a simțit pe limbă prima descătușare. Apoi și-a dat drumul la el în gură, buzele uninundu-sc când l-a strigat tare pe nume.

Încă tremura după extaz când s-a urcat pe ea și și-a scos boxerii. Simplul gest de a se opri o clipă ca să ia un prezervativ de pe noptieră și să și-l pună a fost o tortură. Înainte s-o pătrundă a rămas un moment lipit de corpul ei minunat, apoi a aluneca în el.

Era așa de udă, încât pereții interiori erau precum o catifea încălzită. A trebuit să se oprească, să tragă adânc aer în piept și să-și poruncească să se liniștească.

Maggie și-a încolăcit picioarele lungi de spatele lui, îndemnându-l să intre și mai adânc. Îi lîngea și-i sugea gâtul, dându-i fiori care-i scurtcircuitau pielea. Când s-a simțit stăpân pe el, a început să se miște. Făcea mișcări lungi, alunecoase, intrând și ieșind din găurica ei strânsă. Rezista cu greu să nu-și dea drumul ca un adolescent.

Dar nu era doar un futai și el o știa al dracului de bine.

Mai târziu.

Acum nu voia decât să se împingă în ea. Să iasă, să se avânte iar, pur și simplu să-i audă gâfâiturile și gemetele de plăcere. Voia să-i ofere asta, s-o facă să se dezlănțuiască încă o dată.

A iuțit ritmul, fiecare mișcare provocându-i senzații tari, iar scula i s-a întărit mai aprig ca mciodată. Biluțele și stomacul i s-au strâns. Îi plăcea la nebunie s-o audă gâfâind, îi plăcea când îl zgâria cu unghiile pe spate, iar durerea îi dădea fiori nemaipomenite. I-a plăcut și mai tare când a simțit în adâncul ei primul spasm al orgasmului.

– Te rog, Damien. Am nevoie de tine. Am nevoie de tot.

A început să împingă mai tare, mai repede, copleșit de plăcere. Ea a țipat, sexul i s-a încheștat în jurul mădularului lui și l-a dus pe cele mai înalte culmi ale desfătării. Când și-a dat drumul, plăcerea invadându-i cocoșul și tot corpul, a privit-o în ochi. Ce a văzut în ei era mai puternic decât orgasmul care năvălise peste el.

A ejaculat așa de tare, că l-a durut. Era mai bine ca oricând. Dar dincolo de toată asta era chipul ei frumos, iar lui îi bătea inima să-i sară din piept.

Tremura și după ce și-a dat drumul. Maggie se cutremura sub el, cu brațele încolăcite de gâtul lui. El încerca să-și recapete suflul.

Ce naiba se întâmplase? În viața lui nu făcuse sex cu o femeie cu care stabilise că nu se va culca. Și pentru el sexul nu însemnase niciodată decât plăcere de moment, niciodată după relația cu Julia.

Nu te gândeai la ea acum.

Nu, voia să se gândească doar la Maggie. Pentru prima dată în aproape douăzeci de ani, o femeie îi acaparase mintea mai mult decât îndatoririle de dominator. Doamne, în clipa asta nu-i păsa de niciuna. Nu-l interesa decât femeia pe care-o ținea în brațe.

Cum era posibil așa ceva după două zile?

Dar asta era adevărul, incredibil și tulburător. Se îndrăgostea de ea. Și, când a revenit cu picioarele pe pământ, a avut sentimentul că unul dintre ei o să sufere al naibii.

Maggie însă era amețită după ce a trecut vârtejul plăcerii, una atât de intensă, încât nu era sigură că o să-și vină în simțiri. Și, mai presus de extazul cărnii, dincolo de el, avea certitudinea că între ei e ceva mai mult decât sex.

Avusese o viață sexuală cu năbădăi și nu-i părea rău de nimic. Dar așa nu mai făcuse anilor niciodată. Adică nu mai făcuse dragoste cu adevărat.

Era o proastă dacă-i trecea prin minte asta? Nu. Cu toate că actul în sine fusese unul primitiv, simțise în felul în care o atinsese și o privise. Se mai uitase vreun bărbat vreodată așa? Își mai dăduse ea voie să se întâmple așa ceva?

Gândul ăsta a speriat-o de moarte. Dar acum se simțea prea bine ca să stea să analizeze, să descopere ce-ar putea însemna pentru ea. A alungat ideea și s-a uitat la Damien, pierzându-se în frumusețea lui masculină, pură frumusețe.

El se sprijinea într-o mână, explorându-i chipul cu ochii, mângâindu-i obrazul și bărbia. Și-a plimbat pe buzele ei vârful degetului, pe care Maggie l-a sărutat, fără să aibă habar de ce a trebuit să facă gestul cu pricina.

– Trebuie să stăm de vorbă, Maggie.

– Acum? Chiar trebuie?

– Am încălcat pactul. Știam ee fac, știam că greșesc, dar am făcut-o oricum.

– Te doream. Eu am vrut.

– Da, dar discernământul tău era afectat.

– Niciodată nu te saturi de ceva ce chiar vrei să faci. Nu mai vorbi așa, te rog. Nu face decât să... murdărească.

– Bine.

S-a aplecat și-a sărutat-o blând pe buze, iar corpul ei s-a înfierbântat iar. Maggie i-a tras capul mai aproape, l-a sărutat cu patimă, până când a simțit că toată tensiunea din el se face nevăzută. Mădularul i s-a întărit în dreptul coapsei ei, ceea ce a făcut-o să zâmbească,

arătându-i că, deși e supusă când vine vorba de sex, are tot atâta putere asupra lui cât are el asupra ei.

– Te vreau iar, i-a zis ea. Dar acum vreau ceva mai mult. Vreau puțină durere când ești înăuntru. Faci asta pentru mine?

– Ai început să te porți ca o șefă. Dar cred că o să învăț să mă descurc.

Și-a strecurat mâna și i-a găsit sexul, furișându-și degetele ușor în fierbințele umedă și doritoare. A împins.

– Ești gata, i-a spus el, pe un ton gutural, cu vocea tremurându-i.

– Fă-o. Te rog. Vreau tare, fără milă.

– Ah, ești prea perfectă!

A întors-o pe burtă, a apucat-o de mijloc cu o mână și i-a împins fundul în sus. Cu mâna cealaltă i-a desfăcut coapsele. A intrat imediat, scoțând un geamăt, până la capăt. Era așa de mare și de tare, iar ea simțea că aproape nu mai suportă. Dar a îndurat și i-a plăcut al naibii de tare.

Damien a început să împingă imediat. Ori de câte ori intra îi trăgea o palmă pe fund, iar ei îi plăcea s-o lovească zdravăn tot atât cât îi plăcea mădularul lui mișcându-se înăuntru.

S-a arcuit înapoi spre el, împingându-se în scula care o pătrundea fără milă, așa cum îi ceruse, în mâna lui tare și rea. Au copleșit-o durerea și o plăcere aproape insuportabilă, până când a rămas sub el, slăbită și neajutorată.

Dar îl implora în continuare.

– Mai tare... te rog...

El își îndesa șoldurile în rotunjimea moale a popoului ei, lovind-o cu scula. Au apucat-o primele spasme ale orgasmului, parcă înecând-o ca oceanul infinit. L-a simțit zvâcnind și pulsând în adâncul ei, în locul magic din care izvora plăcerea și în care se și întetea. Au țipat amândoi și s-au prăbușit apoi satisfăcuți, gâfâind, după care s-au ținut în brațe toată noaptea.

S-a trezit în aroma bogată, pișcătoare, de cafea râșnită. Imediat și-a dat seama unde se află și de ce. Trupul i s-a umplut iar de poftă pur și simplu pentru că era în patul lui, învăluită în mirosul lui, în mirosul ațățător al amorului.

Îl dorea iar. Dar știa că trebuie să lămurească unele lucruri înainte să meargă mai departe. Nu era vorba despre un futai nesocotit, fără implicare emoțională. Unele lucruri trebuiau spuse.

S-a ridicat și s-a uitat după haine, după care și-a dat seama că sunt tot în living, probabil. A privit de jur împrejur, căutând un halat sau poate cămașa de care se dezbrăcase el. Dar camera era aranjată impecabil, singura abatere fiind cearșafurile albe, mototolite, de pe patul imens. Și-a trecut degetele peste materialul moale. Se poate să fi fost bumbac egiptean. Drăguț.

Totul era elegant și părea scump. Toată mobila era dintr-un lemn foarte închis la culoare, simplă, aproape doar din câteva linii, fiind amplasată alături de câteva detalii neobișnuite de arhitectură, cum ar fi fața

arcuită a dulapurilor și a noptierelor. Pereții erau zugrăviți într-un albastru cenușiu șters. Totul avea un aer liniștit, plăcut, ca și el. Interesant.

În tot luxul de bun-gust nu era nici măcar o acoperitură cu care să se acopere. Dar, ce naiba?, o văzuse deja goală, iar ea nu era genul care se rușinează de propriul corp. S-a ridicat și a coborât să-l caute.

Stătea cu spatele în bucătăria în gri și alb, cu o mână pe masa granit, pe care era întins un ziar. Avea niște pantaloni de pijama cu dungi albastre, care-i atârnav pe șolduri. Spatele gol era plin de mușchi zvelți, care se îngustau coborând spre mijlocul subțire, exact genul de înfățișare care îi plăcea ei la nebunie. I-a zvâcnit sexul de poftă și s-a trezit că are chef să-și plimbe un deget pe formele lui ascuțite sau plate. Sau limba ar fi și mai bine.

El s-a întors cu ceașca de cafea în mână și a zâmbit când a văzut-o. Doamne, privit din față, era și mai frumos. Până acum fusese prea luată de val ca să-l studieze. Era lat în umeri, avea pieptul neted și musculos, presărat atrăgător cu fire de păr negru. Sexul i-a pulsătat iar când a urmărit cu privirea linia subțire de păr care cobora de pe abdomen până la betelia de la pantaloni.

Când a văzut că e goală i-a pierit zâmbetul. A încercat să facă o glumă:

– Ar trebui să fac cumva ca să mă vizitezi la bucătărie în fiecare dimineață.

Dar în voce i se simțea dorința.

A lăsat jos ceașca și s-a dus spre ea.

Maggie a ridicat o mână:

– Stai! Trebuie să vorbim.

– Dacă apari goală-puşcă la mine în bucătărie, nu te aştepţi să vorbim.

S-a apropiat de ea.

– Ei...

Când a venit aproape, i-a simţit mirosul bărbătesc, care-l reprezenta pur şi simplu pe el. S-a înmuiat toată şi brusc n-a mai avut nici pic de energie să se certe.

– Vino încoace.

A luat-o de mijloc cu o mână şi a tras-o aproape.

I-a zdrobit gura cu a lui, lăsând ca mâinile să-i cuprindă fesele. Doamne, cum mai săruta... I se strecurase în gură, o gusta, o provoca, limba-i era fierbinte şi dulce, cu aromă de cafea.

Ea şi-a plimbat mâinile pe spatele lui, apoi mai jos, mai jos de betelia din bumbac. Fundul îi era numai muşchi. L-a tras mai aproape până când mădularul în erecţie i s-a apăsă pe burtă. Dar nu era suficient de aproape. Îl voia înăuntru. *Acum.*

El a strâns-o mai tare în braţe, ca şi cum i-ar fi citit gândurile, s-a întors şi a ridicat-o pe masă. Granitul era rece sub coapse, dar o încălzea fierbinţeala care-o apucase.

I-a desfăcut picioarele, cu o mână a apucat de firul de la betelie şi... jos cu pantalonii. A tras-o mai aproape, i-a încolăcit picioarele pe spatele lui şi a pătruns-o lung şi lin.

Ei i s-a tăiat respiraţia simţindu-i mărimea, plăcerea invadându-i pielea şi cufundându-se în adâncuri.

Damien și-a lipit gura de gâtul ei, cu mâinile pe fesele ei, și a continuat s-o străpungă.

Ea se ținea de umerii lui și și-a lăsat capul pe spate în timp ce el i-o trăgea, ieșind și intrând în ea. La fiecare penetrare se umplea de o plăcere care i se revărsa în vene. Ea gâfâia, el gâfâia. Se mișca prea repede, prea cu furie, ca să poată spune vreo vorbă. Sex fierbinte, sălbatic, expresie a dorinței nesătule cu care se doreau unul pe celălalt. Nu era nevoie de cuvinte.

Maggie a ajuns repede la orgasm. Spasmele ascuțite, zvâcninde, au pornind din străfundul sexului ei, din clitoris, după care au urcat, până când s-a transformat într-o ființă plămădită numai din plăcere.

Peste doar o clipă i-a auzit geamătul gutural, i-a simțit corpul întărindu-se peste tot, apoi scula lui fierbinte și tare a scorinonit-o, ajungând pe culmile plăcerii odată cu ea.

A tras-o de pe masă și ea și-a strâns picioarele și mai tare în jurul lui. Damien i-a sărutat gâtul, buzele, fruntea. Ea se înfiora la fiecare mică sărutare, cu inima bătându-i de efort și de emoție. Și singurul gând care i-a trecut prin cap a fost *Nu pot să-l las. Niciodată.*

Fuseseră împreună o săptămână, cea mai lungă relație pe care o avusese Damien de ani întregi. La naiba, micio femeie nu mai petrecuse la el acasă mai mult de o noapte sau două. Dar cu Maggie totul era altfel.

S-a aplecat la masa din bucătărie, cu o cană de cafea în mână. Ea făcea duș, la etaj. Era prea tentant să urce

și să se strecoare sub apa fierbinte lângă ea. Să-și plimbe mâinile pe pielea ei udă și netedă, s-o ridice și s-o lipească de gresia rece, să pătrundă în corpul ei fierbinte și nerăbdător...

O imagine încântătoare. Iar gândul că o poate face cu adevărat era și mai și. Ideea era un fel de lux.

Să nu te obișnuiești prea mult.

A clătinat din cap și a luat o înghițitură zdravănă din cafeaua fără zahăr, aburindă. Pentru prima dată în viață, iată-l intimidat de o fună omenească. Nu-i păsa de sentimentul ăsta. Îl ura sincer. Dar, ori de câte ori începea să se gândească la cât de tare vrea s-o posede, la cât de vulnerabil e în prezența ei, apărea ea imediat și el îi cădea mereu în mreje.

Știa că ăsta e adevărul. Și-și petrecea majoritatea zilelor negând. Era ușor să se piardă în ea, în lucrurile pe care le făceau împreună. Numai când se trezea singur, ca acum, când ea făcea duș, reușea să se smulgă și să lucreze câteva ore la birou, după care se întorcea la aceleași gânduri.

Nu voia să se gândească la asta. Dar, mai devreme sau mai târziu, va trebui s-o facă. Timpul lor împreună se apropia de sfârșit. Mai avea o săptămână să găsească o cale ca să se retragă iar. Va trebui să facă așa, fără îndoială. La momentul potrivit o să găsească el o soluție. Pentru că adevărul era că, altminteri, nu s-ar fi descurcat.

*S*a mișcat apatică sub plapuma grea, primul lucru pe care l-a simțit în nări fiind mirosul lui inconfundabil. A deschis ochii, gata de o altă zi, a douăsprezecea pe care o petreceau împreună. Într-un timp atât de scurt, au făcut sex și el a legat-o, a lovit-o, a biciuit-o, a făcut dragoste cu ea. Au vorbit despre artă, filme, politică internațională și despre tot ce-i interesa pe amândoi. A dus-o la cele mai bune restaurante din oraș. Au fost până și la teatru într-o seară. Și în fiecare zi a sărutat-o cum n-o sărutase nimeni altcineva. Dar nici măcar o dată n-au discutat despre faptul că ea se va întoarce la New York la sfârșitul săptămânii.

Se temea că, dacă ar vorbi despre asta, s-ar duce de râpă clipele pe care le mai au împreună. Maggie habar n-avea care era scuza lui, însă-i era recunoscătoare.

Corpul ei era mai satisfăcut decât niciodată. Nici când nu se simțise așa de importantă și atât de prețuită. Dar oare chiar era adevărat? Era cu puțință să existe o relație minunată, pe deplin satisfăcătoare și

incitantă în același timp? Sau era doar o perioadă de visare, căci amândoi erau conștienți că mai e puțin și se termină? Nu știa și nici nu putea să bănuiască.

Maggie își petrecuse mare parte a vieții descoperind că toate sunt trecătoare. Toate. Nu crezuse niciodată că există ceva care să dureze o veșnicie. Atunci, dacă știa cum stau lucrurile, de ce voia așa ceva acum? Era o prostie.

Nu voia să se gândească la faptul că vor mai petrece doar două zile împreună.

Nu cumva ar fi mai bine să pună punct acum și să termine? Dar nu suporta gândul de a sta o clipă mai puțin cu el. Numai ideea îi dădea strângeri de inimă care aproape că o făceau să se sufocă. Dar uneori și la gândul de a rămâne aici reacționa la fel, la gândul de a-i da o șansă acestei relații să prindă putere și s-o absoarbă și mai mult.

S-a ridieat și și-a dat la o parte părul de pe față. Prin perdele pătrundea lumina soarelui din zori. Ceața îndesea aerul de afară. Dincolo de fereastră vedea smocurile albe și cenușii plutind și amestecându-se cu lumina palidă a soarelui pentru a învâli camera într-o liniște ireală.

De multe ori se trezea înaintea lui și-l privea dormind. Chipul lui, care emana putere, părea așa de liniștit, aproape inocent. Numai după ce deschidea ochii prelua conducerea. Însă ei îi plăceau clipele senine, în care putea sta să-l analizeze pur și simplu, să-i cântărească pleoapele transparente, părul negru, dat pe spate, din dreptul frunții netede. În astfel de momente își

dădea seama că, de fapt, nu știe nimic despre el, nimic de dincolo de suprafață. Cu toate că atunci când se jucau în pat avea sentimentul că știe tot ce trebuie să știe.

În lumina slabă a începutului de zi a înțeles că, în cele din urmă, e timpul să privească realitatea în față, adică să afle cine e el cu adevărat și cine este ea. Cine ar putea fi, dacă ar fi împreună. Ba nu, trebuie să deslușească mai limpede de ce trebuie să se întoarcă la New York după aceste două săptămâni, iar el să rămână o parte din trecut.

A deschis ochii și i-a surâs în loc de „bună dimineața”. Dinții lui puternici, albi, o orbeau mereu. Dar în dimineața asta n-a băgat în seamă dorința pe care o simțea între coapse.

– Vreau să stăm de vorbă, Damien. Am nevoie să stăm de vorbă.

– Bine. Despre ce?

S-a ridicat și și-a pus pernele în spate. I-a alunecat cearșaful de pe pieptul gol, iar Maggie a trebuit să se țină tare când i-a văzut pielea aia frumoasă.

– Vreau să-mi povestești despre tine – cine ești, de unde vii, totul.

El a tăcut o clipă.

– Nu prea vorbesc despre trecutul meu. Nu-mi stă în fire nici măcar să pomenesc de inama, cum am făcut săptămâna trecută.

– Relațiile de tip stăpân-supus, oricât de scurte ar fi, nu se bazează pe încredere reciprocă?

– Ba da. Bineînțeles.

– Ai încredere în mine?

– Mai inult decât am avut în oricine altcineva de inultă vreme încoace.

– Atunci, povestește-mi.

– Asta face parte din interviul pe care nu l-am terminat?

Ea s-a simțit imediat vinovată că și-a sacrificat munca de dragul de a-și satisface nevoile personale. Dar o să aibă o groază de scris în articol, în avion, în drum spre New York.

Era mult prea îngrozitor să se gândească la cum o să-l lase aici, la cum o să-l părăsească.

Nu te gândești la asta acum.

– Interviul s-a încheiat. Acum e vorba despre noi doi.

El a clătinat din cap aprobator, cu o față gravă.

– Vreau să aflu de ce nu înai ai încredere în nimeni de mult, cum zici tu. Și ar mai fi și alte lucruri... Ce-mi ascunzi?

– Ești prea deșteaptă ca să-ți fie bine.

– Se poate. Îmi spui?

Și-a trecut o mână prin părul întunecat, a închis ochii, lăsându-și iar capul pe pernă. Dacă n-ar fi știut că e o discuție serioasă, aproape c-ar fi crezut că a adormit. În cele din urmă, a ridicat capul și a deschis ochii.

– Am fost căsătorit o dată.

S-a oprit, parcă așteptând să vadă cum reacționează. Dar Maggie încă nu știa ce să creadă despre această fărâma de inforinație. Așa că a așteptat să-i povestească înai departe.

- Pe Giulia am cunoscut-o când eram student. Relația noastră a devenit serioasă foarte repede. În doar trei luni, ne-am căsătorit. Eu aveam douăzeci și unu de ani. Deja experimentasem câte ceva din povestea cu dominarea și sadomasochismul. Ea știa că intrașem în chestia asta. A intrat și ea. Ba chiar i-a și plăcut într-o câtva. Dar niciodată până la capăt. Eram prea mic ca să-nțeleg cum funcționează chestia.

- Așa că ați avut o căsnicie care nu se baza cu adevărat pe încredere?

- Da. Dar habar n-am avut în ce măsură nu se baza pe încredere decât după un an de căsătorie, când am găsit-o în pat cu un prieten al nostru.

- Dumnezeuule...

- A fost traumatizant, cum sunt întotdeauna astfel de întâmplări. Mi-a zis că e din cauza „perversiunilor” mele, cum le numea ea. A spus că nu mai suportă, că nu mai vrea să facă așa ceva. Dar că n-a fost în stare să-mi zică. Se temea că nici n-o să vreau să aud, că-mi place prea mult, că-mi place mai mult decât îmi place ea. Și probabil că a avut dreptate în privința asta.

- Dar n-o iubeai?

De ce i s-a părut așa de important să afle că e capabil de iubire?

A rămas tăcut multă vreme. A văzut cum fața lui capătă o expresie aspră, iar gura i se strânge și devine o linie subțire.

– Da. Așa cum eram în stare la vârsta aia. Dar chestia e că atunci mi-am dat seama că nu pot și să-mi îndeplinesc dorințele, și să am o relație în același timp.

– Dar printre cei ca tine nu sunt și oameni care au relații reușite, de durată?

A simțit un fior de panică și i s-a strâns stomacul.

– Bineînțeles că sunt.

– Atunci, tu de ce ai fi altfel?

– Eu am eșuat lamentabil, nu?

– Te-ai înșelat. De fapt, erai doar un puști. Cum naiba să te aștepti să iei hotărâri deștepte la așa o vârstă?

– Înainte luasem numai hotărâri deștepte. Întotdeauna am fost hiperreceptiv, așa cred că se zice. Familia mea nu avea așteptări mici. Tata era colonel. Sigur știi genul. Iar de mama deja ți-am pomedit.

– Da.

Maggie a tăcut, sorbindu-i fiecare vorbă. În cele din urmă, i s-a părut că Damien se scuză sincer. Oare pentru că ea nu voia să audă așa ceva de la el?

S-a uitat în jos, la plapumă, jucându-se cu marginea între degete.

– Încerci să-mi spui ceva?

Maggie și-a ridicat privirea și a văzut că dă din umeri.

– Cred că da.

– Că relațiile nu sunt pentru tine.

El n-a răspuns. Ochii-i erau pustii, fără urmă de viață, parcă ascunși în spatele unei cortine opace. Vocea îi suna impersonal, ceea ce o făcea să se simtă ca legată de o stâncă și apoi azvârlită într-un râu. Nu mai

era nici pic de emoție. Nici pic de căldură. Omul de acolo, care vorbea cu ea, era altcineva.

– Discuția asta îmi amintește de ce nu mă implic în nicio relație serioasă cu o femeie. De ce o să te întorci la New York peste două zile și fiecare dintre noi o să-și continue viața.

Nodul care i se pusese în stomac a zvâcnit dureros.

– Chiar nu s-a schimbat nimic săptămâna asta? Pot să jur că am văzut... am văzut ceva în ochii tăi. Am simțit ceva la tine.

El n-a scos un cuvânt, ci a rămas cu ochii țintă la pat, împietrit ca o statuie.

Pe Maggie, care era gata să izbucnească în lacrimi, o usturau ochii.

– Să nu încerci să-mi spui că n-ai simțit nimic pentru mine, Damien. Ar fi o porcărie. Ar fi doar o scuză.

Doamne, cât de tare ura faptul că pare așa de slabă, atât de dornică... N-o să-l implore s-o iubească.

Iubire? Dar când se întâmplase așa ceva?

S-a șters pe față când i-au curs lacrimile pe obraji. Doamne, ce jalnică era...

– Ba simt ceva pentru tine. Dar n-ar trebui. Eu nu sunt așa. Scuzele mele, dacă te-am făcut să speri la ceva mai mult...

– Să nu îndrăznești să te scuzi pentru ce-a fost între noi!

– Amândoi știam că la sfârșitul săptămânii o să te întorci la New York. Chiar ți-a trecut prin cap să-ți schimbi planurile? Să rămâi aici?

– Nu mi-a trecut nimic prin cap cu adevărat. N-am avut timp să mă gândesc.

Nu voise să se gândească. Dar, oricum, ajungeau în același punct.

– Nici eu. Poate că tocmai asta e problema. Ar fi trebuit să mă gândesc.

S-a întrerupt și și-a trecut o mână prin păr:

– Ar fi trebuit să fiu mai realist, mai sincer cu tine și să-ți spun ce poți aștepta de la mine.

– Ai fost suficient de sincer, pentru că la început n-a fost cazul să vorbim despre așa ceva. În ultimele zile a fost și vina mea. Am tot amânat. Poate că, undeva, știam că așa o să se întâmple dacă deschid discuția.

Damien a tăcut din nou. Ochii îi erau umbriți, ascunși, așa că ea n-avea de unde să știe ce-i trece prin minte. Dar o scotea din minți faptul că el stă acolo și nu-i oferă nimic. Nepăsarea lui o înfuria, cu atât mai mult cu cât știa că se preface. Așteptase mai mult de la el.

– Unde te duci?

– Dacă mă inviți să rămân, nu e o invitație convingătoare. Poate c-ar fi bine să mai lucrezi la capitolul „tehnică“.

În câteva clipe Maggie și-a strâns hainele, s-a îmbrăcat cât a putut de repede, și-a luat geanta și a plecat. Nu s-a uitat în urmă.

Drumul cu taxiul la hotel a fost unul dintre cele mai deprimante drumuri din viața ei. În zori de zi, orașul

încă dormea sub plapuma de ceață, mai tăcut ca oricare oraș. Era absolut cenușiu, mohorât, fără viață.

Acum și-a adus aminte de ce nu suporta să se întoarcă la San Francisco. Dincolo de pitoreștile case victoriene, de priveliștea golfului, de traiul agitat al localnicilor, rămânea mereu cenușiul. Nu era tocmai locul potrivit pentru un om deprimat. Dar oare exista un astfel de loc?

New York era sortit să fie și mai rău. Furioasă și dezamăgită cum era, nu știa cum o să reușească să stea atât de departe de el.

Dumnezeule! Chiar se întâmpla! Se terminase. O durea sufletul, inima i se strângea în piept și putea să jure că simte cum se rupe în bucăți. Și-a mușcat tare buza.

Nu o să plângă.

Mașina s-a oprit în fața hotelului. A plătit și a urcat cu liftul. Când a băgat cardul din plastic în încuietoare, și-a adus aminte că și el făcuse același gest chiar în prima noapte și o sărutase. A trecut-o un fior. Dacă ar fi știut atunci cât de tare se vor complica lucrurile, oare ar fi făcut ce-a făcut cu el?

Da. Imposibil de negat. Atracția dintre ei era prea cerebrală, prea animalică, prea intensă.

Și, de fapt, dureroasă ca o strângere de inimă.

Cum de picase în mrejele acestui bărbat în mai puțin de două săptămâni?

S-a străduit din răspuțeri să nu se gândească la ce simte pentru el, la suferința ei, în timp ce și-a făcut bagajul și a sunat la o companie aeriană să-și rezerve un bilet

la un zbor de după-amiază. Când a închis telefonul, a trebuit să țină piept unui val de panică. Chiar pleca.

Era cu lacrimi în ochi și simțea că se sufocă. Dar nu o să bocească.

În sfârșit a urcat să bea o cafea și să-și facă însemnările pentru articol. Va trebui să-i vină de hac durerii din piept, lacrimilor care stăteau să izbucnească și să-și facă meseria. A găsit o masă liberă într-un separeu luxos din holul hotelului, sclipitor, tot din piele gri și bleumarin, cu design modern. Și-a scos laptopul și a început.

Tocmai am trăit aventura vieții mele. Lumea senzuală a sadomasochismului e cu totul altceva decât își închipuie majoritatea dintre noi. Nu este vorba numai despre frânghii și lanțuri, despre bice și zimți. Bineînțeles că de multe ori ele fac parte din joc. Dar, în realitate, este vorba despre putere. Despre energie. Despre încredere.

Ca să joci acest joc mai degrabă serios, trebuie să reușești să păstrezi un echilibru fragil. Trebuie să fii dispus să pui în joc o parte din tine. Câteodată partea asta e mai mare, mai importantă, decât ți-ai imaginat că va fi.

Am cunoscut un bărbat. Un bărbat teribil de interesant. Este elegant și sofisticat. Un om înstărit, care se bucură de privilegii. Un adevărat vânător de senzații, un adevărat sadic. Dar și un om care-și ia în serios rolul de dominator. Poate prea în serios sau cel puțin așa cred eu. Pentru el, contează enorm răspunderea pe care o implică rolul lui. Părerea mea e că ea este unul dintre motivele importante pentru care trăiește astfel.

Am petrecut cu el o vreme copleșitoare din absolut toate punctele de vedere. Este vorba despre o experiență care-ți cere să participi cu fiecare celulă din ființa ta. Din corpul, mintea și sufletul tău.

– Și din suflet, a șoptit ea și o lacrimă i-a alunecat pe obraz, inima durând-o așa de tare, că și-a dus mâna la piept, de parcă ar fi vrut s-o țină, ca să nu i se fărâme în mâini.

Prea târziu.

De pe buze i-a scăpat un mic suspin.

– Maggie!

A închis ochii și a tras adânc aer în piept. Și-a mușcat tare buza de jos. Nu o să plângă. Doamne Dumnezeule, în niciun caz nu în fața lui.

De ce-i făcea asta? Și-a ridicat privirea spre el. Avea ochii întunecați, înnorați, însă i-a văzut și emoția din ei, chiar dacă el se străduia din răputeri s-o ascundă. Și venise, nu? Dar acum știa mai mult ca să nu-și mai permită să se topească toată în fața lui, deși în momentul de față ar fi vrut asta mai mult decât orice pe lume. Să se cufunde în îmbrățișarea lui, să se îmbete cu parfumul lui, să se simtă ocrotită în brațele lui. Dar erau tot pe un teren periculos.

Nici să nu-ți treacă prin cap.

– Ce dorești?

Era al naibii de greu să-i vorbească, să deschidă gura ca să pronunțe cuvintele.

– Ce rece ești! E numai vina mea, nu? Pot să mă așez?

- Numai dacă ai de gând să vorbești cu mine. Să vorbești cu adevărat.

S-a așezat pe scaunul din fața ei și a rămas tăcut, parcă adunându-și gândurile. Pe ea o enerva că arată așa de bine, chiar și cu privirea aia bântuită și cu părul lui brunet ciufulit. Inima îi bătea să-i sară din piept. De frică și de dor, un dor aproape de nesuportat. Ochii o usturau așa de tare, că abia dacă vedea.

Damien a clătinat din cap. Apoi i-a zis:

- Am să-ți povestesc o grămadă de lucruri. Lucruri pe care ar fi mai bine să ți le spun într-un loc intim.

- Poți să mi le spui aici.

Știa că, dacă ar fi singură cu el, ar face o nebunie curată, cum ar fi să îngenuncheze în fața lui și să-l implore să fie cu ea. Însă așa, în public, se putea stăpâni și-și controla emoțiile. Cu greu, dar era suficient.

El a oftat și și-a trecut o mână prin păr. În afară de momentul din dimineața aceea, când se trezise din somn, era prima dată când îl vedea nebărbierit.

- M-am purtat ca un măgar.

Apoi a tăcut, dar ea nu i-a răspuns, așteptând să audă ce mai are de zis. Damien și-a încrucișat mâinile pe masă.

- Uite ce e. Nu am mai exersat de mult la așa ceva.

- Așa ceva nu se exersează, Damien. Aici nu e vorba despre perfecțiune.

- Da. Ai dreptate. Dar îmi dau seama că, dacă nu-ți spun ce trebuie acum, n-o să te mai văd niciodată.

- Exact.

A fost al dracului de greu să rostească acest cuvânt, dar n-a avut încotro. Trebuia să-și apere teritoriul în prezența lui. Trebuie să fie puternică.

– E singura mea frică. Iar, pentru mine, frica e de neacceptat.

– Dacă nu recunoști că există, nu înseamnă că ea dispare.

– Nu, îmi dau seama că nu.

– Și, îmi pare rău să spun așa ceva, mai ales unui tip ca tine, dar să fugi de ce te înspăimântă mi se pare o lașitate.

S-a uitat la ea cu ochii lui căprui, din care scăpărau scânteii, iar Maggie și-a dat seama că tocmai l-a provocat așa cum nu era obișnuit. Voia să-și ceară scuze. Să i se arunce în brațe și să-l implore să fie cu ea. Dar n-a făcut-o. După o clipă, focul ce-i ardea în ochi i s-a stins.

– Ai dreptate. Și nu-mi place asta la mine. Ești sigură că nu putem merge la tine în cameră să terminăm de vorbit?

– Da.

Damien s-a ridicat brusc și s-a plimbat pe-acolo câteva momente. Apoi s-a așezat iar, apropiindu-și puțin scaunul de al ei. Era suficient de aproape ca să-i simtă mirosul, bărbătesc și curat, dar în același timp întunecat și ca un fum. Părțile sensibile i s-au înfiorat. Voia să dea înapoi, să se salveze. Dar nu reușea, de vreme ce fiecare nerv din corp îi tânjea după el. Lacrimile care o usturau și voiau să-i țâșnească din ochi veneau și din sentimentul că, deși e așa de aproape de

el, nu-l poate atinge. Nu atât cât să conteze, ceea ce era mult prea dureros.

Damien i-a pus o mână pe brațul ei, atingându-i cu degetele pielea de sub mânecă. Atingerea a străbătut-o ca un curent electric. A încercat să-i dea mâna la o parte, dar el a insistat, atingerea lui parcă arzându-i pielea.

– Maggie, nu te pot lăsa să pleci așa! Am prea multe de spus. Dacă mă aduci în stare, o să-ți zic chiar aici.

A privit-o în ochi, provocând-o. Ea nu s-a dat înapoi, cu toate că tremura de emoție și, în adâncul ei, de dorință pentru el – tremura așa de tare, că se temea c-o să se sfărâme în bucăți.

– Bine, fir-ar să fie! Atunci, aici să fie.

A apucat-o hotărât de bărbie și ea aproape că s-a pierdut cu firea. Vocea lui era joasă și sigură:

– Sunt îndrăgostit de tine.

Ea a clătinat din cap și lacrimile i-au alunecat pe obrajii care-i ardeau. În suflet i-au răsărit speranța și spaima îngrozitoare. Chiar îi spusese asta?

El a continuat:

– Știu că ți se pare imposibil. La naiba, și mie mi se pare! Dar asta e adevărul. Asta simt. De asta am vrut să fug azi-dimineață. Dar în clipa în care ai plecat am știut că nu pot. Nu pot să fug de tine.

Ei parcă i s-a încheștat gâtul. Ochii îi ardeau, iar pe față-i curgeau lacrimi. Dar nu era în stare să se stăpânească.

– Spune ceva, Maggie!

– Ești sigur? N-aș suporta să te răzgândești.

– În viața mea n-am fost mai sigur ca acum. Mă iubești? Spune-mi.

Ea a dat din cap în semn că da.

– Te iubesc. Nu-mi pasă de cât de nesigur pare tot.

Damien s-a apropiat și i-a zdrobit buzele cu ale lui, iar ea nici că a gustat ceva mai dulce vreodată. L-a luat de gât cu brațele când a tras-o spre el. A sărutat-o cu forță, îndelungat, s-a oprit să respire și a sărutat-o iar. Maggie nu se putea opri din plâns.

În cele din urmă, el s-a desprins din îmbrățișare ca să se uite la ea. A sărutat-o pe obraji, pe urmele uscate ale lacrimilor și s-a tras puțin, cât să scoată o batistă din buzunar, după care i-a șters lacrimile.

Maggie îl privea uimită. Nimeni nu avusese grijă de ea așa niciodată. Niciun bărbat cu care fusese și nici măcar maică-sa. Era pentru prima dată când simțea cum e să fii prețuit. Cum ar putea renunța la așa ceva? Cum ar putea renunța la el?

– Și acum ce facem?

– Acum mă lași să te duc la mine acasă ca să pot să-ți arăt cum te iubesc.

Ea a clătinat din cap.

– Vreau să spun că tu stai aici, iar eu, la New York. Acolo am o casă, o carieră...

– O să vedem. Nu asta contează. Până rezolv, ne puteam întâlni în weekenduri. Mă pricep să găsesc soluții.

Maggie i-a zâmbit.

– Observ.

A strâns-o iar în brațe și și-a lipit buzele de ale ei. De data asta a fost un sărut mai tandru, mai sigur.

Era sigură pentru prima dată în viață. Sigură de el. Nu se așteptase niciodată să i se întâmple una ca asta, dar nu așa e viața, de obicei? Când te aștepți mai puțin, ia o întorsătură absolut imprevizibilă.

Nicicând nu-i trecuse prin cap să fie absorbită de un subiect de cercetare, și iat-o atrasă ca o muscă într-o pânză de păianjen. Da, într-un fel, Damien era șiret ca un animal de pradă. Dar n-o deranja. Avea nevoie de un bărbat cu minte. Iar mintea lui șireată nu putea decât să facă viața mai interesantă, oriunde-i va duce ea de aici încolo.

El s-a tras iar, așezându-i părul grijuliu cu degetele.

– Mai ții mine că la prima noastră întâlnire ai zis că multora dintre noi le ia ani să-și dea seama cu adevărat de ce vor?

– Țin minte fiecare cuvânt din ce am vorbit.

– Eu credeam că știu ce vreau, dar mă înșelam. Mă ascundeam. De mine însămi, cred. De lucruri despre care nici măcar nu știam că le vreau, pentru că m-ar fi făcut foarte vulnerabilă. Nu suportam să nu fiu stăpână pe situație nici măcar o clipă. Nici măcar în pat. Nu puteam să mă eliberez.

– Cred că e valabil și pentru mine.

– Exact. În cele din urmă, amândoi am învățat aceeași lecție.

A apucat-o cu mâna de bărbie.

– Eu n-aș fi vrut să învăț decât cu tine.

- Eu n-aș fi putut să învăț decât cu tine. Joaca de-a sadomasochismul m-a deschis față de tine.

- Așa se întâmplă.

- Dar ai rămas închis ani de-a rândul, cu toate că trăiești așa tot timpul.

- Sunt un om încăpățânat. Pentru mine, a fost nevoie de mai mult. A fost nevoie de tine.

S-a uitat la ceas:

- Și mi-a luat aproape patru ore azi ca să-mi dau seama de asta, ca să nu mă mai cert cu mine însumi și să vin după tine.

- Nu se poate! Cât e ceasul?

- Unsprezece fără un sfert.

Maggie a intrat în panică.

- Am avion peste două ore.

- Anulează rezervarea. Rămâi cu mine.

Și-a strecurat o mână pe brațul ei, i-a luat mâna și a sărutat-o ușor la încheietură.

Cum ar fi putut să refuze? O dată în viață o să se lase în voia sortii, o să-și permită să trăiască ceva fără să fie ea cea care deține controlul. O să dea o șansă. Lui Damien, iubirii, harababurii nesigure care e iubirea. O să-i dea voie s-o iubească și o să-l iubească și ea, pur și simplu o să vadă ce o să se întâmple, chiar dacă intră pe un teritoriu necunoscut. În sfârșit, se elibera. Și se simțea al naibii de bine.

Un concept nou și provocator, EROTIKOS încalcă toate tabuurile și satisface orice curiozitate. *Literotica rafinată* va stârni dorințele ascunse și va da o nouă viață senzualității, dar și fantasmelor. Eseuri care vă dezvăluie toate secretele artei de a iubi, lucrări de istorie culturală a erotismului ce descifrează regulile bine cunoscute, dar niciodată discutate în public, etichete sexuale. Pentru că iubirea este o artă, trebuie celebrată în toate formele ei.

În colecția c r t i k o s au apărut:

Remy de Gourmont, *Fizica dragostei. Eseu asupra instinctului sexual*

Michela Marzano, *Pornografia sau epuizarea dorinței*

Margot Saint-Loup, *99 de fantezii pentru o viață sexuală împlinită*

Margot Saint-Loup, *177 metode de seducție. Cum să aduci o femeie în al nouălea cer*

Margot Saint-Loup, *208 metode de seducție*

Françoise Rey, *Femeia de hârtie*

Françoise Rey, *Nopti de cerneală*

Kiki T., *Astroghid de așternut*

GOLDEN & Amanda Astill, *Memoriile unui gigolo*

Valérie Tasso, *Cealaltă față a sexului*

Lora Leigh, *Plăceri interzise*

Paula Izquierdo, *Dependente de sex sau amante*

Lasse Braun, *Lady Caligula (2 vol.)*